

Många är kallade

Impressum

Många är kallade – Kan en kristen förlora sin frälsning och gå förlorad? Kommer en efterföljare till Jesus att gå förlorad?

Nivåer 1–6, utgåva på Svenska. Översatt från det tyskspråkiga originalet.

Språkanmärkning. Denna utgåva är översatt från det tyska originalet med DeepL och har granskats manuellt. Vid tveksamhet gäller den tyska utgåvan som referens. Meddela gärna eventuella översättningsproblem på <https://vielesindberufen.de>.

Författare och utgivare: Heino Weidmann, 20.09.2025

Copyright © Heino Weidmann. Verket, inklusive dess delar, är skyddat av upphovsrätt. Alla rättigheter förbehållna.

Använda bibelöversättningar i det tyskspråkiga originalverket

- *Slt* – Bibeltext av Franz-Eugen Schlachter (2000), Copyright © Genfer Bibelgesellschaft. Tillstånd för automatisk översättning från tyska till andra språk har beviljats.
- *Meng* – Menge-bibelöversättning från 1939 (allmän egendom, Public Domain)
- *F – Fri egen översättning*

Länkarna till bibelställen i e-boksutgåvan hänvisar till <https://www.bibleserver.com> med många bibelöversättningar på främmande språk.

Grekiska ordförklaringar

Baserat på Strong-konkordansen, tillgänglig på www.csv-bibel.de/strong, utgiven av CSV-Verlag.

Bildkälla

- Figurcirkel: © glophy / Adobe Stock – Bild-ID: 51925552. Licensierad via Adobe Stock med standardlicens
- Bakgrundsbild webbplats med kors: Pixabay, fri licens, Gerd Altmann
- Foto av löpare: Steven Lelham / Unsplash, fri licens

Omslagsdesign: © Copyright Heino Weidmann

Boken finns tillgänglig som gratis PDF-nedladdning på

<https://vielesindberufen.de/downloads-links/> på följande språk:

engelska, spanska, portugisiska, förenklad kinesiska, traditionell kinesiska, arabiska (ar), kinesiska (traditionell) (zh-Hant), kinesiska (förenklad) (zh-Hans), danska (da), engelska (en), franska (fr), indonesiska (id), italienska (it), japanska (ja), koreanska (ko), nederländska (nl), norska (nb), portugisiska (pt), rumänska (ro), ryska (ru), svenska (sv), spanska (es), turkiska (tr), ukrainska (uk).

Information om AI-stödda innehåll

Vissa delar av innehållet på denna webbplats – särskilt sammanfattningar (nivå 2 och 4), kapitel 1.1, redaktionella revideringar och formuleringar – har skapats eller reviderats i den tyskspråkiga originalutgåvan med hjälp av artificiell intelligens (AI), särskilt ChatGPT från OpenAI. Det slutgiltiga ansvaret för innehållet ligger hos bokförfattaren. Allt AI-baserat innehåll har granskats och justerats manuellt före publicering.

Heino Weidmann, Götzenbergstr. 25, 74889 Sinsheim, Tyskland

<https://vielesindberufen.de>

*Nåd vare med er och frid från honom
som är och som var och som kommer, och
från de sju andarna som är framför hans tron,
och från Jesus Kristus, den trogne vittnen,
den förstfödde från de döda och
fyrsten över jordens kungar.
Honom som har älskat oss och
tvättat oss från våra synder genom sitt blod
och gjort oss till kungar och präster
för sin Gud och Fader –
Honom vare ära och makt
i evigheters evigheter! Amen.*

Upp 1:4-6 Slit

Start

Många är kallade – Kan en kristen förlora sin frälsning och gå förlorad? Kommer en efterföljare av Jesus att gå förlorad?

Dessa frågor träffar rakt in i hjärtat av den kristna tron – och berör alla som vill följa Jesus av hela sitt hjärta.

Denna bok är unik: Den tar dig med på en grundlig resa genom **alla bibelställen i Nya testamentet som är relevanta för frälsningen** – cirka 545 vittnesbörd, tydligt ordnade, väl genomtänkta och begripligt förklarade. Bilda dig en egen uppfattning – kom och se vad Nya testamentet verkligen säger.

Den bibliska diskussionen om huruvida en pånyttfödd kristen kan förlora sin frälsning och i slutändan gå förlorad är inget lätt ämne – varken teologiskt eller känslomässigt. Man läser ju hellre om bröllop än om möjliga skilsmässor. Och ändå: Den som tar den heliga skriften på allvar får inte undvika denna fråga.

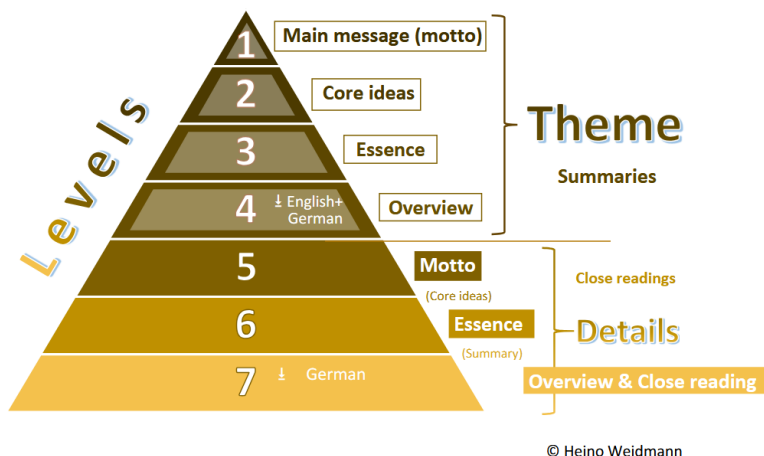
Om du är säker på Guds kärlek och känner till din frälsning i Kristus, kan du närma dig detta ämne med tillförsikt. Jesus älskar dig – och han inbjuder dig att gräva djupare. Tala om det du läser – med en mogen troende broder eller syster eller i en grupp av Jesu efterföljare. I utbytet utvecklas sanningen ofta ännu tydligare och mer uppmuntrande.

En tydlig struktur hjälper dig:

Börja med huvudbudskapet. Därifrån kan du fördjupa dig i ämnet så långt och djupt du vill och kan. Den 7-nivåerspyramid som finns på webbplatsen <https://viesindberufen.de> visar dig den strukturerade vägen:

Figure 1: Sjustegad struktur för "Många är kallade" (nivå 1–7).

From: [Many are called](#) – Can a Christian lose their salvation and be lost? Will a follower of Jesus be lost?

© Heino Weidmann

Pyramidschema i sju nivåer som visar projektets struktur: Nivå 1–4 = sammanfattningar ("Huvudbudskap", "Kärnidéer", "Essens", "Översikt"); Nivå 5–7 = fördjupade studier ("Motto", "Essens (sammanfattning)", "Översikt och närläsning").

De första fyra nivåerna ger dig en ordnad översikt med ökande djup. Från nivå 5 påbörjas intensiv biblisk forskning – fram till detaljerad versanalys på nivå 7. Denna bok innehåller sammanfattningsnivåerna 1, 2 och 4 samt undersökningsnivån 6.

Grunden för detta verk är exceptionell: **Alla bibelställen i Nya testamentet som uttalar sig om människans frälsning – totalt 545 och därmed cirka 35 % av NT – har samlats in, ordnats och noggrant utvärderats.** På så sätt vilar huvudbudskapet på nivå 1 på en stabil grund. Guds ord motsäger sig nämligen inte – de enskilda vittnesbörden i Nya testamentet bildar tillsammans ett stort, bärande helhetsbudskap.

Mer information om grunderna för detta verk och den metodik som använts finns i introduktionen på nästa sida.

Introduktion

Motivationen bakom detta verk

Denna bok är resultatet av en lång, personlig kamp. För över 35 år sedan höll jag min första predikan om Romarbrevet 11:22 om Guds godhet och stränghet. Efteråt sa en syster till mig att hon inte trodde att en kristen kunde förlora sin frälsning. Detta uttalande blev startskottet för mitt livslånga intresse för ämnet.

Under lång tid kunde jag inte bestämma mig för vilken syn som låg närmast sanningen – båda sidor hade starka argument. Men de vanliga debatterna baserades oftast på ett begränsat urval av bibelställen (5–15 verser), kompletterade med teologiska principer. Det verkade otillräckligt för mig. Med ett litet urval av bibelställen kan man nästan företräda vilken syn som helst.

Därför växte en önskan fram inom mig att undersöka *alla* relevanta bibelställen i Nya testamentet – utan utelämnanden, utan förutfattade meningar. Idag, i mars 2025, efter tre års intensivt arbete, har denna dröm blivit verklighet: **ALLA 545 bibelställen som är relevanta för frälsningen, och därmed cirka 35 % av hela Nya testamentets text, har analyserats noggrant.** Huvudbudskapet i denna bok stöds på alla nivåer och genom varje fördjupning och framhävs tydligt.

I slutändan handlar det om Guds ära. Om ett folk som älskar honom, gläder honom med sitt liv – och om att så många människor som möjligt ska bli frälsta och ledas till insikt om sanningen och evig frälsning.

Följ med mig på en upptäcktsresa – genom Guds nåd, trofasthet, kärlek och visdom. Han har förberett allt så att vi – och många med oss – säkert kan nå det timliga och eviga frälsningen.

Frågeställningen

Nya testamentet förkunnar: Jesus Kristus räddar oss från våra synder så att vi nu kan leva försonade med Gud. Ur detta växer vissheten och hoppet att vi efter döden kommer in i den eviga härligheten.

Det grekiska ordet *sōtēria* ("frälsning", "hälsa") beskriver både den nuvarande och den framtida dimensionen av frälsningen. Det omfattar förlåtelse, befrielse, bevarande och evigt liv i gemenskap med Gud. Vi har redan frälsningen – och väntar samtidigt på dess fullbordan.

Det betyder att vår frälsning börjar med omvändelsen till Gud, men ännu inte är fullbordad. Vi är frälsta, vi är försonade med Gud, vi är hans älskade barn – och samtidigt på väg att bli slutgiltigt frälsta. Guds Ande har givits oss som en pant, men vägen till evig härlighet är ännu inte slut.

Detta leder till den avgörande frågan i denna bok: Kommer den andra, slutgiltiga frälsningen efter omvändelsen automatiskt till oss – eller är den förenad med villkor? Finns det faktorer som främjar eller hindrar den?

Nya testamentet visar att Kristus har fullbordat ett fullkomligt frälsningsverk. Många är kallade att ta del av det genom tron. Men samma skrift ställer oss inför den allvarliga frågan: Kan en kristen som tror på Jesus ändå gå förlorad?

Att klargöra denna spänning är temat och syftet med denna bok.

Tillvägagångssättet vid utarbetandet av ämnet

Under det första året av mina undersökningar identifierade jag cirka 545 bibelställen i Nya testamentet som är relevanta för frälsningen. Fokus låg på centrala teman som frälsning från fördömsen, evig frälsning, möjliga förluster på vägen till efterföljelse och belöning i himlen. Varje bibelställe tilldelades en orsak (t.ex. nåd, Guds trofasthet, initial eller bestående tro) och tilldelades respektive NT-bok.

För varje bok har jag ordnat de frälsningsrelevanta verserna tematiskt, kommenterat dem teologiskt och utvärderat dem i sitt sammanhang. Detta resulterade i en egen "frälsningsteologi" för varje bok av respektive författare. I genomsnitt ingick cirka 35 % av bibeltexten per bok i denna undersökning (detaljer om detta finns i kapitlet *Frälsning i*

siffror). Varje vers har tolkats, sammanfattats och formulerats i en kortfattad kärnmening.

På denna grundval har jag skapat fem systematiska sammanfattningsnivåer för varje NT-bok:

- **Översikt:** Tematiskt ordnad, fullständig, med nyanser – lämplig för djupare teologiska diskussioner.
- **Sammanfattning:** Minskar redundanser, förblir fullständig, lättare att läsa.
- **Essens:** Koncentrerar sig på de centrala teman – kompakt, överskådlig, nyanserad.
- **Kärnidéer:** Fokuserar på bokens huvudbudskap – tydlig inriktning, medvetet förenklad.
- **Motto:** Ett centralt budskap per bok – som en sammanfattande inledning eller jämförelse av bokens perspektiv.

En jämförelse av dessa nivåer över alla 27 NT-skrifter visar tydligt den teologiska enheten i de olika författarnas frälsningslära och låg till grund för kapitelstrukturen i kapitel 2.

Under det andra undersökningsåret utvärderades resultaten övergripande i hela NT. Uttalanden om samma ämnen sammanfördes, indelades i överordnade teman och kapitelstrukturen i kapitel 3 utvecklades utifrån dessa – inte förutbestämd, utan hämtad från texterna själva. Även här används de tre sammanfattningsnivåerna *översikt*, *essens* och *motto* – liksom i kapitel 4 (Lön i himlen), kapitel 5 (Bevarande i frälsningen) och ytterligare kapitel.

Denna metodiska och systematiska arbetsmetod präglade hela projektet.

Under det tredje året sammanställdes och färdigställdes boken, reviderades och webbplatsen utvecklades.

Grundläggande övertygelser

Följande grundläggande övertygelser ligger till grund för denna bok. (Endast) den som instämmer i dem kan och kommer att ha nytta av att läsa denna bok och kan uttala sig konstruktivt om den.

Den avgörande grunden för denna bok är förtroendet för den gudomliga inspirationen och ofelbarheten i hela den heliga skriften. De 66 kanoniska böckerna – och särskilt Nya testamentet som den fullkomliga uppenbarelsen av Gud i Jesus Kristus – anses vara den högsta auktoriteten för lära och liv. Av detta följer: *Guds ord är sant och motsäger inte sig själv.*

Skriften tolkar sig själv – inte genom teologiska system eller dogmatiska modeller, utan genom sin egen kontext och genom samspelet mellan alla relevanta uttalanden. Därför betraktas bibelställen i denna utarbetning inte isolerat, utan:

- i direkt samband med varje enskild bibelbok (kapitel 2)
- i ljuset av hela den nytestamentliga uppenbarelsen (kapitel 3)

Tydliga skriftställen har företräde framför härledda uttalanden. Ingen enskild vers får ges företräde framför andra som ”ledvers”. Sanningen visar sig inte i enskilda fragment, utan i en harmonisk helhet – och denna helhet innehåller både nådens löften och ingående varningar.

Hur man läser denna bok

Anvisningar för läsning av denna bok och webbplatsen vielesindberufen.de

Denna bok – och även den tillhörande webbplatsen vielesindberufen.de – följer en speciell struktur: Den liknar en pyramid där det viktigaste kommer först. Till skillnad från många teologiska böcker börjar den med huvudbudskapet (nivå 1) och går sedan stegvis djupare in i motiveringar och undersökningar. Den som vill kan börja direkt och arbeta sig igenom

nivåerna 1 till 7 – eller, beroende på intresse, börja direkt på en lämplig nivå.

Översiktsdelen: nivå 1–4

De första fyra nivåerna utgör översiktsdelen. De sammanfattar undersökningsresultaten – med ökande djup och detaljrikedom:

- **Nivå 1:** Bokens huvudbudskap
- **Nivå 2:** De viktigaste grundläggande resultaten och nyckelbegreppen
- **Nivå 3:** En översikt över alla undersökta områden – medvetet kortfattad, men systematisk
- **Nivå 4:** Detaljerad, argumenterande nivå – lämplig för samtal och diskussioner

Detaljblocket: nivå 5–7

I det andra blocket följer de tre fördjupande undersökningsnivåerna:

- **Nivå 5 (motto):** Mycket kompakt, temaspecifik orientering om varje bok eller underämne
- **Nivå 6 (essens):** Första djupare utvärdering med hög detaljgrad och begriplig argumentation – **nivån för denna bok**
- **Nivå 7 (översikt):** Djupaste nivån med den fullständiga teologiska undersökningen – inklusive tolkning *av alla* frälsningsrelevanta bibelställen (kapitel 2) och *alla* frälsningsrelevanta teman i Nya testamentet (kapitel 3). På grund av sin omfattning finns denna nivå endast tillgänglig på den tillhörande webbplatsen <https://vieleindberufen.de>.

Bokens uppbyggnad

Denna bok innehåller nivåerna 1 och 2 som en snabb översikt över ämnet och nivå 4 som en systematisk, omfattande sammanfattning som

omfattar alla områden. Därefter följer en genomgående presentation av undersökningsresultaten på detaljnivå 6.

I e-boksversionen av denna bok är alla rubriker länkade till webbplatsen <https://vielesindberufen.de> med NIV-bibelöversättningen, vilket gör att även undersökningsnivå 7 snabbt kan nås vid behov. Dessutom finns praktiskt taget alla bibelställen listade med direktklickbara länkar till bibleserver.com (tack till ERF Medien för denna utmärkta plattform). Även vid rena hänvisningar utan utskriven text kan varje bibelställe snabbt hittas och förstås.

Ytterligare självskapade material för nedladdning är också länkade i e-boken. Pappersboks läsaren hittar dem på <https://vielesindberufen.de/downloads/>

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Start

Intro

Nivå 1 – Huvudbudskap (motto) – Tema

Nivå 2 – Kärnidéer – Tema

Nivå 3 – Essens – Tema

Nivå 4 – Översikt – Tema

1 *Många är kallade: Är du förlorad, en kristen eller en efterföljare av Jesus Kristus på vägen mot evigheten?*

2 *Utvärdering av ALLA 27 böcker och 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet*

2.1 *Kärnidéer i alla böcker i Nya testamentet*

2.2 *Frälsning i siffror: Utvärdering av ALLA 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet*

2.3 *NU älskad och frälst – EVIGT bevarad: Guds kärlek och fruktan i alla böcker i Nya testamentet*

3 *Frälsning och möjlig förlust av frälsning: Lärar som återkommer i alla böcker i Nya testamentet*

4 *Lön och rang i himlen*

5 *Min bevarelse på vägen till evig frälsning*

6 *Gränsområden för frälsningen*

7 *Sammanfattning, slutsatser, utsikter*

7.1-5 *Sammanfattning*

7.6 *Slutsatser*

7.7 *Utsikter: Den smala vägen och målet – Oumbärliga steg för en trogen och beständig efterföljelse – personligen och som församling*

Bilaga: Motargument och svar från Guds ord

Nivå 5 – Motto för detaljerna/undersökningarna

Nivå 6 – Essensen av detaljerna/undersökningarna

1 Många är kallade: Är du förlorad, en kristen eller en efterföljare och lärjunge till Jesus?

1.1 Begreppsförklaring: kristen, efterföljare av Jesus Kristus och (evig) frälsning

1.2 Förlorad: Naturligtvis utan Guds kärlek

1.3 Kallad: Det enda sanna evangeliet om Guds kärlek i Jesus Kristus är nyckeln till din frälsning

1.4 Nådd av Guds kärlek: Du är älskad!

1.5 Utvald: NU frälst – enbart genom Guds nåd, genom tro och en djup omvändelse

1.5.1 Utvald och frälst

1.5.2 Frälsning enbart genom Jesu blod

1.5.3 Förlåtelse av synder – nyckeln till frälsning

1.5.4 Att erkänna Jesus som Herre och Frälsare – den enda frälsningen

1.5.5 Rättfärdig enbart genom tro

1.5.6 Frälsningen sker nu – genom äkta tro

1.5.7 Återfödelse – det nya livet i Kristus

1.5.8 Renande genom Anden – den sanna frälsningen

1.5.9 Den Helige Ande som sigill för vår frälsning

1.5.10 Räddad genom inre förnyelse av hjärtat

1.5.11 Troens lydnad leder till frälsning

1.5.12 Frälsning är mer än bara ord – den visar sig i omvändelse och liv

1.5.13 Jesus är viktigare än allt annat – det sanna beviset på frälsning

1.5.14 Den som bekänner sig till Jesus blir frälst

1.5.15 Den som går in i Guds rike blir frälst

1.5.16 Din nya identitet i Kristus visar storheten i din frälsning

1.5.17 Sammanfattning: Utvald: FRÄLST NU – enbart av nåd, genom levande tro och äkta omvändelse

1.6 Mer sken än verklighet: namnskristna och skenbara lärjungar utan verklig omvändelse, pånyttfödelse och efterföljelse av Kristus

1.7 Döda gärningar: De frälser varken NU eller EVIGT

1.8 Utvalda från evighet – bevarade genom Guds trofasthet och evigt frälsta

- 1.8.1 Den eviga frälsningen: Hur ser den ut?
- 1.8.2 Avgränsning: Evig fördömelse, skärselden och allförsoning
- 1.8.3 Jesus Kristus: Han är dörren till Fadern och vägen till himlen
- 1.8.4 Vi är redan frälsta NU – men målet för vår frälsning ligger fortfarande framför oss.
- 1.8.5 Guds trofasthet bevarar oss till slutet
- 1.8.6 Vår kallelse och utvalda ställning
- 1.8.7 På väg mot evigheten: Många är kallade att 1) följa Jesus NU och 2) nå evigheten
- 1.8.8 På vägen mot evigheten: Vad det innebär att vara en sann lärjunge

1. Grunden för lärjungaskap

2. Att följa Jesus kostar allt

3. En lärjunges karaktär

3. En lärjungs kamp

4. Målet med lärjungaskap

5. Kraften för lärjungaskapet

6. Vägen till evigt liv som lärjunge

- 1.8.9 På vägen till evigheten: ANMÄRKNINGSVÄRD ansvar
- 1.8.10 Gud är en Gud av NUET
- 1.8.11 Jesu efterföljare är och blir frälsta
- 1.8.12 Anlända till evigheten: Många kan bli evigt frälsta, men få kommer att bli det
- 1.8.13 Följ din kallelse: På vägen till evigheten finns det två vägar för varje människa och två vägar för varje efterföljare av Kristus

2 Utvärdering av ALLA 27 böcker och 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet

2.1 Fokus på böckerna i Nya testamentet och tolkning av bibelställen som handlar om frälsning

- 2.1.1 Matteus
- 2.1.2 Markus
- 2.1.3 Lukas
- 2.1.4 Johannes
- 2.1.5 Apostlagärningarna
- 2.1.6 Romarbrevet
- 2.1.7 1 Kor

- 2.1.8 2 Kor
- 2.1.9 Galaterbrevet
- 2.1.10 Efesierbrevet
- 2.1.11 Filippierbrevet
- 2.1.12 Kolosserbrevet
- 2.1.13 1 Tessalonikerbrevet
- 2.1.14 2 Tessalonikerbrevet
- 2.1.15 1 Timoteus
- 2.1.16 2 Timoteus
- 2.1.17 Titus
- 2.1.18 Filemon
- 2.1.19 Hebreerbrevet
- 2.1.20 Jakob
- 2.1.21 1 Petrus
- 2.1.22 2 Petrus
- 2.1.23 1 Johannes
- 2.1.24 2 Johannes
- 2.1.25 3 Johannes
- 2.1.26 Judas
- 2.1.27 Uppenbarelseboken
- 2.1.31 Slutsatser

2.2 Frälsning i siffror: Utvärdering av ALLA 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet

2.3 ÄLSKAD och frälst NU – BEVARAD för EVIGT: Guds kärlek och fruktan i alla böcker i Nya testamentet

- 2.3.1 Matteus
- 2.3.2 Mark
- 2.3.3 Lukas
- 2.3.4 Johannes
- 2.3.5 Apostlagärningarna
- 2.3.6 Romarbrevet
- 2.3.7 1 Kor
- 2.3.8 2 Kor
- 2.3.9 Galaterbrevet
- 2.3.10 Efesierbrevet
- 2.3.11 Filippierbrevet
- 2.3.12 Kolosserbrevet
- 2.3.13 1 Tessalonikerbrevet
- 2.3.14 2 Tessalonikerbrevet

- 2.3.15 1 Timoteus
- 2.3.16 2 Timoteus
- 2.3.17 Titus
- 2.3.18 Filemon
- 2.3.19 Hebreerbrevet
- 2.3.20 Jakob
- 2.3.21 1 Petrus
- 2.3.22 2 Petrus
- 2.3.23 1 Johannes
- 2.3.24 2 Johannes
- 2.3.25 3 Johannes
- 2.3.26 Judas
- 2.3.27 Uppenbarelsen
- 2.3.28 Sammanfattning: Älskad och frälst NU – bevarad för EVIGT:
Guds kärlek och fruktan i alla böckerna i Nya testamentet

3 Frälsning och möjlig förlust av frälsningen: Lärar som återkommer i hela Nya testamentet

3.1 Andens väg och efterföljandet av Kristus till evig frälsning

- 3.1.1 Ofrälsa människor finner frälsning genom frälsta: Mission och evangelisation är nyckeln till att människor blir frälsta
- 3.1.2 Vi blir frälsta enbart genom Guds sanna ord och genom ingenting annat än Guds ord
- 3.1.3 Den rätta läran om evangeliet är en absolut förutsättning och sanna predikanter är en gynnsam förutsättning för att uppnå frälsning
- 3.1.4 Den som tror blir frälst: tron på det sanna evangeliet är den viktigaste förutsättningen för att uppnå frälsning
- 3.1.5 En verklig omvändelse från ditt gamla liv i en äkta omvändelse är en förutsättning för att uppnå frälsning
- 3.1.6 Endast frälsningen genom Jesu Kristi blod ger räddning.
- 3.1.7 Den som vill bli frälst måste acceptera Jesus som kung och Messias och från och med nu troget lyda honom
- 3.1.8 De som (åter) älskar Jesus kommer att bli frälsta. Att älska Jesus innebär att tro på honom och lyda honom.
- 3.1.9 Livets frukt från mottagen nåd är ett tecken på äkta och bestående frälsning.
- 3.1.10 Endast den som tjänar Jesus av hela sitt hjärta och inte bara vill behaga människor kommer att bli frälst i slutändan.

- 3.1.11 Villkoren för att följa Jesus är i själva verket villkoren för tidsbegränsad och evig frälsning.
- 3.1.12 ALLT för Jesus är det enda räddande livsmotto – och det betyder fullständig hängivenhet till vår Herre efter våra egna möjligheter.
- 3.1.13 (Endast) den som går på två ben kommer att nå himlen: hängivenhet för nåd, följa buden för evig frälsning
- 3.1.14 I gudsfruktan ligger frälsningen och inte (bara) i ren vörndnad
- 3.1.15 Din separation från denna värld är villkoret för din frälsning. Den som älskar (Fadern i) himlen mer än denna värld blir frälst
- 3.1.16 Rättfärdighet räddar från döden: Räddande rättfärdighet är inte bara något som tillräknas, utan också en livsstil som står i rätt förhållande till Gud och gör hans vilja
- 3.1.17 (Endast) den som följer inbjudan till den himmelska bröllopsmåltiden blir frälst – och endast OM han eller hon är klädd i frälsningens och rättfärdighetens kläder
- 3.1.18 (Endast) den som lyssnar till Guds ord och handlar därefter blir frälst
- 3.1.19 De som lyder Gud och gör hans vilja kommer att bli frälsta
- 3.1.20 Den som har saltets kraft och motstår synden kommer i slutändan att bli frälst.
- 3.1.21 De som älskar Gud genom Jesus mer än sig själva och som älskar sin nästa lika mycket som sig själva kommer att bli frälsta
- 3.1.22 (Endast) den som är förlåten och som själv förlåter kommer att se Guds frälsning
- 3.1.23 Den som älskar sina trosfränder kommer att nå evigt liv
- 3.1.24 Den som bevarar ett oskuldsfullt samvete inför Gud, både inför sig själv och andra, kommer att bli frälst
- 3.1.25 Den som lever sexuellt rent i Guds ögon kommer att nå himlen
- 3.1.26 Att hantera pengar på rätt sätt är en viktig förutsättning på vägen till himlen
- 3.1.27 Den som tjänar som föredöme som ledare kommer att bli frälst
- 3.1.28 De flitiga kommer att ärva frälsningen
- 3.1.29 De som gör gott till slutet kommer att ärva Guds frälsning
- 3.1.30 Helgelse och renande på vägen är vägen till himlen
- 3.1.31 Lämplig avhållsamhet och kamp mot ditt gamla väsen, lustar och begär räddar
- 3.1.32 "I Kristus" finns frälsningen – och så länge jag är "i Kristus" är jag i och har frälsningen
- 3.1.33 Frälsning genom rätt inställning: ödmjukhet och nåd räddar från döden

- 3.1.34 De som lever på ett sätt som gör dem värdiga den kommande världen kommer att räddas
- 3.1.35 Den som stannar blir räddad
- 3.1.36 Den som håller fast kommer till himlen
- 3.1.37 De tålmodiga blir saliga
- 3.1.38 Den som bevarar sin tro och håller ut ärver frälsningen
- 3.1.39 Bevisning kommer genom bevarande. Och de beprövade bevaras av Gud
- 3.1.40 Vaksamt uthållighet och sekundär lydnad i största nöd räddar
- 3.1.41 Vaka och be är nyckeln till vår eviga frälsning
- 3.1.42 Den som INTE låter sig förledas av falska kristusar eller ett falskt evangelium blir frälst
- 3.1.43 Den som förblir trogen Jesus till slutet förblir frälst
- 3.1.44 Den som förblir trogen Jesus till döds, även om det innebär martyrskap, förblir frälst
- 3.1.45 De som övervinner vilddjuret och dess bild och dess namns tal kommer oskadda till himlen
- 3.1.46 Den som är vaken och oförförd och hängivet väntar på sin Herre tills han kommer, kommer att bli frälst
- 3.1.47 Den som i ögonblicket av Kristi återkomst sätter Kristus högre än allt annat, kommer att vara hos sin Herre för evigt.
- 3.1.48 Den som här kämpar den goda kampen enligt kampens regler och springer troens lopp till himlen vinner segerkransen där uppe
- 3.1.49 Sammanfattning: Andens väg och efterföljandet av Kristus till evig frälsning

3.2 Köttets väg bort från frälsning till dom och fördärv

- 3.2.1 Den som förgäves tar emot Guds nåd, dör
- 3.2.2 Fortsatt synd utan omvändelse dödar
- 3.2.3 Jesus spottar ut de ljumma
- 3.2.4 Listan över dödssynder i Nya testamentet visar oss gränserna för Kristi nåd
- 3.2.5 Din oförlåtelse berövar dig med dödlig säkerhet din frälsning
- 3.2.6 Den som lever i sexuella synder utan ånger kommer inte att ha någon plats i Guds och Kristi rike
- 3.2.7 Den som lämnar Guds nådesrum är nådelöst övergiven av Gud
- 3.2.8 Ett falskt evangelium dödar
- 3.2.9 Att ifrågasätta och förvränga det som Gud säger i sitt ord leder till förlust

- 3.2.10 Vilseledande lärare och lärare som fokuserar på oväsentligheter tar bort det andliga livet
- 3.2.11 [Förförelse till] köttslighet är dödligt
- 3.2.12 Förförelse bort från Kristus genom mänsklig lära berövar dig livet
- 3.2.13 Tolererad surdeg och bristande församlingsdisciplin leder till döden
- 3.2.14 Att följa sina egna lustar dödar
- 3.2.15 Den som förnekar Jesus eller genom sina handlingar förnekar tron på honom, kommer Jesus inte att känna igen vid himmelens port
- 3.2.16 Den som stänger sig för Guds ord stänger sig för Guds nåd och dörrarna till evigheten
- 3.2.17 De trolösa, äktenskapsbrytarna, de tvivelaktiga, världens vänner är Guds fiender och kommer att brinna i den eviga elden
- 3.2.18 Den som blir obarmhertig förlorar Gud
- 3.2.19 Älska denna värld och dö!
- 3.2.20 Den som somnar (igen) andligt och inte vakar kommer att vakna utanför himlen när det är för sent.
- 3.2.21 Andlig lättja är fördärvets bror och leder oundvikligen till döden.
- 3.2.22 Vägen till förlust av frälsningen går smygande: förstadier och slutstadier med ordsynder som exempel
- 3.2.23 Tvivel: Kampen om din själ har börjat
- 3.2.24 Den som besudlar sig utan att rena sig igen kommer att utplånas från Guds folk
- 3.2.25 Att avfalla från tron innebär att frivilligt kasta bort frälsningen
- 3.2.26 Synden mot den Helige Ande och synden till döds – den som fruktar den har inte begått den
- 3.2.27 Om andra förlorar sin frälsning genom mig, riskerar jag själv att förlora min frälsning
- 3.2.28 Förbannad vare den som inte älskar Herren!
- 3.2.29 Sammanfattning: På vilka sätt kan vi falla bort från Gud, avvika och förlora vår frälsning?
- 3.2.30 Sammanfattning: "Köttets" väg bort från frälsningen till dom och fördärv
- 3.3 Kristi efterföljares säkra väg till liv och krona

4 Lön och rang i himlen

5 Min bevarelse på frälsningens väg till evig frälsning

5.1 *Bevarande genom Gud*

- 5.1.1 Gud bevarar oss – vi är i hans hand
- 5.1.2 Guds nåd bär oss – inte vår egen kraft
- 5.1.3 Vår överstepräst Jesus för vår talan!
- 5.1.4 Gud bevarar sina utvalda genom sin trofasthet
- 5.1.5 Guds uppfostran tjänar vårt bevarande
- 5.1.6 Gud gör oss ståndaktiga och för oss till målet

5.2 *Vår bevarelse genom Guds ord*

- 5.2.1 Den som håller fast vid Guds ord förblir bevarad
- 5.2.2 Den som lyssnar till den gode herdens röst är trygg
- 5.2.3 bevarad genom Guds ords helande korrigering – Lura er inte!
- 5.2.4 Förberedda på allt – hopp som bär!
- 5.2.5 Jesus varnar oss – så att vi kan förbli ståndaktiga

5.3 *Bevarelse genom din fullständiga hängivenhet till Kristus NU*

- 5.3.1 Gud skyddar dem som tillhör honom och tjänar honom
- 5.3.2 Gud bevarar särskilt dem som hittills har följt honom troget
- 5.3.3 Din hängivenhet IDAG får uppleva Guds trofasthet IMORGON
- 5.3.4 Vi bevaras eftersom vi bevarar och gör Guds ord
- 5.3.5 Bevarande genom gudsfruktan
- 5.3.6 Bevarande genom proaktiv kärlek
- 5.3.7 Bevarande genom flit
- 5.3.8 Bevarande genom ”teamwork” med Gud
- 5.3.9 Bön är vår förbindelse till Gud. Den som söker honom idag kommer att kunna stå emot prövningar imorgon

5.4 *Bevarande genom användning av andliga nådemedel*

- 5.4.1 Förbli ren – rena dig – förnya dig dagligen
- 5.4.2 Gud bevarar genom ett liv i bön
- 5.4.3 Tro – nyckeln till bevarande
- 5.4.4 Uthållighet och väntan på Jesus – konsten att hålla fast
- 5.4.5 Den andliga kampen – bevarande genom motstånd mot det onda
- 5.4.6 Prövning och beprövning – att stärkas genom prövningar

5.5 *Bevarande genom omvändelse och snabb ånger*

5.6 *Bevarande genom Kristi församling*

- 5.6.1 Bevarande genom uppmuntran och förmaning
- 5.6.2 Bevarande genom tröst och uppmuntran i svåra tider
- 5.6.3 Din trohet är räddningen för andra
- 5.6.4 Bevarande genom församlingens tuktan – skydd mot avvikelser

- 5.6.5 Bevarande genom ömsesidig vaksamhet
- 5.6.6 Underordning under en andligt sinnade ledning
- 5.6.7 Bevarande genom sund lära och lärare enligt Guds ord
- 5.6.8 Bevarande genom goda förebilder

5.7 Bevarandet av Kristi församling

- 5.8 *Seger över prövningar – förbli ståndaktig på den smala vägen*
 - 5.8.1 Guds kärlek är vårt skyddande sköld
 - 5.8.2 Glädjen i Herren är vår styrka
 - 5.8.3 Var inte rädda: Vi klarar det inte av egen kraft, utan genom honom!
 - 5.8.4 Bevarande från falsk stolthet och fördömande
 - 5.8.5 Seger över motståndaren – stå emot fienden

5.9 Sammanfattning: Mitt skydd på vägen till evig frälsning

6 Gränsområden för frälsningen

- 6.1 *Det finns ingen "billig" nåd, sann nåd kostar livet*
- 6.2 *Guds kärlek och oändligt stora nåderum*
- 6.3 *Ett liv som bedrövar den Helige Ande eller leder till förlust av frälsningen*
- 6.4 *Vad "räcker" för evig frälsning, om tro (och gärningar) är nödvändiga för detta?*
- 6.5 *Frälsningens säkerhet – frälsningens visshet*
- 6.6 *Att förlora frälsningen och återvinna den: Den återfunna sonen – den återfunna dottern*
- 6.7 *Kännetecken för dem som verkligen är frälsta*
- 6.8 *Synden mot den Helige Ande*
- 6.9 *Sammanfattning: Gränsområden för frälsningen*

7 Sammanfattning, utsikter

- 7.1 *Förlorad, till synes eller verkligen frälst?*
- 7.2 *Frälsning sker NU genom tro utan gärningar, och EVIG frälsning sker genom tro som synliggörs genom gärningar*

7.3 Även evig frälsning sker endast genom nåd och trofasthet och Guds barmhärtighet

7.4 Lön för att följa Kristus

7.5 Det är hårda ord, vem kan höra dem? Om Guds pedagogik och balansen i vår nuvarande predikan

7.6 Slutsatser

7.7 (Uttryckligen) rekommenderade praktiska steg för en trogen efterföljelse som förblir i vår frälsning – för enskilda individer och Kristi kropp

Bilaga Motargument och svar från Guds ord

1 Motargument: "Frälsning sker endast genom tro, inte genom gärningar"

2 Motargument: "Vi är förseglade med den Helige Ande och ingen annan än Jesus kan bryta sigillet, och han kommer inte att göra det."

3 Motargument: "Frälsningen i Gamla testamentet var ofullkomlig, men i Nya testamentet är den så fullkomlig att vi inte kan gå förlorade."

4 Motargument: "Kristi verk är fullkomligt – behöver eller måste vi göra något för att komplettera det?"

5 Motargument: "Guds tempel är här, Guds tempel är här!"

6 Motargument: "De frälsta är helgade en gång för alla."

7 Motargument: Förbrända gärningar och ändå frälsta

8 Motargument: "Faran med att vara stolt över gärningar, faran med att jämföra, faran med att döma, faran med förtvivlan, faran med missmod."

9 Svar: "Vår frälsning är alltid och endast "i Kristus". Om du är "i Kristus", då är du säker."

10 Sammanfattning: Motargument och svar från Guds ord

Nivå 1 – Huvudbudskap (motto) – Tema

En kristen

kan gå förlorad.

En efterföljare av Jesus

kommer inte att gå förlorad.

Är du en efterföljare till Jesus?

Är du en efterföljare till Jesus?

Långdistanslöpningen

Det nya livet med Jesus är som startskottet i ett maratonlopp. Då börjar loppet – och segern tillhör alla som springer till målet. Endast de kommer att få ta emot segerns pris.

En bra start är livsviktig – men det är målet som är avgörande.

Icke-kristna står bara vid sidan om – de springer inte alls. Namnskristna vågar sig några meter ut på banan utan att egentligen vara anmälda. Skalkristna bär ett stulet startnummer och väljer bara de bekväma delsträckorna. Men ingen av dem kommer att få den oförgängliga segrarkransen.

Figure 2: 1 Kor 9:24–25 — Löp så att ni vinner.

Vet ni inte att alla som springer på en tävlingsbana springer, men att bara en vinner priset? Spring så att ni vinner det! Men alla som deltar i tävlingen är återhållsamma i allt – de för att vinna en förgänglig segrakrans, men vi en oförgänglig. 1 Kor 9:24-25 Sl

Nivå 2 – Kärnidéer – Tema

Naturligtvis förlorade

Alla människor syndar och lever inte enligt Guds måttstockar i hans ord i Bibeln. Ingen kommer att dömas generellt, men alla kommer att gå förlorade inför Gud på grund av sina konkreta synder. Icke-kristna som inte erkänner Jesus som frälsare är ofrälsta.

Namnskristna deltar i religiösa ritualer. Deras tro förblir yttlig, utan inre förnyelse. Att följa formerna räddar dem inte. Det de gör för Gud (enligt min mening) är döda gärningar utan kraft. Även de går förlorade utan djup omvändelse till Gud och förnyelse av livet genom pånyttfödelse.

Skalkristna anser sig vara Jesu efterföljare, men har aldrig riktigt känt honom. De må ha verkat i hans namn, men utan äkta hängivenhet och lydnad. De har inte dött för sig själva för att leva för Gud. De har förverkligat sig själva med sina liv och inte tjänat Gud. Jesus kommer inte att känna dem i den yttersta domen.

Frälsta – av nåd, genom tro

Den som *verkligen* är kristen har inte blivit frälst genom egna ansträngningar eller religiösa insatser, utan enbart genom Guds nåd. Sanna kristna har insett att de är skyldiga inför Gud – och att de inte kan frälsa sig själva. De har i ljuset av hans sanning bekänt sina synder och tagit emot Jesus Kristus som den ende frälsaren. Hans kärlek har träffat deras hjärtan, hans nåd har förvandlat deras innersta.

I äkta omvändelse har de vänt sig till Gud – med brustna hjärtan, men fulla av förtröstan. Gud har genom sin Ande födt dem på nytt till ett nytt liv fullt av hopp. Från och med nu är de inte längre fiender, utan Guds barn – älskade, accepterade, förlåtna. Inte för att de förtjänar det, utan för att Guds Son har gett sitt liv för dem. Deras frälsning är säker, eftersom den är grundad på Kristus. Och ur denna visshet växer önskan att följa honom – av kärlek, inte av plikt.

Älskade – och därför rörda

Sanna kristna följer inte Kristus för att förtjäna Guds kärlek – de gör det för att de redan är oändligt älskade. Hans nåd och kärlek präglar deras liv från grunden. *Vi älskar för att han först älskade oss.* Denna kärlek inspirerar, fyller, bär och rör. Den tändar en djup längtan efter gemenskap med Gud i hjärtat hos äkta efterföljare – redan här, och i fullkomlig klarhet i den kommande världen.

Denna kärlek ger stöd i nöd, mod i prövningar och tröst i lidande. Gud står sina barn bi, vakar över dem, försvarar dem. Ingenting kan rycka dem ur hans hand. Även om de faller, är hans nåd ny varje morgon. De får komma till honom när som helst – med glädje och tacksamhet, men också med rädsla, oro och svaghet. Han bevarar, bär, skyddar – och tillåter bara det som i slutändan tjänar deras bästa.

Sann efterföljelse – frukten av hans kärlek

Denna gudomliga kärlek förblir inte utan konsekvenser. Den förändrar. Den får äkta kristna att följa honom. De lever inte längre för sig själva, utan för sin Herre. De bekänner hans namn inte bara med ord, utan i ett liv fullt av hängivenhet, omvändelse och helgelse. Även om de snubblar, reser de sig igen genom hans kraft. De håller fast vid hans kärlek – i goda såväl som i svåra tider.

Deras tro är levande, bär frukt, tjänar Gud och människor. Deras frälsning visar sig inte i ett förflutet ögonblick, utan i en pågående förändring: i kärleken till Jesus, i att undvika synd, i att hålla ut till slutet. Det är inte deras egna ansträngningar som är källan till deras ståndaktighet, utan Guds kärlek som är utgjuten i deras hjärtan. Hans kärlek är orsaken till deras trofasthet. Och hans trofasthet är deras stöd.

Två vägar som Kristi efterföljare

Frälsningen är en gåva – men den är inte självklar. Inte alla som en gång börjat följa Jesus Kristus kommer också att nå målet. Skriften gör det tydligt: Den som lämnar efterföljelsens väg, hänger sig åt synden, älskar världen mer än Gud eller följer ett falskt evangelium, utsätter sin frälsning för allvarlig fara. Utan omvändelse kan det eviga livet gå förlorat.

Sanna efterföljare förblir inte trogna av egen kraft, utan genom Guds bevarande nåd. Ändå är de kallade att vara vaksamma, kämpa och hålla ut. Den smala vägen leder till livet, den breda vägen till fördärvet. Vägen till frälsning är en väg av tro, bekännelse till Jesus, kärlek och hängivenhet – långt mer än bara tomma ord. Den som ständigt ignorerar sitt samvete, förnekar eller överger sin tro i ord eller handling, eller tjänar sig själv mer än sin Herre och sina medmänniskor, vänder sig bort från Jesus och förlorar därmed frälsningen.

Gud förväntar sig frukt – inte av tvång, utan som ett naturligt uttryck för äkta kärlek. En tro utan gärningar, utan förändring, utan helgelse är död. Den som nonchalerar den nåd han har fått, behåller den för sig själv eller lämnar den oanvänd, riskerar inte bara att förlora sin lön, utan också att missa det eviga målet.

Guds kärleksfulla bevarande

De frälstas församling kommer att bestå för evigt – men på vägen dit dras alla troende in i en verklig andlig kamp. Det är en kamp om trohet, sanning och ståndaktighet i efterföljandet av Kristus – inte yttlig, utan med evig betydelse. Jesus själv är den gode herden som leder, skyddar och bevarar – hans får är trygga i hans hand. Ingen yttre fiende, ingen mörkrets makt kan rycka dem ur hans hand. Hans kärlek ger kraft, hans nåd gör oss beständiga, hans Ande verkar i oss.

Jesus träder fram som överstepräst för oss. Han ger kraft att uthärda, skänker bevarande i frestelsen och förkortar svåra tider för de utvaldas skull. Det är han som kallar oss – och som ger oss utrymme att omvända oss när vi kommer bort från vägen. Han vill inte att någon ska gå förlorad. Alla får återvända, alla får börja om på nytt. Hans ledning, hans tröst, hans kärlek gör honom till en herde som man kan följa med förtroende.

Förbli ansvarig – växa i kärlek

Gud bevarar – men han gör det inte utan oss. Han uppmanar oss att samarbeta: att vara vaksamma, att vända om, att vara trogna i läran, bönen och livsföringen. Den som förblir nära honom, som älskar och

lever efter hans ord, förblir i skyddet av hans kärlek. Närheten till Kristus är inte ett teoretiskt begrepp, utan praktisk efterföljelse: daglig hängivenhet, kamp mot det egna köttet, uthållighet i tron.

Vår frälsning bygger inte på prestation, utan på Jesu kärlek och försoning. Men bara den som förblir i denna kärlek kommer att nå målet. Fadern mäter oss inte efter andras prestationer, utan efter vad vi gör med det vi själva har fått av honom. Vaksamhet, trohet och ett liv i helig vördnad leder säkert till målet – slarv och likgiltighet däremot utsätter oss för fara att falla bort.

Den som glömmer Guds renande och nöjer sig med sig själv lever farligt. Men den som älskar Jesus, respekterar hans ord och bär frukt – den förblir bevarad.

Dom och lön

De som inte är frälsta går inte bara förlorade, utan väcker genom sina konkreta synder Guds vrede för evigt. Intensiteten i deras felaktiga beteende avgör graden av deras dom.

Lön i himlen finns bara för dem som har blivit frälsta av ren nåd. De har evigt liv NU. Och ändå är evigt liv också belöningen för troende som lever med och för Kristus ().

Ju trognare vi tjänar Gud och följer Jesus här, desto härligare blir vår belöning i det eviga livet. Avgörande är vår kärlek till Gud och de gärningar som härrör från denna kärlek. Allt som görs av egenintresse, även om det verkar vara gott, ger ingen belöning i himlen.

Den som troget använder sina talanger för Gud, lider för Kristi skull och praktiserar fiendekärlek, kommer att bli rikligt belönad i himlen.

Den som tjänar andra med självuppooffring och själv gör det han lär ut, kommer att vara högt aktad i himlen.

Den som älskar Jesus och förblir trogen till slutet kommer att få livets krona av honom.

Slutsats: Förkunna ett balanserat evangelium om efterföljelse

Det nya testamentets budskap till återfödda efterföljare av Jesus förenar uppmuntran och krav. En ensidig betoning – vare sig det bara är på Guds kärlek eller bara på hans dom – förvränger Guds väsen och leder vilse.

Även troende som är pånyttfödda i Kristus står gång på gång inför valet: Ska de följa den smala vägen av hängivenhet, trohet och kärlek – eller låta sig förledas av den breda vägen av egenvilja, självförverkligande och lata kompromisser? Den ena vägen leder till evig härlighet, den andra slutar utan omvändelse i förlorat liv och dom – tillsammans med dem som aldrig riktigt har känt Kristus.

Vår eviga frälsning hänger på att vi förblir i Kristus. Det innebär att vi måste erkänna honom både som en kärleksfull frälsare och en rättvis domare – och följa honom i helig vörndnad till slutet. Vi kan vara säkra på att Gud är trofast. Han bevarar, stärker, leder och bär alla som litar på hans nåd och inte lämnar honom – och i sin barmhärtighet för han dem till målet.

Den som inte låter sig berövas vissheten om sin Frälsares kärlek till honom, förblir bevarad. Den som omvänder sig när han faller, förblir frälst. Den som på den smala vägen till evigheten följer Jesus med helig vörndnad och bär frukt till slutet, kommer säkert att nå det EVIGA målet.

Både personlig och gemensam lärjungaskap är avgörande för ett troget efterföljande. Vare sig det är i par, smågrupper eller hela församlingen – genom djup gemenskap, ömsesidig uppmuntran och även förmaning förblir vi på trons väg. Även kärleksfull församlingsdisciplin kan hjälpa oss att inte avvika och att förbli fasta i Kristus.

Men i slutändan är det vårt bestående förtroende för Guds oföränderliga kärlek och trofasthet som bär oss genom alla utmaningar – och bevarar oss tills vi når målet för evigheten.

En kristen kan visserligen gå förlorad.

Men en efterföljare av Jesus kommer inte att gå förlorad i evigheten.

Nivå 3 – Essens – Tema

<https://vielesindberufen.de/ebene-3-essenz/>

Nivå 4 – Översikt – Tema

1 **Många är kallade: Är du förlorad, en kristen eller en efterföljare av Jesus Kristus på vägen mot evigheten?**

Förlorad

Varje människa är av naturen andligt död och skild från Gud. *Alla människor* syndar och lever inte enligt Guds måttstockar i hans ord, Bibeln. Synden härskar över hans hjärta, och utan en levande relation till Gud förblir han på vägen bort från Gud mot evig fördömdelse. Ingen kommer att dömas generellt, men alla kommer att gå förlorade inför Gud på grund av sina konkreta synder. Ingen människa kan rädda sig själv – varken moraliskt beteende, goda gärningar eller religiösa ritualer kan upphäva hennes syndiga tillstånd. Icke-kristna som inte erkänner Jesus som sin frälsare är ofrälsta.

Hopp

Men Gud har inte låtit oss förbli hopplöst förlorade. Hans kärlek är större än våra misslyckanden: Han vill att alla människor ska bli frälsta och erkänna sanningen. Därför har han inte bara skapat oss av kärlek, utan redan före världens grundläggning berett en väg till frälsning – en enda väg som leder genom Jesus Kristus. Evangeliet, det glada budskapet, består i att Jesus Kristus, Guds Son och sann Gud, led och dog på korset för våra synder, uppstod från de döda på tredje dagen och nu lever. Han kan frälsa alla som kommer till Gud genom honom – nu och i evighet.

Två vägar för varje människa

Den som tar emot Jesus Kristus som Herre och Frälsare finner det sanna livet; den som förkastar honom förblir i mörkret. Varje människa står inför detta val: Den ena vägen leder till evigt liv, den andra till fördärv.

Joh 3:36 Sl

Den som tror på Sonen har evigt liv, men den som inte lyder Sonen kommer inte att se livet, utan Guds vrede förblir över honom.

Frälsning

En **sann kristen** är någon som har blivit frälst genom Guds oändliga kärlek och nåd. Denna frälsning sker inte genom egna gärningar, utan enbart genom tron på Jesus Kristus. En sådan tro innebär en djup omvändelse, där man erkänner sina synder, ångrar dem och medvetet beslutar sig för att ta emot Jesus som Herre och Frälsare. Detta beslut leder till en pånyttfödelse, där den Helige Ande verkar i den troende och leder honom till ett nytt liv.

Sanna kristna älskar Gud mer än sig själva och låter sig ledas av hans Ande. Deras tro visar sig i kärlek, lydnad och ett förändrat liv.

Nära korset och ändå förlorad

Inte alla som kallar sig kristna lever verkligen i en relation med Jesus. Vissa lever bara i en ytlig fromhet, men deras hjärtan tillhör inte Kristus.

Skalkristna kan företräda kristna värderingar och utöva religiösa praktiker, men deras liv är inte verkligen underordnat Gud. De vill förverkliga sig själva istället för att underkasta sig Gud i lydnad.

Namnskristna å sin sida förlitar sig på kyrkotillhörighet, dop eller traditioner utan att ha en levande relation till Jesus. Men att vara kristen är mer än bara en benämning – det innebär att känna Jesus och följa honom.

Frälsta och förblir frälsta

Äkta kristna följer Jesus eftersom Guds kärlek har nått dem, förnyat dem och rört dem. Hoppet om evig härlighet drar dem, hans Helige Ande leder dem. Gud är trofast och håller sina löften – han bevarar sina barn på vägen mot evigheten. Han fostrar, leder och stärker oss, låter oss inte prövas utöver vår förmåga och öppnar sin frälsningsväg för oss.

Av kärlek ger han oss utrymme och tid att omvända oss när vi faller på vägen, för han vill inte att ens en enda ska gå förlorad. Hans trofasthet ger oss visshet, skydd, kraft och glädje att gå vidare utan att vackla – och han kommer att föra oss säkert till målet.

Bärda av Guds kärlek – bevarade genom hans trofasthet

Vägen att följa Jesus är inte lätt, men den är inte ensam. Jesus är den gode herden som känner sina får, leder dem och bevarar dem. Han själv står upp för oss, bär våra svagheter och ger oss styrka när vi når våra gränser. Guds kärlek är inte bara en initial impuls till frälsning – den förblir den bärande kraften för varje dag.

Den som är säker på hans kärlek hämtar ny mod ur den – även i prövningar, frestelser eller misslyckanden. Guds trofasthet är större än vår svaghet. Han släpper oss inte så länge vi vill stanna hos honom. Den som vänder sig till honom om och om igen upplever att hans nåd är ny varje morgon. Hans kärlek motiverar inte till likgiltighet, utan väcker djup tacksamhet och längtan efter att leva troget.

Trygghet trots kamp – kraften i äkta hopp

De kristnas hopp är inte osäkert, utan grundat på Guds löften. Den som älskar Jesus kommer inte att nå målet av egen kraft – utan för att Jesus är trofast. Han fullbordar det han har påbörjat. Även i tider av frågor, strider eller motgångar får vi veta: Vår trygghet ligger inte i oss själva, utan i honom.

Det ger lugn, men inte lättsinne. Det manar till trofasthet – men inte av rädsla, utan av kärlek. För den som har insett hur mycket han är älskad kommer inte att fly från Herren, utan följa honom av hela sitt hjärta.

Två vägar även för Kristi efterföljare

– ett tydligt beslut är nödvändigt

Men Guds ord gör också klart: Endast den som förblir trogen till slutet kommer att nå det utlovade målet. Ett liv som kristen innebär att inte

ge upp, utan att förbli trogen. Det finns den smala vägen av anden, som leder till livet, och den breda vägen av köttet, som leder till fördärvet.

Även Jesu efterföljare står inför detta beslut i sitt trosliv: Följer de Anden eller låter de sig styras av köttet? Endast den som förblir trogen Jesus kommer i slutändan att ärva evigt liv.

Rom 8:13 Sl

Ty om ni lever efter köttet, måste ni dö; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva.

Anlända till evigheten:

Många kan bli frälsta, men bara få förblir trogna

Många är kallade, men få är utvalda. Inte alla som börjar bra förblir trogna till slutet. Jesus själv varnar för att vissa som tror sig vara frälsta en dag kommer att upptäcka att de har lämnat den smala vägen.

Mt 7:21 Sl

Inte alla som säger till mig: Herre, Herre! kommer att komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja i himlen.

Men Gud frälser många – **hans nåd är mycket större än vi tror!**

Upp 7:9-10 F

En stor skara, som ingen kunde räkna, stod framför tronen och prisade Gud.

2 Utvärdering av ALLA 27 böcker och 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet

2.1 Kärnidéer i alla böcker i Nya testamentet

Matteus

När du vänder dig till Gud måste du frigöra dig från dina synder och rena dig för att bli frälst. Den som nu och för alltid följer det sanna

evangeliet och Jesus i en livsstil präglad av lydnad och vaksamhet, som älskar honom så mycket och tjänar Gud och bär frukt till slutet, kommer att bli evigt frälst.

Mark

Den som vänder sig till Jesus blir frälst. Men endast den som sätter Jesus framför allt annat, som lyssnar till Guds ord, respekterar det, gör det och bär frukt, kommer i slutändan att bli evigt frälst. Varje utvald av Gud kan lita på Guds trofasthet, som vill och kommer att föra honom till himlen.

Lukas

Den som vänder sig till Gud för att genom Jesus få förlåtelse för sina synder blir frälst här och nu. Den som lyssnar till Jesus och bekänner honom i ord och handlingar utan att låta sig förledas, och lyssnar till honom i allt vad han säger som god och vis kung och herre, ja, den som älskar Jesus mer än allt annat i denna värld och sin nästa som sig själv till slutet, han och hon kommer att bli evigt frälsta.

Johannes

De utvalda fåren till den gode herden Jesus har evigt liv nu. Som sanna lärjungar till Jesus känns de igen på sin kärlek till varandra, på att de förblir hos Jesus och gör hans vilja. Och Jesus för dem fram till evig frälsning, för ingen kan rycka dem ur hans och den kärleksfulle Faderns hand.

Apostlagärningarna

Att ta emot Guds nåd och frälsning genom att acceptera evangeliet och sedan följa Herren Jesus av hela sitt hjärta och förbli trogen är vägen till evigt liv.

Romarbrevet

Evangeliet om Jesus Kristus kallar människor ut ur Guds vrede – till en trohet mot Gud. Den som tror blir frälst av nåd, rättfärdigad inför Gud och accepterad som hans älskade barn. Och den som som frälst med uthållighet förnekar den gamla människan, följer Guds Ande och strävar

efter härlighet, ära och oförgänglighet i goda gärningar, honom kommer Gud att ge evigt liv.

1 Korintierbrevet

Ordet om korset frälser nu – men endast den som håller fast vid evangeliet och inte återvänder till synden kommer att få evigt liv. Den som inte förblir ståndaktig har trott förgäves. Men Gud är trofast: Han låter oss inte prövas utöver vår förmåga och skapar i sin kärlek utvägar som leder till frälsning.

2 Kor

Kristus säger ja till oss i evangeliet och ger oss vid vår omvändelse sin Ande som en handpenning och säkerhet för evigt liv. Men vår eviga frälsning beror på vår fortsatta enfaldiga hängivenhet och trosrelation till Kristus.

Galater

Den som efter en bra start avvisar Guds nåd i evangeliet genom att försöka stå inför Gud med egen kraft och som följer sin gamla människas begär i sig istället för Guds Ande i sig, för dem har Kristus dött förgäves och de går förlorade.

Efesier

I Kristus är vi utvalda från evighet. Genom tron på evangeliet om Guds kärlek och nåd blir vi genom hans blod frälsta från synden och antagna som Guds barn. Som frälsta har vi förlåtelse och är förseglade med den Helige Ande – handpenningen på vårt eviga arv. Vår uppgift är att avlägga den gamla människan, förnyas i vårt tänkande och klä oss i den nya människan med ren sinnesstämning och ren tal. Den som lever så för Kristus på jorden kommer att belönas av Herren i evigheten.

Filipperbrevet

Vi vinner (först) priset för evigt liv i himlen om vi följer Guds regler till slutet av vårt liv.

Kolossierbrevet

För att en gång stå inför Jesus i himlen och få det eviga livets segerpris av honom krävs tre saker: att nu förbli fast grundade i tron, att av hjärtat tjäna Herren Kristus och att inte låta oss avledas från det sanna evangeliet och från evangeliets hopp – att leva evigt med Jesus.

1 Tessaloniker

Ett heligt och av Gud bevarat liv är nyckeln till himlen och till att en gång stå felfritt inför Jesus. Men inte allt som är eller kan vara klandervärt hos oss när vi står inför Jesus berövar oss vår eviga frälsning.

2 Tessaloniker

Varje kristen kan på sin väg till himlen räkna med Guds trofasthet och Guds skydd mot det onda. Den som så bevaras och troget följer sin kallelse till evigt liv till slutet, kommer att hedras med att som utvald få tillbringa evigheten med sin Herre.

1 Timoteus

Endast den som kämpar den goda kampen i tron och gör goda gärningar i tron kommer i slutändan att få evigt liv. Och det innebär att leva och förbli i den skriftmässiga tron på vår Herre Jesus Kristus som nummer 1 i vårt liv och i kärleken, och att leva ett helgat liv med ett samvete som är väl slipat och oskadat av Guds ord och med självbehärskning.

2 Timoteus

(Endast) den som håller fast vid det sanna evangeliet, ständigt renar sig och enligt Guds regler kämpar den kamp för tron som han har ålagts, redo att lida till slutet, kommer att tilldelas segerkransen av evigt liv. Vår trofasta Guds bevarande och hjälp är oss lovad på vår väg.

Titus

Evangeliet om Guds nåd räddar människor som genom det börjar leva i vördnad inför Gud i enlighet med sin gudskänedom och som på sin väg i tro och vördnad har hopp om evigt liv. Varje efterföljare av Kristus måste, uppmuntrad och uppmanad av sund predikan, på vägen mot

evigheten avlägga många dåliga vanor och öva in och utöva nya goda vanor.

Filemon

Den som nu följer Jesus och nu älskar sina troende bröder och systrar, är nu frälst.

Hebreer

Vår frälsning är en frälsning under vissa villkor: Vi måste i vår tro på vår Herre Jesus Kristus i högsta grad uppmärksamma det vi har hört (för att göra det) för att bli evigt frälsta. Annars kommer vi att driva förbi målet – det eviga livet – som ett skepp i nöd vid den räddande ön.

Jakob

Att göra troens gärningar är för Jakobus ett uttryck för och en spegel av den äkta frälsande tron.

Den hederskrans och därmed det eviga livet kommer att vinnas av dem som står emot de prövningar som Gud tillåter i deras liv eller i tid vänder om från de dödliga vägar som de har avvikit till, för att de älskar Gud. Och i slutändan är det de som älskar Gud genom att göra hans vilja som blir evigt frälsta.

1. Petrus

Vår tro på och kärlek till Jesus provas och stärks i prövningar. Bevisad tro är sann tro och dyrbarare än guld. Den känner uteslagn glädje fylld av härlighet. Den kommer att ärva evigheten. Genom vår tro bevarar Herren oss. Hans nåd ensam räddar även guldbeprovad tro till evigheten.

2 Petrus

Fly från världens fläckar och begär genom kunskapen om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, väx i flit i ett obefläckat och oklanderligt liv i kärlek och befast så hans kallelse och utvalda ställning, bevara oss från falska profeter, gör snabbt bot där det behövs, lita på Herrens

långmodighet för vår frälsning: så kommer vi att – rikligt – beviljas inträde i det eviga riket av vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

1 Johannes

Evigt liv har nu den som tror på Guds inkarnerade Son, lever i ljuset och sanningen, älskar sina trosfränder och håller Guds bud. Den som på denna väg till himlen renar sig alltmer från sitt gamla väsen och sina synder, kommer en gång att se Jesus som han är.

2 Johannes

Den som tror på Kristi mänskliga gestalt, älskar sina trosfränder och lever efter Guds bud, är och förblir frälst.

3. Johannes

Att vara trogen sanningen innebär att leva sanningsenligt. Den som gör gott är Guds barn. Den som gör ont har aldrig känt Gud.

Judas

Den som tar emot det glada budskapet och håller fast vid det i tro, orubbligt, obefläckat och oförstört till slutet, genom att leva ett gudfruktigt liv präglad av att hålla Guds bud, den som bevaras genom Guds kärlek och trofasthet och bevarar sig själv genom att stanna kvar, be och snart förvänta sig Kristus, den personen blir evigt frälst.

Uppenbarelse

Lammets blod frälser de troende nu och för evigt, det gör oss redo för himlen och till Guds barn. Gud älskar oss och bevarar i sin trofasthet och nåd dem som troget följer honom. Den som håller fast vid kärleken till Gud och hans ord utan avdrag och tillägg och vid att hålla hans bud och förblir trogen Jesus som vittne intill döden, blir evigt frälst.

Sammanfattning

av de enskilda bokutvärderingarna i Nya testamentet

Förloradhet

Sedan syndafallet är alla människor skilda från Gud och genom sin syndiga natur främmande för hans liv. De följer sin egen fallna natur, vilket leder till olydnad och synd. Gudlösa handlingar som avgudadyrkan, lögn, omoral, girighet eller otro leder till att de går förlorade och står under Guds vrede. Endast genom omvändelse till Gud och lydnad mot hans vilja kan denna separation övervinnas.

Tecken på andlig förlust

Den som inte erkänner Gud som Skapare, bryter mot sitt samvete eller förvränger hans sanning, lever i synd. Guds lag i de tio budorden är en spegel av vår förlorade tillvaro. Den som gör sig skyldig inför Gud i bara ett enda avseende är en överträdare och har gjort sig skyldig till hela lagen och går mot fördömelse. Mänskliga (själv)räddningsförsök hjälper oss inte ur vår förlorade tillvaro. Särskilt farliga är falska lärare som förkunnar frälsning genom egna gärningar eller yttre former. Ett evangelium som ignorerar Guds dom och människans ansvar leder inte till liv, utan till död.

Frälsning: nu och för evigt

Frälsning sker enbart genom Jesus Kristus, som dog på korset för mänsklighetens synder och uppstod från de döda. Tron på den levande Frälsaren, Herren och Heilaren Jesus Kristus och hans kärlek ger förlåtelse, nytt liv och mottagandet av den Helige Ande. Men sann omvändelse innebär också att man avlägger sitt gamla liv och förnyar sig i lydnad och hängivenhet till Guds vilja. Frälsning är en nådegåva som tas emot genom tro, inte genom egna gärningar.

Krav på efterföljare på vägen till härlighet

Den som följer Jesus ska konsekvent ta bort synden från sitt liv, inte bli en stötesten för andra och bära frukt. Sann efterföljelse visar sig i kärlek till Gud, som har älskat och älskar oss så mycket. Den visar sig i att hålla fast vid hans ord och i tjänsten för vår nästa. Det är avgörande att älska Jesus mer än allt annat och att förbli ståndaktig i prövningar.

Evangeliet och dess villkor

Evangeliet är det glada budskapet om en kärleksfull Gud som räddar förlorade syndare. Denna räddning kostade honom som far och hans son Jesus Kristus allt. Och i sin kärlek vill Gud leda, vägleda och föra vart och ett av sina räddade och älskade barn in i evigheten. För detta har han gått i god för. På vägen till evighetens härlighet kommer endast (sanna) efterföljare av Jesus Kristus att nå målet. Det är villkoret för vår frälsning NU och I EVIGHETEN. Det är absolut nödvändigt att följa vår Herre i livets stora linje, vara vaksam och hålla fast vid det glada budskapet om Guds kärlek. Den som överger tron eller medvetet lever mot Guds vilja riskerar sin frälsning. Tro utan gärningar som vittnar om Guds vilja är död. Att följa Jesus kräver uthållighet, självdisciplin och beredskap att stå emot frestelser och lidande.

Trofasthet till slutet

Sanna troende förblir trogna Kristus. De låter sig ledas av den Helige Ande och lever ett rent liv. Ståndaktighet, trofasthet och att hålla Guds bud är väsentliga kännetecken för ett liv som leder till evig frälsning.

Varning för falska vägar

Falska lärare som sprider ett välståndsevangelium eller villfarelser äventyrar den eviga frälsningen. På samma sätt leder ett liv i omoral, girighet eller medveten avvisning av Gud till separation från honom. Kristna uppmanas att vara vaksamma och hålla sig borta från sådana influenser.

Hopp om evigt liv

Vissheten om frälsningen ligger i Guds nåd och trofasthet. Den som förblir i tron bevaras av Jesus och får livets segerkrans. Belöningen i himlen beror på trofasthet och engagemang i det jordiska livet. I slutändan är Guds mål för sina efterföljare ett liv i hans närvaro och till ära för hans namn.

2.2 Frälsning i siffror: Utvärdering av ALLA 545 bibelställen som handlar om frälsning

I Nya testamentet har alla 545 bibelställen, vilket motsvarar cirka 35 % av hela texten, som har en koppling till vår

- tidsmässiga och
- eviga frälsning
- inkl. belöning i himlen och till
- förlust och fördömelse.

Och de har satts i relation till de viktigaste skälen och orsakerna till detta:

- Utvalda och kallade
- Guds nåd och trofasthet
- initial/första tro och
- fortsatt tro, som uttrycks i troens gärningar.

Den första och viktigaste tabellen över fördelningen av alla frälsningsrelevanta bibelställen i Nya testamentet visar helt enkelt fördelningen och förekomsten av de sökta ämnena i Nya testamentet med deras underliggande orsaker. Detta tydliggör hur mycket och vad Gud har att säga om respektive ämne. Denna tabell är den mest talande av alla när det gäller var Gud lägger särskild tonvikt i sitt ord.

Fördelning av frälsningsteman i Nya testamentet med sina underliggande orsaker inom ALLA 545 bibelställen som är relevanta för frälsningen

		ungefär	ungefär	antal
Ämne Orsaker	Förlorad & fördömd	33	34	186
	Frälsning nu	50	53	291
	Frälsning för evigt	50	48	259
	genom val (E) / kallelse (K)	10 %	11 %	60
	genom Guds nåd (G) / Guds trofasthet (T)	40	41	221
	genom initial tro	33	35	189
	genom fortsatt (a) / Tro s verk	67 %	68 %	369
	Förlora frälsningen	25	23	128
	Lön/rang i himlen	10	9	48

I en bibelpassage kan flera teman behandlas samtidigt och orsaker nämnas, vilket resulterar i en summa på mer än 100 % och 545 bibelställen.

Frälsningsstadier

Ungefär **en tredjedel** av alla bibelpassager i NT som handlar om evigheten och frälsningen har som tema **människans grundläggande förlorade tillstånd och eviga fördömelse** genom Guds dom.

Ungefär **hälften av alla passager behandlar vår möjliga frälsning NU** som fallna människor från vår naturliga fiendskap mot Gud, vår avlägsenhet från Gud och våra synder till en hel relation med Gud genom omvändelse och pånyttfödelse.

Ungefär den andra **hälften av bibelpassagerna** handlar om den **eviga frälsning** som Gud **har lovat** Jesu efterföljare, när de troende går från tro till syn och kommer in i den eviga härligheten.

Ungefär en **fjärdedel av alla bibelpassager** handlar om en **möjlig förlust av relationen till Gud och frälsningen på vägen från sann tro till**

himlen, där de efter avslöjandet av sitt liv i Guds sista dom inte kommer att komma fram.

Cirka **10 %** av alla bibelpassager handlar om **de troendes lön** i himlen **eller om den rang** de kommer att ha i himlen.

Orsaker till frälsningsstatus

Fördelningen av orsakerna till att Gud har eller inte har accepterat någon i evigheten – utan hänvisning till ett särskilt tema – är följande:

Cirka **10 %** av bibelpassagerna i NT som handlar om evigheten och vår nuvarande eller eviga frälsning hänvisar **till Guds utvalda (57 %) och kallelse (43 %)**.

Cirka **40 %** av bibelpassagerna nämner **Guds nåd (2/3) och trofasthet (1/3)** som orsak till respektive händelse.

Ungefär **en tredjedel** av alla bibelpassager handlar om **den frälsande initiala tron** som krävs för att komma in i en hel relation med Gud.

I ungefär **två tredjedelar** av alla bibelpassager handlar det om **fortsatt tro** efter den första tron, **som uttrycks i troens gärningar** på vägen mot evigheten.

Det blir tydligt:

Förloradhet och fördömelse är ett **stort tema** i Nya testamentet (33 %), men **ännu mer är frälsningen som Gud nu vill ge** en förlorad värld i detta liv (53 %). Men praktiskt **taget lika mycket uppmärksamhet (47 %) ägnar Gud åt att uppnå evig frälsning för de som nu är frälsta**.

Ja, hur vi som människor överhuvudtaget kan komma in i en hel relation med Gud är för Gud, sett till hur ofta det nämns, precis lika viktigt som det viktiga frälsningsområdet, hur vi som nu är frälsta i slutändan också kan komma till himlen.

Gud är den som agerar i alla former av frälsning – detta **framgår tydligt i hälften av alla bibelpassager** (40 % Guds nåd och trofasthet +10 % Guds utvalda och kallelse).

Men Guds frälsningshandlingar gentemot oss människor innefattar **tron** som **ett så väsentligt element** (33 % initial tro +67 % fortsatt tro som uttrycks i gärningar) att **frälsning av alla slag är oskiljaktigt förbundet med tro från vår sida**. Det är dock oklart om denna tro enbart är en gåva från Gud, ett verk av Gud eller också något som Gud kräver av oss som en förutsättning för frälsning.

En skrämmande stor andel av bibeltexterna (cirka **25 %**) handlar om en **möjlig förlust av frälsningen för dem som genom sin initiala tro har uppnått en hel relation till Gud**. Dessa passager handlar uttryckligen inte om personer som i själva verket är omvända men anser sig vara omvända, utan om dem som en gång har fått en bra start med Jesus. De andra, som i själva verket aldrig har kommit in i en hel relation med Gud, finns i bibelpassagerna om "förlorade och fördömda".

Det är anmärkningsvärt att **Gud ägnar ungefär dubbelt så mycket uppmärksamhet åt vår fortsatta tro efter vår omvändelse som åt vår ursprungliga tro, som nu har lett till vår omvändelse och frälsning**. Gud bryr sig mycket om vår fortsatta tro på honom!

Jesus betonade gång på gång att vi inte ska bry oss så mycket om vår rang i himlen, utan att vi ska tjäna oss själva och andra här på jorden. Därför begränsar sig **bibelpassagerna om vår senare lön och rang i himlen**, utifrån Guds egen viktning, till **cirka 10 %**, vilket visserligen är viktigt, men ändå återhållsamt.

Sammanfattning av sammanhangen

Förlust och fördömelse är ett **stort tema** i Nya testamentet (33 %). Den som inte känner Gud och som inte tror på det evangelium som på många sätt erbjuds i Guds kärlek för vår timliga och eviga frälsning, kommer att gå förlorad och bli fördömd. **Den frälsning som Gud nu vill ge** en förlorad värld i detta liv förekommer i 53 % av alla bibelställen om frälsning.

Det finns **nästan ett 1:1-samband mellan evig frälsning och fortsatt tro, som uttrycks i troens gärningar**.

Den näst största, men nästan hälften så stora, andelen på 46 % faller på "Guds nåd/trofasthet" och tydliggör var **källan till dessa fortsatta gärningar av tro finns: hos Gud själv**, som möjliggör, bär, skyddar och främjar denna tro.

Ett annat högt, **nästan 1:1 samband** finns mellan "**förlora frälsningen**" betraktat för sig i samband med "**fortsatt tro/fortsatta gärningar av tro**". Gud visar oss mycket tydligt i sitt ord att fortsatta "gärningar av tro", eller fortsatt praktisk tro, är absolut nödvändigt för att uppnå vår eviga frälsning.

Om vi betraktar vår **lön och rang i himlen** för sig, finns det som väntat **ett högt samband** med våra **fortsatta troens gärningar** på 79 %. I himlen kommer vi att skörda det vi sår i detta liv genom att följa och göra Guds vilja.

Om vi betraktar bibelställen om Guds **utvalda och kallade** för sig, finns det ett högt och ungefär lika stort samband med **frälsningen nu** som med den **eviga frälsningen** (båda 66-67 %). Detta visar tydligt att både vår initiala omvändelse och vår senare frälsning är beroende av Guds kallelse och utvalda handlingar, och att vi i slutändan inte kan tillskriva vår frälsning nu och för evigt oss själva, utan Gud, utan vilken ingen människa i världen kan ta något som Gud inte har kallat och utvalt henne till.

Och ändå binder Gud oss med vårt varande, vår väsen och vår vilja till sitt frälsningsverk. För redan nästa nästan lika stora samband mellan "**utvalda och kallade**" finns återigen med "**fortsatt tro / fortsatta trogärningar**" (65 %). Guds kallelse och utvalda har alltid helt bestämda uppdrag och effekter. Och dessa är först vår omvändelse och därefter fortsatta trogärningar.

Man skulle kunna tro att fortsatta gärningar i tron är helt uteslutna för de utvalda. Men det är precis tvärtom. **Det största sambandet finns mellan Guds utvalda och fortsatta gärningar i tron (70 %)**. Den som är utvald av Gud ska följa Gud och leva ett liv som präglas av fortsatta gärningar i tron, för Guds utvalda kommer aldrig att vara utan konsekvenser.

Vi är kallade att praktisera vår tro på vägen till himlen för att verkligen ärva evigt liv – och i slutändan kan vi bara göra det genom Guds nåd och trofasthet.

”Inledande tro” är naturligtvis nästan 1:1 kopplat till **”frälsning nu”** med 86 %. Vi kan bara och enbart bli frälsta **genom Guds nåd och genom tro**.

Om vi bara betraktar **Guds nåd**, syftar den framför allt till vår frälsning nu (83 %) genom begynnelse tro (70 %). Ja, genom nåd ensam blir vi frälsta vid vår omvändelse, och det genom tro, som är en gåva från Gud.

Och sann initial tro har konsekvenser. **Gud följer i sin nåd och trofasthet** (64 %) dem som genom tro har blivit **hans barn** på deras väg till himlen, vilket i sin tur **leder till fortsatt tro och fortsatta gärningar i tron** (59 %).

Om vi främst fokuserar på **Guds trofasthet**, står främst **fortsatt tro** i samband **med hans gärningar i förgrunden (78 %)**. Guds trofasthet gör det möjligt för oss som frälsta att leva som han vill – och resultatet blir evig frälsning (69 %).

När det gäller frågan om möjlig förlust av frälsningen är det slående att det finns ett absolut 1:1-samband med fortsatt tro respektive fortsatta gärningar i tron. Om det finns en förlust av frälsningen, är det här man först och främst ska söka och finna den. Den som inte längre aktivt följer Jesus i tro förlorar sin frälsning – och de bibliska vittnenas blick riktas ofta (71 %), men inte alltid, mot den senare evigheten, som automatiskt påverkas av detta.

Evig frälsning är till 100 % förknippad med utvalda/kallade.

Den som blir evigt frälst har tidigare blivit kallad och utvald av Gud, det är det minsta man kan säga. Men av Jesus vet vi att inte alla kallade kommer in i himlen. Vad kan det bero på? Säkert inte på en brist på Guds nåd och trofasthet, som 63 % är övertygade om. I samma utsträckning (63 %) är fortsatta trogna gärningar förknippade med evig frälsning och kallelse. Detta visar två saker. **De som kommer till himlen var å ena sidan kallade och utvalda (100 %).** Å andra sidan spelar Guds nåd och trofasthet en lika stor roll för att komma till himlen som

fortsatta gärningar i tron – ja, det förstnämnda verkar överhuvudtaget möjliggöra det senare. **För Guds nåd och trofasthet står faktiskt också i ett imponerande 1:1-förhållande på 100 % till evig frälsning.**

Det är förvånande att **vår frälsning NU är 100 % kopplad till fortsatta gärningar i tron.** Men det är målet för vår frälsning nu: att vi – möjliggjort genom vår tro och kärlek till honom – härnäst ska ära Gud med våra liv.

Frälsning NU i samband med **utvalda/kallade** är ungefär lika intensivt kopplat till alla andra viktiga områden:

- Inledande tro
- fortsatta troens gärningar:
- Guds nåd och trofasthet
- evig frälsning

Allt behövs på vägen till himlen.

2.3 Älskad och frälst NU – bevarad för EVIGT: Guds kärlek och fruktan i alla böckerna i Nya testamentet

En undersökning av de 27 böckerna i Nya testamentet visar en anmärkningsvärd enhetlighet i uttalandena om Guds kärlek, frälsningen här och nu, betydelsen av gudsfruktan och villkoren för evig frälsning. 26 av 27 böcker behandlar alla tre aspekterna: Guds kärlek, frälsningen genom tro, nödvändigheten av en sund gudsfruktan och vägen till evig frälsning. Denna överensstämmelse vittnar på ett imponerande sätt om Skriftens gudomliga inspiration och understryker det centrala budskapet i Nya testamentet.

Evangelierna

De fyra evangelierna (Matteus, Markus, Lukas, Johannes) betonar genomgående Guds kärlek, som den kommer till uttryck i Jesus Kristus. De visar att den nuvarande frälsningen sker genom omvändelse, tro och mottagande av Guds nåd. Samtidigt varnar de för ett liv utan gudsfruktan och uppmuntrar till en livsstil som präglas av helighet och

lydnad. Alla evangelierna understryker att evig frälsning beror på trohet mot Kristus och kräver konsekvent efterföljelse.

Breven

Apostlarnas brev, särskilt Paulus brev, tar upp evangeliernas teman och fördjupar dem. De klargör att Guds kärlek är grunden för frälsningen, men också att frälsningen måste bevaras i tron. Gudsfruktan beskrivs som väsentlig för ett liv i efterföljelse av Kristus. Breven betonar att evigt liv inte bara är en gåva, utan också ett mål som uppnås genom uthållighet, lydnad och trohet. Skillnaderna visar sig i tyngdpunkterna: Medan t.ex. breven till korintierna varnar för faran med att överskatta sig själv, koncentrerar sig Romarbrevet på rättfärdiggörelse enbart genom tro, men gärningar som frukten av ett sant förnyat liv.

Uppenbarelsboken

Den sista boken i Bibeln, Uppenbarelsboken, sammanfattar de centrala teman i Nya testamentet i en eskatologisk ram. Den manar eftertryckligt till gudsfruktan och visar konsekvenserna av ett liv i synd, ända till förlusten av frälsningen. Samtidigt blir Guds kärlek synlig genom den slutgiltiga frälsningen av de troende som övervinner och förblir trogna. Uppenbarelsboken understryker att evig frälsning kräver ett aktivt, segrande liv i tron.

3 Frälsning och möjlig förlust av frälsningen: Läror som återkommer i hela Nya testamentet

3.1 Andens väg och efterföljandet av Kristus till evig frälsning

Undersökningen av de genomgående läroren i Nya testamentet bekräftar de tidigare resultaten:

Tron på Jesus Kristus är en lång och utmanande väg som leder oss till evigt liv. Denna väg kräver inte bara en bra start, utan också uthållighet och tålamod. Genom Guds övernaturliga hjälp, som den Helige Ande ger

oss, kan vi bemästra troens utmaningar och nå målet. De viktigaste teman är:

Guds överväldigande kärlek som motivation

Guds kärlek, som vi möter i omvändelsen, är grunden för vår tro. Den ger oss förlåtelse för våra synder och motiverar oss att fortsätta på trons väg. Även om vi snubblar och faller, vet vi att vi när som helst kan komma till Gud för att bli renade. Guds oändliga kärlek och nåd är vår drivkraft att troget springa loppet till slutet.

Den Helige Ande, som vi har tagit emot vid vår pånyttfödelse, är vår dagliga kraftkälla. Genom honom kan vi förbli trogna på vår trosväg.

Flit, uthållighet och tålamod: vägen till målet

Ett liv i tro kräver tålamod, uthållighet och disciplin. Vi är kallade att hålla ut och hålla fast i svåra tider. Den som tålmodigt uthärdar prövningar och bevisar sig värdig, kommer i slutändan att belönas med evigt liv, så som Gud har lovat dem som älskar honom. Denna uthållighet hjälper oss att fullfölja loppet till målet och ta emot segrans krans.

Jesu ställföreträdande försoningsdöd och hans uppståndelse

Jesu död på korset och hans uppståndelse efter tre dagar är grunden för den kristna tron. Genom denna ställföreträdande försoningsdöd är vi försonade med Gud och får förlåtelse för våra synder. Tron på Jesus, som dog och uppstod för oss, är grunden på vilken vi bygger vårt liv.

Frukt för Gud: ett mått på äkta frälsning

Sann frälsning visar sig i den frukt vi bär för Gud. Jesus sa i : Den som lever i nära förbindelse med Kristus kommer att leva ett fruktbart liv, eftersom han hämtar kraft från denna förbindelse. Denna frukt är den naturliga följden av ett frälst liv och visar sig i goda gärningar och i tjänst för andra.

Kärlek till våra bröder och systrar och förlåtelse: Grunden för livet i gemenskapen

Ett annat kännetecken för ett troget kristet liv är kärleken till våra bröder och systrar i tron. Jesus uppmanar oss att älska varandra, precis som han älskar oss. Den ömsesidiga kärleken mellan troende är ett centralt kännetecken för lärjungaskap – den ska vara lika stark som Kristus själv älskar. Denna kärlek visar sig i viljan att förlåta och uppmuntra varandra.

Ödmjukhet och kärlek till Gud: en förutsättning för att följa Jesus

Att följa Jesus kräver ödmjukhet. Jesus lärde att de största i Guds rike är de ödmjuka. Sann storhet visar sig inte i herravälde över andra, utan i tjänande och i beredskapen att ställa upp för andra. Denna ödmjukhet visar sig i beredskapen att tjäna Gud och andra i kärlek.

Kärleken till Gud måste vara den största kärleken i vårt liv. Den är grunden för vårt efterföljande och vårt liv i lydnad mot hans bud.

Hantering av pengar och sexuell renhet

Hantering av pengar kräver att vi älskar Gud mer än pengarna. Jesus uppmanar oss: En människa kan inte följa två motstridiga mål – hon kommer alltid att vara mer inriktad på det ena än det andra. Vi är kallade att hantera pengar på ett ansvarsfullt sätt och använda dem som ett verktyg som Gud har anförtrott oss för att bygga sitt rike.

Sexuell renhet är också en central del av det kristna livet. Gud säger oss att vår kropp är en tempel för den Helige Ande och att vi ska undvika sexuell synd för att bevara vår renhet.

Bevara ett oskuldat samvete

Det är avgörande att vi bevarar ett oskadat samvete, eftersom vårt samvete är en inre måttstock för vårt beteende. I står det: En fast tro och ett rent samvete är oskiljaktigt förbundna med varandra, eftersom

de hjälper oss att leva i överensstämmelse med sanningen. Ett rent samvete hjälper oss att leva i sanningen och stå inför Gud i lydnad.

Vikten av mission och evangelisation

En frälst människa har uppdraget att förkunna evangeliet. I ger Jesus oss missionsuppdraget: Uppdraget att förmedla tron gäller alla Kristi efterföljare – de ska leda andra till gemenskap med Gud. Varje troende är kallad att sprida evangeliet och hjälpa andra att också komma till tro på Jesus.

Den kontinuerliga reningen genom Guds nåd

Även om vi förblir trogna i tron kommer vi alltid att snubbla. Men i allt detta får vi veta att Guds kärlek och nåd alltid står till vårt förfogande. Gud förblir trofast och rättvis – den som kommer till honom och bekänner sina synder och fel får förlåtelse och renas. Vi får alltid komma till Gud och låta oss renas – inte för att vi förtjänar det, utan för att Gud förlåter oss.

Rom 2:6-7 Sl

[Gud] 6 som kommer att belöna var och en efter hans gärningar: 7 nämligen dem som med uthållighet strävar efter att göra det goda, härlighet, ära och oförgänglighet, evigt liv.

1 Tim 2:14-15 F

[men de kommer att bli frälsta om de] förblir i tron och kärleken och lever ett helgat liv med försiktighet/anständighet.

Jak 1, 12 Sl

12 Salig är den man som uthärdar prövningen, ty efter att ha bestått prövningen skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.

1 Joh 1, 9 Sl

Men om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

1 Petr 5, 2-4 Sl

[Förmaning till de äldste] 2 Vakta Guds hjord som är hos er, inte av tvång utan frivilligt, inte för att vinna skamlig vinning, utan av hängivenhet, 3 inte som härskare över dem som är anförtrött er, utan som förebilder för hjorden. 4 Då skall ni också, när den högste herden uppenbarar sig, få den oförgängliga äran.

Upp 3:11 Sl

11 Se, jag kommer snart; håll fast det du har, så att ingen tar din krona!

Upp 2:10 Sl

10 Frukta inte för det du ska få lida! Se, djävulen kommer att kasta några av er i fängelse för att ni ska prövas, och ni kommer att ha bedrävelser i tio dagar. Var trogen intill döden, så ska jag ge dig livets krona!

3.2 "Köttets" väg bort från frälsningen till dom och fördärv

Den stora översikten över vägen för "köttet" bort från frälsningen till dom och fördärv visar:

Guds nåd – en gåva som inte får försummas

Gud har i sin oändliga kärlek kallat oss och genom Jesus Kristus frälst oss av ren nåd. Men denna nåd är ingen fribiljett för att fortsätta leva ett köttligt liv. Den som hänger sig åt synden, älskar världen eller urvattnar evangeliet, missaktar inte bara Guds kärlek utan missbrukar den också och sätter sin egen frälsning på spel. Sanna Jesu lärjungar förblir i hans nåd, håller fast vid honom och låter sig förvandlas av hans Ande.

Den dödliga faran med att glömma Guds nåd

Vår tro och vår tjänst för Kristus är inte förgäves – så länge vi håller fast vid dem. Men den som vänder sig bort från det sanna evangeliet eller lever ett liv utan omvändelse, tar emot Guds nåd förgäves. Skriften varnar enträget för att glömma Guds kärlek och nåd och återfalla i köttets gärningar. En tro utan ständig renande och helgande är död.

Den som medvetet hänger sig åt synden och inte omvänder sig visar att han inte värdesätter Guds nåd. Jesus har räddat oss, men han förväntar sig att vi förblir i och med honom. Den som inte låter sig ledas av Guds Ande, utan väljer köttets väg, avvisar i slutändan den kärlek som en gång räddade honom.

Den allvarliga varningen: Ljumhet och medveten synd skiljer från Gud

Det är möjligt att börja med Jesus, men inte nå målet. Den som blir ljum och inte omvänder sig kommer att spottas ut av Jesus. Att följa Jesus kräver vaksamhet och ståndaktighet, särskilt i tider av prövning. Den som vänder sig till världen, följer den och ignorerar Guds bud, missaktar den kärlek genom vilken han blev frälst och riskerar sin frälsning.

Särskilt dödligt är medveten, ihållande synd. Den som inte är beredd att bryta med sitt gamla liv, den som förtränger Gud och hans bud, kommer en dag att upptäcka att han har fjärrat sig från Guds nåd. Den kärlek som en gång frälste honom har försummats och i slutändan missbrukats. Jesus har ingen gemenskap med dem som lever i medveten uppror mot honom.

Den sanna belöningen: ett liv för Gud och inte för sig själv

Gud belönar dem som lever av kärlek till honom och förblir i hans vilja. Den som använder sina talanger för Herren, förblir ståndaktig i lidande och tjänar osjälviskt, kommer att få en stor belöning i himlen. Men den som bara handlar för sin egen erkänsla eller inte utnyttjar sina gudagivna möjligheter, kommer inte bara att gå miste om belöningen, utan också förlora sitt eviga liv.

Sanna Jesu lärjungar förstår att deras liv inte tillhör dem själva, utan Gud. Den som återigen fastnar i världens begär handlar inte bara mot Guds bud, utan visar också att han inte längre hedrar Guds kärlek. Ett liv för sig själv är ett liv mot Gud.

Förstörelsen genom det köttsliga livet

Gud har förnyat oss i Kristus, men köttet förblir en fiende som vill dra oss tillbaka. Den som ger efter för köttet, som sätter sina begär över Gud, kommer att dö andligt. Bibeln gör det tydligt att de som lever efter köttet inte kommer att ärva Guds rike. Den som medvetet väljer att gå emot Guds Ande avvisar inte bara hans ledning, utan hånar också den nåd som en gång räddade honom.

Jesus förväntar sig att vi dagligen tar upp vårt kors, förnekar oss själva och följer honom. Den som istället väljer ett liv i köttet glömmer den oändliga kärlek som en gång räddade honom och missbrukar den i slutändan genom att använda den för egna syften.

Faran med förförelse och falskt evangelium

Ett falskt evangelium dödar. Endast det rena, oförfalskade evangeliet om Jesus Kristus leder till liv. Den som låter sig förledas av villfarelser eller världsliga filosofier kommer att falla bort från Gud. Det är särskilt farligt att urvattna evangeliet och ignorera Guds helighet ren. Ett evangelium utan omvändelse, utan helgelse och utan lydnad mot Kristus är inget evangelium. Den som håller fast vid något annat förringar sanningen och går förlorad.

Kärleken till världen leder till undergång

"Ingen kan tjäna två herrar." Den som älskar världen förlorar det eviga livet. Skriften varnar enträget för att låta sig förföras av världens begär. Girighet, berömmelsetörst, bekvämlighet och självförverkligande är bedrägliga fällor som avleder blicken från Gud. Den som sätter dessa saker högre än Jesus förringar den kärlek som en gång räddade honom och kommer att gå under med världen.

Många börjar med Kristus, men denna världs bekymmer kväver deras tro. Livets frestelser, jakten på ägodelar och önskan om erkännande får många att förlora den sanna skatten ur sikte. Men i slutändan är det bara en sak som räknas: den som förblir trogen till slutet kommer att bli räddad.

Nåd och återupprättelse – Guds hjärta för sina barn

Vår väg som efterföljare handlar inte om syndfri perfektion, utan om vår stora livlina. Varje dag ger oss möjlighet att låta Gud rena oss – från de saker som visserligen bedrövar honom, men som inte påverkar vår frälsning i Kristus. Men även om vi avviker så långt från Gud att vi, likt den förlorade sonen eller det förlorade fåret, lämnar den trygga tillflyktsorten hos Fadern eller den gode herden, förblir hans kärlek oförändrad. Han väntar med stor glädje på att ta emot oss igen och återupprätta oss fullständigt. Hans nåd är inte en fribiljett till synd, men den är outtömlig för alla som återvänder med ånger.

Slutsats: Var vaksam och ära Guds kärlek

Vårt liv är en gåva från Gud, köpt med Jesu blod. Vi får inte missakta hans kärlek genom att ge oss hän åt synden eller välja köttets väg. Den som väljer sig bort från Gud, missbrukar den nåd som en gång räddade honom och sätter sin eviga framtid på spel.

Men Guds nåd är större än våra misslyckanden. Den som har hamnat på fel väg kan när som helst återvända till honom. Precis som fadern tog emot den förlorade sonen, så tar Gud med glädje emot alla som vänder sig till honom med ånger.

Därför gäller: Låt oss vara vaksamma, hålla fast vid Kristus och älska Gud mer än allt annat. Endast den som förblir trogen till slutet kommer att få livets krona. För Guds kärlek är trofast – men den kräver att vi förblir trogna den.

4 Lön och rang i himlen

Lön i himlen finns endast för dem som genom Jesus Kristus har blivit frälsta av nåd. De har evigt liv från början.

De som inte är frälsta går inte bara förlorade, utan ackumulerar genom sina synder vrede för evigt. Intensiteten i deras felaktiga beteende avgör storleken på deras negativa lön i evigheten.

För dem som är frälsta genom nåd och lever med och för Kristus gäller följande:

Evigt liv är belöningen för dem som älskar Gud och visar denna kärlek genom sitt liv och sin tjänst för honom. Avgörande är våra inre motiv. Allt vi gör av kärlek och till Guds ära kommer att belönas av honom.

Stor lön i evigt liv finns för troende som generöst och troget använder sina talanger för Gud, för lidande för Kristi skull eller för rättvisans skull och för utövad fiendekärlek. Handlingar som främst görs för egen erkänsla och inte för Herren ger dock ingen lön.

Ja, vi får vilja vara stora i himmelriket, men vägen dit är att TJÄNA, att själva göra vad vi säger och lär och lida för Kristi skull. Och ändå får vi vara helt avslappnade och behöver inte ge oss in i något skenbart maktkamper på . Rangordningen i himlen kommer i slutändan att bli som Fadern i himlen har förutbestämt.

Den som inte utnyttjar sina gudagivna möjligheter för Herren kommer inte bara att gå miste om belöningen, utan också förlora det eviga livet och drabbas av samma öde som de icke troende. Även den som – trots att han står i Guds tjänst – tjänar sig själv mer än Gud, är eller kommer inte att bli frälst.

Rom 2:6-8 Slt

[Gud] 6 som kommer att belöna var och en efter hans gärningar: 7 nämligen dem som med uthållighet strävar efter att göra det goda, med härlighet, ära och oförgänglighet, evigt liv; 8 men dem som är själviska och olydiga mot sanningen, men lyder orättfärdigheten, med vrede och förtörnelse!

2 Kor 9:6 Meng

6 Den som sår sparsamt, han skall också skörda sparsamt, och den som sår rikligt, han skall också skörda rikligt.

Mt 6:1 Meng

1 Se till att ni inte utövar er rättfärdighet inför människor för att bli sedda av dem, annars har ni ingen lön (att förvänta er) hos er Fader i himlen!

Kol 3:23-25 Slt

23 Och allt vad ni gör, det gör ni av hjärtat, som för Herren och inte för människor, 24 eftersom ni vet att ni från Herren skall få arvet som lön, ty ni tjänar Kristus, Herren! 25 Men den som gör orätt, han skall få det han gjort orätt, och ingen person är undantagen.

Lk 6:22-23 + 35 Meng

Älska era fiender, gör gott och låna ut utan att förvänta er något tillbaka! Då kommer er lön att bli stor.

Rom 2:4-7; Luk 19:16-19; Matt 25:25-30; 2 Kor 9:6; Matt 6:1; Matt 20:20-28; 1 Kor 4:5; Upp 22:11-12; Luk 6:22-23 + 35; Kol 3:23-25; 1 Kor 3:11-15; Matt 7:21-23; Matt 5:19

5 Min bevarelse på vägen till evigt frälsning

Gud tar i sin nåd och trofasthet hand om vår bevarelse på vår väg till evigt liv. Och den som följer Jesus och tar emot hans nåd kommer säkert till evigt liv.

Bevarande genom Gud

Vår bevarelse på vägen till evigt frälsning

Vilken storartad Gud! Vår frälsning är inte vårt eget verk – den ligger i hans händer. Han håller oss fast, leder oss och bevarar oss till målet.

Fil 1:6 Slt

Jag är också övertygad om att den som har påbörjat ett gott verk i er också kommer att fullborda det till Jesu Kristi dag.

Gud är vår bevarare

Gud själv ser till att vi förblir på frälsningens väg. Ingen kan skilja oss från honom: Joh 10:29. Hans hand håller oss tryggt!

Nåden bär oss

Vår frälsning är nåd – den började med Guds kärlek och består till slutet: Ef 2:8.

Jesus för vår talan

Vi är inte ensamma – vår överstepräst lever för att stå upp för oss: Hebr 7:25. Han kämpar för oss!

Guds trofasthet håller oss fast

Han förblir trogen, även när vi vacklar: 2 Tess 3:3; 2 Tim 2:13.

Gud använder utmaningar för att stärka oss

Svårigheter är inte ett straff, utan ett tecken på hans kärlek: Hebr 12:6.

Han leder oss säkert till målet!

Rom 8:38-39 Sl

Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar eller makter, varken nuvarande eller framtida, 39 varken högt eller djupt eller något annat skapelse kan skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus, vår Herre.

Han har utrustat oss med allt vi behöver för att förbli trogna. Den som håller fast vid honom kommer säkert fram till målet.

2 Petr 1, 3 Sl

Ty hans gudomliga väsen har skänkt oss allt som tjänar till liv och gudsfruktan genom kunskapen om honom som har kallat oss genom sin härlighet och dygd.

Bevarande genom Kristi församling

Gud har inte kallat oss att vara ensamma krigare, utan att vara lemmar i ett kropp, Kristi församling. Genom uppmuntran, förmaning, andlig

ledning och gemensam vaksamhet hjälper församlingen oss att hålla oss på frälsningens väg. Den som drar sig undan församlingen utsätter sig för risken att bli andligt kall och falla bort från tron. Gud bevarar oss genom att vi förankrar oss i de heligas gemenskap.

Hebr 10:25 Slt

Låt oss inte överge våra sammankomster, som vissa brukar göra, utan uppmuntra varandra, och det desto mer när ni ser dagen närma sig!

Bevarelse genom uppmuntran och förmaning

Ingen kan gå troens väg ensam – vi behöver bröder och systrar som uppmuntrar oss, men också förmanar oss när vi snubblar. En sund församling är en plats för ömsesidig korrigering och stärkande. Utan kärleksfull tillrättavisning och upprättande blir individen blind för sina egna fel och äventyrar sin vandring. Gud använder bröder och systrar för att hålla oss trogna.

1 Tess 5:11 Slt

Därför ska ni förmana varandra och bygga upp varandra, som ni redan gör!

Bevarelse genom tröst och uppmuntran i svåra tider

När prövningar och försökningar kommer behöver vi bröder och systrar som tröstar oss och stärker oss i sanningen. Församlingen är den plats där vi uppmuntras att hålla fast och inte förtvivla. Genom gemenskap och bön blir vi på nytt stärkta att stå fast: 2 Kor 1:3-4

Troens lydnad som räddning för andra

Vår tro påverkar inte bara oss själva, utan också andra. Om en person förblir trogen kan det bli en räddning för en annan. Som ett ljus i mörkret hjälper en enskild persons tro andra att komma på rätt väg: Fil 1:14

Bevarande genom församlingens tuktan – skydd mot avvikelser

En rättvis och kärleksfull hantering av synd i församlingen skyddar de troende från förförelse. Den som lever i medveten synd utsätter inte bara sig själv för fara, utan också andra. Församlingens tuktan tjänar till att bevara troens renhet och korrigera villfarelser: 1 Kor 5:12-13

Bevarande genom ömsesidig vaksamhet

Kristna är kallade att ta hand om varandra. När vi somnar andligt behöver vi bröder och systrar som väcker oss. Ömsesidig uppmaning hjälper oss att förbli trogna och inte avvika från sanningen: Hebr 3:13

Underordning under en andligt sinnade ledning

Gud sätter in herdar och ledare som bär ansvar för församlingen. Den som underordnar sig andlig ledning får skydd, vägledning och andlig utveckling. En ledare ska inte härska, utan tjäna i Kristi ande: Hebr 13:17

Bevarande genom sund lära och lärare enligt Guds ord

Felaktig lära förstör tron. En församling förblir bevarad om den håller sig till sund, skriftmässig lära. Gud ger sin församling lärare som troget tolkar hans ord och bevarar den från förförelse: 2 Tim 4:3-4

Bevarande genom goda förebilder

Vi lär oss mest genom det vi ser. Goda förebilder i församlingen hjälper oss att förbli trogna i tron. Den som är andligt mogen ska vara ett föredöme för andra, så att de kan växa i tron: 1 Kor 11:1

Slutsats: Församlingen är Guds verktyg för bevarande

Den som förankrar sig i Kristi församling förblir inte bara stärkt, utan också andligt bevarad. Uppmuntran, tillrättavisning, andlig ledning och sund lära hjälper oss att förbli på frälsningens väg.

Ef 4:16 Slt

Från honom utgår hela kroppen, sammanfogad och förenad genom varje led som ger vad som behövs, genom verkan i varje enskilt led, kroppens tillväxt för att bygga upp sig själv i kärlek.

Bevarandet av Kristi församling på vägen till evig frälsning

Församlingens kallelse och fullbordan som Kristi brud

Kristi församling är den av Gud kallade bruden till Jesus Kristus, som han har förberett för sig själv, ren och fläckfri.

Ef 5:25-27 Slt

Kristus har älskat församlingen och gett sig själv för henne för att helga henne, genom att rena henne med vattenbadet i ordet, så att han kunde framställa henne för sig själv som en församling som är härlig, utan fläckar eller rynkor eller något liknande, utan helig och ostrafflig.

Församlingen som helhet, som Kristi kropp på jorden, kommer ALDRIG att förgås, utan i slutet komma till Kristus i himlen, ärva riket med honom och regera i evighet.

Mt 16:18 Slt

Men också jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa vill jag bygga min församling, och dödsrikets portar skall inte övervinna den.

Upp 19:7-8 Slt

Låt oss vara glada och jubla och ge honom ära, ty Lammets bröllop har kommit, och hans hustru har gjort sig redo. Och hon har fått klä sig i fint linne, rent och glänsande, ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet.

Jesu församling på plats – efterföljelse vid ett vägsäl

Men hur ser det ut med varje enskild lokal församling? Deras eviga existens och andliga liv är på intet sätt garanterade.

Jesus kräver helgelse och församlingsdisciplin på lokalförsamlingsnivå, det vill säga avskiljande av alla som envist förblir i synd (Mt 18:17; Luk 9:60), eftersom synden annars genomsyrar hela församlingen (1 Kor

5:6-7). Dessutom gör Jesus otvetydigt klart vilka konsekvenser det får om en lokal församling överger sin första kärlek, inte bevarar den rena läran och avstår från församlingsdisciplin: Andlig död hotar, ljusstaken flyttas bort och församlingen spys slutligen ut ur hans mun (Upp 2:4-5; Upp 3:16).

Upp 3:1-2 Slt

1 Och skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Detta säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar: Du har ett namn som om du lever, men du är död. 2 Vakna upp och stärk det som är på väg att dö, för jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför Gud.

Upp 2:4-5 Slt

Men jag har detta emot dig: du har övergivit din första kärlek. Kom nu ihåg varifrån du har fallit, och gör bot och gör dina första gärningar! Annars kommer jag snabbt över dig och flyttar din ljusstake från sin plats, om du inte gör bot.

Upp 3:16 Slt

Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, kommer jag att spy ut dig ur min mun.

Bevarandet av den lokala församlingen på frälsningens väg

a) Bevarande från förförelse genom ett falskt evangelium

Redan de första församlingarna hade att kämpa med förförelser. Paulus varnar för att ett falskt evangelium, som inte förkunnar den sanna frälsningen genom Jesus Kristus, kan fördärva församlingen.

Gal 1:6-9 Meng

6 Jag förvånar mig över att ni så snabbt faller bort från den som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat frälsningsbudskap, 7 trots att det inte finns något annat (frälsningsbudskap); det är bara så att det finns vissa människor som förvirrar er och vill förvränga Kristi frälsningsbudskap. 8 Men även om vi själva eller en ängel från himlen förkunnade ett annat frälsningsbudskap än det vi har förkunnat för er: Förbannad vare han! 9 Som vi redan tidigare har sagt, så upprepar jag

nu igen: "Om någon förkunnar ett annat frälsningsbudskap än det ni har fått (av mig): Förbannad vare han!"

Bevarande: De äldste och ledarna måste vaka över den frälsande läran, undervisa om den oförfalskat och leva efter den på ett föredömligt sätt. (Tit 1:9)

b) Bevarande från andlig sömn och ljumhet

Andlig ljumhet är en allvarlig fara.

Upp 3:16 SlT S

o, eftersom du är ljum och varken kall eller varm, kommer jag att spotta ut dig ur min mun.

Bevarande: Församlingen måste vara vaksam och bevara sin första kärlek (Upp 2:4-5).

c) Bevarande från synd och bristande församlingsdisciplin

Synd i enskilda människors liv kan förorena hela församlingen och skilja den från Gud.

1 Kor 5:6-7 SlT

Er stolthet är inte bra! Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen? Rensa därför bort den gamla surdegen, så att ni blir en ny deg, eftersom ni är osyrade. Ty också vårt påskalamm, Kristus, har slaktats för oss.

Bevarande: Levande helighet och församlingsdisciplin är nödvändiga (2 Tim 4:2).

d) Bevarande genom andlig ledning

En svag ledning är ofta början på avfall.

Apg 20:28 SlT

Så akta nu på er själva och på hela hjorden, i vilken den Helige Ande har satt er till föreståndare, för att vaka över Guds församling, som han har förvärvat genom sitt eget blod!

Bevarande: Ledare måste älska Ordet och leva på ett föredömligt sätt. (1 Tim 3:1-7; 1 Tim 4:16)

Slutsats

Församlingen som helhet, de som har övervunnit och förblivit trogna Kristus, kommer att bestå i evighet. Men varje lokal församling befinner sig i en andlig kamp på liv och död. Vaksamhet, sund lära, församlingsdisciplin och andlig ledning är nycklarna för den lokala församlingen att förbli på frälsningens väg in i evigheten.

Falsk lära: Redan de första församlingarna hotades av falska evangelier. Paulus förbannar varje annat budskap än det om nåden i Kristus, eftersom det innebär andlig död (Gal 1:6-9). Därför måste äldste och ledare vaka över den frälsande läran och leva den på ett föredömligt sätt () (Tit 1:9).

Andlig ljumhet är lika farlig. En ljum församling kommer Jesus att spotta ut ur sin mun. Därför måste församlingen vara vaksam och hålla sitt andliga liv vid liv hos Jesus (Upp 2:4-5).

Enskildas synd förorenar hela församlingen. Endast om församlingen renar sig från detta kan den förbli på livets väg. Om synden fortsätter att tolereras, är döden redan i församlingens gryta. Därför är helighet och församlingsdisciplin nödvändigt (2 Tim 4:2).

Svag eller andefattig ledning är ofta början på avfallet som i slutändan leder till hela församlingens andliga undergång. Ledarna måste älska Ordet och vara förebilder (1 Kor 5:6-7; Apg 20:28).

Församlingen kommer att bestå, men varje lokal församling befinner sig i andlig strid. Vaksamhet, undervisning, församlingsdisciplin och andlig ledning är nycklarna till att förbli på frälsningens väg som Kristi församling.

Segev över prövningar – förbli ståndaktig på den smala vägen

Trosvägen är ingen lätt promenad – prövningar, frestelser och motstånd hör till. Men Gud ger oss allt vi behöver för att förbli ståndaktiga. Genom hans kärlek, hans glädje, hans beskydd och hans kraft kan vi vara segrande.

1 Kor 10:13 Sl

Hittills har ni bara drabbats av mänskliga frestelser, men Gud är trofast och kommer inte att låta er frestas utöver er förmåga, utan med frestelsen också skapa en utväg, så att ni kan uthärda den.

Guds kärlek är vårt skyddande sköld

Guds kärlek är mer än en känsla – den är vårt starkaste skydd. Den som förblir i den kan inte rubbas, för han vet att ingenting kan rycka honom ur Guds hand. Hans kärlek bär oss genom alla utmaningar.

Rom 8:39 Sl

Varken höga eller djupa eller något annat skapelse kan skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus, vår Herre!

Glädjen i Herren är vår styrka

Det finns många bekymmer i världen, men verklig styrka kommer från glädjen i Herren. Den som förblir nära honom upplever övernaturlig kraft och ståndaktighet. Vår glädje är inte beroende av omständigheterna, utan av honom.

Neh 8, 10 Sl

Var inte bedrövade, för glädjen i Herren är er styrka!

Var inte rädsla: vi klarar det inte av egen kraft, utan genom honom!

Rädslan för att misslyckas hindrar många från att leva modigt för Gud. Men Gud förväntar sig inte att vi ska klara oss på egen hand – han själv ger oss vad vi behöver. Den som litar på honom kommer att klara sig!

Fil 4:13 Sl

Jag kan allt genom honom som ger mig styrka, Kristus!

Skydd mot falsk stolthet och fördömande

Självrättfärdighet och arroganta omdömen om andra kan leda oss bort från den smala vägen. Gud bevarar oss om vi förblir ödmjuka och riktar

vår blick mot honom istället för att döma andra. Han ser hjärtat – och han ensam dömer rättvist.

Jak 4, 6 Sl

Gud motstår de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.

Segev över motståndaren – stå emot fienden

Djävulen vill få oss att falla genom lögn, rädsla och tvivel. Men den som underordnar sig Gud och litar på honom kan stå emot. Vi kämpar inte ensamma – Kristus har redan segrat!

Jak 4, 7 Sl

Underordna er nu Gud! Motstå djävulen, så flyr han från er!

Sammanfattning:

Min bevarelse på vägen till evigt frälsning

Församlingen som helhet, de som har segrat och förblivit trogna Kristus, kommer att bestå i evighet. Men varje lokal församling befinner sig i en andlig kamp på liv och död. Varaktig kärlek till Jesus, vaksamhet, sund lära, församlingsdisciplin och andlig ledning är nycklarna för den lokala församlingen att förbli på vägen till evigt liv.

Gud bevarar oss som Kristi lemmar på vår väg till evigheten genom sin orubbliga trofasthet och nåd. Vår frälsning bygger inte på våra egna prestationer, utan på Jesu kärlek och hans offer. Han förväntar sig inte perfektion, utan ett hjärta som förblir lydigt mot honom och lever i hans närhet. Hans nåd ger oss möjlighet till omvändelse och stärker oss att förbli ståndaktiga även i svåra tider.

Gud använder sitt ord, bönen, sin undervisning och andliga ledare för att hålla oss på rätt väg. Den som tar hans ord på allvar och handlar därefter skyddar sig själv från det onda. Men bevarandet sker inte automatiskt – det kräver vår aktiva hängivenhet. Andlig vaksamhet, god undervisning och förmaning är avgörande. Tröghet och slarv äventyrar vår frälsning, medan ett liv i helig vördnad leder oss säkert till målet.

Den största faran ligger i stolthet och ihållande synd. Den som förlitar sig på sina egna prestationer fjärrmar sig från Gud. Men sann kärlek till Jesus visar sig i ett liv som litar på honom och handlar efter hans vilja. Synd måste bestämt motstås, för den förstör vår andliga integritet. Den som hänger sig åt den äventyrar sin relation till Gud.

Vi är kallade att ta hand om varandra, älska varandra och stärka varandra, så att vi tillsammans kan nå den eviga härligheten. Avgörande för att bevara församlingen är utbildningen av andliga ledare som älskar Guds ord, bevarar det och undervisar om det. De äldste och ledarna har det ansvarsfulla uppdraget att vaka över den frälsande läran i det enda sanna evangeliet, att undervisa om det och att leva efter det på ett föredömligt sätt. En församling som avviker från kärnan i det enda sanna evangeliet och i ord och handling vänder sig till ett falskt evangelium, faller ur Guds nåd – som nästan galaterna gjorde – och förlorar sin frälsning. Så kommer det att finnas församlingar som utåt fortfarande ser ut som Jesu församling, men som i verkligheten är döda och kommer att spottas ut av Jesus.

Den församlingsdisciplin som Jesus föreskriver tjänar vårt helande och vår varning. En församling som uppmärksam och troget tillämpar den skyddar sig från sin Herres dom och hjälper dem som tillrättavisats att stanna kvar på vägen till evigheten. Men det avgörande skyddet mot sådana utvecklingar eller återupprättelsen efter ett redan inträffat avfall ligger i omvändelse och återvändande till det sanna evangeliet om Guds nåd i Jesus Kristus. Detta innefattar en hållning av gudsfruktan som undviker synd, högmod och strävan efter egna höga mål. Istället gäller det att återupptäcka den första kärleken till Jesus och inrikta sitt eget liv på hängivenhet till honom. Syndande ledare och troende bröder och systrar måste i kärlek, genom förmaning och tydliga ord, ledas till omvändelse, så att församlingen som Kristi kropp bevaras i sanning, renhet och trofasthet.

Guds trofasthet är vår trygghet. Han låter oss inte prövas utöver vår kraft och ger oss möjlighet till omvändelse. Samtidigt uppmanar h t oss att vara vaksamma, be och aktivt vänta på hans återkomst. Den som förblir nära honom upplever hans bevarande nåd på ett särskilt sätt.

Den andliga kampen är verklig. Fienden försöker undergräva vår tro och därmed föra oss till andlig död. Men genom Guds ord, bön och ödmjukhet kan vi motstå hans angrepp. Guds rustning skyddar oss, medan bönen håller oss nära Kristus.

I slutändan går Guds beskydd och vår hängivenhet hand i hand. Vår frälsning bygger på hans kärlek och trofasthet, men det är upp till oss att förbli i honom, låta oss renas och bevara hans ord. Den som förbli i Jesus, följer honom och lyssnar till hans röst, kommer säkert att nå målet – evighetens härlighet.

6 Räddningens gränser

1. Frälsningens gränser och Guds oföränderliga kärlek

Frälsningen är en gåva från Gud som grundar sig på hans kärlek. Han vill inte att någon ska gå förlorad (2 Petr 3:9), utan att alla ska omvända sig och finna evigt liv. Ändå är det varje enskild persons ansvar att stanna kvar på livets smala väg.

- **Ordenssynder och deras konsekvenser:** Även om lättsinniga ord kan bedröva den Helige Ande, förbli Gud i sin trofasthet beredd att förlåta (1 Joh 1:9).
- **Förlust av frälsningen genom medveten avfall:** Den som förbli förhärdad riskerar sin frälsning – men Guds hand förbli utsträckt så länge någon är beredd att omvända sig.
- **Han förbli trofast:** Även om vi är otrogna, förbli han trofast (2 Tim 2:13). Hans nåd är större än våra svagheter, och han kämpar för oss så att vi inte går förlorade.

2. Guds nådens rum och dess vida gränser

Gud ger sina barn utrymme för omvändelse och tålamod på trons väg. Han känner till våra kampar och låter oss inte falla så länge vi inte medvetet förnekar honom.

- **Eskaleringsstegen i nedgången:** Även om troende snubblar, håller Guds nåd fast dem. Han rättar till dem så länge de är villiga att omvända sig.
- **Exempel från Bibeln:**
 - Galaterna vacklade i sin tro, men Paulus kämpade för dem, eftersom Gud inte ville ge upp dem.
 - Korintierna levde i oordning, men Gud verkade genom Paulus för att återupprätta dem.
- **Förbli i Kristus:** Gud stärker oss så att vi kan förbli i Kristus. Men den som medvetet och definitivt skiljer sig från honom, lämnar hans frälsande nåd – men fram till sista andetaget kvarstår hans kallelse att återvända.

3. Frälsningsvisshet och ansvar – Guds intresse för vår frälsning

Guds största önskan är vår frälsning. Den som litar på honom kan vara säker på att han inte bara frälser en gång, utan också bevarar (Joh 10:28-29).

- **Att göra Guds vilja:** inte som en börda, utan av kärlek till honom (Mt 7:21).
- **Frukter som är nödvändiga för frälsningen:** kärlek till trossysstrarna och bröderna, ödmjukhet, förlåtelse och trofasthet.
- **Det som bär oss:** Inte våra prestationer, utan Guds trofasthet. Även när vi faller lyfter han oss upp – så länge vi inte medvetet avvisar hans räddande verk.

4. Den förlorade sonen – den förlorade dottern: Guds öppna armar för dem som återvänder

Även om någon vänder sig bort från Gud, förblir hans fadershjärta fullt av kärlek.

- **Gud ger inte upp någon förhastat!** Den som fjärmars sig är andligt död – men Gud söker honom.
- **Den himmelska glädjen över var och en som återvänder:** "Gläd er med mig, för jag har hittat mitt får som var förlorat!" (Luk 15:6-7).
- **Oändlig nåd:** Ingen avgrund är för djup för Guds barmhärtighet.

5. Frälsningsvisshet – Guds oupplösliga trofasthet

Vår frälsning är inte bräcklig. Den som lever med Gud kan vara säker på att han hålls fast.

- Gud bevarar sina barn: Ingen kan rycka dem ur hans hand Joh 10, 28.
- Den Helige Andes sigill: Vår frälsning är säker i Kristus Ef 1:13.
- Gud själv verkar i oss: Han ger oss kraften att stanna kvar på livets väg Fil 2:13.

6. Kännetecken för de sanna frälsta – kärlek som grund

Det sanna kännetecknet för de frälsta är inte perfektion, utan kärlek.

Guds kraft övervinner världen: Vår tro är nyckeln till att förbli i hans nåd.

Kärlek till Gud uttrycks i lydnad: Den som älskar Gud håller hans bud.

Kärlek till våra bröder och systrar är oundgänglig: Den som älskar Gud älskar också sina bröder och systrar i tron.

7 Sammanfattning, slutsatser, utsikter

7.1-5 Sammanfattning

Frälsning sker NU genom tro utan gärningar, och EVIG frälsning sker genom tro som synliggörs genom gärningar

I Nya testamentet används de grekiska nyckelorden för frälsning (G4991 – σωτηρία – soteria) och frälst (G4982 – σῶζω – sozo) och deras derivat lika ofta både för den frälsning som redan skett genom Kristus vid vår omvändelse och för den framtida frälsningen. Denna framtida frälsning kommer att inträffa när Jesus återkommer och vi går från detta jordiska, av frestelser präglade liv till den fullkomliga uppståndelsens gemenskap med honom, där vi varken kommer att synda eller dö. Denna framtida frälsning kallas i denna bok för ”evig frälsning”.

Efter vår första frälsning befinner vi oss under tiden på väg mot denna andra, eviga frälsning. Kristus har frälst oss – och han kommer att frälsa oss. Han har räddat oss – och han kommer att rädda oss. Som en handpenning på denna slutgiltiga frälsning har han vid vår första frälsning gett oss sin Ande, handpenningen på vår framtida, fullkomliga frälsning.

En undersökning av alla 545 bibelställen som handlar om frälsning i kapitel 2 visar att de cirka 250 ställen som handlar om den första frälsningen alltid har samband med nåd, acceptans och utvalda. De cirka 250 bibelställen som handlar om den andra, eviga frälsningen har däremot alltid samband med vår bestående tro, som syns i troens gärningar och i våra handlingar.

Nåd – ja, ja och åter ja! Men lika mycket mänskligt ansvar att utifrån denna nåd forma ett liv till Guds ära – precis lika ja, ja och åter ja!

Evangeliet är inte bara det glada budskapet om Guds kärlek som räddar oss. Det är samtidigt Guds uppmaning att från och med nu lyda honom, eftersom Jesus är Herren. Den som tar emot Guds kärlek och i tro låter

Jesus komma in i sitt liv som Herre, älskar Jesus. Och den som älskar Jesus gör något för honom. För Guds kärleks språk är handling.

Den som upplever Guds kärlek och förblir kall och likgiltig – eller senare åter blir avtrubbad – begiver sig på vägen mot missbruk av nåden. Men Gud låter inte sin nåd missbrukas.

Vid den yttersta domen, som avgör om man får evigt liv, handlar det alltid om gärningar – men på grundval av oförtjänt nåd.

Innebär detta att evangeliet upphävs? I Romarbrevet, särskilt i kapitel 1–3, bevisar ju Paulus att alla människor är syndare och att ingen människa blir frälst genom sina egna gärningar. Ja, det är hopplöst att förtjäna frälsningen genom egna prestationer. Det gäller vår första frälsning, inträdet i den försonade relationen till Gud.

Men när det gäller den slutgiltiga, eviga frälsningen säger Paulus också i Romarbrevet:

Rom 2:6-8 Slt

6 [Gud] som kommer att belöna var och en efter hans gärningar: 7 nämligen dem som med uthållighet strävar efter att göra det goda, härlighet, ära och oförgänglighet, evigt liv; 8 men dem som är själviska och olydiga mot sanningen, däremot lyder orättfärdigheten, vrede och ilska!

Hur stämmer det ihop? Blir vi till slut ändå frälsta genom våra gärningar? Blir inte evigt liv bara givet till dem som tror på Jesus Kristus?

Ja, det stämmer ihop: De som tror på Jesus Kristus är de som är trogna (Rom 1:5). Deras liv präglas av en avgörande egenskap: De gör ihärdigt det goda och strävar efter Guds härlighet, ära och odödlighet.

Det är beskrivningen av dem som har hört Guds kallelse i evangeliet, blivit rättfärdiggjorda och frälsta genom hans nåd och förblir på vägen mot evigheten. Gud kommer att ge dem evigt liv efter deras gärningar. Men dessa gärningar är inte orsaken till deras frälsning. Deras frälsning grundar sig enbart på Jesus Kristus och deras tro på evangeliet. Men de har ändrat sin inställning, gjort bot och följer Gud i trohet. Deras

gärningar i tron är en följd av deras frälsande tro och samtidigt en förutsättning för att de ska nå målet. Det är inte bara den goda början som frälser, utan den trogna vägen till slutet.

Jesus själv gör detta tydligt: Bred är den dörr och den väg som leder till fördömelse, och många går på den. Smal är den dörr och den väg som leder till livet. Dörren ensam räcker inte – vägen hör alltid till.

Jakob bekräftar detta: Tro utan gärningar är död. En sådan tro kan inte rädda. Sann tro blir först levande och fullbordad genom gärningar.

Troens gärningar räddar oss inte i sig. Men en tro som verkligen räddar visar sig i troens gärningar – som i sin tur bekräftar vår frälsning.

Guds nåd i Jesus Kristus har enligt dessa två avsnitt fyra effekter och syften för oss troende – och alla är en del av Guds plan att ge oss evigt liv. Denna väg börjar med vår omvändelse, och **Guds nåd lär oss**

- att tjäna den levande och sanne Guden,
- förneka ogudaktigheten och de världsliga begären,
- att leva sansat, rättfärdigt och gudfruktigt i denna värld,
- att vänta på det saliga hoppet och uppenbarelsen av vår store Guds och Frälsares, Jesus Kristus, härlighet.

Är denna väntan på Herren verkligen nödvändig för frälsningen? Ja, det är en av Gud föreskriven del av vår frälsning.

Den som hör Kristi ord och tror, får omedelbart evigt liv. Han eller hon behöver inte visa upp några gärningar för att bli accepterad. Människan står omedelbart i rätt relation till Gud och är hos Gud när hon dör.

Men den som inte vill höra Guds Sons röst kommer att ha levt sitt liv i ondska och i slutändan höra domen om fördömelse.

Här blir det tydligt: Att höra i biblisk mening är inte bara att lyssna, utan alltid att höra för att lyda. Den som tror lyder – och den som inte lyder tror inte. Därför talar Nya testamentet ofta om ”troslydnad”.

Verklig tro på Jesus omfattar hela personligheten och har tydliga konsekvenser: Den visar sig i att vi lyssnar till Gud och gör gott. Att göra gott – av kärlek till Gud och människor – är den gudomliga måttstocken

för frälsande tro. Den som lever i denna anda bevisar den a äktheten i sin tro och kommer, eftersom han verkligen tror, att förbli frälst. Men den som gör ont tror inte på Jesus – och går förlorad. Dessa människor har aldrig hört Jesu kallelse eller har vänt sig bort från den.

Joh 5:24 Slt

*[Jesus Kristus talar] 24 Sannerligen, sannerligen säger jag er: **Den som hör mitt ord och tror på den som har sänt mig, han har evigt liv** och kommer inte till dom, utan han har gått över från döden till livet.*

Joh 5:28-29 Meng

28 Förvånas inte över detta! Ty stunden kommer då alla som vilar i gravarna skall höra hans röst, 29 och de skall gå ut: de som har gjort det goda till uppståndelse för livet, men de som har gjort det onda till uppståndelse för dom.

Jes 50:4-5 Slt

4 Herren Gud har gett mig en lärjunges tunga, så att jag kan uppmuntra den trötte med ett ord. Han väcker mig varje morgon, ja, han väcker mitt öra, så att jag kan höra som en lärjunge [hör]. 5 Herren Gud har öppnat mitt öra, och jag har inte gjort motstånd och inte dragit mig tillbaka.

Mk 12:28-31 F

***Hör, Israel** – Herren är vår Gud, Herren allena. Och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ och av all din kraft – och din nästa som dig själv.*

3 Joh 1:11 Meng

*Älskade, ta **inte** det onda till förebild, utan det goda: den som **gör** gott är av **Gud**; den som **gör ont** har **inte** sett **Gud**.*

Jak 2:17 Slt

17 Så är det också med tron: om den inte har några gärningar, är den i sig själv död.

Hebr 9:28 Meng

*28 **På samma sätt kommer Kristus**, efter att ha offrats en enda gång för*

att ta bort mångas synder, att en andra gång, utan (relation till) synd, uppenbara sig för dem som väntar på honom, för att frälsa dem.

Rom 3:28 Sl

28 Så kommer vi nu fram till slutsatsen att människan blir rättfärdig genom tron, utan lagens gärningar.

Rom 2:6-8 Sl

6 Han kommer att belöna var och en efter hans gärningar: 7 dem som med uthållighet strävar efter att göra det goda, med härlighet, ära och oförgänglighet, med evigt liv; 8 men dem som är själviska och olydiga mot sanningen, men lydiga mot orättfärdigheten, med vrede och ilska!

Rom 8:13 Sl

13 Ty om ni lever efter köttet, så måste ni dö; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, så skall ni leva.

Rom 2:6-11; Rom 3:28; Rom 5:1; Rom 8:13; Rom 6:20-23; Apg 5, 32; Rom 1, 5; Hebr 5, 9; 1 Petr 4, 17; Mk 16, 16; Rom 2, 8; Gal 5, 7; 2 Tess 1, 8; 1 Petr 4, 17; Mt 7, 14; Jak 2, 14-26; Jes 50:4-5; Mk 12:28-31; Joh 5:24; Hebr 5:9; Hebr 11:8; Hebr 13:17; Rom 1:5; Apg 6:7; Jak 2:17; 3 Joh 1:11

Även evig frälsning sker endast genom Guds nåd, trofasthet och barmhärtighet

Det är Guds nåd och trofasthet och den tro (och de gärningar) som de åstadkommer genom mig efter min frälsning som bevarar mig i frälsningen, som en gång gavs mig helt av nåd och som kommer att ges mig fullständigt.

Varför skulle vi annars hoppas på Kristi nåd på den dagen (evigheten), när vi ändå kan vara säkra på den (1 Petr 1:13)? Och varför måste en Onesiforus, som Paulus verkligen betraktar som pånyttfödd (Filemon 1:10) och som tjänar Kristus oklanderligt efter bästa vetskap och samvete, ändå finna "barmhärtighet" hos Herren på "den dagen"? Svaret är: *I slutändan är det bara Kristi nåd och barmhärtighet som räddar även den mest beprövade tro vid övergången till evigheten.* Ingen kommer i slutändan till himlen genom egna prestationer, det är fortfarande oförtjänt nåd som grund. Men Gud har vävt samman vår del

80

– tro (troens gärningar) – med sin del – Guds bevarande kraft och nåd – så att det blir en ouplöslig helhet som bara är effektiv i sin helhet och når sitt mål.

Den eviga frälsningen är för dem som inte missbrukar den nåd som de fått gratis, utan visar sig värdiga den och gör något av denna nåd till Guds ära. Och det är vår barmhärtige, men också helige Herre som avgör detta.

1 Petr 1, 13 Slt

13 Omgjorda därför era sinnen, var nyktra och sätt hela er förhoppning till den nåd som kommer er till del i Jesu Kristi uppenbarelse.

2 Tim 1:16-18 Slt

16 Herren må visa barmhärtighet mot Onesiforus hus, eftersom han ofta har tröstat mig och inte skämts för mina bojar; 17 utan när han var i Rom sökte han mig desto ivrigare och fann mig också. 18 Herren må ge honom att han får barmhärtighet från Herren på den dagen! Och hur mycket han har tjänat mig i Efesos, det vet du bäst.

Rom 5:21 Slt

21 Så som synden har haft makt över döden, så ska också nåden ha makt över rättfärdigheten till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre.

1 Petr 1, 13; 2 Tim 1, 16-18; Rom 5, 21; Filem 1, 10

Belöningen för att följa Jesus

Bibeln lär oss att evigt liv både är en oförtjänt gåva av Guds nåd och en belöning för ett troget, lydigt liv i Jesu efterföljd. Dessa två aspekter hör oskiljaktigt ihop: nåd och ansvar.

Den som verkligen tror, älskar Kristus och tjänar honom. Dessa gärningar bekräftar tron och bevisar att den är äkta. Frälsande tro visar sig alltid i handling.

Det eviga livet är alltså en gåva till alla som uppriktigt förlitar sig på Jesus, och samtidigt är det förbundet med löftet om en belöning. Den troendes trofasthet och hängivenhet på jorden avgör storleken på belöningen i himlen. Vissa kommer att belönas rikligt för att de har

tjänat Gud troget i kärlek och lydnad. Andra kommer visserligen att bli frälsta, men utan någon särskild belöning, eftersom deras gärningar inte hade något bestående värde. Men det finns också en allvarlig varning om att den som lämnar de möjligheter som Gud har anförtrott honom outnyttjade och förblir andligt trög, i slutändan kan förkastas och gå förlorad.

Jesus visar detta bland annat i liknelsen om talenterna. Den som förökar det som anförtrotts honom kommer att belönas och få större ansvar i evigheten. Den som däremot inte gör något av det han fått kommer att kastas ut i det yttersta mörkret till de otroende.

Paulus talar om att en kristens verk i slutändan kommer att provas i eld. Den som troget bygger på Kristus, hans verk kommer att bestå och han kommer att få sin lön. Den som däremot lever med felaktiga motiv eller likgiltighet, hans verk kommer att brinna upp. Han kan bli frälst, men bara som genom eld – utan någon särskild lön.

Inte varje gärning för Gud belönas automatiskt. Det avgörande är hjärtats inställning, lär Jesus oss i Bergspredikan. Den som tjänar av kärlek till Kristus och inte för att behaga människor, kommer att belönas rikligt av Gud. Den som däremot söker människors applåder, har redan fått sin lön här och kommer att gå tomhänt i evigheten.

Sann storhet i Guds rike ligger i att tjäna. Den som ödmjukar sig och tjänar andra i kärlek kommer att upphöjas i evigheten och rikligt belönas.

Ja, vi får vilja vara stora i himmelriket, men vägen dit är att TJÄNA, att själva göra vad vi säger och lär och lida för Kristi skull. Och ändå får vi vara helt avslappnade och behöver inte ge oss in i någon skenbar maktkamp. Rangordningen i himlen kommer i slutändan att bli som Fadern i himlen har förutbestämt.

Sammanfattningsvis klargör Nya testamentet att evigt liv är en nådegåva för alla som i tro överlämnar sig till Jesus. Men denna frälsande tro visar sig alltid i ett liv präglad av kärlek, tjänande och trofasthet. Den som lever på detta sätt kommer inte bara att ärva evigt liv, utan också få en rik belöning i evigheten. Den som däremot

missbrukar den mottagna nåden på ett likgiltigt eller själviskt sätt riskerar att i slutändan stå tomhänt i evigheten eller till och med förlora sin frälsning.

Det är hårda ord, vem kan höra dem? Om Guds pedagogik och balansen i vår nuvarande predikan

Håller du inte med eller håller du inte alls med om resultatet och budskapet i denna bok? Det anklagades Jesus för i Johannesevangeliet av många som följde honom med avseende på hans tal. Frågan är snarare om det ”hårda talet” är rätt eller fel.

Jag har en hemuppgift till dig innan du läser vidare. Den kräver lite tid, ansträngning och noggrannhet, men det är bara meningsfullt att du läser vidare här om du gör den:

1. Skriv ner eller markera alla löften från Gud och Jesus och alla uppmuntrande verser enbart från Matteusevangeliet.

Hur många predikningar har du hört om detta?

2. I nästa steg skriver du ner eller markerar alla öppna varningar eller hot från Jesus i Matteusevangeliet.

Jämför sedan: Hur många predikningar, andakter eller bibelstudier har du redan hört om detta?

Återger det du hör från Guds ord genom andra på ett balanserat sätt det som Jesus sa? Om inte, har du fått höra om en ensidig Jesus och du har en förvrängd bild av hur Jesus är.

Uppmuntran och krav – ett balanserat evangelium?

Jag har själv undersökt Matteusevangeliet närmare. För detta har jag delat in alla textpassager i fyra områden och markerat dem med olika färger, för att sedan utvärdera dem (för mer information, se nivån ”Översikt”). Resultatet är följande:

I Matteusevangeliet ser vi en anmärkningsvärd balans mellan Guds uppmuntran och krav.

Cirka 15 % av texten innehåller uppmaningar om vad vi som troende ska göra, medan 13 % betonar uppmuntran, löften och Guds kärlek. Den största delen, cirka 32 %, ägnas dock åt Jesu hårda ord, som förkunnar varningar, konsekvenser och dom. Cirka 40 % av texten är neutral.

Denna viktning utmanar oss: Uppfattar vi Jesus i hela hans sanning, eller tar vi bara till oss de behagliga aspekterna av hans budskap?

I dagens predikolandskap – även inom den evangelikala rörelsen – betonas nästan uteslutande Guds godhet och barmhärtighet. Hans helighet och de allvarliga krav som också riktas till troende försummas ofta. Resultatet? Ett förvrängt evangelium som ger en ensidig bild av Gud och skapar efterföljare som inte riktigt känner honom i hans helhet och följer honom med fullt allvar. Men Bibeln visar tydligt: Guds helighet är lika central som hans kärlek.

Detta gäller inte bara Matteusevangeliet, utan även de övriga skrifterna i Nya testamentet. Men Gud, som en god pedagog, som vet att vi framför allt behöver mycket uppmuntran som Jesu efterföljare, framställer ofta mycket allvarliga frågor på ett pedagogiskt och empatiskt sätt, vilket gör dem mer acceptabla för oss.

Exempel från breven – uppmuntran och tydliga gränser

Apostlarna och Jesus själv betonar ofta svåra men nödvändiga sanningar i sitt budskap, inbäddade i uppmuntran och tröst.

1. Renhet och helighet – ”Fly från otukt!” (1 Kor 6:15-20)

Paulus uppmanar korintierna att bli medvetna om sin tillhörighet till Kristus och att ära Gud genom renhet. Här tar han en positiv utgångspunkt utan att uttala hot. I andra passager blir det dock tydligt: Fortsatt otukt leder till uteslutning från Guds rike. Positiv uppmuntran och tydliga varningar är båda nödvändiga.

2. Hängivenhet till den sanna Kristus – ”Ingen annan Jesus!” (2 Kor 11:2-4)

Paulus uppmanar församlingen kärleksfullt att inte låta sig förföras. Han jämför detta med Evas frestelse, som slutade i andlig död. Även om den

varnande konsekvensen bara antyds, är budskapet tydligt: Vår eviga frälsning hänger på vår beständiga hängivenhet till den sanna Kristus och det sanna evangeliet.

3. Livsstil – "Ingen arvslott i Guds rike!" (Ef 5:3-11)

Paulus betonar att Jesu efterföljare ska leva annorlunda. Positiv uppmuntran och tydliga konsekvenser – som uteslutning från frälsningen vid fortsatt synd – går hand i hand. Uppmaningen att ära Gud kompletteras med allvarliga varningar mot ett gudlöst liv.

4. Andlig styrka – "Ta på er Guds rustning!" (Ef 6:10-13)

Paulus uppmuntrar oss att ta på oss Guds rustning för att klara den andliga striden. Han säger inte vad som händer om vi inte gör det – förmodligen för att rikta fokus på vägen till seger. Ändå är det tydligt: Det finns inget alternativ till denna väg, och nederlag kräver omvändelse och återupprättelse genom Kristus.

Slutsats

Att förkunna ett balanserat evangelium

Bibelns budskap visar på en spänning mellan uppmuntran och krav. I vår predikokultur är det avgörande att hålla båda i balans för att förkunna Guds helhet. En ensidig betoning – vare sig det bara är på kärlek eller bara på dom – leder till en förvrängd bild av Gud och en felaktig efterföljelse.

Vår frälsning hänger på en beständig trosrelation till Kristus. Det innebär att vi måste erkänna hela Kristus: den kärleksfulle frälsaren och den rättvise domaren. Endast så kan vi förbli trogna honom, möta honom med vördnad och gå livets väg till målet.

7.6 Slutsatser

Undersökningen av de många bibelställen om frälsning och tro i Nya testamentet visar tydligt att vägen till evig frälsning inte kan reduceras till en engångsbekännelse. Bibeln beskriver snarare frälsningen som en

väg som börjar med omvändelsen, men fullbordas genom ett liv i tro och lydnad till slutet.

1. **Den frälsande tron är en lydig, aktiv tro:** Analysen visar att äkta frälsande tro alltid griper hela personligheten. Den visar sig i lydnad mot Guds ord och i goda gärningar. Att höra ordet i biblisk mening betyder inte passivt lyssnande, utan aktivt genomförande. Den som tror följer. Den som tror gör gott. Den som tror stannar på den smala vägen.

Jesus själv beskriver evigt liv som målet för dem som gör Guds vilja och gör gott, medan de som gör ont går till dom (Mt 7:15-28; Joh 5:28-29). Paulus sammanfattar livet för dem som blir evigt frälsta som ett beständigt liv och strävan efter Guds härlighet genom att göra gott och avskilja sig från det onda (Rom 2:7; Rom 8:13). Jakobus klargör (Jak 2:17-26) att tro utan gärningar är död. Tron på Jesus är början, men fortsatt lydnad och trofasthet i vardagen bevisar att denna tro är äkta.

2. **Frälsning är nåd – och ändå krävs trofasthet till slutet:** Skriften betonar Guds nåd som grunden för all frälsning. Ingen blir rättfärdig genom gärningar. Ändå förblir människan ansvarig för att låta denna nåd verka i livet. Nya testamentet visar att den slutgiltiga frälsningen är kopplad till gärningar. Dessa gärningar är inte orsaken till frälsningen, men beviset på att tron är äkta.

Paulus säger i Romarbrevet 2:6-8 att Gud i slutändan kommer att belöna var och en efter hans gärningar: Den som uthålligt gör det goda kommer att få evigt liv. Denna text står inte i motsats till nåden, utan beskriver konsekvensen av ett liv som präglats av Guds nåd.

3. **Vägen är lika nödvändig för frälsningen som början:** Jesus beskriver vägen till frälsningen som smal och svår. Ingången genom den smala dörren är början. Men vägen i sig leder först till den slutgiltiga frälsningen. Den som slutar i början kommer inte att nå målet. Den frälsande tron visar sig i att den består. Nåd gör oss kapabla till lydnad, men denna lydnad förblir nödvändig.

4. **Hopp och helgelse är en del av frälsningen:** Bibeln klargör att väntan på Kristus och strävan efter helgelse är väsentliga delar av troens väg. I Hebr 9:28 sägs att Kristus kommer att uppenbara sig för dem som väntar på honom. Denna väntan är inte passivitet, utan uttrycks i ett liv av hängivenhet och helgelse.

Skriften visar (Tit 2:11-13) att Guds nåd inte bara frälser oss, utan också fostrar oss till ett gudfruktigt liv. Förväntan på Kristi återkomst stärker oss i helgelsen. Den slutgiltiga frälsningen är därmed nära förknippad med ett liv som levs i hopp om Kristus och i avskiljelse från synden.

5. **Den yttersta domen kommer att bedöma livets frukt:** Domen vid tidens ände kommer att avslöja gärningarna. Jesus och apostlarna betonar att det inte handlar om en ny grund för frälsningen, utan om att troens verklighet blir synlig. Gärningarna visar om tron var äkta. Den som har övergett tron, den som har missbrukat nåden, den som förblir i synden, kommer att gå förlorad.
6. **Försäkran om nåd:** Genom Guds nåd blir vi frälsta. Genom Guds nåd förblir vi frälsta, även om vi faller på vägen. Gud tar oss alltid emot, oavsett hur ofta vi faller på den smala vägen, om vi återvänder till honom.
7. **Varning för missbruk av nåden:** Ett centralt resultat av undersökningen är varningen för en felaktig förståelse av nåden. Nåd är inte en fribiljett till synd. Den som missbrakar nåden förringar den. Skriften varnar för att förvandla nåden till utsävningar. Nåd leder till helgelse. Den som överger helgelsen överger nådens väg.
8. **Nåd och ansvar bildar en enhet:** Bibeln upprätthåller spänningen mellan nåd och ansvar. Människan blir frälst enbart genom nåd. Men denna nåd verkar i livet. Den som förblir i nåden blir frälst. Men den som överger nåden, vare sig det är genom otro, synd eller likgiltighet, förlorar frälsningen. Människans ansvar är att förbli i nåden.

Slutsats

Resultaten av undersökningen leder till en tydlig och samtidigt utmanande slutsats: Frälsningen är en nådegåva som tas emot genom tro. Men denna tro är en lydig, aktiv tro som varar till slutet. Den som slutar tro, slutar lyda och inte inriktar sitt liv efter Guds vilja, förspiller frälsningens gåva.

Sann nåd är inte billig, utan kräver hela vårt liv. Men den ger oss också kraften att gå denna väg – ända till målet, till evig härlighet med Kristus.

7.7 Utsikt: Den smala vägen och målet – outhärliga steg för en trogen och beständig efterföljelse – personligen och som församling

Jag rekommenderar starkt följande praktiska steg för att främja och säkerställa att vi som individer och som församling kan följa Jesus troget och på ett frälsande sätt. Listan är inte uttömmande.

1. Individuell stärkning i tron

- **Stärka hoppet:** Guds ord påminner oss om Jesu återkomst och den eviga härligheten.
- **Förebildliga biografier:** Läs livshistorier om troende kristna som trodde till slutet.
- **Teologi om lidande:** Återupptäckt och undervisning om lidande och förföljelse i enlighet med Jesu och apostlarnas löften.
- **Främja uthållighet och engagemang:** Redan i uppfostran genom idrott, bindande åtaganden och förebilder.
- **Uppmuntran och förmaning:** Nyckeln till personlig tillväxt och förstärkning av tron.
- **Dagligt bibelstudium:** Självständigt bibelläsande skyddar mot ytlig undervisning och fördjupar tron.

2. Åtgärder på församlingsnivå

- **Predikan och undervisning:** Främja hängivenhet till Jesus och frigörelse från världsliga ting genom tydliga, bibelbaserade predikningar.
- **Andaktsmaterial:** Utveckling av djupgående böcker och andaktsböcker som förmedlar bibliska sanningar om frälsning och efterföljelse.
- **Konst och media:** Användning av samtida kristen konst (t.ex. bilder, teater, filmer) som tydliggör vägen till evigt liv, särskilt en samtida nyskapelse av bilden "Den breda och den smala vägen".
- **Kulturell känslighet:** Undervisning om skillnaden mellan form och innehåll i gudstjänst och liv.
- **Församlingsdisciplin:** Återupptäcka och tillämpa biblisk församlingsdisciplin som svar på ökande individualism.
- **Predikans innehåll:** Skapa balans mellan Guds kärlek och helighet för att främja vördnad för Gud och äkta omvändelse.

3. Väsentliga läror

- **Rättfärdiga frukter av omvändelse:** Nödvändiga tecken på äkta efterföljelse och förutsättning för frälsning.
- **Frälsning genom nåd och trofasthet:** Frälsningen ges genom nåd, men bevaras genom bestående tro och hängivenhet.
- **Tid och ansvar:** Större insikt och resurser innebär större ansvar inför Gud. Samtidigt ser och hedrar Gud även den minsta trofasthet.
- **Uppfostran i gudsfruktan:** Träning i att skilja mellan kulturella influenser och biblisk sanning.
- **Teamwork med Gud:** Samarbete mellan gudomlig nåd och mänskligt ansvar på vägen till frälsning
- **Uppmuntran genom förebilder:** Främjande av efterföljelse genom andliga förebilder, inklusive Jesus som den ultimata förebilden.

Slutsats

En balanserad lära, personlig hängivenhet och gemensamt engagemang är avgörande för att bevara tron och förbli Jesu församling på vägen mot evigheten. Både individuella och gemensamma åtgärder är nödvändiga för att främja ett djupt och effektivt efterföljande.

Bilaga: Motargument och svar från Guds ord

Frälsningen sker enbart genom nåd och inte genom gärningar (Ef 2:8-9), men äkta tro leder nödvändigtvis till goda gärningar (Jak 2:17, 26). Troende är förseglade med den Helige Ande (Ef 1:13), men denna försegling gäller endast dem som förblir i Kristus (Joh 10:27). Kristi verk är fullkomligt (Joh 19:30), men vi måste förbli i det för att förbli frälsta (Mt 7:24).

Redogörelse för motargumenten mot frälsning genom tro allena och deras motbevisning

Motargument 1: Frälsning sker endast genom tro, inte genom gärningar

Argumentation: Frälsningen sker genom nåd och inte genom egna gärningar (Ef 2:8-9). Gärningar före omvändelsen är ”döda gärningar” och kan inte behaga Gud (Hebr 6:1). Den frälsande tron är en engångshändelse och inte en process.

Motargument: Guds ord skiljer tydligt mellan vår frälsning NU genom tro utan gärningar och vår framtida EVIGA frälsning genom tro (och gärningar). Sann tro leder nödvändigtvis till gärningar (Jak 2:17, 26). Jesus lär att sanna lärjungar måste göra Guds vilja (Matt 7:21-23). Goda gärningar är ett tecken på sann tro och äkta frälsning (Ef 2:10).

Motargument 2: Vi är förseglade med den Helige Ande och ingen kan bryta förseglingen

Argumentation: Troende är förseglade med den Helige Ande (Ef 1:13). Ingen kan rycka dem ur Jesu hand (Joh 10:27-29).

Motargument: Skriften visar exempel där Gud upphäver sitt sigill på grund av olydnad (Jer 22:24; Hes 28:12ff). Jesus uttalar säkerhet endast för dem som följer honom (Joh 10:27).

Motargument 3: Frälsningen i Gamla testamentet var ofullkomlig, i Nya testamentet är den fullkomlig

Argumentation: Frälsningen i det nya förbundet är definitiv, eftersom den bygger på Jesu fullkomliga offer (Hebr 7:25).

Motargument: Principen om nödvändig trohet mot Gud från hans barns sida kvarstår i båda förbund (Jud 1:5; Hebr 3:1-4). Den som inte förblir i Kristus förlorar frälsningen (Joh 15:6).

Motargument 4: Kristi verk är fullkomligt – vi kan inte göra något åt det

Argumentation: Jesus har fullbordat frälsningen (Joh 19:30), och den som tvivlar på detta förminskar hans offer.

Motargument: Bibeln skiljer mellan grunden för frälsningen och nödvändigheten av att förbli i den (Mt 7:24-27).

Motargument 5: Guds tempel är här, Guds tempel är här!

Argumentation: De troende är den Helige Andes tempel (1 Kor 3:16), som Gud inte förstör.

Motargument: Guds tempel kan förstöras, ödeläggas och överges genom synd (Hes 8:6-7; 1 Kor 3:17).

Motargument 6: De frälsta är helgade en gång för alla

Argumentation: Den som en gång är helgad förblir helig (Hebr 10:14).

Motargument: Helgelse är både en engångshändelse vid vår omvändelse och en livslång process, inte ett avslutat tillstånd (Hebr 10:19-22). Den som lämnar helgelsens väg lämnar och förlorar sin ursprungliga helgelse.

Motargument 7: Förbrända gärningar och ändå frälsta

Argumentation: I 1 Kor 3:15 står det: "Om någons verk brinner upp, kommer han att lida skada, men själv kommer han att räddas, dock som genom eld." Av detta dras slutsatsen att även vid bristfälliga eller dåliga gärningar går frälsningen inte förlorad.

Motargument: Denna passage visar att den fasta grund som fortfarande måste byggas på är det fundament som Jesus definierade i Bergspredikan. Och det är att göra Guds vilja. Den vars verk brinner har gjort Guds vilja, men av fel motiv – och förlorar därför sin lön, men inte frälsningen. Många andra skriftställen varnar därför för en falsk trygghetskänsla (Hebr 10:26-27). Den som inte gör Guds vilja har inte byggt på grunden Jesus Kristus och kommer inte att bli frälst (Mt 7:21).

Motargument 8: Risken för stolthet över gärningar, risken för jämförelser, risken för att döma, risken för missmod

Argumentation: Om goda gärningar betraktas som nödvändiga för frälsningen, kan det uppstå stolthet över egna prestationer. På samma sätt kan betoningen av gärningar leda till att man jämför sig med andra eller dömer andra. Den som känner sig oförmögen att göra tillräckligt med gärningar kan bli missmodig.

Motargument: Skriften betonar att Gud själv har förberett våra goda gärningar och att vi utan honom inte kan göra något av värde (Joh 15:5; Ef 2:10). Eftersom våra gärningar för Gud är ett resultat av tro och kärlek till Gud, är de ingen anledning till stolthet (Ef 2:8-10; 1 Joh 5:3). Alla har olika gåvor, varför jämförelser är olämpliga (Rom 12:4-6). Gud kommer bara att döma oss efter våra egna möjligheter (Matt 25:15). Jesus lär oss att inte döma andra (Matt 7:1-2). Vår frälsning och vår lön beror inte på mängden gärningar, utan på hjärtats inställning bakom dem. I slutändan kommer vi alla att bli frälsta genom Guds nåd och vår Herres långmodighet (Fil 1:6; 2 Petr 3:9).

Svar och SLUTSATS

Vår frälsning finns alltid och endast i Kristus – om du är i Kristus, är du trygg

Vår frälsning ligger inte i oss själva, utan enbart i Kristus. Han bär oss med sin oföränderliga kärlek (Joh 10:28-29). Den som lever och förblir i Jesus är evigt trygg. Jesus är vår gode herde (Joh 10:11). Även när vi vacklar förblir han trogen (2 Tim 2:13). Han ger oss allt för att vi ska förbli i honom: sitt ord, sin Ande och sin nåd. När vi misslyckas förblir dörren till förlåtelsen öppen (1 Joh 1:9). Den som följer Jesus NU förblir i Kristus. Och den som är i Kristus får leva i djup glädje och trygghet – idag, imorgon och i all evighet. Men Guds tempel kan förstöras och överges av Gud genom ihållande oavklarad synd (Hes 8:6-7). Helgelse är en pågående process (Hebr 10:19-22). Den som inte förblir i Kristus kastas som en vissnad vinstock i elden (Joh 15:6). Ändå vill Gud att alla ska omvända sig i tid och bli frälsta (2 Petr 3:9), och han tar alltid emot den förlorade sonen och den förlorade dottern med glädje (Luk 15:20-24). Den gode herden söker i sin kärlek efter varje förlorat får tills han har hittat det och håller det tryggt i sina armar. Den som som frälst följer Jesus förblir i Kristus. Han och hon får leva i djup glädje och trygghet – idag, imorgon och i all evighet.

Nivå 5 – Motto för detaljerna/undersökningarna

<https://vielesindberufen.de/ebenen-5-6-7-details-untersuchungen/>

Nivå 6 – Essensen av detaljerna/undersökningarna

1 Många är kallade: Är du förlorad, kristen eller en efterföljare och lärjunge till Jesus?

De följande kapitlen inbjuder dig att ställa grundläggande frågor om din tro och din personliga relation till Gud. Det handlar om mer än religiösa etiketter – det handlar om sanningen i ditt hjärta och ditt liv. De kommande underkapitlen belyser de avgörande skillnaderna mellan att vara förlorad, att vara formell kristen och att vara en äkta efterföljare av Jesus Kristus.

Du kommer att lära dig hur Bibeln beskriver frälsningen, vad det innebär att leva i Guds kärlek och hur ett liv som Jesu lärjunge ser ut – präglad av hängivenhet, lydnad och äkta gemenskap med Gud. Dessa insikter uppmuntrar dig att ifrågasätta din egen trosväg och om nödvändigt omorientera dig. Låt dig utmanas och inspireras av denna resa att upptäcka och leva den sanna essensen av tron.

1.1 Begreppsförklaring: kristen, efterföljare av Jesus Kristus och (evig) frälsning

Välkommen till denna sida, som förklarar centrala begrepp som "kristen", "Jesu Kristi efterföljare" och "evig frälsning". Definitionerna och förklaringarna som presenteras här har noggrant undersökts och återspeglar gängse teologiska och språkliga åsikter år 2025.

Syftet med detta innehåll är att skapa en bättre förståelse för de begrepp som används på denna webbplats och i den tillhörande boken. De erbjuder en gedigen grund för att klassificera den teologiska betydelsen av de behandlade nyckelorden och de därmed

sammanhängande begreppen . Den information som presenteras är inte utgivarens immateriella egendom, utan tjänar som bakgrundskunskap för att tydligare förstå språkbruk och centrala teman på webbplatsen.

Frälsning och räddning i Nya testamentet

I Nya testamentet möter vi begreppet frälsning som ett mångfacetterat och omfattande tema. De grekiska nyckelorden σωτηρία (soteria – frälsning, räddning) och σώζω (sozo – rädda, frälsa) används både för människans nuvarande, första frälsning vid hennes omvändelse och för den framtida, slutgiltiga frälsningen i evigt liv. Denna språkliga enhetlighet leder ibland till missförstånd som kan fördunkla synen på den bibliska läran om frälsning.

Den första frälsningen beskriver början på livet med Gud: När en människa tar emot evangeliet om Jesus Kristus, litar på honom och tar emot syndernas förlåtelse, blir hon i det ögonblicket frälst genom Guds nåd. Hon blir ett Guds barn och kan vara säker på den himmelske Faderns kärlek och acceptans.

Men Bibeln talar också om en andra, framtida frälsning. Den sker när Jesus Kristus återkommer och hämtar sina troende till sig. Det är frälsningen till evig härlighet, målet för troens väg, frälsningen från jordiskt lidande och syndens makt till fullkomlig gemenskap med Gud, där varken död eller frestelser längre existerar.

De grekiska termerna σωτηρία och σώζω används ofta i Nya testamentet för båda aspekterna av frälsningen. Detta gör det tydligt att Skriften betraktar frälsningen som en omfattande process: den börjar i tiden och fullbordas i evigheten.

En förståelse av denna dubbla karaktär hos frälsningen hjälper till att korrekt tolka många uttalanden i Bibeln. Således står vissa verser i sammanhanget med den första frälsningen, antagandet genom nåd, medan andra verser har den andra, slutgiltiga frälsningen i åtanke, som omfattar hela troens väg.

Den som läser begreppen "frälsning" och "bli frälst" i Nya testamentet bör därför alltid vara medveten om att Bibeln beskriver frälsningen både som ett redan fullbordat nådegärning och som ett framtida mål. Båda aspekterna hör oskiljaktigt ihop och bildar den fullständiga frälsning som Gud skänker oss i Jesus Kristus.

Namnskristna och skenkristna vs. återfödda kristna

Formella namnskristna

En namnskristen är någon som på grund av kulturella, sociala eller traditionella influenser kallar sig kristen. Ofta saknas ett medvetet val för Kristus och en personlig relation till Gud. Denna form av kristendom har historiska rötter, t.ex. i Konstantins omvändelse (300-talet), när kristendomen blev statsreligion. Namnskristendom är också utbredd i moderna folkkyrkor, där kristendom snarare ses som en kulturell identitet än som en levande tro.

Kännetecken:

Yttre religiositet: Deltagande i kyrkliga ritualer utan djupare engagemang.

Bristande transformation: Ingen synlig förändring i livet genom mötet med Kristus.

Passivitet i tron: Inget strävande efter helgelse eller efterföljelse (jfr 2 Tim 3:5 f: "... yttre sken av gudsfruktan, men förnekar dess kraft...").

Ingen erfarenhet av äkta frälsning, därmed ingen förvandling och ingen säker förhoppning och tillförsikt om framtida frälsning i evigheten.

Skalkristna

Skalkristna lever i troens yttre ram, men utan äkta hängivenhet till Gud. De företräder kristna värderingar, talar religiöst och verkar engagerade, men deras hjärtan är inte verkligen underordnade Kristus och . Deras tro förblir yttre – utan omvändelse, lydnad och levande relation till Jesus. Istället för att tjäna Gud, strävar de efter egna mål och söker självförverkligande. Äkta tro visar sig dock i ett liv som underordnar sig Guds vilja och bär frukt. När prövningar kommer visar sig om deras tro

är äkta eller bara en fasad. Jesus beskriver denna verklighet i liknelsen om ogräset i åkern (Mt 13:24-30). Bredvid det äkta vetet växer också ogräs, som utåt sett ser likadant ut, men som i slutändan samlas ihop och bränns. Liknelsen visar att inte alla som "hör till" verkligen kommer från Gud – det sanna domen faller i slutändan. **Äkta tro lever i hängivenhet och lydnad. Allt annat kommer att visa sig vara bedrägligt.**

Återfödda kristna

En pånyttfödd kristen har genom Guds nåd upplevt en andlig pånyttfödelse (Joh 3:3). Denna förvandling visar sig i en förändrad livsstil som präglas av kärlek till Gud och nästa.

Kännetecken:

- **Återfödelse:** "Om någon är i Kristus, är han en ny skapelse..." (2 Kor 5:17).
- **Frälsningsupplevelse:** Vissheten om att ha syndernas förlåtelse och frälsning genom Jesus Kristus NU och en viss förhoppning och tillförsikt om framtida frälsning i evigheten.
- **Personlig relation till Jesus:** Daglig kontakt genom bön, bibelstudier och lydnad.
- **Andens frukter:** En pånyttfödd kristens liv syns genom kärlek, glädje och frid (Gal 5:22).
- **Efterföljelse och lärjungaskap:** Att följa Jesus innebär självförnekelse och hängivenhet (Luk 9:23).

Nödvändigheten av pånyttfödelse

Återfödelsen är en central aspekt av att vara kristen. Jesus själv betonar att ingen kan se Guds rike om han inte blir född på nytt (Joh 3:3). Denna andliga förvandling är en förutsättning för att bli en efterföljare av Jesus Kristus.

Biblisk grund

- **Joh 3:3 Slt:** 3 Jesus svarade och sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om någon inte blir född på nytt, kan han inte se Guds rike!
- **Tit 3, 5 Slt:** Han har räddat oss ... genom återfödelsens bad och genom den helige Andes förnyelse.

Tecken på återfödelse

- **Troens gärningar:** En äkta tro visar sig i gärningar av kärlek och rättfärdighet (Jak 2:17).
- **Förändring i livet:** Återfödelsen leder till ett liv som hedrar Gud.

Jesu Kristi efterföljare

En efterföljare till Jesus är någon som medvetet har beslutat att inrikta sitt liv på Jesus, lita på honom och leva efter hans värderingar. Denna efterföljelse går utöver enbart tomma ord och visar sig i en djup hängivenhet och ett förändrat liv.

Kännetecken för efterföljelse

1. **Kallelse:** Jesus kallar till efterföljelse: "Kom och följ mig..." (Mt 4:19).
2. **Hängivenhet:** Att vara efterföljare innebär att ta upp sitt kors och följa Jesus (Luk 9:23).
3. **Att bära frukt:** En efterföljare lever så att hans liv speglar Guds kärlek (Mt 7:16).

Utmaningar i att vara efterföljare

Att vara efterföljare kräver uppoffring och hängivenhet. Jesus påpekar att det är förknippat med förföljelse och självuppoffring (Mt 16:24; 2 Tim 3:12).

Relevans för kyrkan och samhället

Namnskristendom utgör en utmaning för kyrkan. Det leder till en urvattning av tron och förmedlar en felaktig bild av kristendomen.

Kyrkan uppmanas att främja äkta kristendom och kalla människor till att följa Jesus.

Uppmaning till äkta efterföljelse

- Förkunnelse av evangeliet: Fokus bör ligga på budskapet om frälsning och pånyttfödelse.
- Främjande av lärjungaskap: Kristna måste uppmuntras att fördjupa sin relation till Gud och växa i helgelse.

Slutsats

En äkta efterföljare av Jesus är genom återfödelsen en ny skapelse. Hans efterföljelse präglas av en levande relation till Gud, lydigt handlande och ett liv som bär frukt. Däremot förblir namnskristendom och skenkristendom ytliga och utan varaktig förändring. Kyrkan står inför utmaningen att tydligt visa på denna skillnad och leda människor till äkta efterföljelse av Jesus Kristus.

**Namnskristendom, skenbar kristendom
och äkta efterföljelse i jämförelse**

Aspekt	Namnskristen	Skalkristendom	Återfödd kristen
Grunden för tron	Tradition, kultur, uppfostran	Egen religiös aktivitet utan äkta hängivenhet	Personligt beslut och Guds nåd
Livsförändring	Oförändrad	Delvis anpassad, men utan verklig inre förnyelse	Förvandling genom den Helige Ande
Förhållande till Gud	Ytlig, formell	Självbedrägeri: tror sig känna Gud, men lever autonomt	Djup, levande och personlig
Frukterna av tron	Saknas	Obeständig, falsk, ofta upptagen av yttre intryck	Synlig genom kärlekens gärningar och sann lydnad
Målorientering	Världsligt orienterad, religiös trygghet	Blandning av självbetjäning och gudstjänst	Leva till Guds ära, inriktning på det eviga målet
Andlig vaksamhet	Låg, rutinerad	Trög, men övertygad om att vara "på rätt väg"	Vaksam, prövar sig själv i ljuset av Guds ord
Frälsningsperspektiv	Vilseledd Säkerhet utan verklig grund	Skensäkerhet – Risk för att Kristus till slut förkastar dig	Grundad på nåd, synlig genom bestående frukt

1.2 Förlorad: Naturligtvis utan Guds kärlek

Det finns ett liv före evangeliet. Det präglas av synd, av att leva i mörker och av att inte ha gemenskap med Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus. I Guds ögon är ingen människa rättfärdig, inte en enda. Ingen har insikt och frågar efter Gud. Alla människor sedan Adam har lämnat den rätta vägen och blivit oanvändbara. Det finns ingen som gör gott, inte en enda. Och det gäller även alla humanister, Friday for Futures, skapelsevänner, som varken gör människor, djur eller skapelsen något ont (enligt min mening). För de uppfyller inte sin Skapares viktigaste bud: att älska den ende Guden i himlen och på jorden av hela sin själ och av hela sitt hjärta och med all sin kraft, så som han har uppenbarat sig i sitt ord i Bibeln och i den mänskliga Sonen och Guds ord Jesus Kristus. Men förloradhet och synd är hos Gud aldrig automatiskt liktydigt med evig fördömelse. Det är alltid våra konkreta synder som avslöjar vår syndighet inför Gud och för oss under Guds vrede och i slutändan under Guds dom och till fördömelse.

Rom 1-3 Meng

1, 18 Ty Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som undertrycker sanningen i orättfärdighet.

Rom 3:9-12 Slt

9 Hur är det då? Har vi något försprång? Inte alls! För vi har ju tidigare anklagat både judar och greker för att de alla är under synd, 10 som det står skrivet: "Det finns ingen som är rättfärdig, inte en enda; 11 det finns ingen som är förståndig, som söker Gud. 12 De har alla avvikit, de är alla odugliga; det finns ingen som gör gott, inte en enda!

2 Tess 2:12 Meng

Alla ska dömas som inte har trott på sanningen utan har funnit behag i orättfärdigheten.

Rom 1-3; 1 Joh 1, 5-7; 2 Tess 2, 12; 1 Joh 1, 5-7

1.3 Kallade: Det enda sanna evangeliet om Guds kärlek i Jesus Kristus är nyckeln till din frälsning

Evangeliet är DEN av Gud uppenbarade nyckeln till vår eviga frälsning. Det finns ingen annan nyckel

Ett falskt evangelium dödar andligt dem som tror på det och håller fast vid det.

Det enda sanna evangeliet är budskapet om Guds kärlek, som vill att alla människor ska bli frälsta genom tron på Jesus Kristus och inte gå förlorade. I grunden säger evangeliet:

- Alla människor är syndare, förlorade och på väg mot fördömelse. Ingen kan komma till Gud och försonas med honom av egen kraft och egen förtjänst. Jesus Kristus, Guds Son, dog på korset av kärlek för våra synder och uppstod (för vår rättfärdiggörelse) fysiskt från de döda. Genom vår – av Gud givna – tro på Jesus Kristus, Guds Son, frälser och rättfärdigar han oss utan våra egna meriter och ger oss tillbaka gemenskapen med Gud. Genom tron på honom är vi försonade med Gud och älskade av Gud. För alla som hädanefter lyder Jesus är han upphovet till deras eviga frälsning.

Det är det frälsande budskapet, evangeliet. Varje avvikelse från detta frälsande budskap utesluter frälsningen. Detta evangelium, som frälser oss för evigt, måste vi hålla fast vid oförfalskat under hela vårt liv. Vi får inte avvika från det i något avseende fram till vår död.

En obligatorisk del av Jesu evangelium är också läran

- om rättfärdighet
- om avhållsamhet
- den kommande domen.

Ett evangelium som inte innehåller detta är ett falskt evangelium. Ett evangelium där syndare inte också får fruktan för Gud på grund av sina synder är inget evangelium.

Där Guds nåd i evangeliet om Jesus Kristus och tron möts, där finns frälsning. Och även den frälsande tron är en gåva från Gud.

För vår frälsning är det absolut nödvändigt

- tro på den rätte Jesus
- tro på det rätta evangeliet
- och som en följd av båda dessa att ta emot Guds enda frälsande Ande

Evigt frälst blir (endast) den som håller fast vid det frälsande evangeliet om Jesus Kristus till slutet.

1 Kor 15:1-2 Slt

Men jag påminner er, bröder, om det evangelium som jag har förkunnat för er, som ni också har tagit emot och som ni också står fast vid, 2 genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag har förkunnat för er – om ni inte har trott förgäves.

Joh 3:16 Slt

Ty så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.

Hebr 5, 9-10 Slt

9 Och efter att han hade fullbordat detta, blev han för alla som lyder honom upphovet till evigt frälsning, 10 av Gud utnämnd till överstepräst efter Melkisedeks ordning.

Gal 1:6-9 Slt

6 Jag förvånas över att ni så snabbt vänder er bort från den som genom Kristi nåd har kallat er, till ett annat evangelium, 7 fastän det inte finns något annat; det finns bara några som vill förvirra er och förvränga Kristi evangelium. 8 Men även om vi eller en ängel från himlen skulle förkunna ett annat evangelium än det vi har förkunnat för er, må han vara förbannad! 9 Som vi tidigare har sagt, så säger jag nu igen: Om någon förkunnar ett annat evangelium än det ni har tagit emot, må han vara förbannad!

1 Kor 15:1-58; Gal 1:6-9; Hebr 5:9; Joh 3:16; Mt 25:41; Rom 9:2; Ef 2:10; Joh 3:36; Apg 24:24-25; Rom 1-3 ; 1 Tess 1, 10; Matt 9, 11-13; Mark 14, 22-2; Matt 4, 17; Matt 5; Matt 6; Matt 7; Rom 6; Rom 8, 13; Upp 4, 8-10

1.4 Nådd av Guds kärlek: Du är älskad!

Här hittar du helt personliga löften från Gud:

Du är älskad!

Du är älskad av Gud villkorslöst och gränslöst. Genom Kristus är alla dina synder förlåtna och du är befriad från synden. Du är en ny människa, pånyttfödd och helgad genom Guds Ande. Hans kärlek visar sig i att du nu är en del av hans heliga folk, en levande tempel, fylld av hans Ande. Du har en ny identitet i Kristus – du är Guds älskade barn, som han fullständigt har accepterat. Denna kärlek befriar dig från världens principer och ger dig ett liv i gudomlig nåd. Gud har inte bara frälst dig, utan också lovat dig evigt liv så att du kan leva i hans närvaro. Han är alltid med dig och ger dig kraft att leva efter hans vilja. Genom Kristus är du rikligt begåvad med visdom, rättfärdighet och frälsning. Hans kärlek förblir beständig och bär dig, oavsett vad som händer.

Du är älskad!

Gud älskar dig fullkomligt!

Ty så mycket har Gud älskat världen att han gav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. *Joh 3,16*

Gud har alltid älskat dig – med evig kärlek

Med evig kärlek har jag älskat dig; därför har jag dragit dig till mig av ren godhet. *Jer 31:3*

Gud känner dig personligen

Innan jag formade dig i din mors liv, utvalde jag dig; innan du kom ut ur livmodern, utskilde jag dig. *Jer 1:5*

Du är ett älskat Guds barn

Se vilken kärlek Fadern har skänkt oss, att vi ska kallas Guds barn! Och det är vi verkligen. *1 Joh 3:1*

Ingenting kan skilja dig från Guds kärlek

Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller demoner, varken nuvarande eller framtida, varken makter, varken höjder eller djup, varken något annat skapelse kan skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus, vår Herre.

Rom 8:38-39

Gud bär dina bördor

Kasta alla era bekymmer på honom, för han bryr sig om er. *1 Petr 5,7*

Jesus själv för din talan hela tiden

Fader, jag ber dig att bevara dem från det onda.

Joh 17:15

Jag har bätt för dig, att din tro inte ska upphöra.

Lk 22:32

Jesus förstår dig fullständigt och kan och vill hjälpa dig när som helst

Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medkänsla med våra svagheter, utan en som har prövats i allt som vi, men utan att synda. Låt oss därför frimodigt träda fram inför nådens tron, så att vi får barmhärtighet och finner nåd till rätt tid! *Hebr 4:14-16*

Gud ger dig ALLTID en ny början

När vi bekänner våra synder, visar sig Gud trofast och rättfärdig: Han förlåter oss våra synder och renar oss från allt ont vi har gjort. *Joh 1:9*

Gud kan, vill och kommer att bevara dig!

Den som har makt att bevara er från varje felsteg och som kan låta er träda fram inför hans härlighet, oförvitliga och fulla av glädje, denna unika och ende Gud, som genom vår Herre Jesus Kristus är vår Frälsare, honom tillhör härligheten, majestätet, makten och kraften – före all tid, nu och i all evighet! Amen. *Jud 24-25*

Gud ger dig frid

Jesus säger till sina lärjungar: Frid vare med er! *Luk 24:36*

1.5 Utvalda: Räddade NU – enbart genom Guds nåd, genom tro och en djup omvändelse

Budskapet om Guds kärlek i Jesus Kristus ger oss möjligheten att redan nu uppleva frälsning. Bibeln visar att frälsning inte bara är en framtida förhoppning, utan en gåva som kan tas emot här och nu. Följande kapitel belyser olika aspekter av denna sanning.

1.5.1 Utvalda och frälsta

Genom evangeliet kallar Gud alla människor till omvändelse, men ingen kan komma till honom av egen kraft – endast hans utvalda gör det möjligt. Jesus själv säger: ”Det är inte ni som har valt mig, utan jag som har valt er” (Joh 15:16). Den som är utvald av Gud kallas genom den Helige Ande, tar emot tron på Kristus och blir hans barn.

De utvalda känns igen på att de älskar Gud och följer sin Herre av hela sitt hjärta, ty ”dem som han förut har känt till har han också förutbestämt att bli likformiga med hans Sons avbild” (Rom 8:29). De tar inte bara emot förlåtelse och nåd, utan också ett förvandlat liv i den Helige Andes kraft.

Frälsningen är enbart Guds gåva, inte resultatet av mänskliga prestationer: ”För av nåd är ni frälsta genom tron, och det inte av er själva – det är Guds gåva; inte av gärningar, så att ingen kan berömma sig. För vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud i förväg har förberett, så att vi ska vandra i dem” (Ef 2:8-10).

I Tessonikerbrevet visas hur äkta utvalda blir synliga: ”Vårt evangelium kom till er inte bara i ord, utan också i kraft och i den helige Ande och i stor visshet” (1 Tess 1:5). Den som är utvald av Gud upplever evangeliets kraft, älskar Gud av hela sitt hjärta och förblir i Jesu efterföljd.

För ”många är kallade, men få är utvalda” (Mt 22:14; Mk 16:15-16; 1 Kor 1:23-28).

Joh 15:16 Slt

Det är inte ni som har valt mig, utan jag har valt er och bestämt att ni ska gå ut och bära frukt och att er frukt ska bestå.

Ef 2:8 Slt

För av nåd är ni frälsta genom tron, och det inte av er själva – det är Guds gåva.

2 Tess 2:13 Slt

Men vi är skyldiga Gud att alltid tacka för er, kära bröder, som Herren älskar, för att Gud från början har utvalt er till frälsning genom helgelsen i Anden och tron på sanningen.

Joh 15:16; Ef 2:8-10; 2 Tess 2:13; 1 Tess 1:5; Rom 8:29

1.5.2 Frälsning endast genom Jesu blod

Vår frälsning kommer enbart genom Jesu Kristi nåd – nu och för all evighet – och inte genom att följa regler, ritualer eller religiösa föreskrifter, inte heller från Bibeln. Endast genom Jesu offrade kropp och utgjutna blod kan vi ingå i nådens förbund med Gud, som ger oss syndernas förlåtelse och frälser oss för alltid.

Ef 1:7 Slt

I honom [Jesu Kristus] har vi frälsningen genom hans blod, förlåtelsen för våra överträdelser enligt rikedom av hans nåd.

Kol 2:8 Slt

8 Se till att ingen berövar er genom filosofi och tomt bedrägeri, enligt människors traditioner, enligt världens principer och inte enligt Kristus!

Apg 15:11 Slt

11 Vi tror snarare att vi blir frälsta genom Herren Jesus Kristi nåd, på samma sätt som de.

Ef 1:7; Kol 2:8; Apg 15:11; Mt 26:26-28; Mk 14:24; Lk 22:20; Joh 6:53; Joh 19:34-37; Apg 20:28; 1 Kor 10:16; Ef 1:7; Kol 1:20; Hebr 9:12-14; Hebr 10:19; Hebr 13:12; 1 Petr 1:2; Upp 1:5; Upp 5:9; Upp 12:11

1.5.3 Förlåtelse av synder – nyckeln till frälsning

Endast genom förlåtelse av våra synder kan vi nu bli frälsta och uppleva en hel relation till Gud som vår Fader. Endast människor som har fått sina synder förlåtna kommer att kunna prisa Gud i evigheten. Utan förlåtelse förblir himlen stängd för oss.

Denna förlåtelse får vi uteslutande genom:

– en medveten omvändelse till ett liv med Gud och ett släppande av det gamla livet i synd

– tro på Jesus Kristus, som genom sin död på korset betalade för våra synder och nu står som vår förespråkare inför Gud.

Båda punkterna är avgörande – saknas en av dem finner vi ingen frälsning.

På vägen att följa Kristus är vi ännu inte fullkomliga och kan och kommer att synda, och i värsta fall till och med synda svårt. Men Gud är alltid redo att förlåta oss och rena oss. Hans kärlek och tålamod har inga gränser, så länge vi alltid återvänder till honom. Den som trots alla motgångar och synder håller fast vid Jesus, tar emot hans förlåtelse och fortsätter att följa honom, förblir i skydd av hans kärlek och i den förlåtelse som är avgörande för vår frälsning.

Bibeln klargör att vi kan förlora förlåtelsen och därmed frälsningen om vi inte förlåter andra, framför allt våra trosfränder. Guds förlåtelse beror på att vi själva är beredda att förlåta andra.

Även den som förblir i sin skuld och vägrar att omvända sig riskerar att förlora frälsningen. Särskilt om andra troende eller församlingen påpekar våra fel och vi inte reagerar på det. Förlåtelse är för dem som uppriktigt följer Jesus och inte lättsinnigt hänger sig åt synden. Den är för dem som inte missförstår Guds förlåtelse som ett frikort att synda, utan värdesätter den genom ett äkta liv i omvändelse och efterföljelse.

Kol 2:13-15 Meng

13 Även ni, som var döda genom era överträdelser och er oklippta köttsliga natur, har Gud gjort levande tillsammans med honom genom

att av nåd förlåta oss alla våra överträdelser. 14 genom att han utplånade den skuldsedel som var emot oss genom sina stadgar och som utgjorde ett hinder för vår frälsning, och tog bort den genom att fästa den på korset. 15 Efter att han hade avväpnat makterna och krafterna fullständigt, ställde han dem offentligt till skådespel och triumferade över dem i honom.

Apg 26:18 Sl

18 för att öppna deras ögon, så att de vänder sig från mörkret till ljuset och från Satans herravälde till Gud, för att de ska få syndernas förlåtelse och en arvslott bland dem som är helgade genom tron på mig!

Hebr 7:25 Meng

Därför kan han [Jesus] också ge fullkomlig frälsning åt dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att gå i förbund för dem (inför Gud).

1.5.4 Att erkänna Jesus som Herre och Frälsare – den enda frälsningen

Allt beror på att vi känner Jesus Kristus på rätt sätt. Endast den sanna kunskapen om Fadern och hans Son, som är en gåva från Gud, ger frälsning – inte våra egna gärningar. En bestående tro bevarar det eviga liv som redan har givits oss. Det var lärjungarna som erkände Jesus som den sanna Messias och bekände detta som följde honom efter denna insikt. Senare bekräftade Jesus dem som sanna troende och använde dem kraftfullt för att bygga upp sitt rike.

Mt 16:16-17 Meng

16 Simon Petrus svarade honom [Jesus]: "Du är Kristus, den levande Gudens Son!" 17 Då svarade Jesus honom: "Salig är du (prisad), Simon, Jonas son!"

Joh 17:2-3 Meng

[Jesus Kristus talar] 2 Du har gett honom makt över allt kött, så att han kan ge evigt liv åt alla som du har gett honom. 3 Men evigt liv består i att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.

Joh 8:24 Meng

24 Därför har jag sagt er att ni kommer att dö i era synder, för om ni inte tror att jag är den jag är, kommer ni att dö i era synder.

Mt 16:16; Joh 8:24; Joh 17:3; Joh 11:27; Apg 2:1-4

1.5.5 Rättfärdig endast genom tron

Den som på grund av sina förment goda gärningar anser sig vara rättfärdig inför Gud, kommer inte att förklaras rättfärdig av Gud och går förlorad. Endast den som erkänner och bekänner att han är en syndare inför Gud, kommer att accepteras av honom. Vi är rättfärdiga inför Gud enbart genom Guds nåd och utan egna förtjänster – genom tron och frälsningen som finns i Jesus Kristus.

Luk 18:11-14 Slt

14 Jag säger er: Denne gick rättfärdigad hem, till skillnad från den andre. Ty var och en som upphöjer sig själv skall bli förnedrad, men den som förnedrar sig själv skall bli upphöjd.

Rom 3:23 Slt

23 Ty alla har syndat och saknar den härlighet som de borde ha inför Gud, 24 så att de utan förtjänst rättfärdigas genom hans nåd på grund av den frälsning som finns i Kristus Jesus.

Rom 4:22-25 Slt

22 Därför räknades [hans tro] honom till rättfärdighet. 23 Men det står inte bara skrivet för hans skull att [hans tro] tillräknades honom, 24 utan också för vår skull, för vilka det skall tillräknas, när vi tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, 25 han som gavs bort för våra överträdelsers skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

1 Joh 1:8-9 Slt

8 Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva, och sanningen är inte i oss. 9 Men om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Luk 18:11-14; Rom 3:23; Rom 4:22-25; 1 Joh 1:8-9; Romarbrevet 3

1.5.6 Frälsningen sker nu – genom äkta tro

Den som tror på Jesus Kristus, Guds Son, har evigt liv – och kan vara säker på att ha det NU. Vilken befriande insikt: Vi behöver inte förtjäna evigt liv, utan det har givits oss som en gratis gåva genom vår tro på Jesus och vår relation till honom. Alla som följer Jesus är frälsta i detta ögonblick och lever i Guds nåd och frälsning.

1 Petr 5:12 Slt

12 Genom Silvanus, som jag är övertygad om är en trogen broder, har jag skrivit kort till er för att uppmana er och vittna om att detta är den sanna Guds nåd som ni står i.

1 Joh 5:13 Slt

13 Detta har jag skrivit till er som tror på Guds Sons namn, för att ni ska veta att ni har evigt liv och för att ni [fortsatt] ska tro på Guds Sons namn.

Fil 4:3 Slt

3 Och jag ber också dig, min trogne medtjänare, att du tar hand om dem som har kämpat med mig för evangeliet, tillsammans med Clemens och mina övriga medarbetare, vars namn står skrivna i livets bok.

1.5.7 Återfödelse – det nya livet i Kristus

Att tro på Jesus, lita på honom och ta emot honom – det är vägen till att NU bli ett Guds barn. Det är vägen till frälsning. Ingen kan på egen hand eller av egen vilja bli ”pånyttfödd”; det är endast Gud som kan göra det. Mellan vårt beslut att ta emot Kristus och den gudomliga pånyttfödelsen till frälsning ligger ett heligt mysterium.

Joh 3:3 Meng

Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om någon inte föds på nytt, kan han inte se Guds rike.

Joh 1:12-13 Slt

12 Men alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, de som tror på hans namn; 13 de som inte är födda av blod, inte av köttets vilja, inte av mannens vilja, utan av Gud.

1 Petr 1:23 Meng

Ni är ju inte födda av förgängligt, utan av oförgängligt frö, nämligen genom Guds levande och eviga ord.

Joh 1:1-13; Joh 3:3; 1 Petr 1:3; Tit 3:5

1.5.8 Renande genom Anden – den sanna frälsningen

I början av sitt trosliv frälser och renar återfödelsen och förnyelsen genom den Helige Ande alla som följer Jesus. Denna renande är nära förknippad med vårt hjärtas hängivenhet och kärlek till Jesus, som det var fallet med Petrus. Den som inte binder sitt hjärta till Jesus och inte överlämnar sig helt till honom blir inte renad – även om han ytligt sett verkar vara förenad med Jesus – och går förlorad. Men den som är frälst och renad bevaras på sin vandring i Jesu efterföljd genom ständig renande av Jesu nåd i gemenskap med honom.

Joh 13:8-11 Slt

Jesus svarade honom [Petrus]: Om jag inte tvättar dig, har du ingen gemenskap med mig.

Tit 3:5 Slt

[Gud] har ... frälst oss – inte på grund av våra rättfärdiga gärningar, utan på grund av sin barmhärtighet – genom återfödelsens bad och den helige Andens förnyelse.

1 Joh 1, 9 Slt

9 Men om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Joh 13:8-11; Tit 3:5; 1 Joh 1:9; Apg 15:9; Ef 5:26; Tit 3:5; 1 Petr 1:22; Hebr 1:3; Hebr 9:14; Joh 15:2; 2 Kor 7:1; 2 Kor 12:21; 2 Tim 2:21; 1 Joh 1:7; 1 Joh 3:3

1.5.9 Den Helige Ande som sigill för vår frälsning

När vi omvänder oss ger Gud oss sin Helige Ande, som lever i oss. Vi blir den Helige Andes tempel, och Jesus bor i oss genom sin Ande. Den Helige Ande är Guds sigill för alla som följer Jesus – han är löftet om vår

114

framtida frälsning och vårt arv i himlen. Den Helige Ande i oss garanterar vår fullständiga frälsning och kommer att väcka oss till nytt liv. Det ger oss stor trygghet och tröst.

Ef 1:13-14 Slt

I honom [Kristus] är också ni, efter att ni har hört sanningens ord, evangeliet om er frälsning – i honom är också ni, när ni blev troende, beseglade med den helige Ande som ett löfte, 14 som är pant på vårt arv tills vi får vår egendom, till pris för hans härlighet.

Rom 8:9-11 Slt

Men ni lever inte i köttet utan i Anden, om Guds Ande verkligen bor i er. Den som inte har Kristi Ande tillhör inte honom. ... 11 Men om Anden från den som uppväckte Jesus från de döda bor i er, så kommer han som uppväckte Kristus från de döda också att göra era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.

Ef 4:30 Slt

Och bedröva inte Guds helige Ande, med vilken ni har blivit förseglade för frälsningens dag!

Mk 1:8; Apg 5:32; Rom 8:9-11; 1 Kor 12:13; 1 Kor 3:16; 1 Kor 6:19; 2 Kor 1:22; Ef 1:13; Ef 4:30

1.5.10 Frälst genom inre förnyelse av hjärtat

Sann frälsning sker inte ytligt, utan djupt i hjärtat – en förnyelse som Gud själv verkställer. Den som låter honom förändra sitt hjärta älskar honom mer än sig själv och lever genom hans Ande. Denna inre förvandling gör oss kapabla att hålla Guds bud av kärlek, inte av egen kraft eller för att rättfärdiga oss själva.

Sann andlig omskärelse innebär att lyssna till Gud och ta hans ord på allvar. Den som motstår Guds Ande och inte följer hans lag är oomskuren inför Gud, även om han ytligt sett verkar religiös. Men den som är rättfärdiggjord genom tron tjänar Gud genom hans Ande och följer honom i kärlek. Detta visar sig i en hjärtats inställning som är inriktad på att göra Guds vilja och älska sin nästa.

Det handlar inte om att vara perfekt eller syndfri, utan om att ha ett hjärta och ett liv som är inriktat på Gud. Den som lever av nåd följer Guds Ande – inte av tvång, utan av kärlek.

Kol 2:11-13 Meng

1 I honom har ni också fått omskärelsen, inte den som utförs med händerna, utan den som består i att avlägga köttets kropp: Kristi omskärelse, 12 eftersom ni i dopet har begravts tillsammans med honom. I honom har ni också uppväckts genom tron på Guds kraft, som uppväckte honom från de döda. 13 Även ni, som (en gång) var döda genom era överträdelser och er oklippta köttliga tillstånd, har Gud gjort levande tillsammans med honom genom att av nåd förlåta oss alla våra överträdelser.

1 Kor 7:19 Slt

19 Att vara omskuren är ingenting, och att vara oomskuren är också ingenting, men att hålla Guds bud är något.

Fil 3:3 Slt

Ty vi är de omskurna, som tjänar Gud i Anden och berömmar oss av Kristus Jesus och inte förlitar oss på köttet.

Kol 2:11-13; 1 Kor 7:10; Fil 3:3; Gal 6:15; Rom 2:25-29; Rom 7; Rom 8, 13; Gal 5, 13-14; 1 Kor 7, 19; Gal 5, 6; 1 Kor 7, 19; Apg 7, 51; Rom 2, 25-29; Jer 4, 4; Hes 44, 7

1.5.11 Troens lydnad leder till frälsning

Vår frälsning ligger i lydnad mot Gud. Denna lydnad börjar med tron på evangeliet och leder oss på den smala vägen att följa Jesus i lydnad till slutet. Så fullbordas vår troslydnad, tills vi en dag får se vår Herre i evigheten.

Rom 1:5

5 Genom honom [Jesus Kristus] har vi fått nåd och apostlaämbete för hans namns skull, för att alla folk skall bli troende, 6 bland vilka också ni är, de som är kallade av Jesus Kristus.

Apg 6:7 Sl

7 Och Guds ord spred sig, och antalet lärjungar ökade mycket i Jerusalem; även ett stort antal präster blev troende.

Hebr 5:9 Sl

9 och efter att han hade fullbordat detta, blev han för alla som lyder honom upphovet till evigt frälsning.

Rom 1:5; Apg 6:7; Hebr 5:9; Hebr 5:9; Hebr 3:18; Matt 7:26-27; Rom 6:16; Apg 7:51-53; Apg 6:7; Rom 1:5

1.5.12 Frälsning är mer än bara ord – den visar sig i omvändelse och liv

Jesus själv, Johannes Döparen och apostlarna betonar gång på gång att äkta omvändelse är en förutsättning för frälsning. Äkta omvändelse visar sig genom ett liv som bär frukt för Gud. Förlåtelsen, som möjliggörs genom Jesu offerdöd, är grunden för vår relation till Gud. Denna förlåtelse ges endast till den som vänder sig bort från sitt gamla liv utan Gud och gör Guds vilja – vilket märks genom handlingar som visar äkta omvändelse. Utan beslutet att vända sig bort från ett gudlöst liv och leva ett liv som hedrar Gud finns det ingen frälsning, ingen förlåtelse och ingen räddning.

Mt 3:2-10 Sl

[Johannes Döparen] 2 Omvänd er, ty himmelriket är nära... 8 Bär nu frukt som är värdig omvändelsen! 9 Och tro inte att ni kan säga till er själva: "Vi har Abraham till fader". Ty jag säger er: Gud kan från dessa stenar väcka barn åt Abraham! 10 Men yxan ligger redan vid trädernas rot. Varje träd som inte bär god frukt kommer att huggas ner och kastas i elden!

Lk 13:3 Sl

[Jesus] 3 Nej, säger jag er, utan om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under på samma sätt!

Apg 26:20 Sl

[Paulus] 20 Men jag förkunnade först för dem i Damaskus och Jerusalem, sedan i hela Judeen och också för hedningarna, att de skulle

omvända sig och vända sig till Gud genom att göra gärningar som är värdiga omvändelsen.

Mt 3:2-10; Luk 13:3; Apg 26:20; Mt 4:17; Luk 24:44-49

1.5.13 Jesus är viktigare än allt annat – det sanna beviset på frälsning

Den som inser vad det innebär att följa Jesus och himmelriket och är beredd att ge upp allt för det blir frälst. Den som däremot avvisar evangeliets inbjudan, eftersom han eller hon värdesätter denna världens ting högre, går förlorad. Det behöver inte vara tunga synder som skiljer oss från Gud – ofta räcker det med normala, goda ting i livet som relationer, arbete eller pengar. Om vi sätter dem före Guds kallelse riskerar vi vår eviga frälsning.

Lk 14:26-27 Slt

26 Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, till och med sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. 27 Och den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

Lk 14:23-24 Slt

23 Och Herren sade till tjänaren: Gå ut på landsvägarna och vid staketen och tvinga dem att komma in, så att mitt hus blir fullt! 24 Ty jag säger er att ingen av de män som var inbjudna kommer att smaka min måltid!

Lk 14:33 Slt

33 Så kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han har.

Lk 14:26-27; Lk 14:23-24; Lk 14:33; Lk 14:15-24

1.5.14 Den som bekänner sig till Jesus blir frälst

Bibeln visar oss på många ställen att endast de som bekänner sig till Jesus Kristus blir frälsta. Denna bekännelse omfattar både det vi säger

med våra ord och det sätt på vilket vi lever våra liv och lyder Gud. Vårt liv i sig är det sanna trosbekännandet. Det är de människor som, frälsta genom Lammets blod, lever efter Guds bud och troget står fast vid Jesu budskap – till och med till döds – som både är frälsta nu och kommer att bli frälsta i evigheten.

Romarbrevet 10:8-10 Meng

9 För om du "med din mun" bekänner Jesus som Herre och "med ditt hjärta" tror att Gud har uppväckt honom från de döda, så skall du bli frälst.

Luk 12:8 Meng

Men jag säger er: Den som bekänner mig inför människor, honom skall också Människosonen bekänna inför Guds änglar.

Mt 10:33 Meng

Men den som förnekar mig inför människor, honom skall jag också förneka inför min Fader i himlen.

1 Tim 5:8 Slt

8 Men om någon inte tar hand om sina egna, särskilt sina husfolk, har han förnekat sin tro och är värre än en otroende.

Upp 12:10-11 Slt

10 Och jag hörde en hög röst i himlen säga: Nu har frälsningen och makten och vår Guds rike och hans Kristi herravälde kommit! Ty vår bröders anklagare, som dag och natt anklagade dem inför vår Gud, har störtats ned. 11 Och de har övervunnit honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörd och har inte älskat sitt liv till och med döden!

Luk 12:8; Matt 10:33; 1 Tim 5:8; Upp 12:10-11; Rom 10:8-10; 1 Joh 2:23; 1 Joh 4:15; Hebr 10:23; 1 Tim 6:12; Mt 7:21; Upp 12:17

1.5.15 Den som kommer in i Guds rike blir frälst

Den som kommer in i Guds rike blir frälst.

Det finns två grundpelare för att komma in i Guds rike: Omvändelse från sitt gamla liv av självhärskande och synd och att bli undergiven den

härlige kungen Jesus i himmelriket – och därefter lyssna på Jesus i allt, lyssna på Jesus i allt som han säger som god och vis kung och herre.

Den som omvänder sig och gör Jesus till sin Herre och Kung nu och som tjänar honom troget till slutet, blir frälst för evigt.

Den som bara säger ”Herre, Herre” och inte gör vad Jesus säger, kommer inte att uppleva Guds rikes glädje.

Mt 21:31 Slt

31 Vem av dessa två har gjort faderns vilja? De svarade honom : Den förste. Då sade Jesus till dem: Sannerligen, jag säger er: Tullindrivarna och skökorna kommer in i Guds rike före er!

Lk 19:17 Slt

Bra, du gode tjänare! Eftersom du har varit trogen i det minsta, ska du få makt över tio städer!

Mk 9:47 Meng

Och om ditt öga förargar dig, så riv ut det! Det är bättre för dig att gå in i Guds rike med ett öga än att ha båda ögonen och kastas i helvetet.

Lk 19:11-27; Lk 13:22-30; Lk 18:17; Mt 21:28-32

1.5.16 Din nya identitet i Kristus visar storheten i din frälsning

Genom vår omvändelse och pånyttfödelse har vi fått en ny identitet i Kristus. Vi lever inte längre i vår gamla, mänskliga natur; Gud har helgat och renat oss som en ny skapelse. Vi är nu i vår väsen heliga, rena och goda – inte längre ”syndare”, utan heliga. Guds önskan är att vi ska leva därefter.

Vår uppgift som nyskapade människor i Kristus är att inte bara tillåta ”köttets” gärningar, utan att övervinna dem genom den Helige Ande och ”lägga bort” dem. Även om vi är den ”nya människan” i Kristus, måste vi först helt och hållet acceptera den i vårt medvetande och i vår vardag. Detta är en process där vi klär oss i den ”nya människan” och definitivt lämnar den ”gamla människan” bakom oss. I centrum för denna process står den nya identitet som G t har gett oss i Kristus – den är grunden och sigillet för vår frälsning.

2 Kor 5:17 Slt

17 Om någon är i Kristus, är han en ny skapelse. Det gamla har gått, se, allt har blivit nytt!

Upp 1:5-6

5 [Jesus Kristus] ... som har älskat oss och tvättat oss från våra synder genom sitt blod, 6 och gjort oss till kungar och präster för sin Gud och Fader.

Rom 8:5 Slt

5 Ty de som är enligt [köttets natur] strävar efter det som hör köttet till, men de som är enligt [andens natur] strävar efter det som hör anden till.

2 Kor 1:1; Rom 8:5; Upp 1:4-6; Kol 3:9; Ef 4:22; Ef 4:24; 2 Kor 5:17

1.5.17 Sammanfattning: Utvald: NU frälst – enbart genom nåd, genom levande tro och äkta omvändelse

Vår frälsning är en gåva från Gud – inte vår förtjänst, utan hans verk. Genom Jesus Kristus har han skapat den enda vägen som vi kan komma till honom på. Den som tror på honom och tar emot honom som Herre får nytt liv – här och i evigheten.

Ef 2:8-9 Slt

För av nåd är ni frälsta genom tron, och det inte av er själva – det är Guds gåva; inte av gärningar, så att ingen kan berömma sig.

Frälsning endast genom Jesu blod

Ingenting vi gör kan rena oss – bara Jesu blod förlåter våra synder. Hans död på korset var det högsta priset för att vi skulle kunna bli fria.

1 Joh 1, 7 Slt

Men om vi vandrar i ljuset, såsom han är i ljuset, har vi gemenskap med varandra, och Jesu Kristi, hans Sons, blod renar oss från all synd.

Förlåtelse av synder – nyckeln till frälsning

Gud öppnar vägen till förlåtelse – han kallar oss till omvändelse. Den som bekänner sina synder blir befriad från skuld och ingår ett nytt förhållande med Gud.

Apg 3:19 Slt

Omvänd er nu och vänd om, så att era synder blir utplånade.

Rättfärdig enbart genom tron

Det är inte våra gärningar som gör oss rättfärdiga, utan endast tron på Kristus. Han förklarar oss rättfärdiga när vi litar på honom – inte genom våra egna krafter.

Rom 3:28 Slt

Så kommer vi nu till slutsatsen att människan blir rättfärdig genom tro, utan lagens gärningar.

Återfödelse – det nya livet i Kristus

Frälsning är mer än förlåtelse – det är en fullständig ny skapelse. Den som tror på Jesus får ett nytt hjärta och ett nytt liv.

Joh 3:3 Slt

Om någon inte blir född på nytt kan han inte se Guds rike!

Frälst genom inre förnyelse av hjärtat

Sann omskärelse sker i hjärtat – Gud förvandlar vårt inre så att vi kan tjäna honom av hela vårt hjärta.

Fil 3:3 Slt

Ty vi är de omskurna som tjänar Gud i Anden och berömmar oss av Kristus Jesus och inte förlitar oss på köttet.

Frälsning visar sig i omvändelse och lydnad

Den som följer Jesus förblir inte oförändrad. Äkta tro visar sig i ett nytt liv som hedrar Gud.

Mt 7:21 Slt

Inte alla som säger till mig: Herre, Herre! kommer att komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja i himlen.

Jesus är viktigare än allt annat – det sanna beviset på frälsning

Den som verkligen är frälst sätter Jesus över allt annat. Han är värdefullare än ägodelar, anseende eller ens eget liv.

Lk 14:26 Slt

Om någon kommer till mig och inte hatar sin far, sin mor, sin hustru, sina barn, sina bröder, sina systrar och till och med sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge.

Den som bekänner sig till Jesus blir frälst

Tro förblir inte dold – den som bekänner sig till Jesus blir bekänd av honom.

Rom 10:9 Slt

Om du med din mun bekänner Jesus som Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, så blir du frälst.

Din nya identitet i Kristus visar storheten i din frälsning

Om du tillhör Kristus är du en ny skapelse. Gud har fört dig ut ur mörkret – ditt gamla liv är förbi.

2 Kor 5:17

Därför: Om någon är i Kristus, är han en ny skapelse; det gamla har gått förbi, se, allt har blivit nytt!

1.6 Mer sken än verklighet: namnskristna och skenbara lärjungar utan verklig omvändelse, pånyttfödelse och efterföljelse av Kristus

Nya testamentet varnar upprepade gånger för en tro som bara är ytlig och inte leder till någon verklig förändring i hjärtat. Jesus sa: *”Inte alla som ständigt säger ’Herre’ till mig kommer att komma in i himmelriket, utan bara den som gör min Faders vilja i himlen”* (Mt 7:21).

Namnskristna eller skindisciple bekänner sig kanske formellt till Kristus eller lever i religiösa traditioner utan att ha upplevt en verklig omvändelse och pånyttfödelse genom den Helige Ande. De liknar fariséerna, som utåt verkade fromma men inombords var tomma (Mt 23:27).

Jesus talar tydligt om att det finns människor som till synes följer honom och utåt är kända som hans lärjungar, men som inte har någon äkta relation till honom och varken är pånyttfödda eller frälsta.

Anledningen är att de aldrig riktigt har accepterat Jesus som herre i sina liv och fortsätter att följa sin egen vilja istället för Guds vilja. Deras liv präglas fortfarande av egenvilja, världsligt tänkande och själviskhet. De har aldrig underordnat sig Guds vilja från hjärtat och har i slutändan förblivit sina egna herrar.

Sann efterföljelse kräver däremot en innerlig relation till Jesus, som visar sig i tro, kärlek och lydnad. *"Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar"* (Joh 8:31 f). Att vara efterföljare innebär mer än bara en bekännelse – det visar sig i ett liv som har förvandlats av Guds nåd. Den som verkligen är omvänd och frälst överlämnar sig helt till Gud och anpassar sig efter hans vilja. Ett verkligt pånyttfött Guds barn tar emot hans Ande, låter sig ledas av honom och lever efter Guds ord – trots eventuella bakslag. Det litar på Jesus, bär frukt för Gud och vänder sig bort från orättfärdigheten. *"Ty Herren känner sina egna"* (2 Tim 2:19 Meng).

Sanna efterföljare är frälsta och kommer att vara frälsta för evigt. Namnskristna och skenbara lärjungar utan verklig omvändelse och efterföljelse av Kristus är nu inte frälsta och kommer att gå förlorade för evigt.

Mt 7:20-21 Slt

20 Därför skall ni känna igen dem på deras frukter. 21 Inte alla som säger till mig: Herre, Herre! skall komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja i himlen.

Tit 1:16 Slt

16 De påstår sig känna Gud, men med sina gärningar förnekar de honom, eftersom de är avskyvärda och olydiga och oförmögna till varje gott verk.

Lk 17:34 Slt

34 Jag säger er: Den natten kommer två att ligga i en säng; den ene kommer att tas och den andre lämnas kvar.

Gal 5:4-6; Fil 3:17-19; Matt 13:27-30; Joh 1:11-12; Luk 17:34-36; Tit 1:15-16; 3 Joh 1:11; 1 Joh 2:9; 2 Petr 2:1-3; Jud 1:18-19; Matt 23:27; Joh 8:31

1.7 Döda gärningar: De räddar varken NU eller EVIGT

Döda gärningar är människans fåfänga försök att på egen hand hitta en relation till Gud [<https://youtu.be/j6MWVxE7AEw?feature=shared>]. En äkta relation till Gud uppstår endast genom nåd och enbart genom Jesu Kristi blod, som han utgöt för oss på korset – om vi tror på det. Vi måste vända oss bort från döda gärningar – det förgäves försöket att behaga Gud av egen kraft och egen ansträngning – göra bot och tro på den Gud som rättfärdigar de förlorade. Endast genom det blod som Jesus utgöt för våra synder renas vårt samvete från dessa döda gärningar, så att vi blir renade och överhuvudtaget kapabla att tjäna den levande Guden.

Här ligger den avgörande vändningen från död till liv – både för oss själva och för våra gärningar. När vi har dött och uppstått med Kristus blir tjänandet för Gud vårt nya väsen och uppdrag. Från och med nu är allt vi gör för Gud acceptabelt genom Jesu förlåtelse och renande. Gud vill att vi ska göra sådana goda gärningar i överflöd för honom, för de bär frukt och hedrar honom.

Troens gärningar för Gud visar att vår tro är levande. De speglar vår tacksamhet och vår kärlek till Jesus och visar att han verkligen är Herre i våra liv. Genom dem lever vi i vördnad för Gud och hans ord. Dessa troens gärningar är evangeliets frukt i våra liv och är välbehagliga för Gud genom Jesus. Den som är älskad av Gud och själv visar sin kärlek till Gud genom (tros)gärningar, kommer att finna evigt liv.

Mk 7:6-7 Meng

6 Detta folk hedrar mig (bara) med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. 7 Men de dyrkar mig förgäves, eftersom de gör människors bud till sina läror.

Hebr 6:1 Sl

1 Låt oss därför lämna grunderna i Kristi ord och gå vidare till full mognad, utan att på nytt lägga grunden med omvändelse från döda gärningar och tro på Gud.

Gal 5:6 Meng

Ty i Kristus Jesus har varken omskärelsen eller det att vara oomskuren någon betydelse, utan endast tron som verkar genom kärleken.

Jak 1:12 Slit

12 Salig är den man som uthärdar prövningen, ty efter att han har bevisat sin trofasthet skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.

Mt 7:24-29; Mk 7:6-7; Hebr 6:1; Rom 3:28; Gal 5:6; Joh 15:8; Upp 3:1-13; Hebr 6, 1; Rom 3, 28; 2 Kor 3, 5; Joh 15; 8; Mt 7, 24-29; Upp 3, 1-13; Luk 19, 11-27; 1 Petr 1, 17; Upp 22, 12

1.8 Utvalda från evighetens början – bevarade genom Guds trofasthet och evigt frälsta

Evangeliet lovar inte bara frälsning i nuet, utan också evig frälsning – ett liv i gemenskap med Gud som aldrig tar slut. Denna eviga frälsning är målet för vår tro och fullbordas i föreningen med Gud i hans härlighet.

Följande underkapitel belyser de olika aspekterna av denna eviga frälsning och skiljer dem från andra vägar.

1.8.1 Den eviga frälsningen: Hur ser den ut?

De evigt frälsta i himlen kommer att

- stå inför Guds tron och Lammet, klädda i vita kläder och med palmblad i händerna, och ropa högt: "Frälsningen tillhör vår Gud och Lammet!"
- Tjäna Gud och Lammet som präster
- Se Guds ansikte och leva i hans ljus
- Regera som kungar för evigt
- få äta av livets träd i Guds paradiset av Jesus
- vara säkra från den andra döden
- Äta av det dolda mannat och få en vit sten med ett hemligt nytt namn
- Ha makt över nationerna och styra dem med järnspira; dessutom kommer Jesus att ge dem morgonstjärnan
- klädda i vita kläder och inte utplånade ur livets bok, för Jesus kommer att bekänna deras namn inför Fadern och hans änglar

- stå som pelare i Guds tempel och aldrig mer gå bort; Jesus kommer att skriva Guds namn och det nya Jerusalems namn samt sitt nya namn på dem
- sitta tillsammans med Jesus på hans tron
- tjäna Gud i templet dag och natt, och Gud kommer att bo hos dem. De kommer varken att vara hungriga eller törstiga, och varken solen eller hettan kommer att plåga dem. Lammet i mitten av tronen kommer att leda dem och föra dem till livets källor. Gud kommer att torka bort varje tår från deras ögon
- vara i nära gemenskap med Gud, som bor bland dem, och de kommer att vara hans folk

Jes 35:10 Sl

10 Och Herrens frälsta skall återvända och komma till Sion med jubel. Evig glädje skall vara över deras huvuden; de skall få glädje och fröjd, men sorg och suckar skall fly bort!

Upp 7:15-17 Sl

15 Därför står de framför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen slår upp sitt tält över dem. 16 Och de skall inte längre hungra eller törsta, och solen skall inte längre bränna dem, och ingen hetta skall nå dem. 17 Ty Lammet som står mitt på tronen skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon.

Upp 21:3 Meng

Och han [Gud] skall bo hos dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem.

Jes 35:10; Upp 7:14-17; Upp 2-3; Upp 21; Upp 22:3-5

1.8.2 Avgränsning: evig fördömmelse, skärselden och allförsoning

Från evighet till evighet – en tydlig varning mot falska förhoppningar

När Bibeln vill betona det verkliga ”eviga” använder den uttrycket *från evighet till evighet* – vilket också kan översättas som *från tidsålder till tidsålder*. Detta uttryck beskriver Guds eget odödliga liv: Endast Gud och Jesus har ett liv som aldrig tar slut.

Alla tydliga bibelställen talar om evig fördömmelse för de otrogna. De klargör att denna "evighet" varar lika länge som Guds eget liv: *från evighet till evighet*. Därför är det nästan uteslutet att någon som hamnar i fördömmelsens tillstånd någon gång ändå kommer att uppleva en förändring.

Vissa mindre entydiga bibelställen lämnar teologiskt utrymme för spekulationer. Vissa drar slutsatsen att Gud i slutändan kommer att vara "allt i alla" och att döden kommer att avskaffas. Att utifrån detta konstruera en allomfattande försoning är dock varken bibliskt eller ansvarsfullt. Bibeln säger nämligen inte detta tydligt – och det som den inte säger bör vi inte heller lära ut.

Den möjliga avskaffandet av den andra döden kan också betyda att de som är förlorade i den efter sin dom kommer att brännas upp och utplånas helt – inte att de kommer att räddas. Den första döden har visserligen också avskaffats, vilket vissa tolkar som en hänvisning till en senare avskaffande av den andra döden. Men ingenstans i Skriften vittnar det uttryckligen om att även den andra döden kommer att övervinnas eller avskaffas. En sådan förhoppning förblir spekulativ och får aldrig ligga till grund för en bindande lära.

Guds ord talar enkelt, tydligt och med allvarlig avsikt: Förlorelsen är *från evighet till evighet*. Den som förkunnar läran om allförsoning väcker falska förhoppningar. Denna förhoppning leder till att människor inte längre fruktar Gud och hans helighet. De blir slöa, slappnar av och gör inte längre allt för att rädda sig själva och andra.

Tanken att någon ska lida "från evighet till evighet" i plågor, bara för att sedan *kanske* bli räddad eller utplånad, är varken biblisk eller logisk. Den strider både mot sunt förnuft och mot Skriftens vittnesbörd.

Varje lära eller ens antydning om allförsoning är andligt farlig. Den fördunklar människans ansvar att *nu* fatta ett beslut om att vända sig till Gud. Den försvagar vikten av omvändelse och bagatelliserar domen.

Det enda som de "osäkra" bibelställena kan lära oss är detta: Vi kan inte binda Gud till våra teologier. Han förblir suverän. Han har gett oss insikt fram till den eviga domen – inte bortom den. Vad som händer efter den sista domen förblir Guds hemlighet. Och det är bra så.

Vår uppgift är att stå upp för sanningen här och nu och förbereda oss själva och andra på domen. Den som går längre än så och lägger till saker som Gud inte har sagt riskerar inte bara sin egen frälsning, utan också många andras.

Upp 15:7 Slå

7 Och ett av de fyra levande varelserna gav de sju änglarna sju gyllene skålar fyllda med Guds vrede, som lever från evighet till evighet.

Upp 14:11 Slå

11 Och röken från deras plågor stiger upp från evighet till evighet, och de som tillber vilddjuret och dess bild har ingen ro dag och natt, och de som tar emot märket av dess namn.

Upp 11:15 Slå

15 Och den sjunde ängeln blåste i sin basun, och då hördes höga röster i himlen som sade: "Vår Herre och hans Kristus har fått världens riken, och han skall regera från evighet till evighet!"

Upp 15:7; Upp 11:15; Upp 14:11; Ef 1:9-10; 1 Tim 4:10; 1 Kor 15:24-28; 1 Tim 6:16; Upp 1:18; Upp 4:9-10; Upp 10:6; 1 Kor 15:53-54; Hebr 8:7; Joh 17:2; Hebr 7:16; Joh 14:19; Upp 1:6; Ef 1:9-10; 1 Tim 4:10; 1 Kor 15:24-28; Hes 28:18; Matt 3:12; Joh 15:6; 1 Kor 3:15

1.8.3 Jesus Kristus: Han är dörren till Fadern och vägen till himlen

Om vi reducerar Jesus till dörren till evigt liv, gör vi honom inte rättvisa. Jesus är både dörren och vägen till evigt liv. ENDAST den som går genom dörren Jesus in i en hel relation med Gud blir frälst. Och endast den som går på vägen Jesus till evigheten kommer också att nå dit.

Mt 7:12-14 Meng

[Jesus Kristus talar] 12 "Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem, för i detta ligger (uppfyllelsen av) lagen och profeterna. – 13 Gå in (i Guds rike) genom den trånga porten, ty bred är porten och bred är vägen som leder till fördärvet, och många är de som går in på den. 14 Trång är däremot porten och smal är vägen som leder till livet, och få är de som finner den [vägen].«

Joh 10:9 F

"Jag är dörren" [säger Jesus]. Om någon [genom dörren Jesus] går in i en hel relation med Gud, så kommer han och hon att bli frälsta och gå in och ut och finna bete.

Joh 14:6 F

"Jag är vägen" [säger Jesus]. Ingen kan komma till Fadern utan att gå denna väg.

Mt 7:12-14; Joh 10:9; Joh 14:6

1.8.4 Vi är redan räddade NU – men målet för vår räddning ligger fortfarande framför oss.

Vid vår pånyttfödelse har Gud gjort mycket, ja, allt nytt. En del av detta upplever vi medvetet, annat är redan andligt sant och fullbordat, men vi måste först ta emot det i tro, förstå det och bevara det till slutet. Det hör till vår frälsningsväg. Vi lever i denna spänning: Vi har redan evigt liv, och ändå hoppas vi fortfarande på det. Det får oss att längta efter det och tålmodigt vänta på det.

Här är en översikt som tydliggör dessa motsatser och spänningen däri:

Joh 3:36 Meng

Den som tror på Sonen har evigt liv, men den som inte tror på Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede förblir över honom.

Rom 2:7 Meng

Nämligen evigt liv åt dem som uthålligt fortsätter i goda gärningar och strävar efter härlighet, ära och oförgänglighet; 8 däremot (hans) vrede och förtörnelse åt dem som är envisa och inte lyder sanningen, utan tjänar orättfärdigheten.

Joh 5:24 Meng

Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på den som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte till dom,

Rom 6:22 Meng

Men nu, när ni har blivit fria från synden och blivit Guds tjänare, har ni som frukt helgelse och som slutresultat evigt liv.

utan har gått över från döden till livet.

Joh 6:40 Meng

Ty detta är min Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

Gal 6:8 Meng

Den som sår i sitt kött, han skall också skörda förgängelse från köttet, men den som sår i Anden, han skall skörda evigt liv från Anden.

Joh 6:47 Meng

Sannerligen, sannerligen säger jag er : Den som tror har evigt liv!

Joh 12:25 Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som hatar sitt liv i denna värld kommer att bevara det till evigt liv.

Joh 6:54 Meng

Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

Joh 10:27-28 Meng

27 Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. 28 Och jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand.

Joh 17:3 Meng

Men det eviga livet består i att de känner dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.

1 Tim 6:12 Kämpa den goda kampen i tron, ta emot det eviga livet, till vilket du är kallad och för vilket du har avlagt det härliga bekännandet inför många vittnen.

1 Joh 5:13 Detta har jag skrivit till er som tror på Guds Sons namn, för att ni ska veta att ni har evigt liv.

1 Joh 3:15 Var och en som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv kvarvarande i sig.

1 Joh 5:20 Meng

Vi är i den sanne, (genom att vi är) i hans Son Jesus Kristus.

Jud 1:21 Meng

och bevara er därmed i Guds kärlek, i full förtröstan på vår herre Jesus Kristus,

Han är den sanne Guden och den barmhärtige, (som kommer att leda
evigt liv. er) till evigt liv!

1 Joh 5, 11-12:1 Meng

Och vad betyder det för oss? 1 Joh 5, 12 Den som är förenad med
Det betyder att Gud har gett Guds Son har livet, den som inte är det
oss evigt liv, det liv som finns har det inte.
i hans Son.

Ytterligare exempel:

	Andligt sant	Handlingsuppdrag	
Kol 3, 3+20	Vi har redan dött	Vi kommer antingen att dö fysiskt eller förvandlas	1 Kor 15
Ef 2:1+6; Kol 2:12	Vi är redan uppväckta	Gud kommer först att uppväcka oss (kroppsligt)	1 Kor 6, 14; 1 Kor 15
Ef 2:6; Kol 1:13; Hebr 12:22	Vi är redan förflyttade till himlen	Vi ska springa vårt lopp mot himlen orubbligt och felfritt i tron tills vi kommer fram	1 Kor 9:24; Fil 3:14; Hebr 12:1
Kol 3:9; Ef 4:22	Vi har redan avlagt den gamla människan	Vi ska avlägga den gamla människan med alla hennes handlingar	Ef 4:25; Kol 3:8; Jak 1:21; 1 Petr 2:1
Kol 3:10; Gal 3:27	Vi har redan klätt på oss den nya människan	Vi ska klä oss i den nya människan med alla hennes egenskaper – Kristus	Rom 13:14; Kol 3:12+14
Rom 6:6; Gal 5:24	Gud har redan korsfäst vår gamla människa tillsammans med Jesus	Vi ska korsfästa och döda vår gamla människa	Mt 10:38; Rom 8:13; Kol 3:5
Rom 6:7+22; Rom 7:6; Gal 5:1	Genom Kristus är vi befriade från lagen och synden	Vi måste först uppleva befrielsen och sedan leva ut den	Rom 7; Rom 8:1; 1 Kor 8:9; Gal 5:1+13; 1 Petr 2:16

Rom 3:23-25; 2 Tim 1:9; 1 Joh 5:10-13	Vår frälsning (nu) är en gåva som vi endast kan ta emot genom tro, utan egna gärningar	Vår frälsning (evig) beror på vår fortsatta tro och våra gärningar här på jorden	Joh 15:6; Kol 1:23; 1 Joh 4:16; 2 Joh 1:9; Jud 1:5
Joh 6:40; 1 Joh 5:13	Vi har redan evigt liv	Vi ska först ännu ta emot det eviga livet (genom att övervinna)	Fil 2:12; 1 Tim 6:12; Upp 2+3

Joh 5:24 Meng

Den som hör mitt ord och tror på den som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte till dom, utan har gått över från döden till livet.

Rom 8:24-25 Meng

24 Ty vi har visserligen blivit frälsta, men (hittills) bara på grund av hoppet. ... 25 Men när vi hoppas på det vi ännu inte ser (förverkligat), väntar vi på det med tålamod.

Joh 5:24; Rom 8:23-25

1.8.5 Guds trofasthet bevarar oss till slutet

Guds trofasthet är grunden för vår frälsning. Han har påbörjat det goda verket i oss och kommer att fullborda det (Fil 1:6). Även när vi blir svaga förblir han trofast (2 Tim 2:13). Hans önskan är att ingen ska gå förlorad, utan att alla ska få utrymme för omvändelse (2 Petr 3:9).

På vår väg provas vi, men Gud ser till att ingen prövning blir för svår (1 Kor 10:13). Han bevarar oss från att falla och kommer att ställa oss ostraffliga inför sig (Jud 1:24). Hans hand håller oss fast, ingen kan rycka oss ur den (Joh 10:27-29).

Vår förhoppning vilar inte på oss själva, utan på Gud. Ingenting kan skilja oss från hans kärlek (Rom 8:38-39). Jesus för vår talan och kan frälsa oss fullständigt (Hebr 7:25). Vi är förseglade med den Helige Ande, en pant på vårt eviga arv (Ef 1:13-14).

Därför ska vi hålla fast vid hoppet utan att vackla, för Gud är trofast (Hebr 10:23). Han kommer att stärka oss till målet, honom vare äran i evighet (Rom 16:25-27). Den som litar på honom kan vara säker: Han kommer att föra oss igenom!

Hebr 7:25 Slt

Därför kan han också fullkomligt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att gå i förbund för dem.

Fil 1:6 Slt

6 Jag är övertygad om att den som har börjat ett gott verk i er också kommer att fullborda det till Jesu Kristi dag.

2 Tim 2:13 Slt

Även om vi är otrogna, förblir han trofast, för han kan inte förneka sig själv.

2 Petr 3:9 Slt

Herren fördröjer inte sitt löfte, som vissa anser vara en fördröjning, utan han är långmodig mot oss och vill inte att någon ska gå förlorad, utan att alla ska ha utrymme för omvändelse.

Hebr 7:25; 2 Tim 2:13; 2 Petr 3:9; Fil 1:6; 1 Kor 10:13; Jud 1:24; Joh 10:27-29; Rom 8:38-39; Ef 1:13-14; Hebr 10:23; Rom 16:25-27

1.8.6 Vår kallelse och utvalda ställning

Mycket skulle kunna skrivas om kallelse och utvalda. Bara min samling av belägg fyller nästan en hel bok. Slutsatsen av alla undersökningar är följande:

1. I Guds ord finns det en avgörande skillnad mellan om det är Gud Fadern och Jesus, Guds Son, som talar om de "utvalda" i Nya testamentet eller om det är apostlarna.
2. Den treenige Guden talar alltid om utvalda ur ett evighetsperspektiv. Han ser dem som verkligen kommer till himlen och betecknar dem som utvalda.

3. Guds utvalda blir inte automatiskt eller genom en oåterkallelig pånyttfödelse frälsta, utan genom Gud, som i sin nåd leder dem, står upp för dem, skyddar och bevarar dem och inte låter dem frestas över deras förmåga att synda, och som för sina utvalda fram till slutet.
4. Apostlarna har ett helt annat språkbruk när det gäller de "utvalda". I var och en av deras verser om de utvalda blir det tydligt att apostlarna inte har någon förkunskap om utvalandet. De lägger snarare fram indicier: De antar att den som lever i enlighet med evangeliet och visar de tillhörande frukterna av tro och liv är utvald (i tron). Och den som som troende, som ett synligt bevis, trots motstånd och förföljelse förblir i tron på Jesus med glädje, kan man vara säker på att han eller hon är utvald, för han eller hon bär frukterna av de sanna utvalda.
5. I vissa fall betecknar apostlarna de som tror på Kristus i samma vers eller avsnitt som utvalda – de som NU verkligen tror – i andra fall som kallade – till det FRAMTIDA himmelska arvet. Därigenom blir det tydligt att det finns två stadier: tron nu (de utvalda i tron) och den ännu inte uppnådda eviga hoppet (de kallade till evigheten).
6. Därför måste alla som NU är utvalda (till tro) först nu bekräfta sin utvalda ställning (att nu leva med Gud) och kallelse (till evig härlighet) och verkställa sin frälsning i förtröstan på Guds kärlek, bevarande och godhet, men också med fruktan och bavan.
7. Ur mänsklig synvinkel, utan Guds (förhands)kunskap, kan man ALDRIG med absolut säkerhet tala om EVIG utvalelse och uppfylld kallelse till slutet, förrän någon verkligen har varit trogen Kristus till döden.

Därför kan Kristus säga: Många är kallade, men få är utvalda.

Många är kallade att följa Lammets kallelse att följa honom och ta upp korset. Ur mänsklig synvinkel skulle alla kunna följa denna kallelse att följa Kristus. Men få följer denna kallelse.

Men alla som har börjat följa Jesus är kallade att vandra till den himmelska staden och också att komma dit. Långt ifrån alla följer troget sin himmelska kallelse till slutet.

Frälsningens säkerhet finns på denna pilgrimsfärd endast och uteslutande i att göra Guds vilja.

I hela Bibeln finns det aldrig någon frälsningssäkerhet genom en magisk initialupplevelse som gör det onödigt att leva i tro och lydnad (tro på Gud är per definition lydnad mot Gud).

Gamla och Nya testamentet är helt överens om detta.

Har människan fri vilja när det gäller frälsningen?

Ur Guds synvinkel nej: Varje utvald som kommer till himlen har sin frälsning att tacka Gud för

- att överhuvudtaget få höra evangeliet
- att överhuvudtaget kunna tro
- att överhuvudtaget kunna följa Kristus till slutet

är alla Guds gåvor och inte något man förtjänar själv.

Å andra sidan är människan ur mänsklig synvinkel tvungen att göra sin del på alla fronter, utan vilken hennes frälsning inte kommer att nå sitt mål.

Ur gudomlig synvinkel har vi ingen fri vilja, utan Gud har utvalt och bestämt oss till evig frälsning.

Ur mänsklig synvinkel är det dock helt förbjudet för oss att använda denna sanning som minsta argument för icke-tro från vår sida eller olydnad från vår sida eller otrohet från vår sida.

Som människor kan och får vi bara leva och handla **som om vi själva och alla andra människor hade fri vilja.**

Kallelse och utvalda

Först bekräftar Paulus i första kapitlet i sitt brev till tessalonikerna att tessalonikerna *är utvalda* på grund av den uppenbara verkan av den Helige Ande i deras liv. Sedan påminner han dem i andra kapitlet om att de *är kallade*. Kallade att en dag få dela Guds herravälde och härlighet. När vi använder ordet "utvalda" antar vi instinktivt att frälsningen redan är säker och oantastlig. Ordet "kallade" bär dock med sig en viss osäkerhet om de kallade verkligen kommer att följa sin kallelse. Det blir därmed tydligt att tessalonikernas *nuvarande* frälsning är säker för Paulus. Den framtida frälsningen är däremot ännu inte säker.

Stämmer det?

Ur *mänsklig* synvinkel är kallelse och utvalda samma sak. Så länge de kallade lyder och uppenbarligen följer sin kallelse kan de också tilldelas statusen "utvalda", vilket skedde med tessalonikerna när de lydde sin kallelse till tro. De kallades till tro på Gud, följde denna kallelse, blev frälsta och blev utvalda i förhållande till sin nuvarande status som frälsta.

Således kan varje kallad potentiellt vara en utvald om han eller hon följer och lyder Gud.

När det gäller deras eviga, det vill säga slutgiltiga frälsning, betecknar Paulus dock inte tessalonikerna som utvalda på grund av sin ofullkomliga mänskliga syn, utan som kallade. De har ännu inte nått den eviga frälsningen, de väntar fortfarande på den och längtar efter den. Eftersom de ännu inte har den eviga frälsningen i sina händer, är de fortfarande kallade till evig frälsning. Men när de väl har nått evigheten, tillhör de Guds utvalda enligt den logik som Paulus tillämpar här i Thessalonikerbrevet, för då har deras kallelse uppfyllts och tessalonikerna har fullgjort sin kallelse till det himmelska arvet.

Mt 22:12-14 Meng

Många är kallade, men få är utvalda

säger Jesus till bröllopsgästen som inte har bröllopskläder och kastar ut honom ur himlen.

Därmed blir ordet ”kallad” ännu tydligare: det betyder att få ett uppdrag som måste fullgöras: att ta på sig bröllopskläderna.

”Kallad” betyder den mänskliga sidan och ansvaret. Och där kan människor helt vägra att följa Guds kallelse. Och Kristi efterföljare kan följa Guds kallelse inom sin efterföljelse av Kristus, helt eller delvis. Kallelse innefattar alltid frågan om den kallade också gör det han är kallad till.

Utvalda är då på motsatt sida alltid det gudomligt avsedda slutresultatet, som uppnås genom Guds verk.

Den som lyder kallelsen att tro på Jesus blir pånyttfödd av den helige Ande och blir en utvald på jorden.

Nu gäller det för den (tros)utvalde att hålla fast vid evangeliet och leva efter det. Om han gör det till slutet är han en (himmel)utvald och slutgiltigt frälst i himlen.

Och när en sådan utvald har genomfört allt som Gud har ålagt honom under hans livstid, är han också en utvald i fråga om sin tjänst.

Det är endast genom Guds verk och kallelse som det är möjligt att bli och vara utvald. Detta framgår tydligt på många ställen i Skriften. Utan Guds verk genom Jesus Kristus och den Helige Ande kan ingen bli utvald på alla tre nivåerna.

Detta tjänar till att förhärliga Gud, som åstadkommer allt detta och som förtjänar all ära för det. Och det tjänar till vårt skydd som Kristi efterföljare, så att vi inte kan berömma oss inför Gud för något – även om Gud inkluderar oss i sina planer.

Att vara utvald innebär alltså ur mänsklig synvinkel att fullt ut uppfylla den gudomliga kallelsen. Utvalda förutsätter en kallelse från Gud.

Sammanfattningsvis betyder det:

Inte alla, men många kallas av Gud att följa hans Son Jesus Kristus. Om vi följer Guds kallelse är vi (tros)utvalda så länge vi följer vår kallelse.

Vår andra kallelse som utvalda (i tron) är att komma till himlen. Detta innefattar att följa evangeliet och Guds ord och be för varandra, så att vi blir uppmuntrade och starka i goda gärningar och ord. Om vi följer vår himmelska kallelse som utvalda () till slutet, tillhör vi i slutändan de (himmelska) utvalda som Gud redan känner till i förväg.

Och vår tredje kallelse som utvalda (i tron) är att fullt ut fullgöra den tjänst som Gud ger var och en av oss. Graden av fullgörande av vår kallelse att tjäna Jesus kommer en gång att avgöra vår lön i himlen.

Kallelse och utvalda förmedlas ALDRIG till de troende i Nya testamentet

- ALDRIG förmedlas som ett säkerhetskoncept eller en fripassagerarbiljett, som låter oss vila armarna i knät
- utan som ett begrepp för tacksamhet och uppmuntran, som bevarar oss från stolthet och samtidigt gör oss säkra på att Gud älskar oss och är trogen mot oss

Lärorna om utvalda – rätt tillämpade – innebär:

- att med all sin kraft lita på Guds nåd och förbli trogen Gud, som om allt berodde på mig själv
- och samtidigt veta att varje millimeter framgång i mitt efterföljande av Kristus enbart är tack vare Guds utvalda nåd och att jag inte kan ta åt mig äran för något

Eller kort sagt

* tro, som om all utvalda inte hjälpte, och

* lita på Guds utvalda, som om all egen tro inte hjälpte

Kan någon som från början litade på Jesus, följde honom och var lydig, överge sin kallelse igen? Ordet och principen "kallad" och "kallad" innebär dock enligt Jesus alltid möjligheten att inte (längre) följa kallelsen (Mt 13:20-22).

Ordet och principen "utvald" och "den utvalde" används dock alltid i Nya testamentet utifrån Guds förkunskap. Gud vet vem som en gång i

evigheten kommer att nå fram till honom och t.ex. också kommer att överleva den fruktansvärda fasen i ändens tid och förbli trogen honom till till slutet. Och det är dessa som ur Guds synvinkel är de utvalda. Gud har bestämt att de ska tillbringa evigheten med honom. Ur mänsklig synvinkel har vi inte denna kunskap som Gud har. Vi kan bara utifrån frukterna i en människas liv se om någon förmodligen tillhör de utvalda. Alla som för närvarande har förtroende för Jesus och är lydiga efterföljare till Jesus kan enligt denna passage i Korintierbrevet också med tillförsikt räkna sig till de utvalda. Alla tecken och alla frukter talar för detta. Och det viktigaste är: vårt förtroende för evangeliets livräddande kraft och att vi följer Guds kallelse i evangeliet.

Här vänder Paulus på ordningen: Först bekräftar Paulus i föregående avsnitt de tessalonikernas utvalda ställning på grund av den uppenbara verkan av den Helige Ande i deras liv. De ska NU tilltalas som utvalda – för de avviker inte på något sätt från hur Gud föreställer sig de utvalda: De följer Jesus genom den Helige Ande och bär frukt för Gud.

Sedan påminner Paulus tessalonikerna om att de är kallade. Kallade att en gång få dela Guds herravälde och härlighet. På så sätt nedvärderar Paulus den säkerhet som finns i ordet utvalda (Mt 24:22) till den osäkerhet som är förknippad med ordet kallade (Mt 20:16). Hur kommer det sig?

För att ur mänsklig synvinkel är kallelse och utvalda samma sak – så länge de är identiska. Så länge de kallade lydigt och uppenbart följer sin kallelse kan de också tillerkännas statusen ”utvalda”. Den som uppenbart och aktivt följer sin kallelse kommer förmodligen att nå målet för sin kallelse. Och den som har nått målet och kommit till himlen tillhör de utvalda som har förblivit trogna sin kallelse. Det är säkert att tessalonikerna är frälsta NU. Men det är ännu inte säkert att de kommer att bli frälsta i framtiden. Himlens kallelse att nå evig frälsning hänger fortfarande över deras liv och är ännu inte uppfylld. Men den kan uppfyllas och kommer att uppfyllas om tessalonikerna följer apostelns uppmaningar och uppmuntringar. Och om de fortsätter att hålla fast vid apostlarnas ord som Guds ord. För Guds ord är verksamt i deras liv och i det blir Guds trofasthet – mot sitt ord och därmed mot tessalonikerna – tydlig.

Allt detta ger oss stort hopp: Varje kallad kan potentiellt vara en utvald, redan nu i detta liv – och än mer när han eller hon har nått det eviga livet hos Gud.

Det är inte Guds fel att det finns färre utvalda än kallade (Mt 20:16). Gud är trogen i livet för varje människa som han kallar. Och så länge vi troget följer Kristus, får vi veta att vi är utvalda och kalla oss utvalda ur vår mänskliga synvinkel.

Alla som Gud har kallat kan som frälsta ta emot det eviga arvet

Hebr 9, 15 Sl

Och därför är han också medlare för ett nytt förbund, så att de kallade, på grund av en död som skett för att förlåta de överträdelser som begåtts under det första förbundets giltighetstid, ska få ta emot det utlovade goda, det eviga arvet.

Alla som Gud har kallat – inte bara de utvalda – kan potentiellt ta emot det eviga arvet som frälsta.

Här blir det återigen tydligt att alla som är kallade av Gud kan ta emot det eviga arvet som frälsta. Det är inte bara de utvalda. Potentiellt kan alla som är kallade av Gud också bli evigt frälsta. Skulle det ske? Om inte, så beror det i alla fall inte på Gud. För Kristus är förmedlaren av ett nytt förbund, så att ALLA som Gud har kallat kan som frälsta ta emot det eviga arvet som han har lovat dem. Gud vakar troget över de kallade, han vill att hans kallade ska ta emot det eviga arvet. Ur mänsklig synvinkel ser vi bara de kallade, inte de som i slutändan är utvalda. Men alla kallade kan bli fullständigt och slutgiltigt frälsta. Det är en extremt god nyhet.

Utvalda trogna och ståndaktiga

Upp 13:8-10 Sl

8 Och alla som bor på jorden kommer att tillbe det, vars namn inte är skrivna i Lammets livets bok, som har blivit slaktat sedan världens grundläggning. 9 Om någon har öron, han höre! 10 Om någon för bort i fångenskap, han skall gå i fångenskap; om någon dödar med svärd, han skall dödas med svärd. Här krävs uthållighet och tro från de heliga!

Guds utvalda kommer att leva evigt. Gud har redan sedan världens grundläggning skrivit in dem i livets bok. De är trogna Kristus och ståndaktiga intill döden och tillber inte djurets bild.

Här ställs en stor kontrast mot varandra. Det finns de som sedan världens grundläggning står skrivna i det offrade Lammets livets bok. De kommer att bli evigt frälsta och leva. Är de passiva, kommer deras frälsning till dem utan att de behöver göra något? Nej, de är mycket aktiva. De tillber inte djuret, vilket skulle innebära deras säkra eviga undergång (Upp 14:9-13). Och för detta beslut och sin ståndaktighet betalar de med fångenskap och martyrdöd. Hemligheten med den gudomliga utvaelsen och det mänskliga ansvaret smälter här samman till en enhet. Och det framgår tydligt av allt att den som i djupaste grunden gör det möjligt att övervinna är Lammets själv, som genom sitt nådesverk av utvalda gör det möjligt för sina utvalda att övervinna.

Lärorna om utvalda – rätt tillämpade – betyder:

Att tro och med fullt förtroende på Guds nåd och med all kraft och uthållighet förbli trogen Gud, som om allt berodde på mig själv

Och samtidigt veta att varje millimeter framgång i mitt handlande har Guds utvalda nåd som enda orsak och resultat, och att jag inte kan tillskriva mig själv något alls.

Joh 15:16 Slt

*Det är inte ni som har **valt** mig, utan jag som har valt er. Jag har utsett er till att gå ut och bära frukt – frukt som består.*

Mk 13:20 Slt

20 Och om Herren inte hade förkortat dessa dagar, skulle ingen människa bli frälst; men för de utvaldas skull, som han har utvalt, har han förkortat dessa dagar.

Mt 22:14 Slt

14 Ty många är kallade, men få är utvalda!

1 Tess 2:11-12 Slt

11 Ni vet ju hur vi har förmanat och uppmuntrat var och en av er som en

far sina barn, 12 och vittnat för er med allvar att ni ska vandra så som är värdigt Gud, som kallar er till sitt rike och sin härlighet.

2 Petr 1, 10 Slt

10 Därför, bröder, sträva desto mer efter att göra er kallelse och utvalda ställning fast, för om ni gör detta, kommer ni aldrig att falla.

2 Petr 1:10; 1 Tess 2:11-12; Joh 15:16; Mk 13:20; Mt 22:14; Mt 20:16; Hebr 9:15; Upp 13:8-10; Upp 14:9-13; Mt 24:22; Mt 20:16; Mt 13:20-22

1.8.7 På väg mot evigheten: Många är kallade att 1) följa Jesus NU och 2) komma fram till evigheten

Guds kärlek och frälsningsbudskap gäller hela världen. Jesus, vår Frälsare, säger själv: Många är kallade. Guds blick är riktad mot hela världen, så att alla ska bli frälsta – ingen ska uteslutas från frälsningen, ända till den eviga härligheten.

1 Tim 2:3-4 Slt

3 Ty detta är gott och välbehagligt inför Gud, vår Frälsare, 4 som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen.

Joh 3:16 Slt

*Ty så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, **för att alla som tror på honom inte ska gå förlorade** utan ha evigt liv.*

Hebr 2:10 Slt

10 Ty det var lämpligt för honom, för vars skull allt är och genom vilken allt är, när han förde många söner till härlighet, att fullborda deras frälsnings upphovsman genom lidande.

1 Tim 2:3-4; Joh 3:16; Hebr 2:10; Mt 20:16; Mt 22:14; Mt 24:14; Upp 7:9

1.8.8 På väg mot evigheten: Vad det innebär att vara en sann lärjunge

Sanna och därmed frälsta Jesu lärjungar

[<https://viesindberufen.de/wp-content/uploads/2025/04/Viele-sind-berufen-Jesus-heilsgewiss-nachfolgen.pdf>]

- älskar Jesus mer än allt annat
- har saltets kraft mot synden
- älskar varandra
- är och förblir rankor på vinstocken
- styrs av Guds Ande

Mt 10:37 Meng

37 Den som älskar sin far eller mor mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar sin son eller dotter mer än mig är inte värdig mig.

Joh 13:34-35 Slt

34 Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra, så som jag har älskat er, att också ni skall älska varandra. 35 Därav skall alla känna igen att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra.

Mt 5:13 Meng

13 Ni är jordens salt! Men om saltet förlorar sin smak, vad kan man då salta med? Det duger inte till något annat än att kastas ut och trampas under fötterna av människor.

Rom 8:13-15 Meng

13 Ty om ni lever efter köttet, är döden säker för er; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva. 14 Ty alla som leds av Guds Ande är Guds söner. 15 Den Ande som ni har fått är inte en ande av slaveri, så att ni återigen måste frukta, utan ni har fått en ande av sonskap, i vilken vi ropar: "Abba, (kära) Fader!"

Mt 10:37; Mk 9:47-50; Joh 13:34-35; Mt 5:13; Joh 15:5-6

Följa Jesus med visshet om

Gläd er över att era namn är skrivna i himlen Luk 10:20

1. Grunden för lärjungaskap

Bibelvers: *"Den som vill följa mig måste förneka sig själv, ta sitt kors och följa mig." Mt 16:24*

- Förnekelse av sig själv: Du underordnar dina egna önskningar och intressen Jesu herravälde.
- Hängivenhet: Ditt liv för Jesus och evangeliet.

2. Att följa Jesus kostar allt

Bibelvers: *"Så kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han har." Luk 14:33*

- Fullständig lydnad: Inget område av ditt liv undantas.
- Beredskap att avstå från ägodelar, bekvämligheter och relationer om det behövs.

3. En lärjungs karaktär

Bibelvers: *"Ett nytt bud ger jag er: Älska varandra! Så som jag har älskat er, ska också ni älska varandra." Joh 13:34*

- Den bestående kärleken till Jesus, som har älskat oss så mycket.
- Kärlek: Den osjälviska hängivenheten till andra.
- Barmhärtighet och förlåtelse i vardagen.

3. En lärjungs kamp

Bibelvers: *"Om ni lever efter er mänskliga natur, leder det till döden, men om ni genom Anden dödar kroppens handlingar, kommer ni att leva. Rom 8:13*

- Gör inga kompromisser med synden!

- Den som klarar kampen kommer att kläs i festliga vita kläder. Jesus kommer inte att stryka hans namn ur livets bok, utan kröna honom och bekänna sig till honom i domstolen. Upp 3:5

4. Målet med lärjungaskapet

Bibelvers: *"Gå nu ut och gör alla folk till lärjungar och döp dem i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn."* Mt 28:19

- Evangelisation: Sprid evangeliet.
- Lärjungaskap: 2-personersgrupper, smågrupper och församling: (Låt dig) undervisas och vägledas.

5. Kraften för lärjungaskap

Bibelvers: *"Ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall vara mina vittnen."* Apg 1:8

- Helige Ande: Din källa till visdom, mod och kraft.
- Bön och beroende av Gud.
- Hitta alltid förlåtelse, renhet och en ny början hos Jesus. 1 Joh 1,8

6. Vägen till evigt liv som lärjunge

Bibelvers: *"Var görare av ordet och inte bara lyssnare, som bedrar er själva."* Jak 1:22

- Läs Bibeln flitigt, be intensivt och engagera dig i en församling.
- Falla + resa sig: Förbli vaksam i sin efterföljelse och i sin relation till Jesus.
- Genom Guds kärlek göra gott mot troende och alla människor och inte ge upp.

Den som följer Jesus som lärjunge och lever på detta sätt kommer aldrig att gå förlorad, utan leva evigt.

1.8.9 På vägen mot evigheten: ANMÄRKNINGSVÄRD ansvar

Det finns olika nivåer av tro, erfarenhet och insikt i att följa Kristus. Men oavsett hur länge någon har trott på Kristus och hur djup hans eller hennes insikt om Gud är, är han eller hon alltid en del av Guds familj.

Vi befinner oss alltså alla på olika utvecklingsstadier i efterföljandet av Kristus. Och Skriften gör det tydligt att Gud är väl medveten om detta och tar hänsyn till det. Gud ger oss alltid först sin villkorslösa kärlek, som i fallet med den förlorade och återfunna sonen. Ingen måste och behöver ge Gud något först. Alla får och måste först låta sig älskas, välsignas och renas av Gud, precis som Jesus tvättade sina lärjungars och Petrus fötter vid nattvarden (Joh 13:1-17). Kärlek kräver bara att man älskar tillbaka i den mån det är möjligt för den andra personen.

Gud kräver ingenting som folket inte kan veta och ingenting som inte tidigare motsvaras av en positiv upplevelse av frälsning, Guds godhet och erfarenhet. Gud dömer var och en efter den måttstock som han har fått.

Men en sak kan vi vara helt säkra på, nämligen att Gud inte följer ett stelt mönster, utan i sitt omdöme och sin dom alltid utgår från vad en människa kunde veta och ge.

Men Guds ord säger oss tydligt att vi snabbt riskerar att veta mer om Gud än vi omsätter i praktiken. Antingen är vi tröga i att lyssna. Eller så glömmar vi för snabbt det vi kunde veta. Paulus till korintierna ropar ständigt: *"Vet ni inte?"* Författaren till Hebreerbrevet uppmanar, ja, bönfaller sina läsare att tänka tillbaka på det de redan visste och att (återigen) tillämpa det, och i Uppenbarelsebokens brev pekar Jesus på fem av sju församlingars svagheter () och säger att de inte (längre) lever som de skulle kunna om de tog till sig allt de vet eller en gång visste. Förutom ren tillrättavisning och en oväntat låg rang i uppståndelsen kan stark förträngning och glömska av det vi vet få konsekvenser med eviga följder.

Den som har fått mycket uppenbarelse av Gud genom Guds ord, av honom förväntas mycket – den som i grunden känner till Guds vilja och

sedan får den bekräftad ännu tydligare genom Guds särskilda verk, har ett särskilt ansvar att förverkliga det han har fått.

Av allt detta framgår det tydligt att Jesus – att Gud dömer oss efter vår helt personliga måttstock, som motsvarar våra egna möjligheter och vårt eget ansvar.

Luk 12:48 Meng

48 Men den som har fått mycket, av honom kommer också mycket att krävas, och den som har anförtrotts mycket, av honom kommer också desto mer att krävas.

Luk 13:30 Meng

30 Och vet väl: Det finns de sista som kommer att bli de första, och det finns de första som kommer att bli de sista.

Mt 11:20-24 Meng

20 Då började han [Jesus] rikta hotelser mot de städer där han hade gjort de flesta av sina underverk, eftersom de inte hade omvänt sig: 21 »Ve dig, Korazin! Ve dig, Betsaida! För om de underverk som har skett i er hade skett i Tyros och Sidon, skulle de för länge sedan ha gjort bot i säck och aska. 22 Men jag säger er: Tyros och Sidon kommer att få det lättare än ni på domens dag!

Mt 25:24-30; Lk 12, 48; Mt 11, 20-24; Lk 8, 18; Hebr 2, 1-3; Upp 3, 2-3; Lk 11, 31-32; Rom 1, 20-21; Rom 2, 1-3; Rom 2, 17-24

1.8.10 Gud är en Gud av NUET

Vår tro är alltid ett nuvarande tillstånd och en livssituation. Sann tro är endast möjlig genom Guds Ande i oss. Sann tro väntar på Guds slutgiltiga frälsning. Sann tro älskar och verkar genom kärleken. Och sann tro NU kommer i slutändan också att ärva den eviga frälsningen.

Apostlarna rör sig **inte** av frågan: Är någon verkligen pånyttfödd och kan jag då en gång för alla lova honom evig säkerhet? Nej, de säger att det finns en säkerhet om frälsningen om du NU befinner dig i Guds vilja – därför ska du NU göra allt för att göra Guds vilja NU och växa i den. Det ges utrymme för synden som plötsligt överväldigar oss. Men ingenstans

framställs vanemässigt medvetet syndande som förenligt med frälsningens säkerhet i Kristus. Säker är bara den som så snart han kan vänder sig bort från sin synd och inte förblir i sin synd. Och allt kulminerar i Kristi plötsliga, för alla oväntade återkomst. Vem vill då synda (vanemässigt) i detta ögonblick? Vi blir frälsta genom tro och genom en tro som är lydig, som är lydig NU.

Gud är en Gud av NUET. Guds heliga namn JHWH betyder "Jag är den jag är".

Vi kan inte vila på tidigare framgångar.

Vi behöver inte låta oss dras ner av tidigare misslyckanden.

Vi ska och kan lämna allt som ligger bakom oss och sträcka oss efter det som ligger framför oss...

Vi är NU beroende av Guds nåd för att bli evigt frälsta och har NU en Frälsare som hjälper och räddar oss.

2 Mos 3:14 Meng

14 Då sade Gud till Mose: "Jag är den jag är."

Joh 14:6 Slt

6 Jesus svarade honom: »Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig!

3 Mos 6:6 Meng

6 En ständig eld skall hållas brinnande på altaret; den får aldrig slockna!

2 Mos 3, 14; 3 Mos 6, 6; Joh 14, 6; Hebr 4, 14-16; Joh 5, 24-29; Mt 5, 21-26; Mk 9, 47; Luk 15, 11-32

1.8.11 Jesu efterföljare är och blir frälsta

Jesus kallade sina lärjungar och de lämnade allt och följde honom. Trots alla sina fel var deras namn från början skrivna i himlen och de blev frälsta eftersom de hade följt Jesus och fortsatte att följa honom.

Jesus accepterar dock inga efterföljare med villkor och förbehåll. Jesus måste vara viktigare än allt annat i världen om man vill vara en av Jesu lärjungar. Och bara den som stannar hos Jesus även i svåra tider är eller förblir en (frälst) lärjunge till Jesus.

Och även den som följer Jesus och är en lärjunge och därmed är frälst, måste fortfarande fortsätta att bli en lärjunge till Jesus.

Luk 10:20 Meng

*[Jesus talade till de 70 lärjungarna som tjänade honom] Gläd er hellre över att era namn **är skrivna** i himlen!*

Mt 19:28 Meng

*Jesus svarade dem: "Sannerligen säger jag er: Ni som **har följt** mig, ni skall vid återfödelsen, när Människosonen sitter på sin härlighetens tron, också sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.*

Mt 19:27-29; Mk 10:28; Lk 18:28; Lk 10:20; Joh 14:3; Lk 9:57-62; Mt 10:37-39; Lk 14:26-33; Joh 8:31; Joh 15:8

1.8.12 Att nå evigheten: Många kan bli evigt frälsta, men få kommer att bli det

Få kommer att bli frälsta, men alla som gör allt de kan för att vända sig från sitt tidigare liv mot Guds vilja till ett liv under hans vilja.

Den som inte vänder sig bort från sitt gamla liv som strider mot Guds vilja och gör allt för att gå genom den smala himmelsporten, kommer inte att gå genom den himmelska porten till evigt liv. Och det finns de sista som kommer att bli de första, och de första som kommer att bli de sista. Detta visar oss att endast Gud känner till vårt sanna förhållande till honom och att vi kan ha mycket fel.

"Porten till himmelriket och till frälsningen är smal", säger Jesus. Och: "Gör allt för att komma in!" Här flyttas fokus helt från Guds utvalda till lyssnarnas ansvar. De är själva ansvariga för att gå genom den smala porten. Många kommer att försöka och inte lyckas. Varför inte? Den nya evangeliska översättningen säger (v. 27): *"Ni har aldrig lyssnat på mig!"* Andra översättningar talar om lyssnarnas orättfärdighet, om att de underlåtit att göra det rätta, om syndare som Jesus inte känner. Frälsning kopplas här av Jesus mycket starkt till att göra det rätta, till Guds vilja och till att lyssna på Jesus. Det hjälper inte att bara vara nära Jesus och höra om honom och veta allt om honom. Den som inte gör vad Jesus säger och som inte blir en gudfruktig och gudsordets

efterföljare, kommer inte att bli frälst. Vi måste lyssna på vad Jesus säger om vi vill gå genom den trånga porten till Guds rike. Men om vi lyssnar på Jesus, kommer vi också att vara tillsammans med Jesus, Abraham, Isak och Jakob och alla profeter i Guds rike.

Dessutom kommer rangordningen att se helt annorlunda ut än vad vi skulle förvänta oss enligt jordiska mått. Endast Jesus vet verkligen vad, hur och hur mycket var och en av oss gör för honom utifrån de möjligheter som Gud har gett oss, och han kommer att placera honom och henne på den plats som tillkommer honom och henne från Gud.

När vi hör denna liknelse av Jesus kan vi lätt tänka på de omvända som inte tar emot evangeliet. Men stämmer det? Jesus talar här, precis som i bergspredikan, om en trång dörr – och sammanhanget gör det tydligt att det är himmelens dörr. Och sedan klargör Jesus att det inte är de omvända som inte kommer in i himlen, utan de som begår orättfärdighet, som inte GÖR Guds vilja. Det är inte omvändelsen (ensam) som är avgörande, utan livet efter omvändelsen. Jesus talar sådana ord till de fromma som hade Guds ord – men ändå inte följde Guds ord och Jesus. Hela Jesu tal antyder att endast få av de (till synes) fromma kommer att bli frälsta. Predikas detta någonsin från våra predikstolar? Nej, det har jag aldrig hört. Från våra predikstolar kommer alltid bara uppmuntran. Uppmuntran är bra. Men om vi utelämnar Jesu tydliga varningar, gör vi oss skyldiga inför Gud och människor och inför det faktum att vissa eller till och med många av dem en dag kommer att stå inför en stängd himmelport. Den som inte lever ett liv i fullständig hängivenhet till Gud och hans vilja på grundval av Jesu lära, den som inte gör allt för att komma till himlen, kommer **inte** att komma till himlen.

Men när det gäller Gud: Gud själv vill leda många människor som sina barn till härligheten. Därför är också många kallade. Gud vill rädda många och föra dem till målet. Låt oss inte begränsa honom. Och han leder alla sina barn till härligheten. Låt oss följa honom.

Och även om följande gäller

Mt 7, 14 Meng

Trång är däremot porten och smal den väg som leder till livet, och få är de som finner den

räddar Gud ändå många människor genom tiderna, språk och kulturer. Ja, få blir frälsta, men alla som gör allt för att vända sig från sitt tidigare liv mot Guds vilja till ett liv under hans vilja blir frälsta.

Mt 7:13-14 Meng

13 Gå in (i Guds rike) genom den trånga porten, ty bred är porten och bred är vägen som leder till fördärvet, och många är de som går in på den. 14 Men trång är porten och smal är vägen som leder till livet, och få är de som finner den.

Lk 13:22-29 Meng 22 Så vandrade han [Jesus] från stad till stad och från by till by, medan han undervisade och fullbordade sin vandring till Jerusalem. 23 Då frågade någon honom: "Herre, är det bara få som blir frälsta?" Han svarade dem: 24 "Sträva efter att gå in genom den trånga porten! För många, säger jag er, kommer att försöka komma in och inte kunna. 25 När ni står utanför och knackar på dörren, efter att husbonden har stigit upp och låst dörren, och ropar till honom: »Herre, öppna för oss!«, kommer han att svara er: »Jag vet inte varifrån ni kommer.« 26 Då kommer ni att börja försäkra: 'Vi har ju ätit och druckit inför dina ögon (med dig), och du har undervisat hos oss på gatorna. 27 Men han kommer att svara: 'Jag säger er: Jag vet inte varifrån ni kommer; bort från mig, alla ni som gör orätt! 28 Då kommer det att bli högt gråt och tandagnisslan, när ni ser Abraham, Isak, Jakob och alla profeterna i Guds rike, medan ni själva är utstötta. 29 Och de kommer från öster och väster, från norr och söder och sätter sig till bords i Guds rike. 30 Och vet väl: Det finns de sista som ska bli de första, och det finns de första som ska bli de sista.

Joh 6:66-70 Meng

66 Från den stunden drog sig många av hans lärjungar tillbaka från honom och följde honom inte längre på hans vandringar. 67 Därför sade Jesus till de tolv: "Ni vill väl inte också gå bort?" 68 Simon Petrus svarade honom: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har ord som ger evigt liv, 69 och vi har fått tro och insikt om att du är Guds helige." 70 Jesus

svarade dem: "Har inte jag själv utvalt er tolv? Och en av er är en djävul."

2 Tim 1:15 Meng

Du vet (redan) att alla i provinsen Asien har vänt mig ryggen, bland dem Phygelus och Hermogenes.

Hebr 2:10 Slt

10 Ty det var lämpligt för honom, för vars skull allt är och genom vilken allt är, när han förde många söner till härlighet, att fullborda deras frälsnings upphovsman genom lidande.

Joh 14:1-2 Slt

1 Var inte rädda! Tro på Gud och tro på mig! 2 I min Faders hus finns många boningar; om det inte vore så, skulle jag ha sagt er det. Jag går för att bereda plats åt er.

Upp 7:9 Slt

9 Efter detta såg jag, och se, en stor skara, som ingen kunde räkna, från alla nationer och stammar och folk och språk; de stod framför tronen och framför Lammet, klädda i vita kläder, och palmkvistar var i deras händer.

Luk 13:22-29; Joh 6:66-70; 2 Tim 1:15; Hebr 2:10; Joh 14:2; Upp 7:9

1.8.13 Följ din kallelse: På vägen till evigheten finns det två vägar för varje människa och två vägar för varje Kristi efterföljare

Vi kan

- gå genom den breda porten och den breda vägen till fördömelse
- genom den smala porten och den smala vägen komma till himlen
eller
- ta den raka vägen till himlen och sedan lämna den igen

1 Petr 2, 6-10; Mt 7:13; Mt 7:14; 2 Petr 2:10-22; Mk 4:16-17; Mt 13:30; Upp 21:1-8; 2 Joh 1:9; 3 Joh 1:9-12; 1 Joh 2:3-11

Mt 7:13-14 Slt

13 Gå in genom den trånga porten! Ty porten är vid och vägen är bred som leder till fördärvet, och många är de som går in där. 14 Ty porten är trång och vägen är smal som leder till livet, och få är de som finner den.

Mk 4:16-17 Slt

16 Och likaså är det med dem som sås på stenig mark, de är de som, när de hör ordet, genast tar emot det med glädje; 17 men de har ingen rot i sig, utan är ombytliga. Senare, när prövningar eller förföljelser uppstår för ordets skull, tar de genast anstöt.

2 Petr 2, 21 Slt

21 Ty det vore bättre för dem att aldrig ha lärt känna rättfärdighetens väg än att, efter att ha lärt känna den, vända sig bort från det heliga bud som de har fått.

2 Utvärdering av ALLA 27 böcker och 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet

Böckerna i Nya testamentet vittnar om Guds plan för mänskligheten och Kristi församling. De avslöjar hur vi genom Guds kärlek i evangeliet om Jesus räddas från vår gudfrånvända natur och görs till Guds barn. Dessutom visar de oss som frälsta och Jesu efterföljare vägen till ett liv med Gud – i hopp om det eviga livets härlighet.

Men hur svarar de på en central fråga: Kan en kristen förlora sin frälsning? Kommer en efterföljare av Jesus att gå förlorad?

För att besvara denna fråga har **ALLA 27 böcker** och **ALLA 545 frälsningsrelaterade bibelställen** i Nya testamentet undersökts ingående.

Kärnbudskapet i varje biblisk bok sammanfattas kortfattat i **detaljnivå 5**. En mer utförlig beskrivning finns i **detaljnivå 6** – vilket motsvarar omfattningen av denna bokutgåva.

Alla kapitelrubriker i denna bok är länkade till huvudwebbplatsen vielesindberufen.de. Där hittar du förutom nivåerna 5 och 6 även den **mest omfattande analysen på nivå 7**. På denna nivå undersöks de bibeltexter som är relevanta för frälsningen grundligt.

Resultaten av undersökningarna **på nivå 7** är **indelade** i tre överskådliga områden som du kan nå direkt via webbplatsens innehållsförteckning.

Översikt	Den tematiska och mest utförliga sammanfattningen av frälsningsbudskapen i en bibelbok
Bibelställen	Översikt över de frälsningsrelaterade bibelverserna i boken med länkar till kommentarer och bibelverser
Kommentar	Varje frälsningsvers kommenteras först utförligt och sammanfattas sedan sammanfattas i sitt budskap

Tabellen med ALLA 545 bibelställen i Nya testamentet som är relevanta för frälsningen ligger till grund för alla undersökningar och utläggningar. Därför finns den här för egen forskning och översikt. Alternativt kan den laddas ner från webbplatsen „Viele sind berufen“ (Många är kallade).

Tabell över ALLA 545 bibelverser om frälsning i Nya testamentet

Figure 3: Kolumnrubriker i NT-analysen av frälsning (från vänster till höger).

Kolumnrubriker som används i analysen av frälsning i NT (från vänster till höger): Bibelhänvisningar · Förlorade / Fördömda · Nuvarande frälsning · Evig frälsning · Genom utväljelse (E) · Genom Guds nåd (G) · Genom Guds kallelse (C) · Genom Guds trofasthet (F) · Genom begynnande tro · Genom uthållig tro som uttrycks i gärningar · Förlust av frälsningen · Lön / Rang i himlen · Ämne / Kommentar

Bible reference(s)	lost / condemned	Present salvation	Eternal salvation	By election (E) / calling (C)	By God's grace (G) / faithfulness (F)	By initial faith	Through persevering faith expressed in works	Reward / Rank in heaven	Subject / Comment
Mt 1, 21+23		x	x		G				vår Frälsare
Mt 3:1-12		x	x			x	x		Omorientera sig mot livet
Mt 4, 17+23		x	x	B	G				lyssna och lyda
Mt 5:1-12			x			x		x	De verkligt lyckliga

Mt 5:13								X		kraftfull eller intetsägande
Mt 5:14-16							X			du verkar smittande god
Mt 5:17-20	x	x	x		G		x		x	autentisk ny skapelse
Mt 5:21-26			x				x	x		Den första dödssynden
Mt 5:27-30			x				x	x		Den andra dödssynden
Mt 5:43-48							x		x	Frälsningens kvalitet
Mt 6:5-6; Mt 6:17-18							x		x	bra+dålig influencer
Mt 6:7-15			x				x	x		Dödssynd nr 1 reloaded
Mt 7:1-2; Mt 7:12-14	x		x				x			Som du mot mig, så Gud mot dig
Mt 7:15-23	x		x				x			Frälsning för handlingens människor, inte talarnas
Mt 7:24-29	x		x				x			9/11 överleva helskinnad
Mt 8:5-12		x	x			x				(O)tro världen över
Mt 9:1-2		x			G	x				Tro, förlåtelse, helande
Mt 9:11-13		x			G	x				ingen är för syndig
Mt 10:6-15		x	x			x				Ansvar för att lyssna
Mt 10:28-33			x		T	x	x	x		god fruktan/fruktanslöshet
Mt 10:37-39	x	x	x				x			den största kärleken
Mt 10:40-42									x	inte utan lön
Mt 11:3-6			x				x	x		vända sig bort eller stanna kvar
Mt 11:20-24	x									stort ansvar
Mt 11:25-30		x		E		x	x			Den inbjudande uppenbarelsen
Mt 12:30-37	x	x	x				x			livsfarligt tal
Mt 12:41-42	x		x				x			Räddade domare
Mt 12:47-50		x					x			Jesu sanna familj

Mt 13:10-16	x	x		E/B		x	x		Öppna sinnen gör lyckliga
Mt 13:18-23	x		x	B			x	x	räddade fruktbärare
Mt 13:36-43	x		x	E/B			x		Laglöshet+synd dödar
Mt 13:44-46		x				x	x		Denna beräkning stämmer helt och hållet.
Mt 13:47-50	x		x				x		Evig verkan av nåden
Mt 15:7-20	x								Läpparna nära, hjärtat långt borta
Mt 16:15-19		x		E/B		x	x		Att känna igen Jesus räddar
Mt 16:21-28	x	x	x				x	x	Lida för att leva
Mt 18:1-17	x	x	x		G	x	x	x	Frälsning och evig död
Mt 18:20-34			x				x	x	77 gånger förlåten till livet
Mt 19:13-14		x			G	x			Himlen för barn (samma)
Mt 19:16-26			x			x	x		x Jesus först, annars ingenting
Mt 19:27-30			x				x		x Räddad och rikligt belönad
Mt 20:20-28							x		x Meningslöst bråka eller tjäna
Mt 21:18-19	x							x	den (för)bannade Jesus
Mt 21:28-32	x		x			x	x		Gärningar räddar, bekännelse inte
Mt 21:38-44	x		x				x	x	De fruktlösa förlorar allt
Mt 22:1-14	x		x		G	x	x	x	Avvisade, andra sortering + kläder
Mt 22:36-40							x		Det viktigaste av alla bud
Mt 23:13	x								dödlig lära
Mt 23:26-32	x								inre orenhet och förlust
Mt 24:3-27	x		x		T		x	x	Förförelse, nöd + räddning
Mt 24:37-51	x		x				x	x	onda slavar i bitar
Mt 25:1-13	x		x			x	x	x	Kloket och olja räddar

Mt 25:14-30	x		x				x	x	x	Handla, göm dig inte
Mt 25:31-46	x		x				x			Domedagen för alla folk
Mt 26:26-28		x			G					genom Jesu kropp och blod
Mt 28:16-20		x	x			x	x			Missionsuppdraget
Mk 1, 4		x			G	x				Omvändelse räddar
Mk 1:14-15		x			G	x				förändra och tro rädda
Mk 2:5		x			G	x				tro & bli förlåten
Mk 2, 17		x			G					Hopp för syndare
Mk 3:33-35		x					x			Genom handlingar till Jesu familj
Mk 4:10-20		x	x		G		x	x		Bevara ordets frö
Mk 4, 24-25	x		x				x	x	x	som jag dig, så Gud mig
Mk 6:7-13	x	x	x		G	x				Räddning eller dom
Mk 7, 5-13	x									mänskligt eller gudomligt
Mk 7:14-23	x									oren inifrån
Mk 8:27-29		x	x			x				Frälsande messiasförståelse
Mk 8:34-38	x		x			x	x	x		Räddningsvillkor
Mk 9, 1		x								Guds rike kommer
Mk 9:33-41									x	Motivationsförändring
Mk 9:38-40									x	annorlunda för Jesus, men belöning
Mk 9:42-50	x		x				x	x		har saltets kraft mot synden
Mk 10, 13-16	x	x			G	x				bli som barn räddas
Mk 10, 17-27	x		x				x		x	Jesus på första plats
Mk 10:35-45							x		x	jesusnah d. tjäna & lida
Mk 11, 12-14	x							x		förbannad fruktlöshet
Mk 11:24-25		x					x			förlåta för förlåtelse

Mk 12:1-11	x								rebelliska ämbetsinnehavare
Mk 12:28-34							x		De viktigaste buden
Mk 12:38-40	x								Ett mycket hårt domslut
Mk 13:4-23			x	E	T		x	x	Låt dig inte vilseledas
Mk 13:33-37			x				x	x	Vaksam trofasthet räddar för evigt
Mk 14:22-24		x	x		G/T	x			nya förbundet, Jesu kropp och blod
Mk 14:38							x		Vaka och be skyddar
Mk 16:14-20	x	x	x			x			Tron avgör
Lk 1, 16-17						x	x		Vem är rättfärdig?
Lk 1:50-55	x	x	x		G	x	x		Dom och barmhärtighet
Lk 1, 68-79		x	x		G/T	x	x		befriad till fred
Lk 2, 11-14		x	x		G				Frälsare+Messias+Herre
Lk 2, 30-35	x	x			G	x			Vägskalet
Lk 3:2-6		x			G	x			Omvändelse + dop för förlåtelse
Lk 3, 7-14	x	x	x			x	x		Ormar eller fruktbärare
Lk 3:15-17	x		x				x		Agnar eller vete?
Lk 4:33-34		x	x						Glädjens budskap
Lk 5:20		x			G	x			Tro och förlåtelse
Lk 5:31-32		x			G	x			Sjuka och friska
Lk 5:34		x	x		G	x	x		Bröllopsgäster
Lk 6, 20-49	x	x	x			x	x	x	tomt "Herre", "Herre"
Lk 7:18-23		x	x				x		Att inte vila sig på Jesus
Lk 7:24-30	x	x				x			Guds frälsningsplan
Lk 7:36-49		x			G	x			Förlåtelse, kärlek, tro
Lk 8, 1		x			G	x			Det glada budskapet

Lk 8:9-15	x	x	x		G	x	x	x		Ordets verkan liknelse
Lk 8, 16-18	x		x				x	x	x	vara uppmärksam, lyssna, göra
Lk 8, 19-21		x					x			Vad förbinder oss med Jesus?
Lk 9:1-6	x	x	x			x				Ren ansvarighet
Lk 9, 18-20	x	x	x			x	x	x		Att känna igen Jesus och följa honom
Luk 9:35		x	x			x	x			Fader och son
Lk 9, 46-48									x	Stora små
Lk 9, 49-50		x					x			annorlunda men ändå bra
Lk 9, 57-62		x	x			x	x			Inga förbehåll!
Lk 10, 5-16	x	x	x			x				Ljus och ansvar
Lk 10, 17-20		x					x			Namn som skrivits upp
Lk 10, 21-22		x		E						det gudomliga mysteriet
Lk 10, 25-37			x				x			Frälsning genom att göra gott?
Lk 11:14-23	x									Farlig tilldelning
Lk 11:27+28		x					x			Att lyssna och följa räddar
Lk 11:31-32			x			x	x			Troens gärningar räddar
Lk 11:33		x				x	x			Det avgörande ögat
Lk 11:37-54	x									Tre gånger "Ve!"
Lk 12:1-10	x		x		G/T		x	x		Hykler+rädsla? Bekänn!
Lk 12:33-34			x				x		x	Skatt & hjärta i himlen
Luk 12:35-48			x				x	x	x	Brinnande lampor räddar
Lk 12, 58-59	x				G	x				Hykler i fängelse
Lk 13:1-8	x		x		G	x	x			Fruktbar omvändelse till livet
Lk 13:22-29	x		x			x	x		x	Den trånga dörren öppen över hela världen

Lk 14, 11							X		X	höja sig eller förnedra sig
Lk 14, 12-14							X		X	ge utan förväntningar
Lk 14:15-24	x		x		G	x	x			Dödliga ursäkter
Lk 14:25-35	x					x	x	x		Var slår mitt hjärta?
Lk 15, 7+9-10, 31-32	x	x			G	x	x	x		himmelsk glädje
Lk 16, 9-13	x		x				x			Den sanna gudstjänsten
Lk 16:16-17		x			G		x			Mose, lagen, glädjens ord
Lk 16:30-31	x		x			x	x			Mose och profeterna
Luk 17:1-4	x		x				x	x		k. Skapa anstöt & förlåta
Lk 17, 10							x			Rätt inställning
Lk 17:20-21		x								Det väsentliga är osynligt
Lk 17:22-36	x		x				x	x		med Jesus du.den eldprovet
Lk 18, 11-14	x	x			G	x				Vem är rättfärdig inför Gud?
Luk 18:15-17	x	x			G	x				kan ta emot räddar
Lk 18, 18-30	x	x	x			x	x		x	bara mitt allt ger räcker
Lk 19, 5-10		x				x				Att ge allt räddar
Lk 19, 12-27	x		x				x	x	x	Använda gåvorna troget
Lk 19, 41-44	x									Dödlig chans att missa
Lk 20:9-16	x									Guds fiender
Lk 20:45-47	x							x		Akta dig för fromma syner
Lk 21:8-19			x		T		x			stå fast vinna livet
Lk 21:25-28							x			lyft upp era huvuden
Lk 21:29-36	x		x				x	x		Undkomma fällan
Lk 22:14-30	x	x	x		G	x	x			Det nya förbundet i Jesu offer
Luk 22:31-34		x			T		x	x		Att resa sig igen räddar

Lk 22, 39-46		x					x		Bevarande bön
Lk 23, 28-32	x								gråta över sig själv
Lk 23, 39-43	x	x	x		G	x			Gå genom den trånga porten
Lk 24, 44-49		x			G	x	x		Omvändelse till Gud + förlåtelse
Joh 1:1-13		x			G	x			2-faktors räddning
Joh 1, 29+41		x			G		x		Mänsklighetens frälsning
Joh 3, 1-20	x	x	x		G	x			Den frälsande återfödelsen
Joh 3:31-36	x	x	x		G	x			Guds vrede eller evigt liv
Joh 4:7-15		x	x		G	x			Livets vatten
Joh 4, 34							x		Mat för livet
Joh 4, 42						x			Att tro är att veta
Joh 4:53						x			tro även utan tecken
Joh 5:14	x		x				x		Att fortsätta synda får konsekvenser
Joh 5:23-29	x	x	x		G	x	x		Tro kontra att göra gott
Joh 5:37-47	x	x			G	x			(Icke-)trosgrunder
Joh 6:26-29		x	x	E	G	x			Livets näring
Joh 6:35-40		x	x	E	T	x			Vissheten om att vara utvald
Joh 6:43-58		x	x	E	G/T	x	x		sann mat+sann dryck
Joh 6:63-71	x	x		E		x	x		Tro är en gåva
Joh 7, 7	x								Hat mot Jesus dödar
Joh 7:17		x				x	x		redo att göra Guds vilja
Joh 7:37-39		x				x	x		Törst och livets vatten
Joh 8:7-11	x	x				x	x		alla är syndare
Joh 8:12			x				x		Följ ljuset till livet
Joh 8:21	x								Dö i sin synd

Joh 8:31-47	x	x		E			x		Guds eller djävulens barn?
Joh 8:54-55	x	x					x		Äkta kunskap = lydnad
Joh 9:35-41	x	x			G	x			tro på Människosonen
Joh 10:1-26	x	x		E/B		x	x		Kännetecken för de frälsta
Joh 10:26-30		x	x	E/B	T		x		ytterligare kännetecken
Joh 11:23-27			x		G		x		räddande tro
Joh 11:52		x	x	E					Guds förutseende
Joh 12:24-26	x	x	x			x	x	x	dö, följa, ära
Joh 12:35-36	x					x	x	x	Använd ljuset i tro
Joh 12:37-50	x	x	x	E/B		x			tro med hjärtat och ögonen
Joh 13, 8-11	x	x			G/T	x	x		den/de räddande tvagningen/tvagningarna
Joh 13:18-19	x			E	T		x		Utvalda och bevarade
Joh 13:34-35		x					x		Det nya budet
Joh 14:1-6			x		G/T		x		Vägen, sanningen och livet
Joh 14:15-24			x				x		Att älska Jesus betyder att följa honom
Joh 14:29		x			T		x		Att hålla fast vid förkunskapen
Joh 15:1-17		x	x	E/B			x	x	Vingårdsarbetare Vinstock Vinranka
Joh 15:18-25				E			x		utvald ur världen
Joh 16:1-4					T		x	x	Var beredda!
Joh 16:27		x				x	x		Fadern älskar dig
Joh 17:2-3		x	x	E					Kunskapen om Kristus räddar
Joh 17:6-8		x		E	G/T	x	x		Jesus uppenbarar Fadern
Joh 17:9-24	x	x	x		T		x		Kristus bevarar
Joh 18:37		x				x			den sanna verkligheten

Joh 20:21-23					G				Räddad genom Anden
Joh 20:29		x				x			Lycklig är den som tror
Joh 20:30-31		x				x			på Jesus och lever
Apg 2, 21+36-42		x			G	x			Ropa till Jesus för att bli frälst
Apg 3, 18-19		x			G	x			vänd om till ett nytt liv
Apg 3, 22-26	x	x			G	x	x		en profet som Mose
Apg 4:11-12		x			G	x			bara ett namn
Apg 5, 1-10	x							x	dödssynd
Apg 5, 30-32		x			G	x	x		De lydigas ande
Apg 6, 7		x				x	x		Troens lydnad
Apg 7, 51-53	x								obotfärdig = oomskuren
Apg 8, 12-24	x	x			G	x			Skendygdig
Apg 9, 31		x			T	x	x		Guds fruktan är smittsam
Apg 10, 34-44 + Apg 11, 14		x			G	x			Endast evangeliet frälser
Apg 11,22+23					G	x	x		Uppmuntran att stanna kvar
Apg 13, 38-41	x	x			G	x			Föraktad eller frikänd
Apg 13, 46-48	x	x	x	E/B	G	x			De utvalda tror
Apg 13:50-52	x								Varning till förföljarna
Apg 14:3		x			G	x			bekräftat kärleksbudskap
Apg 14, 21-22		x	x		G	x	x		du. Trängsel till frälsning
Apg 15, 1-11	x	x	x		G	x	x	x	Frälsning enbart genom nåd
Apg 15, 28-29 + Apg 16, 4-5							x	x	Kulturell hänsyn och biblisk sexualetik
Apg 16, 14-15		x		E	G	x			Herren öppnar hjärtat
Apg 16, 17 + Apg 16, 30-34		x	x			x	x		Jesus är dörren och vägen

Apg 17, 2-4		x	x			x	x		Att förstå Jesus som Messias
Apg 17, 11-12						x			Skriften leder till Jesus
Apg 18, 5-11	x	x		E/B		x			Evangeliet skiljer
Apg 18, 28						x			Jesus är Messias
Apg 19, 1-7		x				x			Tro, Jesus, Helige Ande
Apg 19, 18-20		x				x	x		Konsekvenser av att vara frälst
Apg 20, 2			x				x		Nyckelfaktor Uppmuntran
Apg 20, 20-32			x		T	x	x	x	förbli i den sanna läran
Apg 24:24-25	x		x				x		Leva rättvist och avhållsamt
Apg 26, 19-20		x				x	x		Livets bevis
Apg 28:23-28	x				G	x			inte vilja o. öppna öron
Rom 1:1-7		x	x	B	G	x	x		Det är evangeliet
Rom 1:16-17		x			G	x			Guds kraft räddar troende
Rom 2:6-11	x		x				x		Gör gott för evigt liv
Rom 2:25-29	x	x	x		G		x		Omskärelse av Guds Ande
Rom 3:19-20	x								Att hålla buden räddar inte
Rom 3:21-28		x			G	x			Guds gåva räddar
Rom 4:3+5		x			G	x			Tro till rättfärdighet
Rom 4:12		x					x		Följa Abrahams tro
Rom 4:23-25		x			G	x			Den som tror, blir frälst
Rom 5:1-5		x			G	x			Fred med Gud genom nåd
Rom 5:9-11		x	x		G/T	x			framtida frälsning du. Jesus
Rom 5:17-19	x	x			G				Blodsband
Rom 6:6-8		x	x		G	x	x		död för livet
Rom 6:15-23		x	x		G	x	x		Slav med himmelsk check
Rom 7:4+6		x			G	x	x		Frukt genom Jesus + Anden

Rom 8:1-2		x			G	x			d. Andens lag befriar
Rom 8:4-5		x					x		d. Guds Ande bestämmer
Rom 8:6-11	x	x	x		G/T	x			d. Anden ger+leder till liv
Rom 8:12-17		x	x		G	x	x	x	två vägar
Rom 8:23-25		x	x		G		x		Tålmodigt väntande räddar
Rom 8:28-39		x	x	E/B	G/T	x	x		utvald, kallad, rättfärdig, +
Rom 9:14-33	x	x	x	E/B	G	x			utvald till frälsning eller förlorad
Rom 10:1		x			G		x		Hopp för alla
Rom 10:4		x			G	x			Varje troende blir frälst
Rom 10:8-13		x			G	x			Ropa på Jesus + bekänna honom
Rom 11:3-6				E	G/T		x		beprovad i krisen
Rom 11:16-24		x			G/T	x	x	x	Guds stränghet + godhet
Rom 11:28-32		x		E/B	G	x	x	x	Nådens kunskap bevaras
Rom 12:1-2		x			G		x		Barmhärtighet och gudstjänst
Rom 13:11-14		x	x			x	x		vår förestående frälsning
Rom 14:9-12			x				x		inte döma+förakta
Rom 14:15-23		x	x				x	x	kärlek räddar mig + andra
Rom 15:4			x				x		d. Skriften lär oss att hoppas z. Mål
Rom 15:15-16							x		Ett helgat offer
Rom 16:17-19			x		G		x	x	Förbli lydiga utan att låta sig förledas
Rom 16:25-27					G/T		x		bli befäst+lyda
1 Kor 1:1-9			x	B	G/T		x		genom Guds trofasthet utan anmärkning
1 Kor 1:18	x	x	x		G	x	x		kraftfullt räddande korsord
1 Kor 1:21-31	x	x		E/B		x			kallade och utvalda

1 Kor 2:4-5		x				x				kraftfull frälsande predikan
1 Kor 2:9-10		x			G	x				för dem som älskar Gud
1 Kor 2:12		x			G					Guds Ande, inte världens
1 Kor 3:6-8					G/T		x		x	Tillväxtgivare+arbetskraft
1 Kor 3:11-15		x	x		G	x	x		x	Eldprov
1 Kor 3:16-17	x							x		Guds tempel
1 Kor 4:5							x		x	Våra hemliga motiv
1 Kor 5:1-13	x		x				x	x		Församlingens tuktan för frälsningens skull
1 Kor 6:7-11	x	x	x		G	x	x	x		Korrigerig för bevarande
1 Kor 6:14-20		x					x			Hedra Gud med kroppen
1 Kor 7:19							x			Att hålla buden är viktigt
1 Kor 8:8-13							x	x		Bli inte en fälla för andra
1 Kor 9:14-18								x	x	Ve mig!
1 Kor 9:22-27			x				x	x		sanningsenlig+avhållsam = krona
1 Kor 10:1-13					T		x	x		GT+NT Dödssynder
1 Kor 10:31-33		x					x			Gör allt till Guds ära
1 Kor 11:27-32			x		T			x		Tukt för frälsning
1 Kor 15:1-58	x	x	x			x	x	x		Kristi död och uppståndelse
1 Kor 16:22	x							x		Förbannade icke-älskande
2 Kor 1:1										De heligas församling
2 Kor 1:12					G		x			upprätt+ uppriktig d.d. nåd
2 Kor 1:18-21		x			T	x				i Kristus är ja
2 Kor 2:15-16	x	x								en doft till liv eller död
2 Kor 3:4-6		x			G/T		x			Genom Guds Ande befullmäktigad
2 Kor 4:1-4	x	x					x			öppen, rekommenderad, dold

2 Kor 4:5		x				x	x			Jesus Kristus är Herren
2 Kor 4:7-14			x		T		x			Kristi död och liv i oss
2 Kor 5:1-10		x	x		G	x	x		x	Jesus behagade, och livsverk
2 Kor 5, 11		x				x	x			Herrens fruktan sänder
2 Kor 5:14-17		x			G	x	x			död för livet
2 Kor 6:1-10		x	x		G		x	x		Ingen förgäves nåd
2 Kor 6:14-18 ± 2 Kor 7:1	x	x	x				x			Helgelse för tid och evighet
2 Kor 7:10	x	x	x		G/T		x			Smärta från Gud till frälsning
2 Kor 9, 6							x		x	så rikligt och skörda
2 Kor 9:13							x			Prövningar välsignar andra
2 Kor 10:13-18					G/T		x			Tal + frukt ≥ endast tal
2 Kor 11:2-4			x				x	x		Jesus, Ande och evangelium
2 Kor 11:11-15	x									Falska apostlar
2 Kor 12:19-21							x			Avvärja (dödliga) synder
2 Kor 13:1-13							x			Sann tro bevisar sig
Gal 1:1-4		x			G					Jesus räddar från synder+världen
Gal 1:6-12	x	x				x	x	x		Inget annat evangelium
Gal 2:15-16	x	x			G	x				d. Att stå fast i tron inför Gud
Gal 2:19-21		x			G	x	x			Evangelium, nåd, Kristus
Gal 3:1-5		x			G	x	x	x		Verkligen förgäves?
Gal 3:6-14	x	x			G	x	x			Leva av tro
Gal 3:24-29		x				x				Genom tron barn+arvingar
Gal 4:5-11		x			G	x	x	x		Förgäves räddad?
Gal 4:19								x		Födelsemärutor
Gal 4:28		x								Nådens rum

Gal 5:1-5		x				x	x	x	v. Skild från Kristus + förlorad
Gal 5:5-6		x	x				x		Tro+kärlek räknas
Gal 5:7-10	x	x		B			x	x	(endast) följa sanningen
Gal 5:24-26		x			G	x	x		Ha och leva Guds liv
Gal 6:1-2							x		Fall och återupprättelse
Gal 6:7-10	x						x	x	Eget liv eller andligt liv
Gal 6:15-16		x			G	x	x		en ny skapelse
Ef 1:1							x		förenade genom trofasthet
Ef 1:2-14		x	x	E	G	x			besegrad genom tro
Ef 2:1-7	x	x	x		G				Nåd nu och för evigt
Ef 2:10		x			G	x	x		begåvad till Guds ära
Ef 2:12-13	x	x			G				Genom hans blod nära Gud
Ef 2:18-22		x							i Anden tillgång till Fadern
Ef 3:11-13		x					x		Tillgång till Gud genom tron
Ef 4:1-6		x		B			x		Kallade till hopp och kärlek
Ef 4:17-22	x	x					x		inte längre leva som förr
Ef 4:20-32		x			T		x		Ordensynder bedrövar Gud
Ef 5:3-11	x	x					x	x	varken nämna eller göra
Ef 6:8								x	Att tjäna Jesus belönas
Ef 6:10-13							x		Kämpa rättvist
Fil 1:5-6			x		T		x		Uppleva trofasthet Guds trofasthet
Fil 1:19-20			x		T		x		Förbön & Jesus räddar
Fil 1:21			x				x		Livet = Kristus? Döden = vinst!
Fil 1:28	x	x					x		De som förblir ståndaktiga blir frälsta
Fil 2:12-13			x		G/T		x		med fruktan och bänan

Fil 2:14-16			x				x		Håll fast vid livets ord
Fil 3:2-9	x								Falska missionärer
Fil 3:10-15			x	B			x	x	med all kraft mot målet
Fil 3:17-21	x	x	x					x	Kristi korsets fiender
Fil 4:1-4		x				x	x		kämpa väl nu rädda nu
Kol 1:21-23	x	x	x		G	x	x	x	Håll fast vid evangeliet
Kol 2 N+E+F	x		x				x	x	Bevara kampens pris
Kol 3, 5-8	x						x		Guds vrede Synder
Kol 3, 11-14 N+S		x		E	G	x	x		Kristus lever i oss
Kol 3:23-25	x		x				x	x	Arv där uppe? Prisa Gud medan du lever!
1 Tess 1:2-10	x	x	x	E	G/T	x	x		Frukten bekräftar utvalandet
1 Tess 2:11-13			x	B	B		x		kallade till himlen
1 Tess 2:15-16	x								som misshagar Gud
1 Tess 2:19-20								x	vår himmelska hederskrans
1 Tess 3:2-6		x					x	x	prövade och störtade?
1 Tess 4:3-8			x				x	x	Herren hämnas omoral
1 Tess 4:16-18			x				x		Att stå fast i tron räddar
1 Tess 5:2-11	x		x	B			x		inte bestämda till vrede
1 Tess 5:23-24			x		T		x		bevarade utan skuld
2 Tess 1:3-12	x	x	x		T	x	x		visa sig värdig frälsningen
2 Tess 2:13-17		x	x	E/B	G/T	x	x		utvald kallelse att följa
2 Tess 3:3		x			T				Gud är trofast
2 Tess 3:6;13-15							x		Församlingens tuktan för bevarelse
1 Tim 1:3-11	x						x		Huvudmål Kärlek
1 Tim 1:12-16		x	x		G/T	x	x		Kristi långmodighet räddar
1 Tim 1:18-20							x	x	Kämpa väl, bevara ditt samvete

1 Tim 2:14-15			x				x		tro+älska+vara helig+förbli anständig
1 Tim 4:1-7	x							x	Avfall genom att lyssna på bedrägeri
1 Tim 4:8		x	x				x		Livets övningar
1 Tim 4:16			x				x		Vakta ditt liv och din predikan
1 Tim 5:6								x	d. att ägna sig åt egna nöjen dödar
1 Tim 5:8								x	värre än en icke-troende
1 Tim 5:11-15								x	Förhindra lättja
1 Tim 5:24-25	x		x				x	x	Synder eller goda gärningar?
1 Tim 6:3-14			x				x	x	Guds fruktan kontra dödliga villfarelser
1 Tim 6:17-21			x				x	x	Gud istället för pengar på den rätta vägen
2 Tim 1:1			x	B		x			Frälsningen finns i Jesus Kristus
2 Tim 1:5							x		uppriktig tro
2 Tim 1:9-14		x	x	B	G/T	x	x		Nåden kallar, trofastheten bevarar
2 Tim 1:15-18			x		G		x		Hitta barmhärtighet på den stora dagen
2 Tim 2:10			x	E	G/T		x		hjälpa de utvalda till frälsning
2 Tim 2:11-14			x		G/T		x		Följ Jesus ständaktigt -bekänna
2 Tim 2:16-21	x	x					x	x	Tillhöra Jesus + undvika orättvisa
2 Tim 2:24-26		x					x		Andligt mogna predikanter
2 Tim 3:1-8	x								klarar inte provet
2 Tim 3:11-13		x			T		x		Frälsning och bevarande
2 Tim 3:14-17			x		G/T		x		Förebilder + Skriften räddar
2 Tim 4:2-4		x					x		förkunna med tålmod
2 Tim 4:6-8			x				x		kämpa väl, bevara tron

2 Tim 4:9-10								X	älska världen istället för Kristus
2 Tim 4:14	X								ont mot ont
Tit 1:1-3			X	E			X		Mer gudsfruktan, mer hopp
Tit 1:4		X							Titus, en sann troende
Tit 1: 5-16 Titus 3:9-11	X	X					X	X	d. Förneka sin tro genom sina handlingar + döma sig själv
Tit 2:10-15 + Titus 3:1-15	X	X	X		G/T	X	X	X	Den som verkligen tror låter sig av nåden fostras till att göra gott
Fil 1:1-25		X					X		Frälsning genom Gud+människor
Hebr 1, 3		X	X		G				Det upphöjda offerlammet
Hebr 1, 14			X		T				Guds trofasthet
Hebr 2:1-3			X				X	X	Vakta ditt liv!
Hebr 2:10		X	X	B	G/T				Jesus vill rädda många för evigt
Hebr 2:14-15		X			G				Jesus berövar den onde hans makt
Hebr 2:17-18		X			G/T				Jesus, den högste prästen, hjälper till
Hebr 3:1-6			X	B	T		X		förvissat hålla fast I
Hebr 3:7-14		X	X		G/T		X	X	förvissad om II
Hebr 4, 1- 11			X				X	X	inte stanna kvar
Hebr 4, 12-13			X		T				Guds levande ord
Hebr 4:14-16		X			G/T		X		Nåd till rätt tid
Hebr 5, 7-9			X		G		X		Att lyda Jesus för frälsning
Hebr 6:4-12		X	X		G/T		X	X	räddande meriter + iver till slutet
Hebr 6, 11-14			X				X		tålmodigt väntande på uppfyllelse
Hebr 6:18-20			X				X		göra allt för att
Hebr 7:24		X	X		G/T		X		Jesus kan alltid rädda alla

Hebr 8:10-12		x			G/T				förlåta+Guds lag i hjärtat
Hebr 9, 15			x	B	T				alla kallade kan leva evigt
Hebr 9, 27-28		x	x		G/T	x	x		räddas+väntar på frälsning
Hebr 10:14-18		x	x		G/T	x			för alltid fullbordat
Hebr 10:19-22		x			G	x	x		blodbestänkt till liv
Hebr 10:23-39		x	x		G/T	x	x	x	fortsatt tro+vinna
Hebr 11:5			x		G	x	x		Uthållig tro räddar
Hebr 11, 7	x		x				x		lyda + lita på
Hebr 11:13-16			x				x		Lita på Gud till döds
Hebr 11:24-26			x				x		Se fram emot belöningen
Hebr 11:27-40			x				x		Lita på Gud till slutet
Hebr 12:1-3			x				x		springa fritt till slutet
Hebr 12:12-14			x				x	x	springa stärkta och helgade
Hebr 12:15-17			x				x	x	Ta hand om varandra på vägen
Hebr 12:25+28			x				x	x	Akta er för att avvisa Gud
Hebr 13:4			x				x	x	Gud dömer falsk sex
Hebr 13:7							x		Efterlikna andra troende
Hebr 13:9							x		d. Nåd + rätt lära stark
Hebr 13:12-14			x				x		bära skam med Jesus z. Frälsning
Hebr 13:17							x	x	lyd era andliga ledare
Jak 1:1-12			x				x		Prövas som glädje
Jak 1, 13-16		x	x					x	Lura inte! Frestelse→ Begär→ Synd→ Död
Jak 1, 17-18		x	x	E/B	G				en ny skapelse
Jak 1: 21-22		x	x		G/T		x		d. Ordet+göra det räddat
Jak 2, 5			x	E			x		De som älskar Gud ärver riket
Jak 2:12-13	x						x	x	obarmhärtig / dom

Jak 2, 14-26	x	x					x	x		Död tro räddar inte
Jak 3:1-2									x	Tvinga dig inte att undervisa
Jak 4:1-4	x	x						x		Världens vän = Guds fiende
Jak 4, 5-10	x	x			G	x	x	x		Högmot eller ödmjukhet
Jak 5:1-6	x									Förruttnad rikedom
Jak 5, 7-8			x				x			Håll ut tålmodigt
Jak 5:9									x	Klaga inte på varandra
Jak 5:10-11			x		G/T		x			Se de ståndaktiga profeterna
Jak 5, 12			x				x		x	svär inte
Jak 5, 19-20		x			G		x	x		omvända syndaren
1 Petr 1, 1-5		x	x	E	G	x	x			hoppfull+troende bevarad
1 Petr 1, 6-9			x				x			beprovad tro älskar+ärver
1 Petr 1, 13			x		G/T		x			hoppas medvetet på nåden
1 Petr 1, 14-25	x	x	x		G/T	x	x			d. Tro renad till kärlek
1 Petr 2, 1			x				x			Ordets tillväxt till frälsning
1 Petrus 2:6-10	x	x		E/B		x				Frälsning och fall vid hörnstenen
1 Petrus 2:24-25		x			G	x	x			döda synden leva för Gud
1 Petr 3, 10-12	x	x					x	x		Endast rätt handlingar räddar
1 Petr 3, 20-21		x			G/T	x				du. Jesus ett gott samvete
1 Petr 4, 3	x									Att inte känna Gud i handlingar
1 Petr 4, 12-14							x		x	glädjas genom eld som belöning
1 Petr 4, 17-19	x		x		T		x			inte lätt att bli frälst
1 Petr 5, 3-5	x		x				x	x		inte härska, utan vara ett föredöme
1 Petr 5, 8-9		x					x	x		Vaka och motstå lejonet

1 Petr 5, 10			x	B	G/T				Gud, all nåds Gud, är trofast.
1 Petr 5, 12		x			G	x	x		Vi står i sann nåd
2 Petr 1, 1-5		x	x	E/B	G	x	x		Bekräfta kallelse+utvalda
2 Petr 2, 1-10	x	x	x		T		x	x	Räddad från frestelsen
2 Petr 2, 10-22	x	x						x	att avvika från den rätta vägen
2 Petr 3, 7-14	x		x		G/T	x	x	x	Herrens tålmod
2 Petr 3, 17+18							x	x	förlora inte den fasta grunden
1 Joh 1, 1-10 1 Joh 2, 1-2	x	x			G/T	x	x		Gud är ljus
1 Joh 2, 3-11	x	x					x		Att känna Gud = att leva som Kristus
1 Joh 2, 12-14		x				x	x		tro + erfarenhetsnivåer
1 Joh 2, 15-17		x					x	x	Den som gör vad Gud vill, förblir och lever i evighet.
1 Joh 2, 18-23	x	x					x		Att bekänna Sonen är frälsning
1 Joh 2, 24-28		x				x	x	x	leva i bestående förening med Kristus
1 Joh 3, 1-10	x	x					x		v. härstammar från Gud eller djävulen
1 Joh 3, 13-18	x	x				x	x	x	bestående kärlek räddar
1 Joh 3, 19-20		x			G/T				Guds nåd och trofasthet
1 Joh 3, 24-28		x					x		Att följa Guds bud = liv
1 Joh 4, 1-6	x	x			G/T	x	x		Ingen bekännelse till Jesus, ingen frälsning
1 Joh 4, 7-8	x	x					x		Den som är född av Gud älskar
1 Joh 4, 13	x				G/T				Ande eller inte ande
1 Joh 4, 15		x					x		bestående bekännelse
1 Joh 4, 16-17			x				x		Att älska ger tillförsikt

1 Joh 4, 20-21 1 Joh 5, 1-5	x	x			G		x		genom tro och ny födelse till kärlek+lydnad	
1 Joh 5, 10-13	x	x			G/T	x	x		Den som har Jesus har livet	
1 Joh 5, 16-18		x					x	x	Synden dödar	
1 Joh 5, 18-20	x	x			G	x	x		synda utan att tänka efter	
2 Joh 1, 1-6		x	x	E			x	x	Sanning+kärlek+Guds bud	
2 Joh 1, 7-11	x		x				x	x	x	Vaka över belöningen att inte förlora frälsningen
3 Joh 1, 9-12	x	x					x			Våra handlingar visar vilka vi är.
Jud 1:1-2		x	x	B	G/T					som kallade, älskade och bevarade
Jud 1, 3-4	x	x	x				x	x		Jesus du. förneka sitt liv
Jud 1, 5-6		x	x		G			x		Först frälsta, sedan förintade
Jud 1, 17-19	x									drivna människor utan ande
Jud 1:20-21		x	x		G/T	x	x			förblir och bygger och litar på
Jud 1, 22-23	x	x	x				x	x		Tvivel, lågor + barmhärtighet
Jud 1, 24		x	x		G/T		x			Gud kan hjälpa oss igenom
Upp 1:4-6		x			G/T					Renade och älskade
Upp 1:9		x					x			Tålmodigt lidande kungar
Upp 1:17-20	x	x	x							Jesus har nycklarna
Upp 2:1-7		x	x				x	x		Bort med ljusstaken!
Upp 2:8-11			x				x			trofast till döden och livet
Upp 2:12-17			x				x	x		Var inte toleranta mot villfarliga lärare!
Upp 2:18-29			x				x	x		Gör bot och håll fast
Upp 3:1-6		x	x				x	x		Släpp inte in tjuven
Upp 3:7-13		x	x		G/T		x	x		Hålla fast vid det vi har
Upp 3:14-22		x	x		G/T		x	x		Jesus spottar ut de ljumma

Upp 4:8-10		x	x		G				Friköpta för vår Gud
Upp 6:9-11			x		G		x		genom döden till livet
Upp 7:3		x			T		x		Guds skyddade tjänare
Upp 7:9-17			x		G/T		x		Nåd, vedermöda och trofasthet
Upp 11:17-18	x		x		G		x	x	fördärvad eller belönad
Upp 12:10-12			x		G/T		x		två grundpelare för frälsningen
Upp 12:17		x					x		Hålla buden + bekännelse
Upp 13:8-10		x	x	E			x		utvalda trogna
Upp 14:1-5			x		G/T		x		friköpta följare överallt
Upp 14:9-13	x		x				x	x	d. Herrens förbundna till döden
Upp 15:2-4			x				x		De som besegrar vilddjuret
Upp 17:5-6			x		G		x		Helgade blodvittnen
Upp 17:8		x		E					Konsekvenser av livets bok
Upp 18:4-5		x	x				x	x	Lämna staden, mitt folk!
Upp 19:4-5		x	x		G		x		De frälsta tjänar Gud
Upp 19:6-9			x		G/T		x		De heligas rättfärdiga handlingar
Upp 20:4-6			x				x	x	Martyrerna regerar
Upp 20:11-15			x	E			x	x	Livets bok
Upp 21:1-8	x		x		G		x	x	övertvinna eller dö för evigt
Upp 21:27			x	E			x		(O)rena och (inga) lögnare
Upp 22:3-5			x						Livet i evigheten
Upp 22:6		x	x				x		Guds ordets görare är saliga
Upp 22:10-14	x		x		G		x	x	ond smutsig o. rättfärdig helig
Upp 22:18-21	x		x		G		x	x	Förändra inte Guds ord

2.1 Fokus i Nya testamentets böcker och tolkning av bibelställen som handlar om frälsning

Dessa underkapitel visar hur böckerna i Nya testamentet besvarar frågan om en kristen kan förlora sin frälsning. Evangelierna betonar efterföljelse och lydnad, breven framhåller tro och gärningar, Apostlagärningarna betonar betydelsen av trossamfundet och Uppenbarelsboken manar till vaksamhet och övervinnelse. Trots olika tyngdpunkter förblir det centrala budskapet detsamma: Kärleken till Jesus och hans ord – som synliggörs i trofast tro på honom – är nyckeln till evigt liv.

2.1.1 Matteus

Matteus är boken om lydnad mot Gud.

Endast den som på grund av Jesu uppenbarade kärlek på korset för honom och genom att ta emot syndernas förlåtelse förändrar sitt liv och börjar lyda Gud kan nu bli frälst.

När du vänder dig till Gud måste du frigöra dig från dina synder och rena dig för att bli frälst. När du vänder dig till Jesus måste du så snabbt och grundligt som möjligt skilja dig från varje erkänd synd och rena dig från den, som från ett sjukt lem som förgiftar ditt blod och kommer att döda dig om det inte amputeras.

Och endast den som nu och för alltid förblir hos Jesus i en livsstil präglad av lydnad och vaksamhet, som älskar honom så mycket och tjänar Gud utan att låta sig förledas och bär frukt till slutet, kommer att bli evigt frälst.

2.1.2 Markus

Alla som erkänner Jesus som Messias, vänder sig bort från sitt gamla liv och vänder sig till Gud, tror på det glada budskapet om Jesus, sin frälsare, och följer Jesus kan bli frälsta. Men denna omvändelse och efterföljelse kostar (det egna) livet. Endast den som sätter Jesus före allt annat, som lyssnar till Guds ord, respekterar det, gör det och bär frukt, kommer i slutändan att bli evigt frälst. Och detta innefattar att

konsekvent amputera synden från sitt eget liv, att inte bli en stötesten för de ringaktade, att förlåta andra, att vaksamt, troget och oförledbart följa Jesus till slutet. Den som troget tjänar sina trosfränder och villigt lider för Jesus, honom väntar lön i himlen. Varje utvald av Gud kan lita på Guds trofasthet som vill och kommer att föra honom till himlen.

2.1.3 *Lukas*

Enligt Lukas finns det två grundpelare för att komma in i Guds eviga rike:

1. Omvändelse till Gud för att genom Jesus få förlåtelse för mina synder på denna jord och därefter
2. lyssna på Jesus och bekänna honom i ord och handlingar utan att låta sig förledas, lyssna på Jesus i allt vad han säger som god och vis kung och herre, älska Jesus mer än allt annat och min nästa som mig själv, tills vi en dag står inför honom.

Den som sätter sig själv högre än Gud och andra, som med ord och/eller handlingar avsäger sig Gud och inte i tid ändrar sin inställning och gör bot i detta liv, kommer att gå förlorad och/eller förlora sin frälsning, är död i Guds ögon och går förlorad.

2.1.4 *Johannes*

Den som genom Guds nåd erkänner Jesus som Guds Son och tror på Jesus har NU evigt liv. Han och hon följer Jesus lydigt som utvalda får och gör hans vilja, bär frukt och förblir i honom. Jesus bevarar dem, ber för dem hos Fadern och förbereder dem genom sina ord för de tider då de utan hans ord skulle stöta sig med Jesus och falla bort från honom. Den som bara till synes följer Jesus eller under sitt lärjungaskap stöter sig på Jesus och lämnar honom, har inte (längre) Guds ord och kärlek i sig. Men Jesus leder sina utvalda får till evig frälsning, och ingen kan rycka dem ur hans och Faderns hand. Jesu sanna lärjungar känns igen på att de älskar varandra, förblir hos Jesus och gör hans vilja.

2.1.5 *Apostlagärningarna*

Jesus är Messias. Denna insikt är avgörande för judarnas och alla människors frälsning. Den som får trovärdigt vittnesbörd om evangeliet och Jesus som Messias och inte tar emot det utan förkastar det, särskilt som en from gudstroende, kommer att drabbas av Guds dom. Den som

bara skenbart har omvänt sig eller medvetet syndar, även som Jesu efterföljare, vet inte om och hur mycket nådetid han fortfarande har för att omvända sig till evigt frälsning. Att predika frälsning genom gärningar, förvränga Guds sanning, vilja göra affärer med Guds ord, sexuell omoral, släppa taget om tron och leva ett utsvävande liv i stället för att leva i avhållsamhet dödar både predikanter och åhörare. Ett gott budskap om Guds nåd och kärlek, där syndare inte först blir rädda för Gud på grund av sitt eviga ansvar i den kommande domen, är inte ett evangelium och, ännu värre, är ett falskt evangelium.

Omvänd dig från ditt gamla syndiga liv, åkalla Herrens Jesu Kristi namn och ta emot syndernas förlåtelse, följ den Helige Ande som ett tecken och en pant på vår frälsning, och lyssna sedan ständigt till Kristus Herren och hans ord – så blir du frälst här och nu och omedelbart. Ja, tron på evangeliet frälser, goda gärningar gör det inte. Men de som är frälsta av nåd gör goda gärningar och bevarar sig så i frälsningen. Att ta emot nåd från Gud och Herren Jesus och förbli trogen av hela sitt hjärta är vägen till frälsning. De som är beständigt frälsta lever ett liv som bevisar deras förändrade inställning och omvändelse till Gud. Jesu lärjungar förblir ståndaktiga i tron även i prövningar. Förberedelse för svåra tider, uppmuntran, sund lära, vaksamhet, förmaning och kulturell hänsyn bevarar oss och andra i Guds frälsning.

2.1.6 Romarbrevet

Alla människor är från sitt naturliga tillstånd sedan Adams syndafall främmande för livet från Gud och syndiga. De är förlorade och lever ett liv under Guds vrede. Evangeliet om Jesus Kristus kallar människor till tro och lydnad mot Gud. Lydnad och tro är oskiljaktigt förenade. Tro gör lydig och lydnad kommer genom tro. Guds kraft i evangeliet frälser alla som tror:

Om du åkallar Jesu namn och med din mun bekänner att Jesus är Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst.

Den som tror blir frälst: Gud ger honom och henne sin rättfärdighet genom tron. Den som tror blir frälst: Jesus Kristus gav sig själv för våra synder och uppväcktes för vår frikännande. I evangeliet erkänner vi Gud som vår kärleksfulle Fader och Jesus Kristus som vår barmhärtige Herre. Vi förklaras rättfärdiga genom tron på Jesus Kristus, vårt försoningsoffer, och inte genom våra egna gärningar (enligt lagen). Det gör det omöjligt att vara stolt över sina egna prestationer.

Den som är i Kristus och förenad med honom har kommit från synd och död till liv. En verkligt omvänd har fått Guds Ande och låter sig styras av Guds Ande. Guds Ande i oss är garanten för evigt liv. Vår slutgiltiga frälsning är en nådegåva och liknar en check som är knuten till villkoret att som Guds slav följa rättfärdighetens väg till evigheten för att slutgiltigt kunna lösas in.

Frukt för Gud är kännetecknet för de verkligt frälsta, vars liv Gud har gett en ny grund genom Jesus Kristus. Den som älskar Gud och sin nästa uppfyller Guds vilja och bevarar sig i Guds frälsning, liksom alla som inte låter sig förledas bort från det sanna evangeliet eller följer sin gamla människas drifter. Vetskapen om Guds utvalda skyddar oss från att förlita oss på vår egen klokhet. Utvalda visar sig genom att hålla fast vid Gud, även om hela omgivningen faller bort från Gud.

2.1.7 1 Korintierbrevet

Ordet om korset kan rädda varje människa:

Jesus Kristus dog för våra synder och uppväcktes från de döda (för vår rättfärdiggörelse). Genom tron på detta glada budskap blir våra synder förlåtna i samband med vår omvändelse. Detta evangelium, som räddar oss nu och för evigt, måste vi hålla fast vid oförfalskat under hela vårt liv, om vi en gång vill komma in i evigheten.

Den som omvänder sig blir en tempel för den Helige Ande, som från och med då bor i honom. (Endast) genom den Helige Ande kan vi kalla Jesus Herre och erkänna Gud och Guds gåvor och leva efter Guds vilja. Den som har Guds Ande, älskar och följer Jesus och inte lever i (dödssynder) kan nu vara säker på sin frälsning. Och när vi syndar: En rättidig och

snabb korrigering för att vända oss från vår synd och/eller från en handling som strider mot vårt eget samvete bevarar oss i Guds nådens rum, vare sig det sker genom egen insikt, korrigering genom troende bröder och systrar eller genom församlingens tuktan.

Dödssynder som leder till förlust av frälsningen vid ihållande obotfärdighet är: sexuell omoral, utomäktenskaplig sex, äktenskapsbrott, praktiserad homosexualitet, avgudadyrkan, girighet. Dödssyndare är också tjuvar, rövare, förtalare, drinkare, hädare, syskonutnyttjare och liknande. De kommer inte heller att se himlen. Att låta sig styras av begäret efter det onda, att utmana Gud och att knorra är också dödssynder vid ihållande obotfärdighet. Ingen är av sig själv säker från sådana frestelser och synder. Frälsning finns bara i den ödmjuka blicken upp mot Gud, som inte låter oss frestas över våra krafter och kan hjälpa oss att motstå frestelsen eller att resa oss igen efter ett fall.

Guds förlåtelse och den nödvändiga, också gudomliga, konsekvensen på grund av synd i en lokal församling är två olika saker. Gud älskar sin församling och tuktar församlingen som helhet, så att vi inte döms tillsammans med världen. Men Gud uttalar evig fördömmelse över den som inte troget utför sitt gudagivna ämbete – han och hon kommer inte att se himlen, liksom inte heller de som inte älskar Herren. Andra människors frälsning beror på vårt trovärdiga liv och tal som Kristi efterföljare. Vår egen lön i himlen beror på vad vi bygger på grundvalen Jesus Kristus i vårt liv. I sin trofasthet kommer Gud att ge oss styrka till slutet, så att vi på vår Herre Jesu Kristi dag kan stå fria från all anklagelse. Denna visshet får vi ha.

2.1.8 2 Kor

Vår eviga frälsning hänger på vår fortsatta enfaldiga hängivenhet och trosrelation till Kristus: Vi måste tro på den rätte Kristus, på det rätta evangeliet och ta emot den rätte Helige Ande och förbli trogna om vi vill bli evigt frälsta.

Att inte ha tagit emot Guds nåd förgäves innebär att NU och idag leva till Guds ära i enlighet med den mottagna bönesvaren och nåden och inte på något sätt ge andra anledning att tro på Kristus. Detta innefattar också ståndaktighet i nöd och förföljelse.

Herren är så mycket att frukta att andras frälsning och vår egen trofasta efterföljelse av Kristus blir vårt innersta önskemål som själva frälsta.

Vår prövning i tron har positiva effekter på andra och deras relation till Gud.

Ju mer vi här lär oss att älska Kristus och ge, desto större blir vår lön och lycka i himlen. Vår längtan efter himlen, att en gång få vara hos Herren och se honom, gör det till en ära för oss att behaga honom med våra liv.

Falska apostlar med ett falskt (välstånds-)evangelium, förklädda till ljusets änglar, är farliga och dödliga för vårt andliga och eviga liv.

Vi måste akta oss för stridigheter och avund, vrede och gräl, förtal och illvilliga rykten, högmod och stor oordning i församlingen, liksom för orenhet, otukt och ett utsvävande leverne. Om en församling eller en av Jesu lärjungar faller i alla slags sådana synder är det inte nödvändigtvis en omedelbar fara för frälsningen – men fortsatt syndande i dessa områden utan omvändelse är det. Om man i tid omvänder sig slipper man stränga (av Gud föreskrivna) disciplinära åtgärder från församlingen.

Att någon verkligen har rätt tro på Jesus Kristus och att Jesus verkligen bor i en människa visar sig dock i hans prövning i tron.

2.1.9 Galater

Att söka Guds erkännande genom egna gärningar och egen kraft har ingenting att göra med frälsning genom evangeliet om Kristi nåd. Den som genom tron verkligen kallar Kristus sin Herre, den som verkligen har trätt in i nådens rum för frälsning från sina synder genom Kristi evangelium, är en ny skapelse och frälst. Frestelser, tvivel och fall i enskilda synder ändrar inte på detta. Så länge Kristi efterföljare är beredd att omvända sig och orubbligt håller fast vid Kristi nåd och

därmed vid det sanna evang , och följer Guds Ande till det bästa för andra och till egen självförnekelse, kommer han också att bli evigt frälst, det lär vi oss av Galaterbrevet.

De som ursprungligen omvände sig, men senare förkastade Guds nåd i evangeliet genom att försöka stå inför Gud på egen hand och följa Guds lag, för dem dog Kristus förgäves och de går förlorade. Att leva frälst för och genom Kristus är endast möjligt genom nåd, endast genom det sanna evangeliet och endast genom Kristus och hans Ande. Vår tro är alltid ett faktum och ett livstillstånd.

Sann tro älskar och är verksam genom kärleken. Sann tro väntar på Guds slutgiltiga frälsning. Även en efterföljare av Jesus kan i princip gå två vägar, och galaterna ska inte bedra sig om detta. Att följa sitt eget liv och sina begär leder till undergång. Den som som en kontinuerlig livsstil följer Anden och gör gott mot andra människor och sina trosfränder, går in i evigt liv. Och hans lön där kommer att motsvara hans liv här.

2.1.10 Efesier

Alla naturliga människor i världen följer sin egen fallna natur, är olydiga mot Gud och förlorade under Guds vrede.

Kristi efterföljare är utvalda och friköpta av Guds kärlek och nåd för att vara hans barn genom Jesu Kristi utgjutna blod till förlåtelse för deras synder. Som arvingar och som Guds nya skapelse är de bestämda att prisa Guds härlighet. Allt detta sker genom att vi hör evangeliet och tror på dess frälsningsbudskap, en gåva från Guds nåd. Som en direkt följd av detta förseglas vi med den Helige Ande som en handpenning på vårt arv och som en garanti för vår fullständiga frälsning, att vi nu tillhör honom.

Där nåd och tro möts, där finns frälsning. Och även frälsande tro är en gåva från Gud. Och det har ett mål: att göra goda gärningar genom vilka Guds namn hedras.

Vår kallelse som Kristi efterföljare är att som en del av Jesu enda kropp och Guds tempel leva i ödmjukhet och kärlek och bevara den av Gud

givna enheten i kroppen. Ordenssynder bedrövar den helige Ande. Att avlägga den gamla människan med hennes beteende, förnyas i sinnet och klä sig i den nya människan är de bästa motmedlen. För Kristi efterföljare är det viktigt att bli stark genom att ta på sig den andliga rustningen i Herren för att kunna motstå det ondas angrepp. Vi som är frälsta får inte ens i tankar och ord ta del i saker som väcker Guds vrede. Att ta del i dessa saker är inte ofarligt, utan det handlar om liv och död. Men den som lever för Kristus på jorden kommer att belönas av Herren i evigheten.

2.1.11 Filipper

Människor utan Kristus i denna värld är "förvrängda och fördärvade". Falska missionärer och därmed själva förlorade är de som förkunnar frälsning genom yttre ting och gärningar av egen kraft. Jordiskt sinnade kommer att gå under. Evigt liv är priset för ett troget liv med all kraft i efterföljandet av Kristus.

Vad uppmuntrar och stärker oss att "hålla fast vid livets ord" till slutet? Guds trofasthet och hjälp, vår enhet som troende, vår bön och vårt ställningstagande för varandra, Skriften, vår gudsfruktan, starkt inspirerande positiva exempel på ett sunt efterföljande av Kristus, vaksamheten mot jordiska och därmed gudsfientliga människor, även om de är klädda i from förklädnad, och vissheten om att alla som NU kämpar för att sprida det goda budskapet och NU lever i enlighet med det goda budskapet, NU står i livets bok.

Den som inte "håller fast vid livets ord" som han en gång verkligen har tagit emot, kommer att gå förlorad. För honom har de som förkunnat evangeliet för honom arbetat förgäves och bokstavligen "ansträngt sig förgäves".

2.1.12 Kolosser

Den naturliga människan är död i sina överträdelser och i sin oomskurna syndiga natur.

När vi vänder oss till Gud i tro, avlägger vi det som inte behagar Gud, såsom sexuell omoral, skamlöshet, passion, onda begär och girighet, avgudadyrkan. Vi blir frälsta efterföljare till Jesus, utvalda, heliga och älskade av Gud. Det är vår status som frälsta NU hos Gud.

På vår väg måste vi fortfarande kämpa med våra gamla naturer, vi är ännu inte fullkomliga. För att en dag stå inför Jesus i himlen och få ta emot priset för evigt liv från honom krävs tre saker: att nu förbli fast grundade i tron, att av hela hjärtat tjäna Herren Kristus och att inte låta oss avledas från det sanna evangeliet och evangeliets hopp – att leva evigt med Jesus.

2.1.13 1 Tessalonikerbrevet

Den som tjänar avgudar, förföljer Guds budbärare och hindrar spridningen av det glada budskapet misshagar Gud och står under Guds vrede.

Den som följer Guds kallelse i evangeliet är utvald, vare sig det är kallelsen till omvändelse och tro för att bli frälst här och nu, eller kallelsen att följa Gud till evig härlighet genom lydnad mot det evangeliet, bära frukt i tron – även genom motgångar och lidande – och genom vaksamhet i tron till slutet. Vaksam är den som inte sover, är nykter, klär sig i tro och kärleks rustning och har frälsningens hopp som hjälm.

Förhandsvetenheten om nödvändiga förföljelser och bedrävelser är viktig för troende för att de ska kunna förbli fasta i tron och likaså tröst och uppmuntran för deras bevarande. Gud har bara det bästa för oss i åtanke i allt. Han och vårt trogna liv med och fasthållande vid Jesus till evigheten räddar oss. Ett heligt och av Gud bevarat liv är nyckeln till himlen och till att en gång stå felfritt inför Jesus. För detta kan vi be för oss själva och andra.

Vår hederskrans när vår Herre Jesus återkommer är de som kom till Gud genom oss.

Yttre omständigheter kan få Kristi efterföljare att falla från tron så att de går förlorade. På vår väg till himlen är Guds kallelse till vår helgelse

avgörande för vår frälsning: sexuell renhet, seger över naturliga begär och bevarande från att bli lurade av våra bröder och systrar är nödvändigt för att vi en dag ska möta vår Herre, inte som hämnare, utan som frälsare. Och ändå gäller också: Inte allt som är eller kan vara klandervärt hos oss när vi står inför Jesus berövar oss vår eviga frälsning.

2.1.14 2 Tessalonikerbrevet

Den som tror på kärlekens sanning till sin frälsning genom Kristi nåd i evangeliet är en utvald genom Guds nåd i detta liv. Och han är en av Gud kallad till evigt liv. Den som troget följer sin kallelse till evigt liv till sitt slut, blir värdig att som utvald tillbringa evigheten med sin Herre. Han och hon är redan kända av Gud.

Förbön och uppmuntran från våra bröder och systrar och vår andliga tillväxt hjälper oss att vandra på denna väg, och särskilt Guds trofasthet och skydd mot det onda. Men om vi ändå faller och förblir i synd, är församlingens tuktan Guds hjälp att återföra oss på den rätta vägen till himlen. Men inte varje dålig attityd leder omedelbart till förlust av frälsningen.

2.1.15 1 Timoteus

Ingen kan genom sina goda gärningar komma till en frälsande relation med Jesus på jorden. Innan det kristna livet kan börja måste man omvända sig, få syndernas förlåtelse och låta Jesus Kristus bli herre över sitt liv.

Huvudmålet för all efterföljande kristen lära är kärlek:

kärlek från ett rent hjärta, ett gott samvete och en uppriktig tro.

Varje lära och varje lärare som inte har detta som huvudmål sprider en dödlig falsk lära och i bästa fall bara värdelösa läror, som dock farligt distraherar från det väsentliga.

Endast den som kämpar den goda kampen i tron och gör goda gärningar i tron kommer i slutändan att få evigt liv.

Kristi långmodighet och tröst och uppmaning genom Skriften och trossystrarna och bröderna på denna väg är vår bästa styrka och tillförsikt.

Vi kämpar väl när

- vi bevarar tron på vår Herre Jesus Kristus som nr 1 i vårt liv och ett gott samvete
- vi förblir i tron och kärleken och lever ett helgat liv med flit för Gud, självbehärskning och måttfullhet
- vi är vaksamma och alltid tar väl hand om oss själva och det vi lär ut

Däremot är följande frälsningsdödare

- när vi ständigt syndar mot vårt samvete
- Vilseledande läror i from förklädnad, såsom rent mänskliga bud och formella föreskrifter som förutsättning för frälsning
- När vi förnekar vår tro genom onda handlingar som talar högre än våra ord.
- Kärlek till pengar, lathet, girighet, självupptagenhet, ansvarslöshet och obarmhärtighet

2.1.16 2 Timoteus

De som är olydiga mot Gud och låtsas vara Kristi efterföljare kommer att gå förlorade för evigt.

Det utlovade (eviga) livet finns (endast) i Jesus Kristus. Uppriktig tro på Jesus räddar NU och här och ger uppdraget att leva i Kristi efterföljd.

(Endast) den som enligt Guds regler kämpar den kamp som är honom förordnad till slutet, kommer att få Herrens segerkrans av evigt liv. Lidandeberedd, ståndaktig trohet mot Kristus, vårt bekännande till Kristus i ord och handling, vårt fast hållande vid det sanna evangeliet, fortlöpande rening från orättfärdighet i vårt liv hör till detta.

De bästa hjälpmedlen på vår väg är att förbli i undervisningen genom Skriften, att följa goda förebilder och att hålla sig borta från skenheliga människor. Den som gläder sig över Jesu synliga återkomst, det vill säga älskar Jesus mer än något annat i världen, kommer i alla fall att bli frälst.

Bevarandet genom vår trofasta Gud och genom hans Andes hjälp är utlovat oss på vår väg, som kommer att föra oss till målet, även om vi ibland är otrogna i vissa saker och faller om och om igen.

Den eviga frälsningen för deras åhörare och församlingen beror på sanningsenliga predikanter av evangeliet, som predikar det sanna evangeliet enligt Skriften. En efterföljare av Kristus är [tyvärr] fri att lämna efterföljandet av Kristus till evigt liv.

2.1.17 Titus

De förlorade är fångna i dåliga tankar och handlingar och lever inte som Gud vill. Genom evangeliet om Guds nåd blir människor frälsta. Följden blir att de börjar leva i vördnad inför Gud i enlighet med sin kunskap om Gud och på sin väg i tro och vördnad har hopp om evigt liv.

Varje efterföljare av Kristus måste på sin väg avlägga många dåliga vanor och lära sig nya goda vanor. Gud ger oss troende tid, sitt ord och predikanter för detta. Enligt hans vilja får dessa varken inom församlingen eller utanför ge anledning till anstöt med sitt eget liv och

sina familjers liv. De måste vara andligt mogna och oklanderliga. (Endast) sunda lärare och lära och, där det är nödvändigt, skarpa förmaningar bevarar oss och alla Guds barn världen över på vägen till himlen.

Det finns falska troende i Jesu Kristi församling. Och det finns falska lärare som ägnar för mycket uppmärksamhet åt sekundära frågor om tron och därmed distraherar och avleder de troende från det som verkligen är viktigt för deras eviga frälsning. De är bara ute efter personlig vinning, underordnar sig inte och måste tillrättavisas skarpt en eller två gånger. Om de inte lyssnar, dömer de sig själva och måste uteslutas ur församlingen för att skydda den.

2.1.18 Filemon

Vårt praktiska liv bevisar äktheten i vår tro på Jesus Kristus. Låt oss hedra våra mänskliga frälsare som har fört evangeliet till oss.

2.1.19 Hebreer

Vår frälsning är en frälsning på villkor: Vi måste i högsta grad uppmärksamma det vi har hört (för att göra det) för att bli evigt frälsta. Om vi litar på, följer och lyder Jesus Kristus, om vi ständigt helgar oss, om vi med full tillförsikt och stolthet håller fast vid hoppet om evigt liv med all den beslutsamhet som vi hade i början, tills vi når målet, kommer vi också att bli evigt frälsta. Om vi däremot föraktar vår nuvarande frälsning, överger vår gudsfruktan och inte längre gör Guds vilja med all beslutsamhet, kommer vi att driva förbi målet – det eviga livet – som ett skepp i nöd vid den räddande ön.

2.1.20 Jakob

Död och förlorad är den vars (skenbara) tro inte gör något för Gud och hans nästa.

Tålmod i arbetet för och väntan på Herren och ståndaktighet i lidandet räddar evigt. De barmhärtiga kommer att bestå i Guds dom. De troende som står emot de prövningar som Gud tillåter i deras liv kommer att vinna äran och därmed evigt liv. För de älskar Gud. Och i slutändan är det de som älskar Gud genom att göra hans vilja som blir evigt frälsta.

Den som som Jesu efterföljare INTE övervinner sina frestelser, utan låter sig ryckas med och uppslukas av dem i sitt stora livsförlopp, kommer i slutändan att skörda döden och inte evigt liv. Om detta ska de troende bröderna och systrarna inte bedra sig.

Men den goda nyheten är att var och en när som helst kan omvändas från sitt gudfrånvända liv och bli frälst från sina synder och från döden.

2.1.21 1. Petrus

Ingen blir frälst genom formaliteter. Endast den som följer Guds nådens kallelse till omvändelse i evangeliet blir frälst. Olydnad, otro och förloradhet är ett och samma. Guds Ande och Kristi blod ger hans utvalda – de som tror på honom och följer honom – ömsesidig kärlek och gör dem kapabla att älska och följa Jesus.

Och så går vägen till den slutliga uppfyllelsen av de utvaldas eviga och oförstörbara hopp i evigheten: Vi älskar och litar på Gud, och på grund av vårt förtroende bevarar, stärker och uppmuntrar Gud oss på vägen. Om vi som troende gör det rätta, vaktar vår tunga, vänder oss bort från det onda, gör gott och strävar efter fred, kommer vi att uppnå evigt liv och se goda dagar.

Vår tro på och kärlek till Jesus måste befästas och prövas i prövningar, lidande och förföljelser. Tro som klarar sådana utmaningar är sann tro som kommer att uppleva evigheten. Men den som gör ont, vem han än är, har Gud emot sig och kommer att få känna hans vrede.

2.1.22 2. Petrus

Den som följer falska profeter och lärare med fördärliga specialdoktriner och med sitt liv förnekar den Herre som har köpt honom, går förlorad.

Vi blir bara evigt frälsta under förutsättning att vi utnyttjar våra möjligheter till omvändelse och återvändande till Gud genom Jesu Kristi nåd och låter oss gång på gång ledas in på en helig livsväg i vördnad för Gud – och samtidigt helt förlitar oss på vår Herre Jesus Kristi nåd och tålamod.

En viktig egenskap hos sanna troende är att de kämpar mot de begär som strider i världen och i dem själva och att de inte lever ett hetsigt liv, utan är återhållsamma i sin livsföring.

Enligt Petrus avgör vårt ansvarsfulla sätt att hantera våra möjligheter i tron nu om vår tro i morgon kommer att räcka för att hålla ut till himlen och en gång kunna stå inför Kristus – som Guds kallade och utvalda här på jorden. Och detta sker framför allt genom att vi (åter)tänker på den tidigare reningen från våra synder och vårt flitiga, självkontrollerade och föredömliga engagemang av hela vårt väsen för Guds sak.

2.1.23 1 Johannes

Den som uppenbarligen har erkänt Jesus som sanningen och älskar och följer honom, kan kallas utvald av Gud. Och för denne gäller: Sanningen förblir i honom och kommer att vara med honom i evighet.

- Leva i sanningen
- älska varandra som troende bröder och systrar
- Leva efter Guds bud

Detta är de första och bestående buden och tecknen på äkthet för sanna efterföljare av Kristus, som kommer att ärva evigt liv. Den Helige Ande i oss hjälper oss med detta.

Tron på Kristus är en väg. Det gäller att NU stanna kvar på denna väg. Men även om vi syndar på vägen och vårt samvete anklagar oss: Gud är större än vårt samvete. Om vi bekänner våra synder för honom, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Den som renar sig på detta sätt om och om igen och som NU lever som Gud vill och älskar, kan NU vara trygg. Han kan se fram emot domens dag med tillförsikt, för han lever i grunden som Jesus i denna värld.

Den som hänger sig åt en villfarelse om Jesu person och därmed också om Kristi verk, den som älskar världen och den som gör annat ont, går förlorad utan omvändelse.

2.1.24 2. Johannes

Den som tror på Kristi mänskliga natur, älskar sina trosfränder och lever efter Guds bud blir, är och förblir frälst. Den som inte förblir hos Kristus och i detta liv förlorar sin lön i himlen eller till och med sin frälsning.

2.1.25 3. Johannes

Man kan känna igen sanna kristna på frukterna av deras livsföring: Den som gör gott är Guds barn. Den som gör ont har aldrig känt Gud.

2.1.26 Judas

Den som

- tar emot det glada budskapet om Guds kärlek och Kristi barmhärtighet och håller fast vid det till slutet
- har vördnad för Gud och lever ett liv som präglas av att hålla Guds bud
- bevaras av Gud i hans kärlek och trofasthet och bevarar sig själv genom att stanna kvar, be och snart förvänta sig Kristus

- bevarar sig från villfarliga lärare och från att följa sina egna drifter
- skyddar sig från tvivel eller förorenande villfarelser som leder till evig eld eller låter sig föras tillbaka därifrån i tid.

Människor som saknar vördnad för Gud, som missbrukar Guds nåd för att leva ett hejdlöst liv och som förnekar Jesus Kristus genom ett sådant liv, går förlorade.

2.1.27 Uppenbarelse

Vår eviga frälsning under Guds herravälde har tre grundpelare: Lammets utgjutna blod gör oss först redo för himlen och gör oss till medlemmar av Guds familj. För det andra bevarar Gud i sin trofasthet och nåd dem som troget följer honom. Och för det tredje: Den som förblir trogen Jesus intill döden, eftersom han håller fast vid Guds ord utan avdrag och tillägg och håller hans bud och förblir trogen Jesus som vittne, blir evigt frälst.

Det tredje är inte möjligt utan de två första, och utan det tredje är de två första värdelösa. Guds nåd, trofasthet och bevarande och det ansvar som Kristi efterföljare på jorden tar på sig smälter samman i underbar harmoni och leder till Guds herravälde och lovprisning i evigheten, dit Kristus, som älskar oss, har gått före oss som troens upphovsman och fullkomnare.

2.1.31 Slutsatser

Frälsning genom nåd

Frälsning är endast möjlig genom tro på evangeliet om Jesus Kristus, som dog på korset för människornas synder och genom sitt blod köpte Guds nåd. Utan egna gärningar blir människor accepterade av Gud, men endast genom troens gärningar och trofasthet till slutet kommer de till himlen. En tro utan gärningar är död, och ett liv i synd, självupptagenhet eller ett falskt evangelium leder till evig separation från Gud.

Kärlek till Gud och lydnad

Inte alla som Gud älskar blir frälsta, utan bara de som älskar Gud och tjänar honom. Guds utvalda visar sin frälsning genom frukterna av sitt liv. Det avgörande är inte jämförelsen med andra, utan en personlig, uppriktig tro som uttrycks i lydnad och goda gärningar.

Villkor för frälsning

Jesus tar bara emot syndare om de lämnar sitt gamla syndiga liv och följer honom. Frälsningen börjar med omvändelse, men förutsätter ett liv i trohet. Den som vänder sig bort från nåden eller medvetet förblir i synd riskerar sin frälsning. Vägen till frälsning kräver självförnekelse, att man bär sitt eget kors och överlämnar sig till Guds vilja.

Balansen mellan nåd och ansvar

Frälsningen är en nådegåva, men Jesu efterföljare uppmanas att förbli trogna, göra goda gärningar och utrota synden ur sina liv. Jesus är inte bara frälsare, utan också kung, som de troende måste lyda. Den som inte följer honom i kärlek och lydnad kommer att förlora sin frälsning.

Vägen till himmelriket

Man kommer till himmelriket genom omvändelse och nåd. Den som en gång är frälst måste förbli en efterföljare till Jesus och göra honom till sitt livs högsta skatt. Gud bevarar sina utvalda, men bara om de förblir trogna, håller kärlekens lag och håller sig borta från (allvarliga) synder.

Den sanna trons väsen

Sann tro visar sig i ett liv som älskar Gud och sin nästa. Även fallna efterföljare kan genom omvändelse och botgöring (alltid) återvända till Guds nåd. En levande tro leder till ett liv som bär frukt och uppfyller Guds vilja.

Slutsats

Frälsning är ett verk av Guds nåd som tas emot genom tro. Men endast den som förblir trogen Jesus, älskar honom och följer hans vilja kommer

i slutändan att gå in i evigt liv. Den som börjar i nåd men slutar i synd eller otrohet kommer inte att tillbringa evigheten hos Gud.

2.2 Frälsning i siffror: Utvärdering av ALLA 545 frälsningsrelaterade bibelställen i Nya testamentet

I Nya testamentet har alla 545 bibelställen, vilket motsvarar cirka 35 % av hela texten, som har anknytning till vår tidsmässiga och eviga frälsning, inklusive belöning i himlen och förlust och fördömelse, sökts fram och undersökts.

Och de har satts i relation till de viktigaste orsakerna och skälen till detta:

utvalda och kallade, Guds nåd och trofasthet, initial/första tro och fortsatt tro, som uttrycks i troens gärningar.

Resultaten sammanfattas nedan.

Trots en mycket hög grad av tydlighet i de allra flesta bibelpassagerna är det uppenbart att vissa tilldelningar till de enskilda ämnena kan vara subjektivt varierande.

Det är viktigt att notera att det inte handlar om vetenskapliga matematiska samband. Men genom att samla och sammanställa de enskilda ämnena gör Gud själv klart vad som är viktigt för honom. Och det blir till viss del tydligt genom dessa undersökningar. En frekvensbaserad undersökning av frälsningsteman kan dock endast ge stödjande uttalanden. I slutändan är det de direkta uttalandena i de enskilda bibeltexterna som har normativ kraft.

Den första och viktigaste tabellen över fördelningen av alla bibelställen i Nya testamentet som är relevanta för frälsningen visar helt enkelt fördelningen och förekomsten av de ämnen som söks i Nya testamentet med deras underliggande orsaker. Detta tydliggör hur mycket och vad Gud har att säga om respektive ämne. Denna tabell är den mest talande av alla när det gäller var Gud lägger särskild tonvikt i sitt ord.

Figure 4: Fördelning av NT-teman om frälsning och deras orsaker (545 avsnitt).

**Distribution of Salvation Topics in the New Testament
with their underlying causes
across ALL 545 salvation-relevant Bible passages**

Theme	Causes	approx. exact		Number
	Lost / condemned	33 %	34 %	186
	Present salvation	50 %	53 %	291
	Eternal salvation	50 %	48 %	259
	By election (E) / calling (C)	10 %	11 %	60
	By God's grace (G) / faithfulness (F)	40 %	41 %	221
	By initial faith	33 %	35 %	189
	Through persevering faith expressed in works	67 %	68 %	369
	Loss of salvation	25 %	23 %	128
	Reward / Rank in heaven	10 %	9 %	48

In a single Bible passage, several topics and causes can appear at the same time. Therefore, the totals add up to more than 100% across a total of 545 Bible passages.

Fördelning i 545 relevanta NT-avsnitt (ungef./exakt/antal):

Förlorade/Fördömda 33 %/34 %/186; Nuvarande frälsning 50 %/53 %/291; Evig frälsning 50 %/48 %/259;

Genom utväljelse 10 %/11 %/60; Genom Guds nåd/Guds trofasthet 40 %/41 %/221; Genom begynnande tro 33 %/35 %/189;

Genom uthållig tro som uttrycks i gärningar 67 %/68 %/369; Förlust av frälsningen 25 %/23 %/128;

Lön / Rang i himlen 10 %/9 %/48.

Not: totalerna kan överstiga 100 % eftersom flera teman och orsaker kan sammanfalla i samma avsnitt.

Frälsningsstadier

Ungefär **en tredjedel** av alla bibelställen i NT som handlar om evigheten och frälsningen har som tema **människans grundläggande förlorade tillstånd och eviga fördömelse** genom Guds dom.

Ungefär **hälften av alla passager handlar om vår möjliga frälsning NU** som fallna människor från vår naturliga fiendskap mot Gud, vår avlägsenhet från Gud och våra synder till en hel relation med Gud genom omvändelse och pånyttfödelse.

Ungefär den andra **hälften av bibelpassagerna handlar om den eviga frälsning** som Gud **har lovat** Jesu efterföljare, när de troende går från tro till syn och kommer in i den eviga härligheten.

Ungefär **en fjärdedel av alla bibelpassager handlar om en möjlig förlust av relationen till Gud och frälsningen på vägen från sann tro till himlen**, där de efter att deras liv har avslöjats i Guds sista dom inte kommer att komma fram.

Cirka **10 %** av alla bibelpassager handlar om **de troendes lön i himlen eller om den rang** de kommer att ha i himlen.

Orsaker till frälsningsstatus

Fördelningen av orsakerna till att Gud har eller inte har accepterat någon i evigheten – utan hänvisning till ett särskilt tema – är följande:

Cirka **10 %** av bibelpassagerna i NT som handlar om evigheten och vår nuvarande eller eviga frälsning hänvisar **till Guds utvalda (57 %) och kallelse (43 %)**.

Cirka **40 %** av bibelpassagerna nämner **Guds nåd (2/3) och trofasthet (1/3)** som orsak till respektive händelse.

Ungefär **en tredjedel** av alla bibelpassager handlar om **den frälsande initiala tron** som krävs för att komma in i en hel relation med Gud.

I ungefär **två tredjedelar** av alla bibelpassager handlar det om **fortsatt tro** efter den första tron, **som uttrycks i troens gärningar** på vägen mot evigheten.

Det blir tydligt:

Förloradhet och fördömelse är ett **stort tema** i Nya testamentet (33 %), men **ännu mer är frälsningen som Gud nu vill ge** en förlorad värld i detta liv (53 %). Men praktiskt **taget lika mycket uppmärksamhet** (47 %) **ägnar Gud åt att uppnå evig frälsning för de som nu är frälsta.**

Ja, hur vi som människor överhuvudtaget kan komma in i en hel relation med Gud är för Gud, sett till hur ofta det nämns, precis lika viktigt som det viktiga frälsningsområdet, hur vi som nu är frälsta i slutändan också kan komma till himlen.

Gud är den som agerar i alla former av frälsning – detta **framgår tydligt i hälften av alla bibelpassager** (40 % Guds nåd och trofasthet +10 % Guds utvalda och kallelse).

Men Guds frälsningshandlingar gentemot oss människor innefattar **tron** som **ett så väsentligt element** (33 % initial tro +67 % fortsatt tro som uttrycks i gärningar) att **frälsning av alla slag är oskiljaktigt förbundet med tro från vår sida**. Det är dock oklart om denna tro enbart är en gåva från Gud, ett verk av Gud eller också något som Gud kräver av oss som en förutsättning för frälsning.

En skrämmande stor del av bibeltexterna (cirka **25 %**) handlar om en **möjlig förlust av frälsningen för dem som genom en initial tro har kommit in i en frälst relation till Gud**. Dessa passager handlar uttryckligen inte om personer som i själva verket är omvända men anser sig vara omvända, utan om dem som en gång har fått en bra start med Jesus. De andra, som i själva verket aldrig har kommit in i en hel relation till Gud, finns i bibelpassagerna om "förlorade och fördömda".

Det är anmärkningsvärt att **Gud ägnar ungefär dubbelt så mycket uppmärksamhet åt vår fortsatta tro efter vår omvändelse som åt vår ursprungliga tro, som nu har lett till vår omvändelse och frälsning**. Gud bryr sig mycket om vår fortsatta tro på honom!

Jesus betonade gång på gång att vi inte ska bry oss så mycket om vår rang i himlen, utan att vi ska tjäna oss själva och andra här på jorden. Därför begränsar sig **bibelpassagerna om vår senare lön och rang i himlen**, enligt Guds egen viktning, till **cirka 10 %**, vilket visserligen är viktigt, men ändå återhållsamt.

2.3 Älskad och frälst NU – bevarad för EVIGT: Guds kärlek och fruktan i alla böckerna i Nya testamentet

Nya testamentet är en samling av 27 böcker som erbjuder olika perspektiv på Guds verk genom Jesus Kristus och hans relation till människorna. Var och en av dessa böcker utvecklar på sitt eget sätt centrala teman i den kristna tron, såsom Guds kärlek, frälsningen och betydelsen av en sund fruktan för Gud. Denna undersökning ägnar sig åt frågan om vad de enskilda böckerna i Nya testamentet säger om tre centrala teman:

1. **Guds kärlek och frälsningen här och nu:** Vilken roll spelar upplevelsen av Guds kärlek och förlåtelse för en troendes nuvarande tillstånd?
2. **Guds fruktan:** Hur beskrivs vördnaden och fruktan för Gud, och vilken betydelse tillskrivs den i förhållande till troslivet och frälsningen?
3. **Den eviga frälsningen:** Vilka förutsättningar och villkor nämns i de bibliska böckerna för den slutgiltiga frälsningen?

Syftet med denna undersökning är att ta reda på om upplevelsen av Guds kärlek och frälsning i nuet är tillräcklig för att tillbringa evigheten i himlen, eller om gudsfruktan spelar en kompletterande eller till och med oumbärlig roll. Samtidigt ska det belysas vilka krav de olika böckerna i Nya testamentet ställer på frälsning i nuet och på evig frälsning.

En viktig aspekt av undersökningen är att betrakta varje bok för sig för att upptäcka eventuella skillnader eller likheter i de bibliska författarnas perspektiv. Detta ger möjlighet att upptäcka antingen en mångfald av insikter eller en anmärkningsvärd enhetlighet i framställningen av Guds sanning. Ett samstämmigt uttalande från alla författare skulle särskilt understryka Skriftens centrala budskap och tydligare och mer ingående visa Guds sanning genom en mångfald av vittnen.

Genom denna undersökning eftersträvas inte bara en systematisk betraktelse av de nämnda ämnena, utan också en fördjupad insikt om

vägen till Gud och villkoren för evigt liv i himlen, såsom de vittnas om i Nya testamentet.

2.3.1 Matteus

Jesus har kommit för syndare och förlåter synder, oavsett hur stor skulden är (Mt 18:20-34). Han visar att han inte kallar de rättfärdiga, utan syndarna till omvändelse, och sätter barmhärtighet framför lagliga offer (Mt 9:11-13).

Jesus betonar att inte bara handlingar, utan även tankar och ord kan leda till fördömelse om de styrs av hat eller begär (Mt 5:21-26; Mt 5:27-30). Han uppmanar till vördnad inför Gud, som också avgör hans lärjungars eviga öde, och lär att sann efterföljelse innebär att sätta allt annat åt sidan (Mt 10:28-39) och också att förlåta andra för att själv förbli i Guds förlåtelse (Mt 18:20-34).

Jesus bekräftar Johannes Döparen som frälsningens budbärare och hänvisar till evangeliets frälsande kraft (Mt 11:3-6). I liknelsen om såningsmannen visar han att endast en djupt rotad och frukt bärande tro består (Mt 13:18-23). Liknelsen om ogräset illustrerar den yttersta domen, där de rättfärdiga som har burit frukt kommer att lysa i Guds rike, medan de orättfärdiga, vars liv liknade ogräs, kommer att dömas (Mt 13:36-43).

2.3.2 Mark

Johannes Döparen uppmanade människorna att omvända sig och låta sig döpas för att få syndernas förlåtelse (Mk 1:4). Jesus förklarade att Guds rike tillhör dem som tar emot det ödmjukt som ett barn (Mk 10:13-16). Vid den sista måltiden avslöjade han att hans utgjutna blod är det nya förbundet, genom vilket många blir frälsta (Mk 14:22-24).

Jesus varnade för att rikedom kan vara ett stort hinder för att komma in i Guds rike, eftersom det ofta är svårt att helt förlita sig på honom (Mark 10:17-27). Sann gemenskap med Kristus bygger inte på mänskliga förutsättningar, utan på att göra Guds vilja (Mk 3:33-35). Det är också

avgörande att förlåta andra för att själv kunna ta emot Guds förlåtelse (Mk 11:24-25).

Jesus varnade för hyckleri och utnyttjande av andra under religiös täckmantel, vilket kommer att leda till sträng dom (Mk 9:38-40). Den som avleder andra från tron bär ett stort ansvar och kommer att straffas hårt. Det är bättre att undvika allt som leder till synd än att förlora det eviga livet (Mk 9:42-50). I slutändan kommer endast den som förblir trogen i sin bekännelse till Jesus och i renheten i sitt liv till slutet att bli frälst (Mk 13:13).

2.3.3 *Lukas*

Jesus bringar frälsning och uppfyller Guds löfte till Israel (Luk 1:68-79). Han avslöjar att sann glädje inte ligger i makt över andar, utan i att vara upptecknad i himlen (Luk 10:17-20). Jesus ber för sina egna, så att deras tro inte upphör, och uppmanar dem att stärka andra i tron (Luk 22:31-34).

Johannes Döparen varnar för att sann omvändelse måste bära frukt, annars hotar Guds dom (Luk 3:7-14). Jesus klargör att endast den som bygger sitt liv på grundval av hans ord förblir ståndaktig (Luk 6:20-49). Han påminner om att allt som är dolt kommer att komma fram i ljuset, varför man måste vara vaksam (Luk 8:16-18).

Jesus lär att vägen till Guds rike är smal och att inte alla kommer att nå fram (Luk 13:22-29). Den som förlorar sitt liv för Jesu skull, kommer att behålla det (Luk 17:22-36). Den yttersta domen kommer oundvikligen, och endast de vaksamma kommer att kunna stå inför Människosonen (Luk 21:29-36).

2.3.4 *Johannes*

Gud uppenbarade sin kärlek genom att sända sin Son, så att alla som tror på honom inte ska gå förlorade utan ha evigt liv (Joh 3:1-20). Jesus betonar att hans får hör hans röst och följer honom, varigenom de får

evigt liv (Joh 10:26-30). Han ber för sina efterföljares enhet, så att de må uppleva hans härlighet (Joh 17:9-24).

Jesus uppmanar oss att ge upp vårt eget liv för hans skull, för att vinna det för evigt (Joh 12:24-26). Han varnar oss för att fortsätta leva i synd, så att inget värre händer (Joh 5:14). Sann efterföljelse visar sig i att man förblir i Jesu ord (Joh 8:31-47).

Jesus lär att de som för hans skull föraktar sitt liv, kommer att bevara det för evigt (Joh 12:24-26). Den som inte förblir förenad med honom kommer att kastas bort som en värdelös vinstock (Joh 15:1-17). Vid den yttersta domen kommer alla människor att uppstå, men endast de som har blivit frälsta av Jesus och därmed och därefter har gjort det goda kommer att få liv (Joh 5:23-29).

2.3.5 Apostlagärningarna

Jesus är det enda namnet genom vilket människor kan bli frälsta (Apg 4:11-12). Petrus predikar att alla som tror på Kristus får syndernas förlåtelse och att den Helige Ande kommer över alla som tar emot evangeliet (Apg 10:34-44). Även apostlarnas råd vittnar om att frälsning sker enbart genom nåd (Apg 15:1-11).

Den som ljuger för den Helige Ande utsätter sig själv för dom, som exemplet med Ananias visar (Apg 5:1-10). Apostlarna uppmanar att förbli ståndaktiga i tron, eftersom Guds rike nås genom prövningar (Apg 14:22). Paulus varnar församlingen för falska lärare som efter hans avsked kommer att tränga in i församlingen för att förstöra den, och manar till vaksamhet (Apg 20:20-32).

Paulus vittnar om evangeliet mot motstånd och vänder sig till hedningarna efter att judarna avvisat hans budskap (Apg 18:5-11). Simon försöker köpa Guds gåva med pengar, men uppmanas att göra bot, eftersom han är fångad i synd (Apg 8:12-24). Paulus uppmanar de äldste att förbli ståndaktiga i tron, eftersom nådens ord har kraften att leda de heliga till evigt arv (Apg 20:20-32).

2.3.6 Rom

Guds kärlek och frälsning uppenbaras i Kristi evangelium och erbjuds alla människor i världen. Evangeliet är Guds kraft till frälsning för alla som tror och uppenbarar hans rättfärdighet (Rom 1:16-17). Alla människor har syndat, men genom Jesu försoningsverk blir de rättfärdiggjorda av nåd (Rom 3:21-28). Den som tror i sitt hjärta och bekänner med sin mun att Jesus är Herre, blir frälst (Rom 10:4). Ingenting och ingen kan skilja de troende från Guds kärlek, som finns i Jesus Kristus (Rom 8:28-39).

Men Guds kärlek åtföljs också av fruktan för honom. Den som lever efter köttet kommer att dö, men den som lever genom Anden kommer att bli frälst (Rom 8:12-17). Gud är god, men också sträng mot dem som vänder sig bort från honom (Rom 11:16-24). Paulus varnar för splittring och falska läror som hotar tron och därmed det andliga livet (Rom 16:17-19).

Den eviga frälsningen beror på trofasthet till slutet. Gud kommer att belöna var och en efter hans gärningar, ge de rättfärdiga evigt liv och döma de ogudaktiga (Rom 2:6-11). Den som låter sig ledas av Guds Ande har del i uppståndelsen och det eviga livet (Rom 8:6-11). Guds barn kommer inte att leva efter köttet, utan följa Guds Ande, förvandlas genom Anden och få evigt liv () (Rom 8:12-17).

2.3.7 1 Kor

Gud älskar alla människor, och den som tror på evangeliet får uppleva hans otroligt stora kärlek. Kristus, den korsfäste, är Guds kraft och visdom för alla som tror på honom (1 Kor 1:21-31). Gud väljer det obetydliga för att uppenbara sin härlighet, och genom Kristus får vi visdom, rättfärdighet och frälsning (1 Kor 1:21-31). Den som vill berömma sig, han må berömma sig av Herren (1 Kor 1:21-31).

Den som förkunnar evangeliet gör det inte för sin egen ära, utan av plikt, ty ve den som inte gör det (1 Kor 9:14-18), ve den som på sin väg i Kristi efterföljd låter sig förledas till synd. Israels folk tjänar som ett varnande exempel på att olydnad leder till dom (1 Kor 10:1-13), så även

för dem som tror på Kristus. Ty de orättfärdiga kommer inte att ärva Guds rike, men genom Kristus finns renande och helgande (1 Kor 6:7-11).

Den som bygger på Kristi grund kommer att prövas, och endast det som är byggt för Gud kommer att bestå (1 Kor 3:11-15). För oss troende är det nödvändigt att kämpa för den oförgängliga segerkransen och inte låta oss avledas från målet (1 Kor 9:22-27). Uppståndelsen är hoppet för alla troende som håller fast vid Kristus och hans evangelium, , för för dem som följer honom och håller fast vid evangeliet till slutet har Kristus besegrat döden (1 Kor 15:1-58).

2.3.8 2 Kor

Gud älskar oss så mycket: Genom Kristus har Gud försonat oss med sig och gett oss i uppdrag att berätta om denna försoning för andra (2 Kor 1:18-21). I honom uppfylls Guds ja till alla löften (2 Kor 1:18-21). Vi är den levande Gudens tempel, där han vill bo (2 Kor 6:14-18).

Guds nåd ska inte tas lätt på, utan leda till ståndaktighet, även i nöd och trängsel (2 Kor 6:1-10). Den som förenar sig med icke-troende utsätter sig för mörkrets inflytande (2 Kor 6:14-18). Varje synd kommer att uppenbaras, och Kristus kommer att döma med rättvisa (2 Kor 13:1-13).

Förkunnelsen av evangeliet ger liv åt de frälsta, men fördärv åt de förlorade (2 Kor 2:15-16). Alla kommer att stå inför Kristi domstol och redogöra för sitt liv (2 Kor 5:1-10). Falska lärare förvränger evangeliet, men deras öde kommer att motsvara deras gärningar (2 Kor 11:11-15).

2.3.9 Galater

Därigenom känner vi Guds kärlek till oss: Kristus offrade sig för våra synder för att befria oss från den nuvarande onda världen (Gal 1:1-4). Lagen ledde till Kristus, men nu är vi rättfärdiggjorda genom tron och har blivit Guds arvingar (Gal 3:24-29).

Men vi ska också frukta Gud: ett annat evangelium än det sanna för med sig förbannelse, och den som förvränger det står under Guds dom (Gal 1:6-12). Den som åberopar lagen är skyldig att hålla den fullständigt. Sann och frälsande rättfärdighet kommer endast genom tron (Gal 5:1-5).

Den eviga frälsningen beror på trofasthet till slutet. Gud låter sig inte bespotta: varje troende kommer att skörda vad han sår (Gal 6:7-10). Den som sår i Anden kommer att skörda evigt liv, medan den som följer köttet väntar fördärv.

2.3.10 Efesier

Gud har i Kristus skänkt oss alla andliga välsignelser och kallat oss till helighet redan före världens grundläggning (Ef 1:2-14). Genom honom har vi tillgång till Fadern och är inbyggda som byggstenar i hans andliga hus (Ef 2:18-22).

Men Guds kärlek åtföljs också av fruktan för honom. Ilska och oförsonlighet får inte ha någon plats i de troendes liv, för att inte ge djävulen tillträde (Ef 4:20-32). Omoral, girighet och skamlöshet leder till uteslutning från Guds rike, därför ska de troende ta avstånd från detta (Ef 5:3-11).

Var och en kommer att få sin lön av Gud för sina gärningar (Ef 6:8). Den som är frälst genom Kristus lever inte längre under syndens makt, utan kan följa Kristus i frihet och på så sätt uppleva Guds oändliga nåd nu och i evigheten (Ef 2:1-7).

2.3.11 Filipper

Sann rättfärdighet kommer inte genom egna gärningar, utan enbart genom tron på Kristus (Fil 3:2-9). Gud själv kommer att fullborda sitt verk i de troende tills Kristus kommer tillbaka (Fil 1:5-6).

Men med Guds kärlek följer också fruktan för honom. De troende ska arbeta för sin frälsning med fruktan och bavan, eftersom Gud själv

verkar i dem så att de vill och fullbordar (Fil 2:12-13). Kristus är den sanna vinsten, och allt annat är värdelöst i jämförelse med honom (Fil 3:2-9).

Den eviga frälsningen beror på trofasthet till slutet. De troendes liv ska förhålliga Kristus, vare sig det är genom deras liv eller deras död (Fil 1:28). De ska leva utan att klaga och lysa som ljus i världen (Fil 2:14-16). Hoppet ligger i den himmelska kallelsens segerpris (Fil 3:10-15).

2.3.12 Kolosser

Gud har gjort oss levande med Kristus, förlåtit våra synder och förklarat skuldsedeln ogiltig genom att spika fast den på korset (Kol 2:13-15). Den som tror på Kristus förnyas och blir alltmer lik honom (Kol 3:11-14).

Den som vänder sig bort från Kristus och följer falska läror förlorar målet och frälsningen (Kol 2:18-20). De troende ska avlägga sitt jordiska väsen för att inte drabbas av Guds vrede (Kol 3:5-8).

Den som tjänar Kristus kommer att få sitt himmelska arv, medan de orättfärdiga kommer att ställas till svars för sina gärningar (Kol 3:23-25).

2.3.13 1 Tessaloniker

Gud har utvalt de troende i Kristus och bekräftat dem genom den Helige Ande (1 Tess 1:2-10). Han själv kommer att fullborda sitt verk i dem och bevara dem till Kristi återkomst (1 Tess 5:23-24).

De troende ska leva i vördnad inför Gud och bevara sin tro trots prövningar och utmaningar (1 Tess 2:9-13). Ett rent liv är nödvändigt för att få Guds erkännande och inte falla under hans dom (1 Tess 4:3-8).

De troende ska växa i kärlek och uppmuntra varandra, så att de står utan anklagelse inför Gud vid Kristi återkomst (1 Tess 3:12-13). Kristus kommer att återvända för att hämta sina egna, som verkligen tillhör honom, och de kommer att vara hos honom för alltid (1 Tess 4:16-18).

2.3.14 2 Tessaloniker

De troende är utvalda av Gud och helgade av Anden för att få del av Kristi härlighet (2 Tess 2:13-17). Hans tröst och nåd ger dem kraft till alla goda gärningar.

De troende ska inte sluta att göra det goda, men hålla sig borta från dem som inte lyder den apostoliska läran (2 Tess 3:6; 13-15). Detta sker inte av fiendskap, utan för att få bröderna att omvända sig.

Kristus kommer att uppenbara sig i härlighet för att ge sina troende frid och döma dem som har förkastat evangeliet (2 Tess 1:3-12). Dessa kommer att straffas med evig fördömdelse och uteslutas från Guds härlighet.

2.3.15 1 Timoteus

Kristus kom till världen för att rädda syndare, och hans tålmod är ett föredöme för alla som tror på honom (1 Tim 1:12-16).

Troende ska kämpa den goda kampen och förbli ståndaktiga i tron, eftersom vissa har gått under på grund av otrohet (1 Tim 1:18-20). Den som låter sig förledas av falska läror eller förblir i synd utsätter sig för Guds dom (1 Tim 4:1-7).

Den som förblir trogen sanningen kommer att rädda sig själv och andra (1 Tim 4:16). Allas gärningar kommer att uppenbaras, och Gud kommer att döma över dem (1 Tim 5:24-25). Den som utkämpar den goda kampen i tron kommer att få evigt liv (1 Tim 6:3-14).

2.3.16 2 Timoteus

Kristus har genom evangeliet uppenbarat evigt liv och ger sina troende trygghet i honom (2 Tim 1:9-14). Den som dör med Kristus kommer att leva med honom, och hans trofasthet består även när vi är svaga (2 Tim 2:11-14). Herren räddar sina tjänare från alla faror och leder dem säkert in i sitt rike (2 Tim 4:17-18).

Tron kräver engagemang och disciplin, precis som en soldat eller en tävlingsidrottare som måste följa reglerna (2 Tim 2:3-5). Den som förnekar Kristus kommer själv att förnekas av Kristus (2 Tim 2:12). Troende ska förkunna Guds ord, även om det möter motstånd, för Kristus kommer att döma de levande och de döda (2 Tim 4:1-4).

Den eviga frälsningen beror på trofasthet till slutet. Herren kommer att visa barmhärtighet mot dem som förblir trogna honom (2 Tim 1:15-18). Paulus har utkämpat den goda striden och bevarat tron, varför han har rätt till rättfärdighetens segerkrans (2 Tim 4:6-8).

2.3.17 Titus

Guds nåd har uppenbarats för att frälsa alla människor och fostra dem till ett liv i rättfärdighet och vördnad inför Gud (Tit 2:10-15). Kristus har offrat sig för att skapa ett rent folk som ivrigt gör gott.

Tron måste förbli sund, och falska lärare ska tillrättavisas så att deras tro inte skadas ytterligare (Tit 1:5-16).

Den som orsakar splittring visar genom sitt beteende att han förkastar sanningen och ska efter två varningar avvisas och kommer inte att bli frälst (Tit 3:1-15).

2.3.18 Filemon

-/-

2.3.19 Hebreer

Jesus är vår barmhärtige överstepräst, som har sonat människornas synder och kan hjälpa oss i frestelser (Hebr 2:17-18). Genom honom kan troende med tillförsikt träda fram inför Guds tron och ta emot nåd (Hebr 4:14-16). Hans prästadöme är evigt, och han räddar fullkomligt alla som kommer till Gud genom honom (Hebr 7:24-25).

Men Guds kärlek åtföljs också av fruktan för honom. De troende ska ivrigt sträva efter Guds vila för att inte falla som de olydiga (Hebr 4:1-11). Den som med tålamod förblir i tron kommer att få Guds löften (Hebr 6:18-20). Den som dock medvetet syndar utsätter sig för fördärv i Guds dom, för utan tro är det omöjligt att behaga honom (Hebr 10:23-39).

Den eviga frälsningen beror på trofasthet till slutet. Jesus är medlaren av det nya förbundet, genom vilket de troende får det eviga arvet (Hebr 9:15). Den som föraktar Guds Son kommer att dömas desto hårdare (Hebr 10:23-39). Men de som håller fast vid tron () kan se fram emot ett himmelskt hem som Gud har förberett för dem (Hebr 11:13-16).

2.3.20 Jakob

Alla goda gåvor kommer från Gud, som av fri vilja ger oss nytt liv genom sanningens ord (Jak 1:17-18). Den som ödmjukar sig och närmar sig Gud kommer att uppleva hans nåd och närhet (Jak 4:5-10).

Men en död tro på Gud utan gärningar är meningslös, för även demonerna tror och darrar (Jak 2:14-26). Vänskap med världen innebär fiendskap med Gud (Jak 4:1-4).

Evig frälsning beror på trofasthet till slutet. Frestelse leder till synd, som slutligen leder till döden (Jak 1:13-16). Men den som förblir ståndaktig i prövningar belönas med livets ärokrans (Jak 1:12). Den som håller ut som profeterna och Job kommer att uppleva Guds barmhärtighet och belöning (Jak 5:7-8).

2.3.21 1 Petrus

Genom Jesu uppståndelse har Gud gett ett levande hopp och bevarar de troende för den sista uppenbarelsen av frälsningen (1 Petr 1:1-5). Gud själv stärker och befäster sina barn efter alla lidanden, så att de kan stå i hans härlighet (1 Petr 5:10-11).

Den som vill komma in i evigheten ska hålla sin tunga i schack, vända sig bort från det onda och söka fred (1 Petr 3:10-12). Fienden söker efter någon att sluka, men de troende ska stå emot honom med fast tro (1 Petr 4:17-19).

Att lida för Kristi skull är ingen anledning till förtvivlan, utan till glädje, eftersom det innebär att man får del i hans härlighet (1 Petr 4:12-14). Domen börjar med de troende, och endast de trofasta kommer att räddas, medan de ogudaktigas öde kommer att bli fruktansvärt (1 Petr 4:17-19).

2.3.22 2 Petrus

Gud har genom sin gudomliga kraft gett oss allt vi behöver för ett heligt liv. Genom hans löften får vi del i hans gudomliga natur och undkommer världens fördärv (2 Petr 1:1-11). Herren vet hur han kan rädda de gudfruktiga från frestelser (2 Petr 2:9).

De troende ska ivrigt komplettera sin tro med kunskap, självbehärskning och kärlek för att inte falla i andlig blindhet (2 Petr 1:4-9). De ska akta sig för falska lärare så att de inte förlorar sin fasta ställning utan växer i nåden (2 Petr 3:17-18).

Den som befäster sin kallelse och utvalda ställning kommer säkert att komma in i Jesu eviga rike (2 Petr 1:10-11). Herren dröjer inte med sitt löfte, utan har tålamod så att alla troende kan omvända sig innan den slutliga domen kommer och inte gå till evigt fördärv tillsammans med de otrogna (2 Petr 3:9-14).

2.3.23 1 Johannes

Vi är Guds barn och får uppleva hans kärlek eftersom vi tror på hans Son (1 Joh 3:1-10). Det eviga livet finns i Kristus, och den som är förenad med honom har det säkert (1 Joh 5:10-13).

Men den som vänder sig till världen, vänder sig bort från Gud, för världen förgår med sina begär, bara den som gör Guds vilja förblir evigt

(1 Joh 2, 15-17). Hat mot trossystrarna leder till andlig död, för äkta andligt liv från Gud visar sig i kärleken till systrarna (1 Joh 3, 1-10).

Den som förblir i Kristus behöver inte skämmas när han kommer tillbaka (1 Joh 2, 24-28). Det finns synd som inte leder till döden och som förlåts genom bön, men vissa synder leder till en definitiv separation från Gud (1 Joh 5, 16-18).

2.3.24 2 Johannes

Guds sanning förblir för evigt i de troende, och i Kristus får de nåd, barmhärtighet och frid (2 Joh 1:1-6).

Många förförare förnekar den sanna läran om Kristus, och de troende ska vara försiktiga så att de inte förlorar sin andliga lön (2 Joh 1:7-8).

Den som går utöver Kristi lära har inte (längre) gemenskap med Gud, men den som förblir i sanningen förblir också förenad med Fadern och Sonen (2 Joh 1:9-11).

2.3.25 3 Johannes

Ingenting ger större glädje än när troende lever i sanningen och stöder varandra i kärlek (3 Joh 1:3-8).

Men Guds kärlek åtföljs också av fruktan för honom. Den som gör gott tillhör Gud, men den som gör ont har inte lärt känna honom (3 Joh 1:9-11).

De som förblir i sanningen erkänns av Gud och av de troende (3 Joh 1:12).

2.3.26 Judas

De kallade är älskade av Gud och bevarade genom Jesus Kristus (Jud 1:1-2). Gud har makten att bevara sina troende från felsteg och låta dem med glädje träda fram inför hans härlighet (Jud 1:24).

De som inte tror på Gud kommer att dömas, precis som Israel en gång gjorde efter uttåget ur Egypten under vandringen i öknen (Jud 1:5-6). De troende ska visa barmhärtighet, men skydda sig från syndens inflytande (Jud 1:22-23).

Den som förblir på troens grund kommer att bevaras i Guds kärleks skydd och förväntar sig evigt liv i Jesu barmhärtighet (Jud 1:20-21). Gud själv bevarar sina utvalda oförstörda i sin härlighet i all evighet (Jud 1:24).

2.3.27 Uppenbarelse

Kristus älskar oss och har renat oss genom sitt blod för att göra oss till ett heligt folk (Upp 1:4-6). Han står vid dörren och knackar – den som släpper in honom kommer att ha gemenskap med honom och regera med honom (Upp 3:14-22).

Den som inte håller sig vaken kommer att dömas oväntat, men den som förblir trogen kommer att behålla sitt namn i livets bok (Upp 3:1-6). Trohet intill döden belönas med livets segerkrans, och den som övervinner kommer att skonas från den andra döden (Upp 2:8-11).

De som övervinner den stora vedermödan kommer att stå inför Guds tron, inte längre ha någon brist och för evigt vara försörjda (Upp 7:14-17). Fienden är besegrad, och de troende har segrat genom Lammets blod och sin trofasta bekännelse (Upp 12:10-12).

2.3.28 Sammanfattning: ÄLSKADE och frälsta NU – BEVARADE för EVIGT: Guds kärlek och fruktan i alla böckerna i Nya testamentet

En undersökning av de 27 böckerna i Nya testamentet visar en anmärkningsvärd enhetlighet i uttalandena om Guds kärlek, frälsningen här och nu, betydelsen av gudsfruktan och villkoren för evig frälsning. 26 av 27 böcker behandlar alla tre aspekterna: Guds kärlek, frälsningen genom tro, nödvändigheten av en sund gudsfruktan och vägen till evig frälsning. Denna överensstämmelse vittnar på ett imponerande sätt om

Skriftens gudomliga inspiration och understryker det centrala budskapet i Nya testamentet.

Evangelierna

De fyra evangelierna (Matteus, Markus, Lukas, Johannes) betonar genomgående Guds kärlek, som den kommer till uttryck i Jesus Kristus. De visar att den nuvarande frälsningen sker genom omvändelse, tro och mottagande av Guds nåd. Samtidigt varnar de för ett liv utan gudsfruktan och uppmuntrar till en livsstil som präglas av helighet och lydnad. Alla evangelierna understryker att evig frälsning beror på trohet mot Kristus och kräver konsekvent efterföljelse.

Breven

Apostlarnas brev, särskilt Paulus brev, tar upp evangeliernas teman och fördjupar dem. De klargör att Guds kärlek är grunden för frälsningen, men också att frälsningen måste bevaras i tron. Gudsfruktan beskrivs som väsentlig för ett liv i efterföljelse av Kristus. Breven betonar att evigt liv inte bara är en gåva, utan också ett mål som uppnås genom uthållighet, lydnad och trohet. Skillnaderna visar sig i tyngdpunkterna: Medan t.ex. breven till korintierna varnar för faran med att överskatta sig själv, koncentrerar sig brevet till romarna på rättfärdiggörelse enbart genom tro, men gärningar som frukten av ett sant förnyat liv.

Uppenbarelseboken

Den sista boken i Bibeln, Uppenbarelseboken, sammanfattar de centrala teman i Nya testamentet i en eskatologisk ram. Den manar eftertryckligt till gudsfruktan och visar konsekvenserna av ett liv i synd, ända till förlusten av frälsningen. Samtidigt blir Guds kärlek synlig genom den slutgiltiga frälsningen av de troende som övervinner och förblir trogna. Uppenbarelseboken understryker att evig frälsning kräver ett aktivt, segrande liv i tro, vilket är möjligt genom Lammets blod .

3 Frälsning och möjlig förlust av frälsningen: Läror som återkommer i hela Nya testamentet

De 545 bibelställen i Nya testamentet som handlar om frälsning har redan undersökts i kapitel 2.1 efter bibelböcker. Detta kapitel behandlar dem nu tematiskt och övergripande med temat: Många är kallade – Kan en kristen förlora sin frälsning? Kommer en efterföljare av Jesus att gå förlorad?

Den tematiska analysen bekräftar uttalandena i de enskilda bibelböckerna, men ger en mer nyanserad bild med över 80 underkapitel. Varje kapitel har en ultrakort sammanfattning som titel, medan

detaljnivå 5 ger huvudbudskapet med ett exempelvers och ytterligare versreferenser.

I **detaljnivå 6** – grunden för denna bokutgåva – ges en mer utförlig beskrivning med flera exempelverser.

På webbplatsen <https://vielesindberufen.de> finns nivåerna 5, 6 och dessutom den mest detaljerade **detaljnivå 7** tillgängliga, där alla underliggande bibelverser analyseras.

I sammanfattningen klargör Nya testamentet att även efter en äkta omvändelse finns det två vägar för pånyttfödda kristna, vilket återspeglas i indelningen av kapitel 3:

Kapitel 3.1 Andens väg och efterföljandet av Kristus till evig frälsning på den smala vägen till himlen.

Kapitel 3.2 Vägen för ”köttet” bort från frälsningen till dom och fördärv.

Den som som troende inte motstår sina frestelser, utan låter sig ryckas med av dem, kommer i slutändan att skörda döden och inte evigt liv. Troende bör inte göra sig några illusioner om detta. Det blir tydligt att Jesus och apostlarna här menar livets stora linje – den grundläggande riktningen som en efterföljare av Jesus går – och inte varje enskilt misslyckande som vi snabbt och om och om igen (kan) vända om från.

Det handlar om riktningen på vägen: å ena sidan att övervinna frestelserna, vilket leder till evigt liv , och å andra sidan att ge efter för sitt eget liv och sina begär, vilket leder till evig död. Jesus och apostlarna är helt överens om detta i Nya testamentet.

En detaljerad tabell med de viktigaste bibelställena om ämnet **"Två vägar för pånyttfödda kristna"** finns på webbplatsen för kapitel 3 i nivå 7. Här är bara några bibliska belägg:

Mt 25:14-30 Meng

14 "Det kommer att vara som med en man som innan han gav sig iväg på en resa utomlands kallade till sig sina tjänare och överlämnade sin förmögenhet (för förvaltning) till dem; 15 till den ene gav han fem talenter, till den andre två, till den tredje en, ... 18 Men den (tjänaren) som hade fått den enda talenten gick iväg, grävde ett hål i jorden och gömde sin herres pengar där. ... 24 Då kom också den som hade fått den enda talenten fram ... har gömt din talang i jorden: här har du dina pengar tillbaka! 26 Då svarade hans herre honom: »Du onda och lata tjänare! ... 28 Ta nu ifrån honom hans talang och ge den till den som har tio talanger. 29 Ty den som har, han skall få ännu mer, så att han har överflöd; men den som inte har, han skall även det han har tas ifrån. 30 Den oduglige tjänaren skall ni kasta ut i mörkret utanför! Där kommer det att bli högt gråt och tandagnisslan."

Rom 8:12-13 Meng

12 Så har vi, kära bröder, ingen skyldighet gentemot köttet att leva efter köttet. 13 Ty om ni lever efter köttet, är döden säker för er; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva.

Gal 6:7-10 Meng

7 Bedra er inte: Gud låter sig inte bespotta, för vad människan sår, det ska hon också skörda. 8 Den som sår i sitt kött, han ska skörda förgängelse från köttet, men den som sår i Anden, han ska skörda evigt liv från Anden. 9 Låt oss inte tröttna på att göra det som är rätt, för i sinom tid skall vi skörda, om vi inte tröttnar. 10 Låt oss därför, när vi har tillfälle, göra gott mot alla människor, men särskilt mot våra trosfränder!

Jak 1:12-16 Meng

12 Salig är den man som uthärdar frestelsen! Ty när han har bestått prövningen, skall han få liv som en segerkrans, som han har lovat dem som älskar honom. 13 Ingen skall säga, när han frestas (till det onda): »Jag frestas av Gud«, ty Gud kan inte frestas av det onda, och han frestar inte heller någon. 14 Nej, var och en frestas (till det onda) genom att han lockas och lockas av sin egen lust. 15 När lusten har fått fäste, föder den synd, och när synden har fullbordats, föder den död. – 16 Bedra er inte, mina älskade bröder.

Mt 25:23-30; Rom 8:12-13; Gal 6:7-10; Jak 1:12-16; Mt 18:7-9; Hebr 10:26, Jak 1:1-12, 2 Petr 2:19-22, 1 Joh 3:15; 1 Joh 5:16; Upp 2-3; Jud 1:4-5

3.1 Andens väg och efterföljandet av Kristus till evig frälsning

Vägen till evig frälsning är inte bred, bekväm eller full av kompromisser – den är en väg av andlighet, hängivenhet och äkta efterföljelse av Jesus Kristus. På denna väg blir löftet om evigt liv verklighet, men den kräver medvetna beslut och ett hjärta som är redo att följa Kristi kallelse. Det handlar inte om att uppträda religiöst utåt eller bara följa regler, utan om att låta sig ledas av Guds Ande och leva sitt liv i hans ljus och i kärlek, lydnad och trohet till Gud. Underkapitlen visar att sann efterföljelse innebär att älska Jesus, leva av den nåd man har fått och bära frukt i livet. Det handlar om att tjäna Gud av hela sitt hjärta och inte om att behaga människor – en livsväg som leder till evig gemenskap med Gud.

3.1.1 Ofrälsta människor finner frälsning genom frälsta: Mission och evangelisation är nyckeln till att människor blir frälsta

Människan vet tillräckligt för att gå förlorad, men inte tillräckligt för att bli frälst. Varje människa i världen behöver vända sig till Gud och till den korsfäste och uppståndne Jesus Kristus för att få syndernas förlåtelse och ett nytt liv. Genom att följa regler och bud blir ingen rättfärdig inför Gud – lagen visar oss bara våra synder. Därför måste Guds ord

förkunnas, så att människor inser sin syndfullhet och vet att de behöver omvändelse för att bli frälsta genom evangeliet om Jesus Kristus.

Jesus har gett oss i uppdrag att förkunna detta glädjebudskap över hela världen. Den som tror och låter sig döpas blir frälst; den som inte tror förblir förlorad. Jesus själv sändes av Fadern för att bringa Guds ord och som världens ljus skilja ljuset från mörkret. På samma sätt sänder Jesus oss som sina lärjungar ut i världen. Hans mål är att återge alla som tror Guds härlighet, som gått förlorad sedan paradiset.

Endast genom förkunnelsen av evangeliet kan människor bli frälsta. Utan evangeliet är de förlorade för evigt. Därför är det angeläget att predika evangeliet för alla människor, så att de får möjlighet att bli frälsta och finna fred med Gud.

Mk 16:15-16 Slt

15 Och han sade till dem: Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen! 16 Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd.

Apg 4:10-12 Meng

10 Så skall det vara känt för er alla och för Israels folk: I kraften av Jesu Kristi namn från Nasaret, som ni korsfäste, men som Gud uppväckte från de döda – ja, genom hans namn står denne man här frisk inför er! 11 Han (Jesus) är den sten som ni byggare förkastade, men som har blivit hörnstenen. 12 Och i ingen annan finns frälsningen, ty under himlen finns inget annat namn givet människor genom vilket vi kan bli frälsta.

Rom 10:13-14 Meng

13 Ty "var och en som påkallar Herrens namn skall bli frälst". 14 Men hur skall de påkalla honom som de inte har lärt sig tro på? Och hur skall de tro på honom som de inte har hört talas om? Och hur skall de höra talas om honom utan någon som förkunnar honom?

Mt 28:18-20; Mk 16:15-17; Lk 24:46-47; Apg 4:10-12; Rom 10:13-17; Joh 3,16; Joh 17, 18-23; Rom 3, 20; Rom 1-4; Rom 10, 8-11

3.1.2 Vi blir frälsta enbart genom Guds sanna ord och genom ingenting annat än Guds ord

Bibeln vittnar om sig själv att den är Guds ord. I den finner vi livet och vägen till evigt liv. Den vittnar om Guds vilja, visdom och bud samt om Jesus Kristus både i Gamla och Nya testamentet. Den enda nyckeln till Gud och evigt liv är evangeliet om Jesus Kristus, som Guds ord i Gamla testamentet förutspår och i Nya testamentet presenterar i sin fulla form. Utan Guds ord skulle vi inte känna till evangeliet och vi skulle inte ha någon bindande gudomlig riktlinje för vårt liv. Guds ord vittnar om att det bara finns en frälsare i världen, Jesus Kristus, och bara ett sant evangelium, vars efterlevnad är avgörande för vår rätta relation till Gud och vår eviga frälsning. Villfarelser som strider mot Guds ord är andligt dödliga. Vi får varken lägga till något till Guds ord i hans ord om vi vill förbli frälsta, eller ta bort något från hans ord om vi själva vill bli evigt frälsta.

Guds ord ÄR Guds ord, det innehåller inte bara Guds ord. Guds ord ÄR både människors ord och Guds ord, ända ner till varje enskild bokstav.

Vi kan bara lära oss Guds vilja från hans ord och får inte lägga till något eget och mänskligt. Annars blir vi hycklare som hedrar vår egen uppfattning om Gud mer än det som Gud själv presenterar för oss. Och en hycklare, det gör Jesus klart, är långt ifrån Gud – och därmed inte frälst. För att bli frälsta måste vårt hjärta hänga vid Gud och hans ord och inte (bara) vår mun vid Gud och vårt hjärta vid traditioner, oavsett om de är judiska eller kristna och kyrkliga.

Vi behöver Gud, Jesus och den Helige Ande för att förstå skrifterna. Guds ord får och kan endast tolkas av dem som inte gör något annat än att följa Guds ord och vill tillämpa det i sitt liv. Varje annan användning av Guds ord blir en dom för den som inte följer det och leder oundvikligen till villfarelser om Guds ord och tron.

2 Petr 1:20-21 Meng

20 Framför allt måste ni vara medvetna om att ingen profetia i Skriften tillåter en egenmäktig tolkning; 21 ty aldrig har en profetia kommit

genom människors vilja, utan drivna av den helige Ande har människor talat från Gud.

Joh 1:14 Meng

14 Och Ordet blev kött [människa].

Joh 7:16-17 Slt

Min lära är inte min egen, utan den som har sänt mig. 17 Om någon vill göra hans vilja, kommer han att förstå om denna lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.

2 Tim 3:14-17 Meng

14 Men du skall hålla fast vid det du har lärt dig och som du är helt säker på, eftersom du vet av vilka lärare du har lärt dig det. 15 Du har från barnsben känt de heliga skrifterna, som kan göra dig vis till frälsning genom tro på Kristus Jesus. 16 All skrift som är inspirerad av Guds Ande är också nyttig för undervisning och för att överbevisa, för att förbättra och för att fostra i rättfärdighet, 17 så att Guds människa blir fullkomlig, fullt utrustad för varje gott verk.

Mt 5:18 Ty sannerligen säger jag [Jesus] er: Innan himlen och jorden förgås, skall inte en enda bokstav eller en enda prick i lagen förgås, förrän allt har fullbordats.

Gal 3:16 Slt

16 Men nu har löfterna givits till Abraham och hans säd. Det står inte: "och säden", som om det gällde många, utan som om det gällde en: "och din säd", och denne är Kristus.

Lk 24, 25-27 Meng

25 Då sade han till dem: "O, ni tanklösa, hur tröga är inte era hjärtan att tro på allt som profeterna har förkunnat! 26 Måste inte Kristus lida detta och sedan gå in i sin härlighet?" 27 Därefter började han med Mose och alla profeterna och förklarade för dem alla skriftställen som handlade om honom.

Esra 7:10 Slt

[Esra] kom ... till Jerusalem, eftersom hans Guds goda hand var över

honom. 10 Ty Esra hade bestämt sig för att utforska och göra HERRENS lag och att undervisa om lag och rätt i Israel.

Upp 22:18-21 Meng

18 Jag (Johannes) vittnar för alla som hör profetians ord i denna bok: Om någon lägger till något till dem, så skall Gud lägga på honom de plågor som står skrivna i denna bok; 19 och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, så skall Gud ta bort hans del av livets träd och den heliga staden, som står skrivna i denna bok. 20 Det säger den som vittnar om detta: "Ja, jag kommer snart!" "Amen, kom, Herre Jesus!" 21 Herrens Jesu nåd vare med alla.

Mt 23:23; Luk 24:25-27; Joh 5:39; Luk 10:26; Gal 1:8-9; 2 Tim 3:15; Apg 4:12; Joh 17:17; 2 Petr 1:19; 1 Kor 15:2; 2 Joh 1, 8-11; Mt 5, 8; Upp 22, 18-20; 2 Petr 1, 19-21; Mt 5, 17-18; Gal 3, 16; Ps 119, 18; Joh 14, 26; Luk 24, 44-49; Esra 7, 10; Psaltaren 119, 172-176; Joh 5, 39; Joh 6, 38; Joh 7, 17; Joh 9, 31; 1 Petr 2, 1-10; Rom 2, 12; 2 Petr 3, 16; Mk 7, 6

3.1.3 Den rätta läran om evangeliet är en absolut och sann predikant är en gynnsam förutsättning för att uppnå frälsning

Vår och allas frälsning hänger på

- **förkunnelsen** av evangeliet och
- förkunnelsen av det **rätta evangeliet**

. Mottagandet av evangeliet av dess åhörare beror i hög grad, men inte uteslutande, på

- om det förkunnas av trovärdiga och trogna Jesu lärjungar.

I slutändan är evangeliet självt den sanna nyckeln till vår frälsning.

Det enda sanna och frälsande evangeliet har vi redan redogjort för och diskuterat i ett annat kapitel. Vi behöver lärare som själva lever efter Guds ord och som undervisar om evangeliet och Guds ord på rätt sätt. Gud bygger upp sin församling i hög grad genom sitt ord och genom

olika tjänster av sitt ord. God och korrekt undervisning är avgörande för Guds folks frälsning och bygger upp Guds folk och stärker det i tron och förtröstan på den eviga frälsningen. Vilseledande lärar och vilseledande lärare dödar däremot tron och därmed Guds folk, med förlusten av frälsningen som följd.

Det dåliga föredömet från hycklare – som talar om Guds ord men inte handlar efter det – har en så stark inverkan att människor till slut avskräcks från tron och till och med Guds namn blir smädat, vilket i slutändan hindrar människor från att bli frälsta.

Sammanfattningsvis predikar vi inte bara med våra ord, utan också med våra liv – och har därmed ett stort ansvar att ära Guds namn med våra liv och göra evangeliet trovärdigt och bekräfta det.

Och ändå ligger frälsningen i slutändan i (tron på) Guds uppenbarade evangelium. Även ett sant evangelium som predikas av orena motiv frälser dem som tar emot det och tror på det.

2 Tim 4:2 Slt

2 Förkunna ordet, stå upp för det, vare sig det är lämpligt eller olämpligt.

1 Tim 4:16 Slt

16 Akta på dig själv och på läran; håll fast vid den! För om du gör det, kommer du att rädda både dig själv och dem som lyssnar på dig.

1 Kor 15:1-2 Slt

*1 Men jag påminner er, bröder, om **det evangelium** som jag har förkunnat för er, som ni också har tagit emot och i vilket ni också står fast, 2 **genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag har förkunnat för er – om ni inte har trott förgäves.***

Gal 1:9 Meng

9 Som vi redan tidigare har sagt, så upprepar jag nu igen: "Om någon förkunnar ett annat frälsningsbudskap än det ni har tagit emot (av mig), så må han vara förbannad!"

2 Tim 4:2-4; 1 Tim 4:16; 1 Kor 15:1-2; Gal 1:9-12; Fil 1:14-18

3.1.4 Den som tror blir frälst: Tron på det sanna evangeliet är den viktigaste förutsättningen för att uppnå frälsning

Tro på det rätta evangeliet är DEN förutsättning som krävs för att uppnå frälsning. Och att hålla fast vid tron är DEN förutsättning som krävs för att i slutändan komma in i evigheten och ärva allt som Gud har lovat. Det finns ingen annan väg än att tro på det rätta evangeliet, leva i enlighet med evangeliet och hålla fast vid evangeliet i tron till slutet, om vi vill bli frälsta.

Mk 16:15-16 Meng

15 Då sade han till dem: "Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen! 16 Den som tror och låter sig döpas ska bli frälst, men den som inte tror ska bli dömd.

1 Kor 15:1-2 Meng

1 Men jag påminner er, kära bröder, om det evangelium som jag (då) troget förkunnade för er, som ni också har tagit emot och i vilket ni också står fast 2 och genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det i den form som jag troget förkunnade för er; annars skulle det vara så att ni förgäves har kommit till tro.

Rom 5:1-2 Meng

1 Eftersom vi nu har blivit rättfärdiggjorda genom tron, har vi fred med Gud genom vår Herre Jesus Kristus, 2 genom vilken vi också i tron har fått tillgång till vår nuvarande nådestånd, och vi berömmar oss också av hoppet om Guds härlighet.

Hebr 10:39 Slt

39 Men vi hör inte till dem som fegt viker undan och går under, utan till dem som tror och räddar sina själar.

Hebr 11:6; Joh 8:24; Mk 16:15-16; Rom 5:1-2; 2 Petr 1:5-8; 1 Kor 15:2; Hebr 6:11-12; Hebr 10:39

3.1.5 *En verklig omvändelse från ditt gamla liv i en äkta omvändelse är en förutsättning för att uppnå frälsning.*

Verklig tro går alltid hand i hand med en omvändelse till Gud. Vi lämnar vårt gamla liv bakom oss, som strider mot Guds vilja, och börjar ett nytt liv som är inriktat på Gud och hans vilja. Detta nya liv visar sig i tydliga handlingar som vittnar om att vår omvändelse till Gud är äkta.

Utan en sådan djupgående omvändelse finns det ingen frälsande tro; verklig frälsande tro går alltid hand i hand med en radikal förändring av livet.

Luk 3:7-8 Meng

7 Johannes sade då till folkmassorna som kom ut till honom för att låta sig döpas: "Ni ormavkomlingar! Vem har fått er att vilja fly från den hotande vreden? 8 Bär då frukt som är värdig omvändelsen och tänk inte på att säga till er själva: 'Vi har ju Abraham till far!', för jag säger er: Gud kan väcka barn åt Abraham ur dessa stenar.

Luk 13:3 Meng

Jag [Jesus] säger er: om ni inte ändrar er inställning, kommer ni alla att gå under på samma sätt.

Apg 26:20 Meng

[Paulus] [Jag] har först predikat för invånarna i Damaskus och Jerusalem, sedan för dem i hela Judéen och vidare för hedningarna, att de ska omvända sig, vända sig till Gud och göra gärningar som är värdiga omvändelsen.

Lk 3:7-17; Lk 13:3; Mk 1:15; Lk 15:10; Apg 17:30; Apg 26:20; Apg 11:18

3.1.6 *Endast frälsningen genom Jesu Kristi blod ger räddning*

Ingen människa kan komma till Gud utan förlåtelse för sina synder och frälsning genom Jesu Kristi offer. Hans blod, som han utgöt för oss på korset, renar och helgar oss så att vi blir accepterade i Guds ögon. Genom hans blod upplever vi frälsning, rättfärdighet och räddning. Endast genom honom kan vi leva ett liv som behagar Gud. Och endast

genom hans blod kommer vi en dag att kunna stå inför Gud, oavsett vilka utmaningar vi måste övervinna. Det finns ingen frälsning, varken nu eller i evigheten, utom genom det utgjutna blodet av Jesus Kristus, Guds fullkomliga och fläckfria lamm, som utplånar vår skuld inför Gud.

Mt 26:28 Slt

[Jesus talar:] 28 Ty detta är mitt blod, det nya förbundets blod, som utgjuts för många till syndernas förlåtelse.

Joh 6:54 Meng

[Jesus talar:] Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

Apg 20:28 Meng

Så akta på er själva och på hela hjorden, över vilken den helige Ande har satt er till föreståndare, så att ni vaktar Herrens församling, som han har förvärvat med sitt eget blod.

Rom 5:9 Meng

9 Nu, när vi genom hans blod har blivit rättfärdiga, kommer vi ännu mer säkert att genom honom räddas från (Guds) vrede.

Hebr 9:14 Meng

Hur mycket mer kommer då inte Kristi blod, som genom den eviga Anden offrade sig själv som ett felfritt offer till Gud, att rena vårt samvete från döda gärningar, så att vi kan tjäna den levande Guden!

1 Petr 1:18-19 Meng

Ni vet ju att ni inte har blivit friköpta från ert fåfänga leverne, som ni har ärvt från era fäder, med förgängliga ting, med silver eller guld, 19 utan med Kristi dyrbara blod, som ett felfritt och obefläckat lamm.

Upp 7:9-14 Meng

9 Därefter hade jag en syn: Jag såg en stor skara, som ingen kunde räkna, från alla folk och stammar, nationer och språk; de stod framför tronen och framför Lammet, klädda i vita kläder och med palmkvistar i händerna. 10 De ropade med hög röst: "Frälsningen kommer från vår Gud, som sitter på tronen, och från Lammet!" ... 14 ... Då sade han till

mig: "Det är de som kommer från den stora vedermödan och har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.

Upp 12:11 Meng

De har övervunnit honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörd och har inte älskat sitt liv så mycket att de fruktade döden.

Mt 26:28; Joh 6:54; Apg 20:28; Rom 5:9; Hebr 9:14; 1 Petr 1:18-19: Upp 7:9-14; Upp 12:11

3.1.7 Den som vill bli frälst måste ta emot Jesus som kung och Messias och från och med nu lyda honom troget

Den som vill ha Jesus som offerlamm i sitt liv måste också acceptera honom som kung över sitt liv, förklarar Johannes. Och som undersåte lyder man en kung. En kung är kung över sitt folk på grund av sin födelse, sitt ursprung och sin existens. En kung väljs aldrig demokratiskt. Den som vill leva i kungens land måste erkänna kungen och tjäna honom. Och ingen har friheten att vägra kungen lydnad i något avseende. Kungen har befälsmakten och det obegränsade bestämmandet. Och hur lätt borde det vara att vara undergiven denna kung: Jesus, den e e kungen över alla kungar, har bara gjort gott för sitt folk och vill bara gott för sitt folk, han som gav sitt eget liv för sitt folk. Kung Jesus, var högt upphöjd!

Luk 1:33 Meng

Och han [Jesus] skall regera som kung över Jakobs hus i all evighet, och hans kungadöme skall inte ha något slut.

Upp 1:5-6 Meng

Jesus Kristus, den trogne vittnen, den förstfödde av de döda och härskaren över jordens kungar! Han som älskar oss och genom sitt blod har förlöst oss från våra synder 6 och gjort oss till ett kungarrike, till präster för sin Gud och Fader: hans är härligheten och makten i all evighet!

Upp 17:14 Meng

14 Dessa kommer att strida mot Lammet, men Lammet kommer att

besegra dem – ty det är Herrarnas Herre och Kungarnas Kung – med sina stridskamrater, de kallade och utvalda och trogna.

Mt 18:23-27 Meng

23 Därför kan himmelriket liknas vid en kung som ville göra upp räkningen med sina tjänare.

Jak 2:8 Meng

Ni gör verkligen rätt när ni lyder vår Herres kungliga bud, som står skrivet i Skriften: »Älska din nästa som dig själv.«

Mt 2:2; Luk 1:33; Mt 22:2-7; Jak 2:8-10; Mt 18:23-27; Upp 1:5-6; 1 Tim 1:17; Upp 17:14

3.1.8 De som älskar Jesus (tillbaka) kommer att bli frälsta. Att älska Jesus betyder att tro på honom och lyda honom

Vi kan överhuvudtaget älska därför att Gud först älskade oss. Jesus gav sig själv för oss, ända till döden på korset, och förlät oss alla våra synder. Ur detta växer vår naturliga respons fram: att besvara Guds kärlek med kärlek. Den som älskar Jesus följer hans bud. Att älska honom innebär att orientera sig efter hans ord och göra hans vilja.

De som älskar Jesus får evigt liv som belöning. Att älska Gud visar sig i lydnad mot honom. De som förblir ståndaktiga i de prövningar som Gud tillåter vinner evigt liv som belöning. Den som troget klarar dessa utmaningar visar att han eller hon älskar Gud av hela sitt hjärta. Det är de som älskar Gud som blir evigt frälsta.

Joh 15:9 Slt

9 Såsom Fadern älskar mig, så älskar jag er; förbliv i min kärlek!

1 Joh 4:19 Meng

Vi ... älskar [Gud], eftersom han först älskade oss.

Joh 14:21 Slt

21 Den som håller mina bud och följer dem, han är den som älskar mig; men den som älskar mig kommer att älskas av min Fader, och jag kommer att älska honom och uppenbara mig för honom.

Jak 1:12 Slt

12 Salig är den man som uthärdar prövningen, ty efter att han har bestått prövningen skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.

Luk 7:42; Joh 14:15-21; Jak 1:1-12; 1 Joh 4:19; Joh 15:9-11; Luk 7:42; Joh 13:34

3.1.9 Livets frukt från mottagen nåd är ett tecken på äkta och bestående frälsning

Guds frälsande nåd har ett bestämt mål: De frälsta ska inte längre leva för sig själva, utan för Gud och till hans ära. De ska bära frukt som hedrar honom i gudsfruktan och goda gärningar. Den som genom nådens kraft lever så till slutet, ska få evigt liv. Men där Guds nåd inte bär frukt, är frälsningen i fara. Även den som inte bevarar frukten till slutet kommer att gå förlorad.

Genom att vända oss till Gud har vi fått nytt liv från honom, och förmågan att bära frukt har givits oss. Allt vi behöver för detta finns inom oss. Om vi förblir nära förbundna med Jesus, vår vinstock, kommer vi på ett naturligt sätt genom hans nåd och kraft att bära frukt som förhärligar Fadern. Det är meningen och målet med nåden: att de frälsta ska bära frukt och ära Gud.

Den som trots Guds godhet och kärlek inte bär frukt äventyrar sin frälsning. Gud visar stor tålmod och vill att de troende ska vända sig bort från ett fruktlöst liv och göra bot. Han ger oss tid att omvända oss, men ett varaktigt fruktlöst liv innebär risken att den nåd vi har fått har varit förgäves – det vill säga utan att den har åstadkommit någon förändring.

Johannes Döparen och Jesus varnar enträget för en fruktlös tro som utan en äkta hjärtats förbindelse med Gud bara fungerar enligt yttre regler. De vänder sig därmed också till den religiösa eliten. Apostlarna tar upp dessa varningar och gör dem till en central del av sin förkunnelse.

Fruktlöshet leder – även under ogynnsamma omständigheter – till en varaktig separation från Gud och den eviga domen. Frukten består i att vända sig bort från världsliga begär och synder och leva ett liv i rättfärdighet, kärlek och goda gärningar för Gud – med uthållighet till slutet.

I liknelsen om de fyra olika jordarna förklarar Jesus att endast de som bär frukt verkligen blir frälsta. Man känner igen Jesu sanna efterföljare på frukterna; ett gott träd bär god frukt. Den som inte bär god frukt huggs ned och kastas i elden. Sann frukt visar sig i ett liv av omvändelse, i godhet, sanning, kärlek, rättfärdiga gärningar, helgelse och bekännelse till Jesus.

Den som förblir i denna frukt till slutet kommer att bli frälst.

Luk 13:6-9 Meng

"Se, jag har nu i tre år kommit och sökt frukt på detta fikonsträd, men jag finner ingen. Hugga ner det! Varför ska det ta upp plats?" 8 Då svarade han honom: "Herre, låt det stå kvar ännu ett år! Jag vill gräva runt den och gödsla den en gång till. 9 Kanske kommer den att bära frukt i framtiden. Om inte, så låt den huggas ner!"

2 Petr 3, 9 Slit

9 Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, som vissa tror, utan han har tålamod med oss, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad, utan att alla ska ha möjlighet att omvända sig.

2 Kor 6, 1 Slit

1 Men som medarbetare uppmanar vi er också att inte ta emot Guds nåd förgäves.

Hebr 6:7-8 Meng

7 Ty när en åker har sugit upp den regn som ofta faller på den och ger en nyttig skörd åt dem för vilka den odlas, så gör den sig Guds välsignelse till sin egen; 8 men om den däremot ger törnen och tistlar, så är den oanvändbar och går mot den förbannelse som leder till eldsvåda.

Tit 2:11-13; Matt 3:10; 2 Kor 6:1; 1 Kor 15:10; Hebr 6:7-10; Luk 13:6-9; 2 Petr 3:9; 2 Petr 1:3-9; Joh 15:1-8

3.1.10 Endast den som tjänar Jesus av hela sitt hjärta och inte bara vill behaga människor kommer att bli frälst i slutändan

Det högsta budet för alla människor är att älska Gud av hela sitt hjärta, hela sin själ och all sin kraft och att tjäna honom – och att älska sin nästa som sig själv. Gud kommer alltid i första hand. Varje tjänst som inte i första hand har Guds ära som mål blir i slutändan avgudadyrkan, oavsett goda avsikter eller motiv.

Adam föll i synd eftersom han älskade Eva mer och tjänade hennes vilja mer än Guds. Detta beslut ledde honom och Eva ut ur paradiset. Det enda botemedlet är att älska Gud över allt annat och tjäna honom ensam. Jesus själv betonar detta som det högsta budet och kopplar det till villkoren för att följa honom: Endast den som tjänar honom mer än allt annat i världen kommer att bli frälst.

Att tjäna Gud är vägen till evigt liv. Men vi kan bara verkligen tjäna Gud om vi är befriade från vårt egenmäktiga liv utan honom. Endast genom Jesus, vår Frälsare, kan vi bli Guds tjänare. Som vår Herre förväntar sig Jesus av oss en vaken, beständig tjänst som inte avtar, utan förblir trogen till slutet. Denna tjänst liknar ett lopp där det gäller att leva med hängivenhet och kärlek till Herren. Inte allt som utåt ser ut som en tjänst för Herren är verkligen det. Äkta tjänst för Jesus kommer från ett hjärta som är fyllt av hans nåd och präglas av beständig hängivenhet.

Vår tjänst har ett stort löfte: evigt liv. Men denna tjänst bygger på Jesu tjänst för oss: Han har genom sin död förlöst oss och gjort oss till Guds barn. Det är hans tjänst som för oss in i rätt relation till Gud, bevarar oss i honom och leder oss genom hans nåd till evigt liv. Samtidigt kan vi förundras över att vår egen trogna tjänst för Kristus, möjliggjord genom hans nåd, är en del av Guds plan för vår frälsning.

Striden om det eviga livet vinnas av dem som inte gör sin egen vilja, utan Herrens vilja. Hur motiverande är det inte att veta att Kristus själv har visat oss vägen!

I sin största nöd gjorde han inte sin egen vilja, utan Faderns, och blev

därför krönt med ära och härlighet. På samma sätt vill han, när vi tjänar honom av hela vårt hjärta, ära oss och ta emot oss i sin härlighet.

Mt 4:10 Meng

10 Då svarade Jesus honom: "Bort med dig, Satan! Ty det står skrivet: ›Du skall tillbe Herren, din Gud, och honom allena tjäna!‹"

Hebr 9:14 Meng

14 Hur mycket mer kommer då inte Kristi blod, som genom den eviga Anden offrade sig själv som ett felfritt offer till Gud, att rena vårt samvete från döda gärningar, så att vi kan tjäna den levande Guden!

Luk 12:37 Meng

37 Saliga är de tjänare som Herren finner vakande [dvs. tjänande] när han kommer tillbaka! Sannerligen säger jag er: Han kommer att knyta upp sina kläder, låta dem sätta sig till bords och gå fram för att tjäna dem.

Joh 12:26 Meng

26 Om någon vill tjäna mig, så följ mig, och där jag är, där skall också min tjänare vara; om någon tjänar mig, så skall Fadern ära honom.

Mt 4:10; Mt 6:24; Hebr 9:14; Ef 6:7; Luk 12:37; Apg 20:24; Rom 12:11; Rom 16:18; Kol 3:22+24; Kol 2:18; Joh 12:26; Mt 20:26; Mt 20:28; Mt 22:37; Apg 20:24; 2 Tim 4:7-8; Kol 2:18; Luk 22:42; Fil 2:5-11

3.1.11 Villkoren för att följa Jesus är i själva verket villkoren för tidsbegränsad och evig frälsning

Frälsningen har två grundläggande byggstenar, vilket Jesus klagör i villkoren för att följa honom:

3. **Rätt kunskap:** att erkänna och acceptera Jesus som Herre och Messias.
4. **Den praktiska följden:** Denna insikt leder till ett liv som präglas av äkta hängivenhet. Det innebär att
 - Att sätta sina egna behov och önskningar efter Jesu vilja
 - Att villigt ta på sig lidande för Jesu skull

- Att ge sitt liv för Jesus när det behövs
- Och att stå fast vid Jesus och hans budskap – oavsett vilka utmaningar det medför

Endast den som har denna inställning och livsstil som efterföljare kommer att bestå när Jesus kommer i härlighet och vi står inför honom.

Den som däremot vill förlora sitt liv följer denna felaktiga väg:

- Han vill rädda sitt eget liv istället för att anförtro det åt Jesus.
- Han älskar världen eller till och med sin egen familj mer än Jesus.
- Han står inte fast vid Jesus och hans budskap.

En sådan människa kommer inte att erkännas av Jesus när han återkommer i sin härlighet och i sin Faders och de heliga änglarnas härlighet.

Mk 8:34-38 Meng

34 Då kallade han till sig folkmassan och sina lärjungar och sade till dem: "Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors på sig, och så ska han bli min efterföljare. 35 Ty den som vill rädda sitt liv, han ska förlora det; men den som förlorar sitt liv för min skull och för evangeliets skull, han ska rädda det. 36 Vad tjänar det en människa att vinna hela världen, om hon förlorar sitt liv? 37 Vad kan en människa ge i utbyte för sitt liv? 38 Den som skäms för mig och mina ord bland detta otrogna och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för, när han kommer i sin Faders härlighet med de heliga änglarna.» ...

Mt 10:37 Meng

Den som älskar sin far eller mor mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar sin son eller dotter mer än mig är inte värdig mig.

Lk 9:18-23; Joh 16:27; Mt 10:37-39

3.1.12 ALLT för Jesus är det enda räddande livsmotto – och det innebär fullständig hängivenhet till vår Herre efter våra egna möjligheter

Guds ord är fullt av positiv uppmuntran, imponerande förmaningar och ödesdigra varningar om att nu ge ALLT för Jesus. För ur vår mänskliga synvinkel är vår kallelse och vår utvalda ställning inte så fast att den inte kan rubbas. Båda kan påverkas av oss genom våra handlingar. Guds förväntningar och måttstockar på oss är helt individuella, inte absoluta. Vårt personliga ALLT är VÅRT allt i enlighet med våra möjligheter. Ingen behöver ge mer än vad han har. Men ingen kan tillåta sig att ge mindre än han kan, för att inte hamna på en skakig och osäker väg in i evigheten.

Att inte ge ALLT för Jesus nu och i framtiden innebär ingen frälsningslöfte.

Men den som ger ALLT för Jesus NU skapar själv den bästa grunden för sin **nuvarande** och **framtida** närhet till Gud och frälsning.

Var och en har sitt helt personliga ALLT och behöver inte mer och får inte tillåta sig att ge mindre för att inte snubbla.

2 Petr 1, 5-11 Meng

5 Därför måste ni också med all iver i er tro lägga fram dygden, i dygden kunskapen, 6 i kunskapen självbehärsningen, i självbehärsningen ståndaktigheten, i ståndaktigheten gudsfruktan, 7 i gudsfruktan broderlig kärlek, i broderlig kärlek allmän kärlek. 8 För om dessa (egenskaper) finns hos er och ständigt växer, så låter de er inte förbli overksam och fruktlös när det gäller kunskapen om vår Herre Jesus Kristus. 9 Den som däremot saknar dessa (egenskaper) är blind i sin kortsynthet och har glömt bort reningen från sina tidigare synder. 10 Därför, kära bröder, var desto mer ivriga att befästa er kallelse och utvalda ställning, ty om ni gör det, kommer ni säkert aldrig att falla. 11 På så sätt kommer ni att få inträde i det eviga riket tillhörande vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

2 Petr 3, 14 Slt

14 Därför, mina älskade, eftersom ni väntar på detta, sträva ivrigt efter att ni skall befinnas fläckfria och ostraffliga inför honom i frid!

1 Kor 9:25 Slt

25 Men alla som deltar i tävlingen är återhållsamma i allt – de för att få en förgänglig segerkrans, men vi för att få en oförgänglig.

Luk 13:24; Matt 13:44; 2 Petr 3:14; 1 Kor 9:25; Hebr 6:18; 2 Petr 1:1-10; Luk 12:48

*3.1.13 (Endast) den som går på två ben kommer att nå himlen:
hängivenhet för nåd, följa buden för evig frälsning*

Så går vi på två ben på vägen till himlen:

1. 100 % hängivenhet till Gud genom Jesus Kristus: för frälsning och nåd = följa det 1:a till 3:e budet
2. Älska din nästa som dig själv: för att behålla nåden och frälsningen = följa det 4:e till 10:e budet

Att hålla det andra utan att först göra det första räddar definitivt inte.
Ingen ren humanist kommer någonsin att bli frälst.

Att uppfylla det första budet och älska Gud mer än allt annat är grunden för all frälsning och inträdesbiljetten till Guds rike.

Utan Jesus First är allt meningslöst.

Men den som uppfyller 1 kan inte avstå från 2 om han vill komma in i himmelriket. Vi ska älska vår nästa som oss själva, precis som vi ska älska Gud – och det är till och med beviset på att vi älskar Gud.

Vi kan bara gå till himlen på två ben! Vad betyder det att gå på två ben? Jag kan inte gå till himlen på ett ben.

Först när jag inser att Gud är viktigare än allt annat och när jag är beredd att ge upp allt jag har för Jesus och följa Jesus, blir jag en

efterföljare som är värdig sin Herre och kommer att bli frälst. Och det går bara med gudomlig hjälp. Det är bara möjligt genom Guds nåd.

Och även efter min omvändelse förblir det grundläggande att hålla de tio budorden villkoret för att komma in i himlen. Så lär Jesus i bergspredikan och i hela evangelierna.

Den goda nyheten är att om vår grundläggande inställning är rätt, förlåter Jesus oss alltid och tar emot oss, precis som han gjorde med sina lärjungar, som till skillnad från den rike ynglingen lämnade allt och följde Jesus.

Luk 10:27 Meng

Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av all din kraft och av hela ditt sinne” och ”din nästa som dig själv”.

Mt 19:16-26 Meng

17 Om du vill ... komma in i livet, håll buden. 18 ”Vilka?”, frågade han. Jesus svarade: ”Dessa: ’Du skall inte döda, inte begå äktenskapsbrott, inte stjäla, inte bära falskt vittnesbörd, 19 hedra din far och din mor’ och ’du skall älska din nästa som dig själv’.” 20 Den unge mannen svarade honom: ”Allt detta har jag hållit. Vad saknar jag ännu?” 21 Jesus svarade honom: ”Om du vill vara fullkomlig, gå då och sälj allt du äger och ge (intäkterna) till de fattiga, så kommer du att ha en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig!”

22 När den unge mannen hörde detta, gick han bedrövad bort, för han hade en stor förmögenhet. 23 Men Jesus sade till sina lärjungar: ”Sannerligen säger jag er: Det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. 24 Återigen säger jag er: Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.» 25 När lärjungarna hörde detta blev de förskräckta och sade: »Ja, vem kan då bli frälst?» 26 Men Jesus såg på dem och sade till dem: »För människor är detta omöjligt, men för Gud är allt möjligt.

1 Joh 4, 19-21 Meng

19 Vi älskar därför att han först har älskat oss. 20 Om någon säger: »Jag älskar Gud«, men hatar sin broder, är han en lögnare; ty den som inte älskar sin broder, som han ser, kan inte älska Gud, som han inte ser. 21

Och detta bud har vi från honom: den som älskar Gud, han ska också älska sin broder.

Luk 10:27; Matt 18:22; Matt 19:16-26; 1 Joh 1:9; Matt 5-7; 1 Joh 4:19-21

3.1.14 I gudsfruktan ligger frälsningen och inte (bara) i ren vördnad

Den som fruktar Gud behöver inte frukta (Gud).

Den som inte fruktar Gud måste frukta (Gud).

Den som fruktar Gud håller i princip hans bud.

Den som inte fruktar Gud sätter sitt eget ord över Guds ord.

Den som fruktar Gud kommer att få förlåtelse när han syndar.

Den som inte fruktar Gud får ingen förlåtelse i evighet.

Vi älskar Guds helighet i vår tillbedjan.

Vi glömmar Guds helighets fruktan när vi syndar.

Vi reducerar Guds helighets fasa till att endast gälla de ofrälsta. Jesus och apostlarna lär även oss som Kristi efterföljare om Guds helighets fasa. Om vi förlorar Guds helighets fasa, som även kan förgöra hans efterföljare i helvetet, riskerar vi att synda så att vi förlorar vår frälsning.

Och även gentemot de ofrälsta ser vi allt mindre nödvändigheten av att bevara dem från Guds helighets fruktan.

Sammantaget lider vi av en ökande förlust av medvetandet om Guds (fruktansvärda) helighet, som inte låter sig lekas med och konsekvent kommer att fördöma alla ofrälsta och även döma alla frälsta i evighet.

Luk 12:4 Sl

*4 Men jag säger er, mina vänner: ... **Frukta den som, efter att ha dödat, också har makt att kasta i helvetet!** Ja, jag säger er, frukta honom!!*

Lk 12:6-7 Slt

*6 Inte en enda [sparv] är glömd av Gud. 7 Men även håren på ert huvud är alla räknade. **Var därför inte rädda!** Ni är mer värda än många sparvar.*

Rom 11:20-21 Slt

20 Just så! På grund av deras otro har de blivit bortkastade, men du står fast genom tron. Var inte högmodig, utan frukta! 21 För om Gud inte har skonat de naturliga grenarna, kan det hända att han inte skonar dig heller.

Joh 6:20 Slt

*Men han sade till dem: Det är jag, var **inte** rädda!*

Mt 28:3-4; Luk 12:4-12; Rom 11:20-22; Hebr 10:30-31; 2 Kor 5:11; Upp 1:17; Mt 10:1-5; Apg 5:1-11

3.1.15 Din avskiljning från denna värld är villkoret för din frälsning. Den som älskar (Fadern i) himlen mer än denna värld blir frälst

Kristi efterföljare lever i världen, men de tillhör inte den. Jesus förväntar sig att hans lärjungar medvetet distanserar sig från världens värderingar och vägar och lever ett annat, gudcentrerat liv. Denna annorlundahet är det utmärkande kännetecknet för sanna lärjungar.

Den som däremot anpassar sig till världen och antar dess normer lever inte i Jesu efterföljd och kan därför inte bli frälst. Gud uppmanar sina barn att aktivt vända sig bort från denna världs gudlösa mörker, att frigöra sig från dess orenhet och leva ett liv i helighet. Endast på detta sätt kan vi uppleva den fulla löfte som Gud har gett oss som sina barn i evigheten.

Hur övervinns kärleken till världen, och hur kan vi älska Gud mer än världen? Det är kärleken från vår Frälsare, Jesus Kristus, som först älskade oss, och det levande hoppet om den härlighet som väntar oss i evigheten – vare sig det är efter vår död eller efter uppståndelsen.

En sann, pånyttfödd troende som övervinner världen genom Jesus Kristus kommer att ärva evigt liv. Men den som trots Guds stora kärlek hänger sitt hjärta vid världen istället för att älska Gud riskerar att förlora frälsningen.

Gal 1:4-5 Slit

[Jesus Kristus] 4 som gav sig själv för våra synder, för att rädda oss från den nuvarande onda världens gång, enligt vår Gud och Faders vilja, 5 honom tillhör äran i evigheters evigheter. Amen.

Fil 3:18-21 Meng

8 Ty många vandrar – jag har ofta sagt er detta och upprepar det nu med tårar – som fiender till Kristi kors: 19 deras slut är fördärvet, deras gud är magen, och deras ära består i deras skam, deras tankar är bara riktade mot det jordiska. 20 Vår medborgarskap är däremot i himlen, varifrån vi också väntar Herren Jesus Kristus som frälsare, 21 som kommer att förvandla vår ringa kropp till att likna hans härlighetskropp genom den kraft med vilken han också kan underkasta sig alla ting.

1 Joh 5:4-5 Meng

4 Ty allt som är fött av Gud övervinner världen, och detta är den segermakt som har övervunnit världen: vår tro. 5 Men vem är det annars som övervinner världen, om inte den som tror att Jesus är Guds Son?

2 Kor 6:16-18 + 2 Kor 7:1 Meng

16 Hur kan Guds tempel förenas med avgudarna? Vi är ju den levande Gudens tempel, som Gud har sagt: »Jag ska bo bland dem och vandra bland dem; jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk.« 17 Därför säger Herren: ”Gå ut från dem och skilj er från dem, och rör inte vid något orent, så skall jag ta emot er.” 18 ”Jag skall vara er fader, och ni skall vara mina söner och döttr”, säger Herren, den Allsmäktige. 7, 1 Eftersom vi nu har sådana löften, mina älskade, låt oss rena oss från all orenhet i köttet och anden och skapa fullständig helighet hos oss i gudsfruktan!

Gal 1:4-5; Fil 3:18-20; Gal 1:4-5; 1 Joh 4:10; 1 Joh 5:4-5; 2 Kor 6:16-18 + 2 Kor 7:1

3.1.16 Rättfärdighet räddar från döden: Räddande rättfärdighet är inte bara något som tillräknas, utan också en livsstil som står i rätt förhållande till Gud och gör hans vilja.

Rättfärdig inför Gud är nu den som Kristus tilldelar sin rättfärdighet av nåd.

Men endast de som lever rättfärdigt till slutet i enlighet med denna givna rättfärdighet – det eviga livet i himlen – får rättfärdighetens krans, det vill säga: göra rättfärdiga gärningar, kämpa den goda kampen, nå målet, bevara tron oskadd, glädjas över Jesu synliga återkomst.

Sann rättfärdighet inför Gud, som räddar och kvalificerar för himlen, är inte bara något som tillräknas, utan också en livsstil som står i rätt förhållande till Gud och gör hans vilja.

Rom 5:1 Meng

*Eftersom vi nu har blivit rättfärdiggjorda **genom tron**, har vi **fred** med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.*

Upp 22:11 Slt

Den rättfärdige, fortsatt att utöva rättfärdighet!

2 Tim 2:22 Meng

*Fly från ungdomens begär, sträva snarare efter rättfärdighet och **tro**, kärlek och **fred** tillsammans med dem som **av** rent hjärta åkallar Herren!*

Upp 19:6-9 Slt

*6 Och jag hörde något som liknade rösterna från en stor folkmassa och som bruset från många vatten och som ljudet av kraftiga åskdunder, som sade: Halleluja! Ty Herren, Gud, den Allsmäktige, har tagit makten som kung! 7 Låt oss vara glada och jubla och ge honom ära! Ty Lammets bröllop har kommit, och hans hustru har gjort sig redo. 8 **Och hon fick klä sig i fint linne, rent och glänsande, ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet [bokstavligen: "de rättfärdiga gärningarna"]**. 9 Och han sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid! Och han sade till mig: Detta är Guds sanna ord!*

Mal 3:18; Upp 22:11; Rom 5:1; 2 Tim 2:22; 2 Tim 4:7-8; Upp 19:6-9

3.1.17 (Endast) den som följer inbjudan till den himmelska bröllopsmåltiden blir frälst – och endast OM han och hon är klädda i frälsningens och rättfärdighetens kläder

Ja, vi får de frälsande festkläderna till den himmelska bröllopsfesten gratis – genom att tvätta våra kläder i Lammets blod och göra dem vita, det vill säga genom att omvända oss på rätt sätt. Men efter vår omvändelse bevarar vi våra kläder genom att inte låta dem bli besudlade och stulna genom synd eller avvikelse från den smala vägen. (Endast) den som övervinner på detta sätt kommer att kläs i ljusa kläder och vandra med Jesus i evigheten.

De vita kläderna och vår rättfärdighet består också av det vi gör för Gud efter tvätten, av våra gärningar och rättfärdiga verk för Gud.

Här smälter gåvan och våra egna handlingar samman. Vår rättfärdighet är huvudsakligen en gåva, men den är inte bara en gåva. Den bär också frukt i våra liv, som Gud betraktar som en del av vår rättfärdighet.

Vi behöver alltså båda delarna: Guds fria gåva av vår rättfärdighet – så gör han oss överhuvudtaget värdiga att delta i Guds Sons bröllopsmåltid – men också frukten, de gärningar av tro som växer fram i våra liv ur denna av Gud givna rättfärdighet.

Lammets brud är de heliga som har fått frälsningens kläder som en gåva och som gör gärningar som kan bestå inför Gud och som Gud en gång kommer att väva in i det rena vita tyget som han kommer att ge sin brud i himlen.

Upp 22:14 Meng

14 Saliga är de som tvättat sina kläder, så att de får rätt till livets träd och kan gå in genom portarna till staden!

Upp 19:6-9 Slt

Lammets brud fick klä sig i fint linne, glänsande och rent, ty det fina linnet är de heligas rättfärdiga gärningar.

Mt 22:11 Meng

11 Men när kungen gick in för att se på gästerna, märkte han där en man som inte hade klätt sig i bröllopskläder. 12 Då sade han till honom:

”Min vän, hur har du kunnat komma hit utan att ha bröllopskläder på dig?” Mannen blev tyst. 13 Då befälde konungen sina tjänare: »Grip honom i händer och fötter och **kasta honom ut i mörkret utanför!** Där skall det bli högt gråt och tandagnisslan.« 14 Ty många är kallade, men få är utvalda.

Upp 3:4-6 Slt

4 Men du har några få namn även i Sardes **som inte har befleckat sina kläder, och de ska vandra med mig i vita kläder, för de är värdiga.** 5 **Den som övervinner ska kläs i vita kläder, och jag ska inte utplåna hans namn ur livets bok, och jag ska bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar.** 6 Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna!

Upp 19:6-9; Upp 3:5; Upp 22:14; Matt 22:11; Upp 7:14; Upp 16:15; Jes 61:10; Rom 1:17; Rom 3:22; Rom 4:3; 1 Kor 1:30; Fil 3:9; Job 29:14; Matt 5:20; Matt 6:1; Luk 1:75; Rom 6:13+16+18; 2 Kor 3:9; 2 Kor 9:10; Ef 5:9; Fil 1:11; 2 Tim 2:22; Tit 3:5; Ef 2:10; Hebr 6:1; Jak 2:18-26; Upp 7:14; Upp 12:11

3.1.18 (Endast) den som hör Guds ord och handlar därefter blir frälst

Varje gång vi hör Guds ord medför det ett ansvar. Vi måste ta detta på allvar och tillämpa det i våra liv för att bli frälsta. Den som glömmer och inte lever efter Guds ord äventyrar sin frälsning. Frälst blir den som bevarar Guds bud i sitt hjärta och lever efter dem med kärlek och hängivenhet till slutet.

Luk 12:48 Slt

Den som har fått mycket, av honom kommer man att kräva mycket; och den som mycket anförtrotts, av honom kommer man att kräva desto mer.

Upp 3:1-3 Meng

Jag känner dina gärningar: **du** har rykte om dig att du lever, **men du är död.** 2 Vakna upp och stärk de övriga (församlingsmedlemmarna) som var nära döden! Ty jag har **inte funnit dina gärningar fullkomliga inför**

min Gud. 3 Kom därför ihåg hur du har tagit emot och hört (frälsningsbudskapet, eller: frälsningen), håll fast vid det och gå in i dig själv! Men om du inte vill vara vaksam, kommer jag som en tjuv, och du ska säkert inte veta vid vilken timme jag kommer över dig.

Jak 1:22-25 Meng

22 Var dock görare av ordet och inte bara lyssnare, annars bedrar ni er själva. 23 Ty den som bara är lyssnare till ordet, men inte görare, liknar en människa som betraktar sitt ansikte i spegeln; 24 ty efter att han har betraktat sig själv och gått bort, glömmen han genast hur han såg ut. 25 **Men den som har sett in i den fullkomliga frihetens lag och förblir i den, inte som en glömsk lyssnare utan som en verklig görare, han skall bli salig i sitt görande.**

Apg 20:31-32 Meng

31 Var därför vaksamma och kom ihåg att jag i tre år, dag och natt, inte har upphört att under tårar förmana var och en av er. 32 Och nu överlämnar jag er till Gud och hans nåds ord, som har kraft att bygga upp och ge arv bland alla som har helgat sig.

Hebr 2:1-3 Meng

1 Därför måste vi hålla fast vid det vi har hört, så att vi inte förlorar det. 2 För om det ord som förkunnades genom änglar var orubbligt och varje överträdelse och varje olydnad fick sin rättmätiga straff, 3 hur skulle vi då kunna undkomma (straffet) om vi försummar en så stor frälsning?

Luk 12:48; Apg 20:31-32; Hebr 2:1-3; Jak 1:22-25; 2 Petr 1:3-9; Upp 2:4-5

3.1.19 De som lyder Gud och gör hans vilja kommer att bli frälsta

Den som känner Guds vilja och inte gör den kommer att gå förlorad. Det räcker inte att bara bekänna Guds vilja; det avgörande är att vårt liv bekräftar detta genom goda frukter och våra handlingar. Evangeliet förkunnar: Vi blir frälsta enbart genom Guds nåd, utan egna prestationer. Men för att förbli frälsta måste vi ge upp vår egen vilja och

vårt eget liv för att göra Guds vilja. Den som lär ut något annat är en falsk profet, en villfarelse och en varg i fårakläder.

Hur mycket lydnad krävs för att bli frälst? Det är den grundläggande lydnaden hos en Jesu efterföljare som räknas – ett liv som trots felsteg, som hos Petrus, alltid återvänder till Jesus i omvändelse. Den som håller fast vid Jesus och återvänder till lydnad efter varje fall blir frälst.

Det är viktigt att Jesus inte skjuter upp vår omvändelse och ånger, utan betraktar dem som brådskande. Fördröjd lydnad är farlig. Och vem skulle kunna tveka inför en så underbar frälsare? Låt oss snabbt vända oss till Kristus och förbli fast i honom.

Mt 7:24-29 Meng

24 Därför kommer var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem att likna en klok man som byggde sitt hus på klippgrund.

Mt 7:21 Meng

”Inte alla som säger till mig: ‘Herre, Herre’, kommer att komma in i himmelriket, utan bara den som gör min himmelske Faders vilja.

Hebr 5:8-9 Meng

8 Och [Jesus] har, trots sin ställning som Son, lärt sig lydnad genom sitt lidande. 9 Efter att han på detta sätt hade nått fullkomlighet, har han blivit upphovet till evigt frälsning för alla som är honom lydiga.

Mt 7:24-29; Mt 7:21; Hebr 5:8-9; Mt 5:25; Luk 12:58; Ef 4:26; Apg 5:32; Hebr 4:11; Joh 21:15-17

3.1.20 Den som har saltets kraft och motstår synden kommer att bli frälst i slutändan

För Jesus är ett liv i synd – det medvetna och ihållande överträdandet av de tio budorden – oförenligt med en bestående frälsning i evigheten. Som hans lärjungar är vi kallade att bevara ”saltets kraft” i oss: att erkänna våra synder, att avstå från dem och att bevara freden mellan varandra genom att ta hänsyn till våra trosfränders väl. På så sätt förblir vi i frälsningens tillstånd.

Men den som medvetet och utan ånger tolererar synd i sitt liv – den som alltså förlorar sin saltkraft – går oundvikligen förlorad för evigt, även om han utåt sett verkar vara en efterföljare till Kristus.

Men den goda nyheten är att vi inte behöver vara fullkomliga och felfria för att förbli frälsta. Den gode herden söker efter det förlorade fåret tills han hittar det och för det säkert hem. Fadern väntar längtansfullt på den förlorade sonens återkomst. Och precis som vi ska förlåta våra bröder och systrar 70 gånger sju gånger, så kommer också vår Fader i himlen att förlåta oss om och om igen när vi vänder om till honom.

Mt 5:13 Slt

13 Ni är jordens salt. Men om saltet blir smaklöst, vad ska man då använda för att göra det salt igen? Det duger inte till något annat än att kastas bort och trampas under fötterna av människor.

Mk 9:42-50 Meng

42 Och den som förargar en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att han fick en kvarnsten hängd om halsen och kastades i havet. 43 Och om din hand förargar dig [”vill fresta dig till det onda”], så hugga av den! Det är bättre för dig att gå in i livet lemlästad än att ha båda händerna och komma till helvetet, till den outsläckliga elden. 44 45 Och om din fot förleder dig [”vill fresta dig till det onda”], så hugga av den! Det är bättre för dig att gå in i livet som halt än att ha båda fötterna och kastas i helvetet. 46 47 Och om ditt öga förargar dig [”vill fresta dig till det onda”], så riv ut det! Det är bättre för dig att gå in i Guds rike med ett öga än att ha båda ögonen och kastas i helvetet, 48 där masken inte dör och elden inte slocknar. 49 Ty alla kommer att saltas med eld [som varje offerdjur kryddas med salt]. 50 Salt är något gott, men när saltet har blivit smaklöst, hur ska ni då återge det dess krydda? Ha salt i er och håll fred med varandra.

Jak 1:12 Slt

12 Salig är den man som uthärdar prövningen, ty efter att ha bestått prövningen skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.

Mk 9:42-50; Mt 5:13; Jak 1:12; Luk 15:7; Mt 18:22; Luk 15:20-24

3.1.21 *De som älskar Gud genom Jesus mer än sig själva och som älskar sin nästa lika mycket som sig själva kommer att bli frälsta.*

Vår frälsning är knuten till personen Jesus. Han måste vara viktigare för oss än allt annat. Det är den viktigaste förutsättningen för vår frälsning.

Och det andra villkoret för frälsning till evigt liv är att inte döma andra och att behandla dem minst lika väl som sig själv.

Den som däremot älskar sig själv mer än andra har gått genom den breda porten och befinner sig på den långa vägen till fördömelse.

Mk 12:28-31

*"Vilket bud är det första av alla?" 29 Jesus svarade: "Det första är: 'Hör, Israel: Herren, vår Gud, är den ende Herren. 30 Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt sinne och av all din kraft. ' Det andra är detta: Du skall **älska din nästa som dig själv**. Inget annat bud är större än dessa.*

Lk 14:33 Slt

33 Så kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han har.

Mt 7:12-14 Meng

12 Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem, för i detta ligger (uppfyllelsen av) lagen och profeterna. – 13 Gå in (i Guds rike) genom den trånga porten, ty bred är den port och bred är den väg som leder till fördärvet, och många är de som går in därigenom. 14 Trång är däremot den port och smal är den väg som leder till livet, och få är de som finner den."

Mt 7:1-2 Meng

1 Döm inte, så att ni inte blir dömda! 2 För med samma dom som ni dömer kommer ni att dömas, och med samma mått som ni mäter kommer ni att mätas.

Mk 12:31; Mt 7:12-14; Mt 7:1; Jak 2:8-13; Jak 4:10-12; Mt 25:31-46; Mt 18:21-35; Mt 6:12; Joh 13:34; Lukas 6:27-35

3.1.22 (Endast) den som är förlåten och som själv förlåter
kommer att se Guds frälsning

I början av varje relation till Gud står förlåtelsen. Den som inte är förlåten för sina synder inför Gud är inte och kommer inte att bli frälst.

Den som förlåter sina trosfränder och alla människor utan begränsningar och från hjärtat är frälst och förblir frälst. Den som INTE UTAN BEGRÄNSNINGAR och FRÅN HJÄRTAT förlåter sina trosfränder och andra människor och inte omvänder sig, kommer under Guds vrede och oförlåtelse för sina egna synder och hamnar i (evigt) fängelse för att sona sina egna synder.

Gud lämnar tidsramen för vår egen förlåtelse gentemot andra tillräckligt öppen för att ge oss möjlighet att bearbeta det som har hänt. Och han sätter den så snäv och därmed så brådskande att vi vet att vårt (eviga) liv beror på vår omedelbara förlåtelse. Jesus och apostlarna förlät själva omedelbart och snabbt och satte därmed ett exempel och en standard för oss.

Mt 6:12 Meng

12 Och förlåt oss våra skulder, såsom även vi har förlåtit våra skuldare!

Mt 18:20-34 Meng

*›Du onda tjänare! Jag har efterskänkt dig hela skulden, eftersom du bad mig om det. 33 Borde du inte också ha visat barmhärtighet mot din medtjänare, så som jag har visat barmhärtighet mot dig?‹ 34 Och **full av vrede** överlämnade hans herre honom till **torterna**, tills han hade betalat hela sin skuld. 35 På samma sätt kommer också min himmelske Fader att göra med er, **om ni inte var och en förlåter er broder av hjärtat.**”*

1 Kor 4:12+13 Meng

12 När man smädar oss, välsignar vi; när man förföljer oss, är vi tålmodiga; 13 när man förolämpar oss, svarar vi med vänliga ord.

Mt 6:12; Mt 6:12; Mt 18:20-34; Mt 6:14-15; Lk 23:34; 1 Kor 4:12+13; Ef 4:20-32; Mt 5:25+26; 1 Joh 3:15

3.1.23 Den som älskar sina trosfränder kommer att nå evigt liv

Kärleken till våra trosfränder har av Jesus framhållits som det viktigaste nya budet. Den som hatar sina trosfränder visar därmed att han antingen aldrig varit riktigt omvänd eller, om han en gång varit omvänd, förlorar det eviga livet från Gud. Sann efterföljelse visar sig i den kärlek vi visar varandra.

Mord börjar redan i våra tankar. Ilska mot en broder eller syster och en föraktfull attityd för oss redan inför Guds domstol. Allvarliga förolämpningar, som motsvarar ett mentalt mord, gör oss skyldiga inför Gud till helvetets eld.

Gud ger oss bara en kort tid för att reda ut vårt förhållande till våra bröder och systrar. Han gör det tydligt hur brådslande det är, för vi vet inte hur mycket tid vi har kvar för att vända oss från denna livsfarliga synd.

Joh 13:34 Meng

34 Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra; såsom jag har älskat er, så skall också ni älska varandra.

1 Joh 3:14 Meng

14 Vi vet att vi har gått över från döden till livet, eftersom vi älskar våra bröder. Den som inte älskar (sin broder) förblir i döden.

Mt 5:22 Slt

22 Men jag säger er: Var och en som utan orsak är arg på sin broder skall dömas. Den som säger till sin broder: Raka!, skall dömas av högsta rådet. Den som säger: Du dåre!, skall dömas till helvetets eld.

Mt 5:23-26 Meng

23 När du alltså bringar din offergåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, 24 så lämna din gåva där framför altaret och gå först och förson dig med din broder; sedan gå och offra din gåva! 25 Var beredd att förlikas med din motståndare utan dröjsmål, så länge du fortfarande är på väg (till domaren) med honom, så att din motståndare inte överlämnar dig till domaren och domaren överlämnar dig till rättstjänaren och du sätts i fängelse. 26 Sannerligen

säger jag dig: Du kommer säkert inte ut därifrån förrän du har betalat den sista penningen.

Joh 13:34; 1 Petr 1:22; Mt 5:22; 1 Petr 1:22; Ef 4:26; Luk 12:58; Mt 5:23-26

3.1.24 Den som bevarar sig själv och andra ett oskadat samvete inför Gud, kommer att bli frälst

Att ständigt handla mot sitt eget samvete är andligt dödligt – både för den efterföljare av Kristus som gör detta och för den som genom sitt beteende förleder andra till att göra det. Ett oskadat samvete inför Gud bevarar oss i frälsningen och är därför avgörande. Vårt samvete behöver kontinuerlig övning och tydlig vägledning genom Guds ord för att formas efter hans vilja.

Varje Kristi efterföljare har ett individuellt samvete som utvecklas under troens liv. Därför bör vi inte döma varandra utifrån yttre omständigheter eller formaliteter. Kristi kärlek uppmanar oss snarare att inte försätta våra medbröder och systrar i samvetsstrider genom kärlekslöst beteende eller bristande hänsyn. Den som förleder andra att handla mot sitt samvete kan förstöra dem andligt – ett fruktansvärt och allvarligt misslyckande.

Den normala inställningen för en efterföljare av Kristus är att ständigt leva inför Gud med ett rent, oskadat samvete. Varje varaktig avvikelse som skadar samvetet äventyrar relationen till Gud och därmed också frälsningen.

Kristi kärlek driver oss att skydda våra troende bröder och systrar och att bevara oss själva på frälsningens väg. Ett rent samvete leder till liv, medan ett sårat samvete leder till andlig död. Därför är det nödvändigt för frälsningen att forma vårt samvete och stärka det genom Guds ord för att leva efter hans vilja. På så sätt förblir vi och våra bröder och systrar i Guds beskydd och närhet.

1 Tim 1:5 Meng

5 Men det slutgiltiga målet med frälsningsförkunnelsen är kärlek som kommer från ett rent hjärta, ett gott samvete och en uppriktig tro.

1 Tim 1:19 Slt

[Kämpa den goda kampen] 19 genom att bevara tron och ett gott samvete. Detta har några av sig kastat bort och därför lidit skeppsbrott i tron.

Rom 14:15+20 Slt

15 Men om din broder blir bedrövad på grund av maten, så vandrar du inte längre i kärlek. Förstör inte med din mat den för vilken Kristus har dött! ...

20 Förstör inte Guds verk på grund av mat!

Rom 14:15-23; 1 Kor 8:13; Matt 18:6; Mark 9:42; Apg 24:16; 1 Tim 1:5; 1 Tim 1:19; Hebr 13:18; 1 Petr 3:16; 1 Joh 3:20+21; 1 Tim 4:1-3; 1 Kor 3:17; 2 Tim 3:16; 1 Joh 1:8-9; 1 Joh 3:21; 1 Kor 4:4

3.1.25 Den som lever sexuellt rent i Guds ögon kommer att komma till himlen

Den som lever i sexuell renhet enligt Guds måttstockar kommer att nå himmelriket. Guds ord gör det otvetydigt klart att otuktiga, äktenskapsbrytare och andra som fortsätter att begå sexuella synder inte kommer att ärva Guds rike. De troende ska inte bedra sig själva i detta avseende.

Guds nåd är oändlig och gäller alla som omvänder sig från sina synder och inte längre lever i dem. Vi kan alltid omvända oss från enskilda synder, och Jesus förlåter oss, som han själv lär oss, 70 gånger 7 gånger och mer. Denna stora och trofasta nåd är vår fasta grund.

Men denna nåd får inte missförstås: Jesus tolererar inte ett medvetet, varaktigt umgänge med synd i våra liv, och det gäller särskilt sexuella synder. Den som medvetet tolererar synd utan att bekämpa den, ställer sig utanför Guds nåd. Jesu kallelse är tydlig: omvändelse, renhet och ett liv som hedrar Gud.

Mt 5:27-30 Slt

*[Jesus talar] 27 Ni har hört att det sagts till de gamla: »Du skall inte begå äktenskapsbrott!« 28 Men jag säger er: **Den som ser på en kvinna för att begära henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.** 29 Men om ditt högra öga blir en stötesten [till synd], så riv ut det och kasta bort det! **Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet.** 30 Och om din högra hand är en frestelse [till synd] för dig, så hugga av den och kasta bort den! **Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet.***

Mt 19:4 Slt

4 Men han svarade och sade till dem: Har ni inte läst att Skaparen från början skapade dem till man och kvinna?

1 Kor 6:9-10 Slt

9 Vet ni inte att de orättfärdiga inte ska ärva Guds rike? Bedra er inte: varken otuktiga eller avgudadyrkare, varken äktenskapsbrytare eller mjukisar, varken pojkförförare, 10 varken tjuvar eller giriga, varken drinkare eller smädare, varken rövare ska ärva Guds rike.

Upp 22:14-15 Meng

7 Den som segrar skall ärva detta (det nya Jerusalem i himlen), och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. 8 Men ... de orena ... de otuktiga ... skall få sin del i sjön som brinner med eld och svavel: detta är den andra döden.

Mt 5:27-30; 1 Kor 6:9-10; Gal 5:19-22; Upp 21:7-8; Upp 22:14-15; 2 Petr 2:20; Mt 18:22; Mt 19:4

3.1.26 Att hantera pengar på rätt sätt är en viktig förutsättning på vägen till himlen

Jesus säger tydligt att vi inte kan tjäna både Gud och pengarna ("mammon") samtidigt. Endast den som tjänar Gud ensam och har en gudfruktig inställning till sina ägodelar kommer att bli frälst. Den som däremot hänger fast vid sin rikedom kan inte nå himmelriket.

Även den som börjar bra med Kristus, men sedan ger efter för rikedomens lockelser, förlorar sin andliga frukt och äventyrar sin frälsning. Ett liv som präglas av strävan efter ägodelar leder bort från Gud och till evig separation. Vägen till evig frälsning kräver att vi ständigt sätter Gud över allt – även över våra ägodelar.

Två saker skyddar mig från rikedomens faror:

- Att inte sätta min tillit till pengar, utan till Gud
- Att dela med mig av min rikedom och ge generöst

Den som hanterar sina ägodelar på detta sätt lever efter Guds vilja och kommer att vinna evigt liv.

Mt 6:24 Sl

Ni kan inte tjäna både Gud och mammon!

Mk 10:23+25 Sl

23 Hur svårt är det inte för de rika att komma in i Guds rike! ... 5 Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.

Mk 4:18-19 Sl

18 Och de som såtts bland törnen är de som hör ordet, 19 men denna världens bekymmer och rikedomens bedrägeri och begäret efter andra ting tränger in och kväver ordet, så att det blir ofruktbart.

Mt 6:24; Mk 10:23-25; Mk 4:18-19; Mt 3:10; 1 Tim 6:17-19; Jak 5:3; Mt 4:10; 1 Joh 3:17; Fil 4:11-13

3.1.27 Den som tjänar som föredömlig ledare kommer att bli frälst

Kristna ledare ska inte utöva herravälde, utan tjäna som förebilder för sin hjord. Deras slutgiltiga frälsning – att vinna den oförgängliga segerkransen av härlighet – beror på att de utövar sitt ämbete troget, ödmjukt och samvetsgrant.

Endast den som lever sitt ämbete i hängivenhet till sina troende bröder och systrar kommer att uppnå evigt liv och bli rikligt belönad av Gud.

Mk 10:44 Slt

44 Och den av er som vill bli den förste, han skall vara allas tjänare.

1 Petr 5, 2-4 Meng

2 Vakta den hjord som Gud har anförtrott er och övervaka den, inte av tvång, utan med glädje och villighet enligt Guds vilja, inte av girighet, utan med hängivenhet, 3 inte som härskare över de (församlingar) som har anförtrotts er, utan som förebilder för hjorden; 4 då skall ni också, när den högste herden uppenbarar sig, få den oförgängliga härlighetens segerkrans.

Mt 24:45-51 Meng

45 Vem är då den trogne och kloke tjänaren som hans herre har satt över sina tjänare för att ge dem mat i rätt tid? 46 Salig är en sådan tjänare (att prisa) som hans herre finner i sådan syssla när han kommer tillbaka. 47 Sannerligen säger jag er: Han kommer att sätta honom över alla sina ägodelar. 48 Men om en sådan tjänare är ond och tänker i sitt hjärta: 'Min herre dröjer länge!', 49 och börjar slå sina medtjänare och äta och dricka med de berusade, 50 så kommer en sådan tjänares herre, en dag då han inte väntar det och en timme som han inte känner till, 51 och han kommer att låta hugga honom i stycken och ge honom hans plats bland hycklarna: där kommer det att vara högt gråt och tandagnisslan.

Mk 10:44; Mt 24:45-51; 1 Petr 5:1-5; 3 Joh 1:9-11; Lk 12:42-45; Mt 24:45-51

3.1.28 De flitiga kommer att ärva frälsningen

Lättja leder till andlig död, medan flit leder till överflöd och liv. Fyll tomheten i dig med Guds kärlek och tjänst för honom, istället för att slösa bort den genom lättja. På så sätt kommer du att bevara ditt andliga liv och vinna evigt liv.

Att använda sin fritid och kraft till Kristi ära och till andras bästa innebär att följa Kristus.

Även som Jesu efterföljare och tjänare är det möjligt att gå förlorad genom underlåtenhet, även om det inte finns några uppenbara synder. Det räcker med att inte göra något av sitt liv och inte använda de gåvor som Gud har anförtrott en för honom. Den som begraver sina talanger och inte använder dem för Guds rike kommer att gå förlorad.

Fritt utrymme i livet som inte fylls med Kristus och för Kristus tas lätt över av djävulen. Den som använder sina gåvor, sin tid och sin kraft för att leva ett lat och självcentrerat liv visar att han inte följer Kristus utan djävulen. Att vara en sann efterföljare innebär att aktivt ställa sitt liv i Guds tjänst.

Mt 25:23,26 Slt

23 Hans herre sade till honom: Bra, du gode och trogne tjänare! Du har varit trogen i det lilla, jag vill sätta dig över mycket; gå in till din herres glädje! ...

*26 **Du onda och lata människa!**, sade hans herre då. ... 28 Ta ifrån honom talenten och ... kasta denna **odugliga slav** ut i mörkret. Då börjar **det stora gråtandet och tandagnisslandet**.*

Jer 48:10 Meng

Förbannad vare den som försummar Herrens verk.

Spr 12, 24 Slt

24 Den flitiges hand skall härska, men den late måste utföra tvångsarbete.

Mt 25:23-30; Jer 48:10; Spr 12:24; 1 Tim 5:13-15; Hebr 6, 4-12; 2 Tess 3, 10-12; Apg 9, 36ff; Hes 16, 49-50; 5 Mos 8, 10-20

3.1.29 De som gör gott till slutet kommer att ärva Guds frälsning

För Gud räknas vårt nuvarande tillstånd – hur vi är med honom i dödsögonblicket. Detta tillstånd avgör om Gud betraktar oss som

rättfärdiga enligt eller inte. Gud lägger större vikt vid vårt grundläggande tillstånd än vid enskilda handlingar.

De sanna frälstas liv präglas av en oavbruten strävan att göra det goda. Inget annat motsvarar livet för en sann efterföljare av Jesus. Troende måste lära sig att göra det goda, växa i det och göra det till en vana. Men de måste också vara vaksamma och outtröttligt göra det goda till slutet. Endast den som inte slutar att göra gott bär frukt för Gud – och endast de som bär frukt blir frälsta.

Gud är trofast och glömmer inte våra tidigare goda gärningar, även om vi upplever perioder av svaghet eller bakslag. Men endast de som förblir trofasta till slutet i ett grundläggande liv fullt av goda gärningar blir arvtagare till löftet om evigt liv.

Oavsett hur långt någon var från Gud före omvändelsen eller på sin väg – en fläckfri nystart är möjlig när som helst fram till vårt sista andetag. Denna omvändelse ger nytt liv och öppnar vägen till evig frälsning.

Rom 2:6-8 Meng

6 Han kommer att belöna var och en efter hans gärningar, 7 nämligen evigt liv (kommer han att ge) dem som uthålligt håller fast vid goda gärningar och strävar efter härlighet, ära och oförgänglighet; 8 däremot (sin) vrede och förtörnelse dem som är envisa och inte lyder sanningen, utan tjänar orättfärdigheten.

Mt 24:45-51 Meng

*45 Vem är då den trogne och kloke tjänaren, som hans herre har satt över sina tjänare för att ge dem mat i rätt tid? 46 Salig är en sådan tjänare, som hans herre finner i sådan syssla när han kommer tillbaka. 47 Sannerligen säger jag er: Han kommer att sätta honom över alla sina ägodelar. 48 Men om en sådan **tjänare** är ond och i sitt hjärta tänker: ' , min herre dröjer med att komma!', 49 och **börjar slå sina medtjänare** och äta och dricka med de berusade, 50 så kommer en sådan tjänares herre en dag då han inte väntar det och en timme som han inte känner till, 51 och **han kommer att låta hugga honom i stycken och ge honom hans plats bland hycklarna: där kommer det att vara högt gråt och tandagnisslan.***

Luk 15:32 Meng

32 Vi måste ju vara glada och jubla! För din bror var död och har blivit levande igen, han var förlorad och har blivit återfunnen.

Rom 2:6-8; Matt 24:45-51; Luk 15:32; Hes 18:22-24; Hes 33:13; Luk 15:32; Luk 8:14; Matt 7:19; Hebr 6:10-12; Upp 22:11; 1 Tim 6:17-20; Jos 24:20; Luk 6:27-38; Gal 6:9; 3 Joh 1:11; 1 Petr 2:12; Hebr 10:24; Upp 2:23-27

3.1.30 Helgelse och renhet på vägen är vägen till himlen

Endast den som uppriktigt strävar efter ett helgat liv och renar sitt hjärta och håller det rent kommer en dag att få se Gud. Helighet och renhet i hjärtat är oundgängliga för gemenskapen med honom i evigheten.

En aktiv användning och avskiljning från den mörka, gudlösa världen samt ett liv i renhet är vad Guds barn måste göra för att också få uppleva den slutgiltiga upptagningen hos Gud i evigheten i dess fulla löfte.

Den som inte gör framsteg i reningen och avskiljandet från världen kommer inte att se uppfyllelsen av Guds största löften.

Endast den som renar sitt hjärta och håller det rent kommer att se Gud i evigheten. Helgelse och renhet är nyckeln till full gemenskap med Herren.

1 Tess 4:3 Meng

Ty detta är Guds vilja, er helgelse.

Hebr 12:14 Slt

14 Sträva efter fred med alla och efter helighet, utan vilken ingen kommer att se Herren!

1 Joh 1:8 Meng

9 Om vi (men) bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

4 Mos 19:20 Slt

Men om någon är oren och inte vill rena sig, skall han utrotas ur församlingen, ty han har besudlat Herrens helgedom; reningsvattnet har inte sprutats på honom, därför är han oren.

1 Joh 3, 2-3 Meng

2 Vi skall se honom som han är. 3 Och var och en som sätter sitt hopp till honom renar sig, liksom han (också) är ren.

Mt 5:8 Slt

8 Saliga är de som är rena i hjärtat, ty de skall se Gud!

Mt 5:8; 2 Kor 6:14-18 + 2 Kor 7:1; 1 Tess 4:3; Hebr 12:14; 1 Joh 1:8; 4 Mos 19:20; 1 Joh 3:2-3

3.1.31 Lämplig avhållsamhet och kamp mot ditt gamla jag, lustar och begär räddar

En viktig egenskap hos sanna troende är deras kamp mot de lustar som strider i världen och i dem själva. De lever inte ett hejdlöst liv, utan lever i beslutsamhet och avhållsamhet.

Gud lämnar oss inte i ett vakuum: Gudsfruktan, kampen genom Anden mot den gamla naturen, att göra det goda och det förväntansfulla väntandet på Jesus är den bästa och mest tillfredsställande ersättningen för det vi lämnar bakom oss. På så sätt blir vi stärkta att leva ett liv som hedrar Gud.

Vår kamp mot vår gamla jordiska natur ("köttet") är en normal del av vår väg till himlen. Vi lever inte längre i a syndiga mönster som misshagar Gud: sexuell omoral, skamlöshet, onda passioner, girighet – som är avgudadyrkan – och andra orena saker som härrör från vår köttsliga natur. Dessa saker väcker Guds vrede.

När vi omvände oss avstod vi i princip från denna livsstil. Men kampen mot dessa gamla begär kvarstår, och vi är kallade att "döda" dem och helt avstå från dem. Detta mål är en pågående process. Vi är ännu inte fullkomliga på denna väg, och det är inget tecken på bristande frälsning

att vi kämpar med dessa strider och även upplever nederlag – de hör till det dagliga korset för varje frälst efterföljare av Jesus Kristus.

Endast genom sund förmaning och biblisk undervisning kan vi förbli i en sund tro. Denna tro leder oss till att överge det gamla gudlösa livet och frambringa goda gärningar som frukt för Guds ära, andras väl och som vittnesbörd för världen. En äkta tro på Jesus hindrar oss gång på gång från att följa det gamla människans begär och gör oss i stånd att övervinna dessa frestelser.

Det kan visserligen hända att vi misslyckas på vägen, men Jesus är trofast och förlåter oss när vi bekänner våra synder och vänder om till honom (1 Joh 1:8-9). Det avgörande är att vår stora livlina präglas av ett medvetet förnekande av denna världs begär och lustar. Endast om vi förblir på denna väg kommer vi i slutändan att bli slutgiltigt och evigt frälsta.

Rom 8:13 Slt

13 Ty om ni lever efter köttet, måste ni dö; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva.

Jak 1:12-16 Meng

12 Salig är den man som uthärdar frestelsen! Ty efter att han har prövats kommer han att få livet som en segerkrans, som han har lovat dem som älskar honom. 13 Ingen som frestas (till det onda) skall säga: "Jag frestas av Gud", ty Gud kan inte frestas av det onda, och han frestar inte heller någon. 14 Nej, var och en frestas (till det onda) genom att han lockas och lockas av sin egen lust. 15 När lusten har fått fäste, föder den synd, och synden, när den har nått sin fullbordan, föder döden.

1 Joh 5, 4-5 Meng

4 Ty allt som är fött av Gud övervinner världen, och detta är den segermakt som har överunnit världen: vår tro.

5 Vem annan är det som övervinner världen, om inte den som tror att Jesus är Guds Son?

Rom 8:13; Jak 1:12-16; 1 Joh 6:4-5; 1 Joh 6:4-5; Ef 2:3; Gal 5:24; 2 Petr 1:3-5; Matt 5:29; Rom 8:13; Gal 6:7; 1 Joh 4:4; 2 Petr 2:9; Hebr 2:17-18; 1 Joh 1:8-9

3.1.32 Frälsningen finns ”i Kristus” – och så länge jag är ”i Kristus” är jag i och har frälsningen

Frälsningen finns nu enbart i Kristus. Vår uppgift som troende är att förbli i Kristus till vår död.

Utanför Kristus finns det inget liv, varken nu i denna värld eller i den kommande. All nuvarande och framtida frälsning och härlighet finns endast i Kristus.

Det finns två stadier av att inte förbli i Kristus:

1. I faser: Då kommer vi att skämmas vid Kristi återkomst, men ändå bli frälsta.
2. Grundläggande: Om vi permanent lämnar vår ställning **i Kristus**, där frälsningen finns, kommer vi att gå förlorade.

Vi kommer att skämmas för att vi *periodvis* inte har förblivit i Kristus, för att vi inte har utnyttjat alla möjligheter som Gud har lagt i våra liv, vi har inte utnyttjat hela potentialen i ett liv för Gud. Men med vår stora livlina har vi fortfarande förblivit i Kristus och vi kommer att bli frälsta.

Om vi inte förblir ”i Kristus” med hela vårt liv. Då skiljer vi oss medvetet från vinstocken, allt som vinstocken har och utgör och som vi har fått genom vår förbindelse med vinstocken är inte längre vårt, eftersom vi har skiljt oss från Kristus och han då, enligt sitt ord, inte längre har förblivit i oss. Om vi är sådana vinstockar som är avskilda från Jesus, vinstocken, kommer vi att kastas bort och vissna. Då kommer vi att kastas i elden och brinna upp.

Allt, ja allt i detta liv beror på att vi förblir ”i Kristus”.

Och var går gränsen mellan ett "lätt" att inte förbli i Kristus, som inte kostar oss vår frälsning, och ett "allvarligt" att inte förbli i Kristus, som berövar oss vår frälsning?

Det vet bara vår Herre själv. För OSS är det dock bäst att alltid och hela tiden sträva efter att vara i Kristus, att förbli i honom och att bli starka i honom och låta Gud bevara oss i honom. Då är vi på den säkra sidan när det gäller vår frälsning OCH vi kommer inte heller att skämmas när Kristus kommer.

2 Kor 5:17 Meng

17 Om någon är i Kristus, är han en ny skapelse. Det gamla har gått, se, det nya har kommit!

1 Joh 2, 28 Slt

28 Och nu, barn, förbliv i honom, så att vi kan vara frimodiga när han uppenbarar sig och inte behöver skämmas inför honom vid hans återkomst.

Joh 15:4-6 Meng

*4 **Förbliv i mig, så förblir jag i er.** Liksom vinstocken inte kan bära frukt av sig själv om den inte förblir i vinstocken, så kan inte heller ni om ni inte förblir i mig. 5 Jag är vinstocken, ni är grenarna. **Den som förblir i mig och jag i honom, han bär rik frukt.** Utan mig kan ni inte göra något. 6 Den som inte förblir i mig kastas bort som en gren och vissnar. Sedan samlas de ihop och kastas i elden, där de brinner upp.*

2 Kor 5:17; 1 Joh 2:28; Joh 15:4-6; Apg 4:12; Joh 1:4; Joh 14:6; Ef 1:10; Ef 2:7

3.1.33 Frälsning genom rätt inställning: ödmjukhet och nåd räddar från döden

Även den mest hängivna kristna gör i slutändan bara det han eller hon är skyldig Gud. Att erkänna detta är frälsning för själen. Det handlar inte bara om att undvika att förlita sig på våra gärningar för vår frälsning.

Det handlar också om att avvärja en anspråksfullhet som Guds lärjungar

på grund av våra uppenbara "följare-prestationer". **Gud är inte skyldig oss något, inte ens de mest hängivna kristna.** Men Gud ger gärna sin nåd och kärlek och uppfyller sina löften till dem som kommer till honom i ödmjukhet.

Mt 18:23-28 Meng

26 "Ha tålmod med mig, jag ska betala dig allt." 27 Då förbarmade sig Herren över denne tjänare, han släppte honom fri och efterskänkte honom också skulden.

Lk 17:10 Meng

När ni har gjort allt som ni har fått förordnat, säg: ›Vi är ringa [fattiga] tjänare; vi har bara gjort vår plikt.

1 Kor 4:7 SlT

7 För vem ger dig företräde? Och vad har du som du inte har fått? Men om du har fått det, varför berömmar du dig då som om du inte hade fått det?

1 Kor 15:10 Meng

10 Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har gjort mycket mer än alla de andra, men inte jag, utan Guds nåd som är med mig.

Lk 17:10; 1 Kor 4:7; 1 Kor 15:10; Mt 18:23-28; 1 Kor 4:7; Rom 11:5-6; 1 Kor 4:2; 1 Kor 15:10; Mt 18:23-28

3.1.34 Den som lever på ett sätt som gör honom eller henne värdig den kommande världen blir frälst

Evangeliet är ett kall som man först måste visa sig värdig genom hängivenhet till Jesus, trofasthet och goda gärningar i Gud till slutet för att bli slutgiltigt frälst.

De som bevarar sin tro och sina goda gärningar till slutet kommer att bli värdiga den kommande världen och slutgiltigt räddade för evigt.

Våra egna böner och andras böner för oss är ett starkt stöd för att vi ska hålla oss på den väg som gör oss värdiga att uppnå Guds rike och evig frälsning.

Mt 10:38 Slt

38 Och den som inte tar sitt kors och följer mig är inte värdig mig.

Lk 21:36 Slt

Vaka därför alltid och be att ni må bli värdiga att undkomma allt detta som skall ske och att stå inför Människosonen!

Upp 3:4+5 Slt

4 Men du har några få namn i Sardes som inte har befleckat sina kläder, och de ska vandra med mig i vita kläder, för de är värdiga. 5 Den som segrar ska kläs i vita kläder, och jag ska inte utplåna hans namn ur livets bok och jag ska bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar.

Mt 10:38; Luk 21:36; Upp 3:4+5; Luk 3:8; Mt 22:8; 1 Tess 2:4; 2 Tess 1:5; 2 Tess 1:11

3.1.35 Den som stannar kvar blir räddad

Kristus räddar oss i sin barmhärtighet – det är orsaken till vår frälsning. Vår uppgift är att stanna hos honom och leva våra liv på ett sätt som behagar honom. Vägen till himlen består i att förbli i tro och kärlek och leva ett helgat liv med omtanke och hängivenhet.

Övningen att älska och ära Gud bär i sig löftet om det nuvarande och det framtida livet. Det är en bestående hållning att stanna kvar, en livsstil som hedrar Jesus och överensstämmer med evangeliet. Den som håller fast vid Jesus och denna livsstil till slutet, vare sig det är till sin död eller till Jesu återkomst, kommer att bli evigt frälst.

Genom tron på Kristi barmhärtighet blev vi frälsta. Genom att hålla fast vid denna tro kommer vi att bli frälsta. Guds ord uppmanar oss att bevara oss i Guds kärlek – genom praktiserad tro, bön i den Helige Ande och ständig förväntan på Guds barmhärtighet vid Kristi ankomst.

Joh 8:31 Meng

31 Jesus sade till de judar som hade kommit att tro på honom: ”Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar.

1 Tim 2:14-15 Meng

Hon [kvinnan som kön] 15 kommer dock att bli frälst genom att föda barn, förutsatt att hon [kvinnan som individ] förblir i tron, i kärleken och i en förnuftig helgelse.

1 Tim 4:8 Slt

8 För kroppslig träning är till liten nytta, men gudsfruktan är till nytta för allt, eftersom den har löftet om detta och det kommande livet.

Joh 8:31; 1 Tim 2:14-15; 1 Tim 4:8; Joh 15:5-6; 1 Joh 3:14-15; 1 Tim 4:8; Gal 6:8-9; 1 Kor 15:2; Joh 8:31; Mt 10:22; Hebr 10:39; Jud 1:20-21

3.1.36 Den som håller fast kommer till himlen

Håll fast vid evangeliet, håll fast vid livets ord, håll fast vid Jesus, håll fast vid en efterföljelse som kan bestå i Jesu ögon – och du kommer att vinna evigt liv.

Hebr 3, 14 Slt

*14 Ty vi har fått del i Kristus, om vi **håller fast vid** den första **förtröstan till slutet**.*

1 Joh 2, 24 Slt

24 Det ni har hört från början, det ska stanna kvar i er. Om det ni har hört från början stannar kvar i er, så kommer också ni att stanna kvar i Sonen och i Fadern.

Fil 2:16 Meng

*16 **Håll fast vid livets ord**, till min ära på Kristi dag, så att jag inte har sprungit förgäves och inte arbetat förgäves.*

Upp 2:25 Meng

25 Håll bara fast vid det ni har, tills jag kommer! 26 Och den som övervinner och förblir i mina gärningar till slutet, honom vill jag ge makt över hedningarna, 27 och han skall valla dem med järnspira, såsom man

krossar lerkärl, 28 liksom också jag har fått (sådan makt) av min Fader, och jag vill ge honom morgonstjärnan.

Hebr 3:7-14; 1 Joh 2:24; Fil 2:16; Fil 2:16; Upp 2:25; Hebr 6:11-12; 1 Kor 15:1-2

3.1.37 De tålmodiga blir saliga

Tålmod i väntan på Herren, i förening med en livsstil som är helt inriktad på honom, är den viktigaste egenskapen för den slutgiltiga och saliga föreningen med honom vid hans återkomst.

Ståndaktighet i lidandet, uthållighet till slutet, tålmod och att hålla fast vid Gud – det var vägen till frälsning i det gamla förbundet och det är det också idag i det nya förbundet.

Det är Kristi medkänsla och nåd som bär oss. Han tillåter inte att vi prövas utöver vår förmåga, precis som han var barmhärtig mot Job. Om vi håller fast vid honom kommer han att leda oss genom allt och till evig frälsning.

Jak 5:7-11 Meng

7 Var därför uthålliga, kära bröder, tills Herrens ankomst! ... 11 Se, vi prisar dem som har uthålligt väntat. Ni har hört om Jobs uthållighet och om det slut som Herren gav honom; förstå därför att Herren är rik på medkänsla och full av barmhärtighet.

Hebr 6:11-15 Meng

*11 Men vi önskar innerligt att var och en av er må visa samma iver för att hålla fast vid hoppet med full visshet till slutet, 12 så att ni inte blir slöa, utan följer förebilden för dem som genom tro och uthållighet ärver de utlovade frälsningsgåvorna. ..15 **Och på detta sätt uthärdade han [Abraham] tålmodigt och fick det utlovade.***

Hebr 10:35-39 Meng

*35 Kasta därför inte bort er glada förtröstan, för den ger stor lön! 36 **Ni behöver uthållighet [tålmod] för att, efter att ha fullgjort Guds vilja, få det utlovade.** 37 Ty det är bara en liten, mycket kort tid kvar, så kommer den som skall komma, och han låter inte vänta på sig.*

Jak 5, 7-11; Hebr 6, 11-15; Hebr 10, 35-39

3.1.38 *Den som bevarar sin tro och håller ut kommer att ärva frälsningen*

Hypomeno [grekiska]: uthärda, tåla och stanna kvar

Detta är nyckelbegreppet och nyckelkonceptet i det nya förbundet för att bli evigt frälst.

Att tålmodigt uthärda i väntan på att Guds löften ska uppfyllas är en grundläggande förutsättning för att uppnå dem. Och i detta fall är löftet evigt liv.

Den som förblir trogen och fast i tron och uthärdar till slutet, kommer att bli evigt frälst.

Mt 24:13 Slt

13 Men den som uthärdar till slutet, han skall bli frälst.

2 Tim 2:12 Slt

12 Om vi håller ut, kommer vi att regera med honom; om vi förnekar honom, kommer han också att förneka oss.

Lk 21:19 Slt

19 Rädda era själar genom ert uthålliga uthållighet!

Luk 8:15 Slt

15 Men de som är i den goda jorden är de som behåller det ord de har hört i ett fint och gott hjärta och bär frukt **i uthållighet.**

Mt 24:13; 2 Tim 2:12; Luk 21:19; Luk 8:15; Mt 10:22; Mk 13:13; Rom 12:12; Jak 5:11; Rom 2:7; Hebr 10:36; Upp 3:10; Upp 13:10; Upp 14:12

3.1.39 *Bevisande kommer genom bevarande. Och de som bevisat sig bevaras av Gud*

Målet för vår tro är vår eviga frälsning. Vi är visserligen redan frälsta, men vi är ännu inte slutgiltigt frälsta. Vägen till vår slutgiltiga frälsning

är en väg av tro. Det är en väg av tro som provas i prövningar. Tro som klarar prövningar är sann tro. (Endast) klarade prövningar visar att vår tro är äkta. Äkta tro är i Guds ögon dyrbarare än guld. Vägen till vår slutgiltiga frälsning är också en väg av tro som präglas av kärlek till Jesus, även om vi ännu inte ser honom, och av jubel i utesäglig glädje fylld av härlighet över Jesus och över det hopp som han har för oss. Tro och kärlek till Jesus går hand i hand, de är ett. Och sann tro känner utesäglig glädje fylld av härlighet.

Bevarandet kommer före prövningen.

Bevarande och prövning är ett.

Gud bevarar de beprövade.

Säker väntan bevarar.

Att bevara Guds ord bevarar.

Den som bevarar Guds ord i sitt liv, bevarar Gud.

Bevisad tro ärver evigheten.

Joh 8:51 Meng

Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om någon bevarar mitt ord, skall han aldrig se döden i evighet.

Rom 5:3-5 Meng

3 Ja, mer än så: vi berömmar oss till och med av våra prövningar, eftersom vi vet att prövningar ger uthållighet, 4 och uthållighet ger beprövning, och beprövning ger hopp; 5 men hoppet leder inte till besvikelse, eftersom Guds kärlek har utgjutits i våra hjärtan genom den helige Ande som har givits oss.

Jak 1:12 Slt

12 Salig är den man som uthärdar prövningen, ty efter att han har bestått prövningen skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.

Upp 3:10 Meng

Eftersom du har bevarat ordet om att uthålligt vänta på mig, vill jag

också bevara dig från den stund av prövning som skall komma över hela jorden för att pröva jordens invånare.

Joh 8:51; Rom 5:3-5; Jak 1:12; Upp 3:10; Luk 11:28; Joh 8:51; 1 Tim 3:9; Joh 17:15; 2 Tess 3:3; Rom 5:3-5; 2 Kor 13:5; 1 Tim 6:14; 1 Tim 6:20; 2 Tim 1:12; 2 Tim 1:14; 2 Tim 4:7; Jak 1:3; Jak 1:12; 1 Petr 1:5; Jud 1:21; Jud 1, 24; Upp 1, 3; Upp 3, 10; Upp 14, 12; Upp 16, 15; Upp 22, 7; Upp 22, 9; 1 Petr 1, 6-9; Jak 1, 12

3.1.40 Vaksam uthållighet och sekundär lydnad i största nöd räddar

Vaksamhet i tron är en nyckelegenskap hos dem som i slutändan blir frälsta. Utan vaksamhet hade inte ens Jesus själv kunnat fullborda sitt verk på ett segrande sätt.

Vaksamhet, avskiljning från allt som inte passar in i livet med Gud och förinnerligande av Kristi liv står på programmet för alla som verkligen tror på Kristus. Paulus beskriver hela denna process med ”att vakna upp ur sömnen”. Det är ett uppvaknande ur den sömn som en förlorad och gudfrånvärd värld sover i när Kristus återkommer.

Att vara vaken är förbundet med ett liv i ljuset, med att avlägga mörkrets gärningar, med att ikläda sig ljusets vapen, med att ikläda sig Jesus och med att bevara sig från begär.

Att vara vaken förknippas med ständig bön, i princip för sig själv och för andra, och innehållsmässigt med att motstå frestelser och kunna förbli trogen Gud, med trogen uppmärksamhet på att uppmärksamma och genomföra det jag fått lära mig av Gud, med samvetsgrann uppmärksamhet på den bestående rätta läran med tro, med mod i tron och med en begynnande och bestående förbindelse med himlen och Kristus, med nykterhet [= frihet från denna världs gudlösa rus och fast hållande vid de verkliga himmelska sanningarna], med tro och kärleks rustning och med den hjälmen av hopp om frälsning, med ödmjukhet och underordning gentemot Gud och våra trosbröder och -systrar, med ICKE-oro genom förtröstan på Gud för våra behov och med uppmärksamhet mot djävulens försök att attackera, med att hålla fast

vid det vi har mottagit och det vi har hört och leva med fullkomliga gärningar gentemot Gud.

Motsatsen till att vaka är att sova. Och att sova är (i slutändan) dödligt. Vad betyder det att sova? Det betyder att vara utan bön, att vara naken och inte längre bära den räddande mantel som gör det möjligt att komma in i himlen. Den räddande manteln är de heligas rättfärdiga gärningar (Upp 19:8; Upp 3:5; Upp 3:18). Att sova betyder att förkasta Guds verklighet och inte leva efter den. Att sova betyder att göra mörkrets gärningar som frosseri och dryckenskap, otukt och utsvävningar, strid och avund. Den vars gärningar inte kan bestå i Guds ögon är andligt sett död. Och att sova och vara död är hos Jesus oftast samma sak.

Mt 25:10-12 Meng

*10 Medan de gick för att köpa olja kom brudgummen, och **de jungfrur som var beredda gick med honom in till bröllopsmåltiden**, och dörren stängdes. 11 Senare kom också de övriga jungfrurna och ropade: "Herre, herre, öppna för oss!" 12 Men han svarade dem: "**Sannerligen säger jag er: Jag känner er inte!**" 13 **Var därför vaksamma, för ni vet varken dagen eller timmen.***

Rom 13:11-14 Meng

11 Och (förhåll er på detta sätt) i rätt kunskap om den (nuvarande) tiden, nämligen att tiden nu är inne för oss att vakna upp ur sömnen, för nu är frälsningen närmare oss än när vi kom till tro: 12 natten har gått långt och dagen har närmat sig. Låt oss därför avlägga mörkrets gärningar och ikläda oss ljusets vapen! 13 Låt oss vandra anständigt, som det passar sig på dagen: inte i frosseri och dryckenskap, inte i otukt och utsvävningar, inte i strid och avund; 14 nej, kläd er i Herren Jesus Kristus och tjäna inte köttet så att onda begär väcks!

1 Tim 4:16 Sl

6 Akta på dig själv och på läran; håll fast vid den! För om du gör det, kommer du att rädda både dig själv och dem som lyssnar på dig.

Mt 25:10-13; Rom 13:11-14; 1 Tim 4:16; Mt 24:37-51; Upp 16:15; Upp 19:8; 1 Tess 5:6; Mt 26:41; Luk 21:36; Ef 6:18; Apg 20:31; Ef 5:14; 1 Tess 5:10; Upp 3:2; Joh 11:13

3.1.41 Att vaka och be är nyckeln till vår eviga frälsning

Vaksam bön är avgörande för frälsningen. Vårt bästa skydd mot att gå under som världen är vår vaksamhet i bönen.

- **Ständigt bön**
- **Tacksam bön**
- **Bön om bevarande från det onda**
- **Bön om frimodighet att förkunna evangeliet för andras frälsning**

rädda mig, rädda oss och rädda andra.

Mk 14:38 Meng

38 Vaka och be, så att ni inte faller i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.

Lk 21:36 Meng

36 Var därför alltid vaksamma och be om att ni får kraft att undkomma allt detta som ska komma och träda fram inför Människosonen!

Kol 4:2-4 Meng

2 Var ihärdiga i bönen och var vaksamma med tacksägelse. 3 Be också för oss, att Gud må ge oss möjlighet att predika ordet.

Mk 14:38; Lk 21:36; Kol 4:2-4; Mt 6:13; Ef 6:17-19; Kol 4:2-4

3.1.42 Den som INTE låter sig förledas av falska kristusar eller ett falskt evangelium kommer att bli frälst

Att troget följa Jesus, utan att låta sig förledas av falska jordiska Jesusgestalter och utan att fördärvas av ett falskt evangelium, leder till slutlig frälsning och kröning med livets ärokrans.

Kristus dog för våra synder och uppväcktes från de döda (för vår rättfärdighet). Och han kommer att återkomma synligt för alla människor på en gång. Det är det frälsande budskapet, evangeliet. Varje avvikelse från detta frälsande budskap utesluter frälsningen. Detta evangelium, som frälsar oss, måste vi hålla fast vid oförfalskat under

hela vårt liv. Vi får inte avvika från det i något avseende fram till vår död.

Förförelse bort från det sanna evangeliet och bort från den sanna Jesus, som vid sin andra ankomst kommer att lysa upp hela himlen som ett blixtnedslag, rankas bland de främsta fienderna nr 1 på topplistan över rånarna av evigt liv.

Salig är den som inte låter sig luras av splittrande villfarelsens lärare med imponerande tal och smicker till sin eviga skada.

Falska apostlar och vargar i fårakläder med ett falskt evangelium, förklädda till Ijusets änglar, har precis som Satan som mål att förstöra församlingen genom förförelse, precis som Eva. Och de gör det genom att avleda dem från deras enkelhet gentemot Kristus och kräva den lojalitet som egentligen tillkommer Kristus för sig själva.

Det är dock inte formella troende som i slutändan kommer att få det eviga arvet, utan endast de som övervinner de frestelser som hela mänskligheten kommer att utsättas för genom förförelsens makter.

Villfarelsens lärare och därmed förförare kan potentiellt förstöra tron hos dem som lyssnar på dem. Och med en förstörd tro kan ingen bli och förbli frälst. Men vi blir och förblir frälsta genom att vi – sunt och rätt – tror på vår Herre Jesus genom det rätta evangeliet och till slutet.

1 Kor 15:1-2 Slt

1 Men jag påminner er, bröder, om det evangelium som jag har förkunnat för er, som ni också har tagit emot och i vilket ni också står fast, 2 genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag har förkunnat för er – om ni inte har trott förgäves.

Gal 1:9 Slt

9 Som vi tidigare har sagt, så säger jag nu igen: Om någon förkunnar ett annat evangelium än det ni har tagit emot, må han vara förbannad!

Mk 13:5-20 Meng

5 Då började Jesus säga till dem: »Se till att ingen förleder er! 6 Många kommer att komma i mitt namn och säga: »Jag är det», och de kommer

att förleda många. [πλανάω – planao]. ... 20 Och om Herren inte hade förkortat dessa dagar, skulle inget kött [människa] bli frälst; men för de utvaldas skull, som han har utvalt, har han förkortat dessa dagar.

1 Kor 15:1-4; Gal 1:9; Mk 13:5-20; Mt 7:15; Apg 20:29; 2 Kor 11:13-15; 2 Tim 4:14; Rom 16:17-19; Rom 16:18; 2 Kor 11:3-15; Matt 7:15; Apg 20:29; Mark 13:5-20; Matt 18:11-14; Upp 3:7-13; Hebr 10:39; Hebr 11:6

3.1.43 Den som förblir trogen Jesus till slutet, förblir frälst

Förutsättningarna och villkoren för vår frälsning är: att med full tillförsikt och stolthet hålla fast vid hoppet om evig härlighet tills vi når målet.

Hos Jesus är den slutgiltiga frälsningen till hans himmelska rike aldrig given automatiskt. Vi måste alltid hålla fast vid honom och evangeliet om vi vill bli evigt frälsta.

I det nya förbundet är det också en viktig förutsättning för att överhuvudtaget vara Kristi efterföljare att det osynliga andliga hemlandet är viktigare för oss än det jordiska hemlandet (Mt 6:19-34). Och den som lever så håller också fast vid sitt hopp till slutet och kommer att bli evigt frälst.

Att utstå nöd, möda, umbäranden, smärta, lidande och död för troens skull på Jesus har bara mening om det finns något efter detta liv (jfr Rom 8:35–39; 1 Kor 15:12–34) som gör det värt att följa Gud (på detta sätt). Och en sådan tro hade och utövade de troende hjältarna i det gamla förbundet till slutet. De gav inte upp Gud förrän de dog och är ständiga förebilder för vår trosvandring med Gud (Hebr 11). Och förenade med dem kommer vi att dela den härliga evigheten med Gud (v. 40).

Hebr 3:6 Meng

*6 Kristus däremot (är trogen) som ”son” över ”sitt eget hus”, och hans hus är vi, **förutsatt att vi håller fast vid den glada förtröstan och hopp som vi berömmar oss av, orubbligt till slutet.***

Mk 13:13 Meng

*13 Och ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull. **Men den som håller ut till slutet, han skall bli frälst.***

Jak 5:11 Slt

11 Se, vi prisar dem som håller ut! Ni har hört om Jobs uthållighet och sett det slut som Herren har förberett för honom, ty Herren är full av medkänsla och barmhärtighet.

Hebr 3:6; Mk 13:13; Jak 5:11; Mk 13:13; Jak 5:11; 1 Kor 15:1-58; Hebr 11:7; Hebr 11:13-16; Hebr 11:27-40

3.1.44 Den som förblir trogen Jesus till döds, även om det innebär martyrskap, förblir frälst.

Den som dör som martyr för att han håller fast vid Guds ord och förblir trogen Jesus som vittne, blir evigt frälst.

Men den som förnekar Jesus inför människor för att rädda sitt liv, honom kommer Jesus också att förneka inför sin Fader i evigheten, och han och hon kommer att gå förlorade.

Upp 12:11 Meng

*11 De har övervunnit honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörd och **har inte älskat sitt liv så mycket att de fruktat döden.***

Apg 7:55-56 Meng

55 Men han, full av helig ande, blickade upp mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus stå till höger om Gud 56 och ropade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå till höger om Gud!«

Mt 10:33 Meng

33 Men den som förnekar mig inför människor, honom skall också jag förneka inför min himmelske Fader.

Upp 2:10-11 Meng

10 Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets segerkrans! 11 Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna: Den som övervinner skall den andra döden inte skada.

Upp 12:11; Apg 7:55-56; Matt 10:33; Upp 2:10-11; Upp 6:9-11; Upp 20:4-6; Matt 10:28-33; Matt 16:25

3.1.45 De som övervinnet vilddjuret och dess bild och dess namns tal kommer oskadda till himlen

Frälsningen genom Jesus gör oss dock kapabla att handla rätt – och kräver också att vi gör det – varje felaktig handling skulle vara ödesdiger för vår egen frälsning. För:

9 Om någon ... tillber vilddjuret och dess bild ... 10 så skall också han dricka av Guds glödande vin. ... och han kommer att plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. 11 Och röken från deras plågor stiger upp från evighet till evighet, och de som tillber vilddjuret och dess bild har ingen ro dag och natt, och de som tar emot märket av dess namn. (Upp 14:9-11 Slt).

Om någon. Det finns inga undantag från denna varning. Inte heller för Jesu efterföljare.

Det kan inte bli tydligare att man efter sin omvändelse och pånyttfödelse INTE automatiskt är frälst för evigt. Vår frälsning beror på att vi fortsätter att följa Jesus till slutet.

Den goda nyheten är att Gud inte har förutbestämt oss som Kristi efterföljare till fördömmelse, utan att vi ska nå frälsning genom Jesus Kristus och leva evigt (1 Tess 5:9). Vi kan vara helt övertygade om detta och låta oss stärkas av Guds löfte och Guds Ande att förbli trogna honom.

Ja, ingen kan i förväg svära på att han eller hon kommer att förbli trogen Jesus till slutet. Om vi litar på vår egen kraft kan det gå oss som Petrus, som förnekade sin Herre. Men vårt hopp ligger inte i vår tro på oss själva, utan i vår tro och vårt förtroende för Jesus, vår Herre. Vi behöver och kan redan nu öva och utveckla en tro som dag för dag och sekund för sekund ser till Jesus och förväntar sig allt av honom och ingenting av sig själv. Jesus och Fadern är för oss, den Helige Ande strider i oss, NU. Vem skulle vara emot oss, NU? Äran tillhör honom,

han kan och kommer att ge mig NU det jag behöver NU och hjälpa oss NU och göra oss kapabla att förbli trogna honom. Gud är god och menar väl, och han är i stånd att bevara det förtroende som anförtrotts oss – tro – till slutet. Det får vi veta och det får vi lita på. Och när vi genom Guds nåd övervinner, kommer vi också att uppleva det i slutet.

De som övervinner vilddjuret har tre kännetecken:

- De tillhör Gud.
De är friköpta endast genom Kristi blod och tillhör Gud. De är inskrivna i livets bok sedan världens grundläggning.
- De följer hans bud.
verkligt frälsta håller sig till vad Gud säger
- De litar på Jesus.
Endast genom (sin tro på) Jesus kan de leva som de lever och övervinna.

Upp 14:9-13 Meng

9 En tredje ängel följde efter dem och ropade med hög röst: "Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket på sin panna eller sin hand, 10 ska han också dricka av Guds vrede, som är oblandat i hans vredes bägare, och han ska plågas med eld och svavel inför de heliga änglarnas och Lammets ögon. 11 Och röken från deras plågor stiger upp i evighet, och de har ingen ro dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild och alla som bär märket av dess namn!" 12 Här måste de heligas uthållighet visa sig, de som förblir trogna Guds bud och tron på Jesus. 13 Då hörde jag en röst från himlen som ropade till mig: "Skriv: Saliga är de döda som dör i Herren från och med nu! Ja, så säger Anden, de ska vila från sina mödor, ty deras gärningar följer efter dem."

Upp 13:8 Meng

8 Och alla jordens invånare skall tillbe honom, alla vars namn inte är skrivna i det slaktade Lammets livets bok sedan världens grundläggning.

Upp 15:2-4 Meng

2 Och jag såg något som liknade ett kristallhav, blandat med eld, och jag såg dem som hade segrat över vilddjuret och dess bild och dess

namns tal stå vid det kristallklara havet med harpor (för att prisa) Gud i sina händer. 3 De sjöng Moses, Guds tjänares, sång och Lammets sång.

Upp 14:9-13; Upp 13:8; Upp 15:2-4; 1 Tess 5:9; Matt 26:35; Joh 21:15-17; 2 Tim 1:12+14

3.1.46 Den som är vaken och inte låter sig förledas, utan hängivet väntar på sin Herre tills han kommer, kommer att bli frälst.

Endast de utvalda kommer att bli frälsta när Jesus återkommer.

Vem tillhör de utvalda som kan bestå när Jesus återkommer?

- De som inte låter sig förledas av en falsk Kristus
- De som är vaksamma och håller ut till slutet
- De som sätter Kristus högre än jordiska ting
- De som är beredda att förlora sitt liv för att behålla det

Mt 24:4-44 Meng

4 Jesus svarade dem: "Se till att ingen förleder er! ... 13 Men den som håller ut till slutet, han skall bli frälst. ... Om inte dessa dagar förkortades, skulle inget kött bli frälst; men för de utvaldas skull skall dessa dagar förkortas." ... 17 Den som då befinner sig på taket, han må inte först gå ner (i huset) för att hämta sina ägodelar ur huset; 18 och den som är på fältet, han må inte vända tillbaka för att hämta sin mantel ... 42 »Var därför vaksamma, ty ni vet inte på vilken dag Herren kommer.

Luk 17:33 Meng

*Den som försöker **bevara** sitt liv kommer att **förlora** det, och den som förlorar det kommer att **bevara** det.*

2 Tess 2:1-4 Meng

*1 Men när det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och vår förening med honom, ber vi er, kära bröder: 2 Låt er inte lätt förledas till oro och låt er inte skrämmas av något ... 3 **Låt er inte på något sätt luras av någon.***

Mt 24:4-44; Luk 17:33; 2 Tess 2:1-4; Hebr 9:28; 2 Petr 1:16; Hebr 9:28; 2 Petr 1:16; 1 Tim 6:14

3.1.47 Den som i ögonblicket av Kristi återkomst sätter Kristus högre än allt annat kommer att vara hos sin Herre i evighet.

Endast den som i grunden sätter Jesus högre än att äta, dricka, gifta sig, köpa och sälja, plantera och bygga kommer inte att överraskas av Guds dom och ryckas bort. Detta gäller alla människor och även de som påstår sig vara Jesu efterföljare.

Den som är beredd att förlora sitt liv – för Jesu skull – kommer att vinna evigt liv på dagen för Jesu återkomst. Var vårt, ditt och mitt hjärta verkligen hänger, kommer att avslöjas på ett ögonblick och reflexmässigt på dagen för Jesu återkomst.

Den som har övat sig och blivit fast i att redan i detta liv ha full tillfredsställelse i Jesus ensam och inte vilja ha något annat än Jesus ensam, kommer reflexmässigt och utan ansträngning att reagera rätt i det avgörande ögonblicket. Han eller hon har redan blivit fri från alla världsliga ting – ingenting kan längre distrahera honom eller henne från Jesus och från den himmelska hembygden och den himmelska glädjen. Och ögonblicket – det mest kritiska ögonblicket i världshistorien – kommer att avslöja vilket frö vi som Jesu efterföljare har sått i våra hjärtan under vårt livslånga efterföljande.

LK 17, 22-36 Meng

26 Och såsom det var i Noas dagar, så skall det också vara i Människosonens dagar: 27 Man åt och drack, man gifte sig och gifte bort sina barn, ända till den dag då Noa gick in i arken och syndafloden kom och förgjorde alla. 28 Liksom det var på Lots tid: man åt och drack, man köpte och sålde, man planterade och byggde; 29 men den dag då Lot gick ut ur Sodom regnade det eld och svavel från himlen och förintade alla – 30 så kommer det också att vara den dag då Människosonen uppenbarar sig. 31 Den som på den dagen är på taket och har sina tillhörigheter i huset, han må inte gå ner för att hämta

dem; och likaså den som är på fältet, han må inte vända tillbaka! 32 Tänk på Lots hustru! 33 Den som försöker rädda sitt liv, han kommer att förlora det, och den som förlorar det, han kommer att behålla det.

Jak 5:7-8 Meng

7 Var därför uthålliga, kära bröder, tills Herrens ankomst! Tänk på att bonden väntar på jordens dyrbara frukt och uthärdar för dess skull, tills den får sin tidiga och sena regn. 8 Var också ni uthålliga och stärk era hjärtan, för Herrens ankomst är nära.

2 Petr 3, 3-15 Meng

9 Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, som vissa människor anser att han gör, utan han har tålamod med er, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad, utan att alla ska komma till omvändelse. 10 Men Herrens dag kommer som en tjuv; då skall himlarna med dåm förgås, elementen upplösas i eldslågor, och jorden och alla verk som finns på den skall brinna upp. 11 Eftersom allt detta ska upplösas, hur måste då inte era liv vara präglade av helighet och gudsfruktan, 12 när ni väntar på och förbereder er för Guds dags ankomst, då himlarna ska upplösas i eld och elementen smälta i flammande hetta, för att uppfylla hans ? 13 Men vi väntar, enligt hans löfte, på nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor. 14 Därför, älskade, var ivriga i väntan på dessa saker, så att ni må finnas fläckfria och ostraffliga inför honom i frid.

Luk 17:22-36; Jak 5:7-8; 2 Petr 3:3-15; 1 Joh 3:2-3; 1 Petr 1:13; Hebr 10:23-25

3.1.48 Den som här kämpar den goda kampen enligt kampens regler och springer troens lopp till himlen vinner segerkransen där uppe.

Alla Kristi efterföljare är lovade segerns krans och evigt liv. Segerns krans står för det slutgiltiga erhållandet av evigt liv i härligheten. Den tilldelas dem som älskar Herren. Segerns krans ligger redan redo för oss medan vi troget följer Gud. Den som NU troget följer Jesus HAR NU den eviga livets krona säker. Om han skulle dö nu, skulle han komma till Gud och få kronan.

Men segerns krans av evigt liv tilldelas också endast på grund av ett regelrätt liv **till slutet**, inte enbart på grund av en bra start. Ja, den ene av de två brottslingarna på korset bredvid Jesus genomgick en snabb start-mål-seger och blev frälst. Men alla vars väg är längre måste också **stanna kvar på hela banan på segerns väg**. Och vad betyder det?

Det betyder

- att springa så att jag får segerns pris
- springa mot målet
- att avstå från många saker för att få priset
- hålla fast vid det jag redan har till slutet
- springa enligt reglerna
- inte predika för andra och visa sig själv vara olämplig
- Att framgångsrikt stå emot frestelser
- inte ha härskat utan tjänat i ansvar
- inte låta sig berövas segerns krans genom eget inkonsekvent handlande eller genom någon annans, t.ex. genom ett falskt evangelium
- kämpa den goda kampen, det vill säga att i princip göra Guds vilja, även mot motstånd
- Bevara tron på Jesus OCH det sanna evangeliet intakt
- glädja sig över Jesu synliga återkomst, det vill säga älska Jesus mer än något annat i världen

Det gäller att lägga av allt som tynger oss och hålla ut loppet till slutet. **Jesus har visat oss hur man gör det.** Även Jesus övervann avgörande sin uthållighet, korsets smärta och skammen, **eftersom han såg fram emot belöningen i himlen.** När vi ser på Jesus, vårt krönte föredöme i himlen, kommer vi inte att tröttna och inte förlora modet i vår kamp mot himlen för att slutligen erhålla segerkransen av evigt liv.

1 Kor 9:24-27 Meng

24 Vet ni inte att alla som springer på en löparbana springer, men att bara en får segerns pris? Spring så att ni får det! 25 Men alla som vill delta i tävlingen måste avstå från allt, de för att få en förgänglig segerkrans, men vi för att få en oförgänglig. 26 Så springer jag inte utan mål och boxas inte så att jag slår i tomma luften. 27 Utan jag tuktar min

kropp och tvingar den till lydnad, för att inte, efter att jag som herold har uppmanat andra till kamp, själv visa mig oförmögen.

Hebr 12:1-3 Meng

1 Låt oss också, eftersom vi är omgivna av en sådan skara vittnen, lägga av oss allt som tynger oss och (särskilt) den synd som så lätt snärjer oss, och med uthållighet springa det lopp som vi har framför oss, 2 och se på Jesus, troens upphovsman och fullkomnare, som för den glädje som väntade honom (som segerbelöning) uthärdade korsdöden och ansåg skammen för intet, men sedan satte sig till höger om Guds tron. 3 Ja, tänk på honom som tålmodigt uthärdade ett sådant motstånd[1] från syndarna mot sig själv, så att ni inte tröttnar (i loppet) och inte förlorar modet!

Jak 1:12 Slt

12 Salig är den man som uthärdar prövningen, ty efter att han har bevisat sin trofasthet skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.

1 Kor 9:24-27; Hebr 12:1-3; Jak 1:12; 1 Petr 5:2-4; Upp 3:11; Upp 2:10

3.1.49 Sammanfattning: Andens väg och efterföljandet av Kristus till evig frälsning

Tron på Jesus Kristus är en lång och utmanande väg som leder oss till evigt liv. Denna väg kräver inte bara en bra start, utan också uthållighet och tålamod. Genom Guds övernaturliga hjälp, som den Helige Ande ger oss, kan vi övervinna troens utmaningar och nå målet.

Guds överväldigande kärlek som motivation

Guds kärlek, som vi möter i omvändelsen, är grunden för vår tro. Den ger oss förlåtelse för våra synder och motiverar oss att fortsätta på trons väg. Även om vi snubblar och faller, vet vi att vi när som helst kan komma till Gud för att bli renade. Guds oändliga kärlek och nåd är vår drivkraft att troget springa loppet till slutet.

Den Helige Ande, som vi har tagit emot vid vår pånyttfödelse, är vår dagliga kraftkälla. Genom honom kan vi förbli trogna på vår trosväg.

Flit, uthållighet och tålamod: vägen till målet

Ett liv i tro kräver tålamod, uthållighet och disciplin. Vi är kallade att uthärda och hålla fast i svåra tider, *Jak 1:12 Slt: Salig är den man som uthärdar frestelsen, ty efter att han har bevisat sin trofasthet skall han få livets krona, som Herren har lovat dem som älskar honom.* Denna uthållighet hjälper oss att fullborda loppet till målet och ta emot segrans krans.

Jesu ställföreträdande försoningsdöd och hans uppståndelse

Jesu död på korset och hans uppståndelse efter tre dagar är grunden för den kristna tron. Genom denna ställföreträdande försoningsdöd är vi försonade med Gud och får förlåtelse för våra synder. Tron på Jesus, som dog och uppstod för oss, är grunden på vilken vi bygger vårt liv.

Frukt för Gud: ett mått på äkta frälsning

Sann frälsning visar sig i den frukt vi bär för Gud. Jesus sa i *Joh 15:5: Jag är vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig och jag i honom, han bär mycket frukt, för utan mig kan ni inte göra något.* Denna frukt är den naturliga följden av ett frälsat liv och visar sig i goda gärningar och i tjänst för andra.

Kärlek till bröder och systrar och förlåtelse: grunden för livet i gemenskapen

Ett annat kännetecken för ett troget kristet liv är kärleken till våra bröder och systrar i tron. Jesus uppmanar oss att älska varandra så som han älskar oss. I *Joh 13:34–35 Slt* säger Jesus: *”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra, så som jag har älskat er, så ska också ni älska varandra.”* Och i *Mt 20:26–28 Slt*: *”Den som vill bli stor bland er ska vara er tjänare.”* Denna kärlek visar sig i beredvilligheten att förlåta och uppmuntra varandra.

Ödmjukhet och kärlek till Gud: en förutsättning för att följa Jesus

Att följa Jesus kräver ödmjukhet. Jesus lärde att de största i Guds rike är de ödmjuka. I *Luk 22:26–27 Slt* säger han *Den störste bland er ska vara som den yngste och ledaren som den som*

tjänar. Denna ödmjukhet visar sig i viljan att tjäna Gud och andra i kärlek.

Kärleken till Gud måste vara den största kärleken i vårt liv. Den är grunden för vårt efterföljande och vårt liv i lydnad mot hans bud.

Hantering av pengar och sexuell renhet

Hantering av pengar kräver att vi älskar Gud mer än pengarna. I *Matt 6:24* Slt säger Jesus *Ingen kan tjäna två herrar ... Ni kan inte tjäna både Gud och mammon!* Vi är kallade att hantera pengar på ett ansvarsfullt sätt och använda dem som ett verktyg som Gud har anförtrott oss för att bygga hans rike.

Sexuell renhet är också en central del av det kristna livet. I *1 Kor 6:18-20* sägs det att vår kropp är en tempel för den Helige Ande och att vi ska undvika sexuell synd för att bevara vår renhet.

Bevara ett oskuldigt samvete

Det är avgörande att vi bevarar ett rent samvete, eftersom vårt samvete är en inre måttstock för vårt beteende. I *1 Tim 1:19* står det: *"Genom att bevara tron och ett gott samvete; vissa har förkastat detta och därmed förlorat tron."* Ett rent samvete hjälper oss att leva i sanningen och stå inför Gud i lydnad.

Vikten av mission och evangelisation

En frälst människa har uppdraget att förkunna evangeliet. I *Matt 28:19-20* ger Jesus oss missionsuppdraget: *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar*. Varje troende är kallad att sprida evangeliet och hjälpa andra att också komma till tro på Jesus.

Den kontinuerliga reningen genom Guds nåd

Även om vi förblir trogna i tron kommer vi alltid att snubbla. Men i allt detta får vi veta att Guds kärlek och nåd alltid står till vårt förfogande.

Som *1 Joh 1:9* säger

Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. Vi får alltid

komma till Gud och låta oss renas – inte för att vi förtjänar det, utan för att Gud förlåter oss.

3.2 Köttets väg bort från frälsningen till dom och fördärv

Köttets väg leder bort från Gud och mot fördärv och dom. Denna väg präglas av egoistiska handlingar, okontrollerade passioner och ett medvetet eller omedvetet avvisande av Guds nåd. Bibeln varnar för att denna väg inte bara äventyrar den eviga frälsningen, utan också medför smärtsamma konsekvenser här och nu.

Underkapitlen visar hur fortsatt synd utan ånger, andlig lättja och fastnande i världsliga nöjen leder till ett liv som förnekar Guds sanning. Särskilt farliga är oförlåtelse och falska läror som förhärdat hjärtat och förstör förbindelsen med Gud.

Denna väg slutar i Guds dom och evig separation från Gud. Men varningen ger samtidigt hopp: den som omvänder sig och öppnar sig för Guds nåd kan undkomma fördärvet och återfinna vägen till evig frälsning.

3.2.1 *Den som förgäves tar emot Guds nåd dör*

Vår tro på och vår tjänst för vår Herre är inte förgäves.

Att hålla fast vid det oförfalskade evangeliet betyder inte att man har kommit till tro förgäves.

Om vi inte håller fast vid vår tro på och vår tjänst för vår Herre Jesus, har vi kommit till tro förgäves.

Om vi tar emot Guds nåd så förgäves att den inte bär frukt för Gud, har den mottagna Guds nåd från Guds synpunkt varit förgäves för vår frälsning.

Att inte tjäna Gud med ett rent hjärta innebär att inte stå fast i tron och innebär inte att vara och bli frälst.

Att låta sig förledas från det rätta evangeliet eller låta sig förledas av synden sätter skylten "förgäves" över Guds nåd i våra liv – i tid och evighet.

2 Kor 6:1 Slt

1 Men som medarbetare uppmanar vi er också att inte ta emot Guds nåd förgäves.

1 Kor 15:1-2 Slt

1 Men jag påminner er, bröder, om det evangelium som jag har förkunnat för er, som ni också har tagit emot och i vilket ni också står fast, 2 genom vilket ni också blir frälsta, **om ni håller fast vid det ord** som jag har förkunnat för er – om ni inte har trott förgäves.

Fil 2:14-16 Meng

4 Gör allt utan att knota och tveka, 15 så att ni visar er vara ostraffliga och rena, som Guds barn utan skuld mitt ibland ett förvrängt och förvridet släkte, bland vilket ni lyser som klara stjärnor i världen. 16 Håll fast vid livets ord, till min ära på Kristi dag, för då har jag inte sprungit förgäves och inte arbetat förgäves.

1 Tess 3:5 Slt

5 Därför har jag också, när jag inte längre kunde uthärda, sänt (en budbärare) till er för att få besked om er trosståndpunkt, om inte frestaren har förlätt er och vårt arbete därmed skulle bli förgäves.

2 Kor 6, 1-10; Fil 2, 14-16; Gal 4, 5-11; 1 Kor 15, 1-2; Jud 1, 3-5; 1 Tess 3, 2-6

3.2.2 Fortsatt synd utan omvändelse dödar

Den som medvetet och principiellt inte avstår från sin synd kan inte förvänta sig förlåtelse från Jesus. Han eller hon kommer snarare att möta dom.

Jesus bryr sig om att vi syndar. Vi kan inte heller ursäkta oss med att vi inte kan göra annat än att synda. Jesus tillåter inte det. Och han litar på att vi slutar synda. Vi har ju trots allt mött Jesus och blivit friska. Det finns inga bättre förutsättningar för att inte längre medvetet hålla fast vid sina synder. Jesus är den som förlåter våra synder och dömer oss för våra synder. Och han tillåter inte fortsatt och obotfärdigt syndande. Den som inte omvänder sig från sina synder och lämnar dem måste räkna

med de värsta konsekvenserna, i tiden och i evigheten. Det är inte något vi gärna hör, det är inte vad vi är vana vid från Jesus. Men det är en del av hans budskap och hans evangelium. Den som grundläggande omvänder sig från sina synder och överger dem blir frälst. Den som av svaghet, misslyckande och/eller nöd eller av någon annan anledning faller och syndar kan alltid komma till Jesus och få förlåtelse. Det läser vi om på många andra ställen i Guds ord. Men den som medvetet och grundläggande inte överger sina synder kan inte förvänta sig förlåtelse från Jesus. Han eller hon kommer snarare att möta Guds dom.

Mt 5:29 Meng

Om ditt högra öga förargar dig, så riv ut det och kasta bort det från dig, ty det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet.

Joh 5:14 Meng

14 Senare mötte Jesus honom igen i templet och sade till honom: "Du har nu blivit frisk; synda inte mer, så att inte något ännu värre händer dig!"

Upp 3:3 SlT

Tänk nu på hur du har tagit emot och hört, och bevara det och gör bot! Om du inte vakar, kommer jag över dig som en tjuv, och du kommer inte att veta vid vilken timme jag kommer över dig.

Mt 11:20 Meng

Då började han rikta hotelser mot de städer där han hade gjort de flesta av sina underverk, eftersom de inte hade omvänt sig.

Mt 5:29; Joh 5:14; Upp 3:3; Mt 11:20; Tit 3:10-11; Jak 1:13-16; Upp 3:3; Ords 28:13; 1 Joh 3:6; Mt 6:12; Luk 5:8-9; Luk 7:48; 1 Joh 2:1-2; Jak 5:16; Apg 2:47-41; 1 Joh 1:9; 1 Joh 2:1-2

3.2.3 Jesus spottar ut de ljumma

I Jesu ord och brev i Uppenbarelseboken blir det tydligt: Endast de som övervinner, som känner Jesus, följer honom, är fast förbundna med honom och älskar honom, blir evigt frälsta.

Det är möjligt att bli ljum i sin efterföljelse och därmed förlora sin frälsning. Men den som omvänder sig från sin ljumhet medan det ännu finns tid för nåd, kommer inte att spottas ut ur Jesu mun och kommer att återfå Jesus som sin Herre och därmed sin frälsning.

Upp 3:14-22 Meng

16 Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, kommer jag att spotta ut dig ur min mun.

1 Kor 16:22 Slt

22 Om någon inte älskar Herren Jesus Kristus, må han vara förbannad! Maranatha.

Mt 25:8-10 Meng

8 Men de dåraktiga [jungfrurna] sade till de kloka: ›Ge oss av er olja, för våra lampor slocknar!‹ 9 Då svarade de kloka: ›Nej, det räcker inte till oss och er; gå hellre till köpmännen och köp er olja!‹ 10 Medan de gick för att köpa olja kom brudgummen, och de jungfrur som var beredda gick med honom in till bröllopsmåltiden, och dörren stängdes.

Upp 3:14-22; 1 Kor 16:22; Matt 25:8-10

3.2.4 Listan över dödssynder i Nya testamentet visar oss gränserna för Kristi nåd

Det hände när vi hörde evangeliet om Jesus Kristus:

Vi blev älskade och kallade av Jesus Kristus, lät oss kallas, tog emot Guds nåd och blev hans barn. Vi blev helgade, det vill säga avskilda för Gud och renade. Vi följer vår kallelse och befinner oss på en väg av renande, helgande och befastande i tron och väntan på Gud.

I samband med vår omvändelse har vi vänt oss bort från vårt gamla liv och vänt oss till Gud. Vi har vänt oss bort från att vara otuktiga, avgudadyrkare, äktenskapsbrytare, veklingar, barnmisshandlare, tjuvar, giriga, drinkare, hädare, rövare och liknande. Vi har blivit renade och helgade och förnyade genom Kristus.

Jesus älskar oss och uppmuntrar oss att växa i renhet och helighet och bli mer lik honom. Han varnar oss för att återigen släppa in synden i våra liv som en grundläggande och särskilt som en varaktig livsstil.

Jesus har tydligt definierat de saker som avgör om Jesus kommer att avvisa eller ta emot oss i himlen: Det är våra dödssynder som hindrar oss från att tillbringa evigheten med Jesus. Det handlar inte om enstaka synder som vi kan ångra, omvända oss från och få förlåtelse för. Alla kan, ska och får alltid vända sig till Gud, så länge det är idag. Men dödssynder som vi inte skiljer oss från skiljer oss från Gud. Det betyder att den som lever permanent i dessa synder och inte omvänder sig i tid kommer att möta sin Herre inte som frälsare utan som domare.

Tomma "Herre", "Herre"-sägare utan viljan att göra Guds vilja kommer att gå förlorade.

För Jesus själv och apostlarna tröttnar aldrig på att förmana att varken otuktiga, äktenskapsbrytare och barnmisshandlare, eller homosexuella, eller orättfärdiga, eller veklingar, eller fegisar, eller vantrogna, eller de som är besudlade av avskyvärdheter, eller mördare, eller trollkarlar, eller avgudadyrkare, inte heller tjuvar, giriga, drinkare, hädare, rövare, laglösa, upproriska, syndare, fördömda, oheliga, människotjuvar, menedare, lögnare eller andra som ständigt syndar, kommer att bli

frälsta. De kommer att få sin del i sjön som brinner av eld och svavel, den andra döden.

Alla som lever så utan ånger, före eller efter sin omvändelse, har ingen frälsning eller förlorar den.

Men det finns ännu fler dödssynder:

Fruktlöshet – resultatet av våra val och prioriteringar

Den som hör Guds ord och inte bär frukt efter en tid som är rimlig i Guds ögon, kommer att gå förlorad. Och den som hör Guds ord och börjar bära frukt, men sedan slutar att bära frukt, kommer också att gå förlorad.

Fruktdödare och därmed **livsdödare** är också

- Ytlighet i tron
- Vardagens bekymmer
- rikedomens lockelser och
- andra begär

Oförlåtelse är en **dödssynd**.

Att bryta mot det dubbla budet om att älska Gud och vår nästa och att ständigt synda mot de tio budorden i tankar, ord och handlingar dödar oss andligt.

Att förneka Jesus i ord och handlingar är min andliga död.

Jag dör också när jag

- låter mig styras av begäret efter det onda
- dyrkar avgudar, dvs. om något är viktigare för mig än Gud – detta inkluderar även kärlek till pengar
- har sex utanför ett äktenskap mellan man och kvinna
- utmanar Gud och försöker
- mumlar

Allt detta är dödssynder om man inte visar ånger. Ingen är i sig själv säker från sådana frestelser och synder. Frälsning finns bara i den ödmjuka blicken upp mot Gud, som inte låter oss frestas över våra

krafter och som kan hjälpa oss att stå emot frestelsen och återupprätta oss efter vårt fall när vi visar ånger.

Endast officiellt i Guds tjänst, men inombords rebell

Ve den som i evighet inte troget utför sitt gudagivna ämbete – och lön till den som går ett steg längre i kärlek, hängivenhet och självuppooffring.

Den som som Guds tjänare inte lyssnar på Guds ord, försummar sitt gudagivna ansvar och missbrukar sina privilegier, kommer att dödas av Gud – för evigt. Och det oavsett om han en gång började bra med Gud eller inte.

Ytterligare dödssynder är

- Strid och avund
- Ilska och gräl
- Förtal och baktalande
- Orenhet
- ett utsvävande livsstil

För dem som inte känner Kristus gäller följande: De är redan förlorade just på grund av dessa saker och kommer att bli fördömda om de inte omvänder sig.

Men Jesu efterföljare har i grunden vänt sig bort från ett sådant liv och renats av Gud. Ingen som fortsätter att leva i dessa synder har överhuvudtaget tagit rätt steg mot frälsningen.

Men varje efterföljare av Kristus löper under hela sitt liv risken att åter falla i dessa saker.

Den som lever ett liv som omfattas av listan över dödssynder kommer att gå förlorad och bli fördömd.

Den som inte omvänder sig från sina dödssynder inom Kristi begränsade tidsmässiga nåderum har Kristus till fiende, som kommer att kasta honom i eldsjön, den andra döden, och inte låta honom komma in i det himmelska Jerusalem.

De som tror på Kristus och är Jesu efterföljare uppmanas ständigt av alla apostlar att inte begå sådana synder och att rena sig från dem, eller att "döda" sådant beteende. Endast den som ständigt och aktivt bekämpar dessa fortfarande existerande uttryck för det gamla människan i sig själv är en verklig efterföljare av Kristus. Den som låter sig beständigt styras av sådana saker och inte bekämpar dem med hjälp av Anden, kommer inte att bli frälst.

Den som gör uppror mot Gud och hans bud är ett dödsbarn – och det finns ett för sent för vår omvändelse. Låt oss därför söka Gud och lyssna till hans ord medan det ännu finns tid!

Mk 10:21 Slt

21 Jesus såg på honom, tyckte om honom och sade till honom: "En sak saknar du ännu: gå och sälj allt du äger och ge (intäkterna) till de fattiga, så kommer du att ha en skatt i himlen; sedan kan du komma och följa mig!"

1 Joh 4, 19 Slt

19 Vi älskar honom, för att han först har älskat oss.

1 Joh 5, 3 Slt

3 Ty det är kärlek till Gud att vi håller hans bud, och hans bud är inte svåra.

1 Joh 3, 14 Slt

14 Vi vet att vi har gått över från döden till livet, eftersom vi älskar våra bröder. Den som inte älskar sin broder förblir i döden.

Mt 19:17 Meng

Men om du vill komma in i livet, håll buden.

Mt 7:19 Meng

[Jesus säger] Varje träd som inte bär god frukt huggs ner och kastas i elden.

Lk 6:46-49 Meng

Varför kallar ni mig 'Herre, Herre' och gör inte vad jag säger?

Upp 22:11-15 Meng

11 Den som gör orätt, må fortsätta att göra orätt, och den som är

besudlad, må fortsätta att besudla sig; men den som är rättfärdig, må fortsätta att vara rättfärdig, och den som är helig, må fortsätta att helga sig! 12 Se, jag kommer snart, och min lön är med mig, för att ge var och en efter hans gärningar. 13 Jag är A och O, den förste och den siste, början och slutet. 14 Saliga är de som tvättar sina kläder, så att de får rätt till livets träd och kan gå in genom portarna till staden! 15 Utanför är hundarna och trollkarlarna, de otuktiga och mördarna, avgudadyrkarna och alla som älskar och utövar lögnen.

Mk 10:21; 1 Joh 3:14; 1 Joh 1:9; Mt 7:19; Mt 18:34-35; Mk 11:25-26; Upp 21:8; 1 Kor 5:9-13; 1 Kor 6:9-10; 1 Tim 1:9-10; Apg 15:28-29; Apg 16:4-5; 1 Kor 10:1-13; Mk 12:1-11; Lk 6:46-49; Luk 16:9-13; 1 Kor 9:14-18; Matt 23:13-14; Matt 11:21; Upp 8:13; Upp 9:12; Upp 11:14; Upp 12:12; Upp 18:10-19; Gal 1, 8+9; 2 Petr 2; Jud 1, 11; Hes 3, 16-19; Hebr 11, 6; Rom 8, 8-13; 1 Kor 10, 1-13; Rom 8, 11; 1 Mos 3, 6; 1 Tim 2, 14; Rom 5, 14; Matt 10, 37-38; 1 Mos 1, 27-28; 1 Mos 2, 24; 1 Kor 10, 8; 1 Kor 10, 10; 1 Kor 6, 9-10; Mt 5:21-26; Gal 5:19-21; Hebr 12:14; Jak 3:14-16; Jak 4:1-12; 1 Kor 6:9-10; Gal 5:19-21; 1 Tim 1:9-11; Upp 22:15;

3.2.5 Din oförlåtelse berövar dig med dödlig säkerhet din frälsning

En respektfull omgång med troende bröder och systrar och en försoning i rätt tid under din livstid skyddar dig från Guds dom och fördömelse.

Den som inte förlåter andra, och särskilt sina trosfränder, stänger sig själv ute från Guds förlåtelse och därmed från evigt frälsning. Att be Gud om bevarande är en viktig nyckel till att inte falla i synd.

Luk 11:4 Slt

Och förlåt oss våra synder, ty även vi förlåter alla som är skyldiga oss något! Och led oss inte in i frestelse, utan befria oss från det onda!

Mt 6:15 Slt

15 Men om ni inte förlåter människorna deras överträdelser, så kommer inte heller er Fader att förlåta era överträdelser.

Mt 18:32-35 Meng

32 Då kallade hans herre honom till sig och sade till honom: »Du onda

tjänare! Jag efterskänkte dig hela skulden, eftersom du bad mig om det. 33 Borde du inte också ha visat barmhärtighet mot din medtjänare, så som jag visade barmhärtighet mot dig? 34 Och full av vrede överlämnade hans herre honom till torterarna, tills han hade betalat hela sin skuld. 35 På samma sätt kommer också min himmelske Fader att göra med er, om ni inte var och en förlåter er broder av hjärtat.

Lk 11:4; Mt 6:7-15; Mt 18:21-35; Mt 5:21-26; Mk 11:26; Lk 6:37

3.2.6 Den som lever i sexuella synder utan ånger kommer inte att ha någon plats i Guds och Kristi rike

Människor och även troende bröder och systrar som lever i sexuell omoral, homosexualitet och fortlöpande äktenskapsbrott kommer inte att ha någon plats i Guds rike och i det himmelska Jerusalem.

Om och om igen nämns sexuell synd i Skriften som en anledning till att falla under Guds dom. En tidsbegränsad dom genom församlingens tuktan över sexuella och andra synder, som i Korintierbrevens och i Uppenbarelsesboken, innebär fortfarande en möjlighet till frälsning, framför allt om man omvänder sig i detta liv. Men den som ständigt syndar på det sexuella området och inte gör bot och omvänder sig, kommer också att dömas av Gud i den eviga domen.

1 Kor 6:9-10 Meng

9 Vet ni inte att ingen som gör orätt ska ärva Guds rike? Bedra er inte! Varken otuktiga eller avgudadyrkare, varken äktenskapsbrytare eller lustfulla eller pojkförförare, 10 varken tjuvar eller bedragare, inte heller drinkare, förtalare eller rövare ska ärva Guds rike.

Upp 21:7-8 Meng

7 Den som övervinner skall ärva detta, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. 8 Men de fega och de otroende, de orena och mördarna, de otuktiga och trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner med eld och svavel: detta är den andra döden.

Mt 5:27-30 Meng

27 Ni har hört att det har blivit sagt (till de gamla): »Du skall inte begå äktenskapsbrott!« 28 Men jag säger er: Den som ser på en kvinna med begär har redan begått äktenskapsbrott mot henne i sitt hjärta. 29 Om ditt högra öga förargar dig, så riv ut det och kasta bort det, ty det är bättre för dig att förlora ett av dina lemmar än att hela din kropp kastas i helvetet.

1 Kor 6:9-10; Upp 21:7-8; 1 Kor 5:13; 2 Kor 12:21; Upp 2:21; Upp 22:15; Gal 5:19-21; Upp 2:18-29; Hebr 13:4; Matt 5:27-30

3.2.7 Den som lämnar Guds nådens rum blir nådelöst övergiven av Gud

Gud skonade inte sin egen Son, utan gav honom för oss alla, så att han med honom kan ge oss allt. Jesus lämnade härligheten och var lydig mot Fadern, ja lydig intill döden, så att vi kan ha liv.

Å andra sidan skonar Gud inte heller något skapat väsen som lämnar den plats som Gud har tilldelat det – och inte heller någon kristen som lämnar Guds stora och vidsträckta nådens rum. Men Jesus vill i sin kärlek att vi ska finna omvändelse och bli frälsta. Så länge vi fortfarande lever och Jesus ännu inte har återkommit, ger han oss tid för kärlek och nåd, för att leva och stanna kvar på livets väg eller återvända efter ett fall.

Ef 1:10-11 Meng

*[Gud] ville i **Kristus** som huvud sammanfatta allt som finns i himlen och på jorden. 11 I honom har vi nu också **fått del av den (utlovade) frälsningen.***

Joh 15:6 Meng

*6 Den som **inte förblir i mig** kastas bort som en gren och vissnar; man samlar ihop dem och kastar dem i elden, där de brinner upp.*

2 Petr 3, 9-15 Meng

*9 Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, som vissa människor anser att han gör, utan han har tålamod med er, **eftersom han inte vill***

***att någon ska gå förlorad, utan att alla ska komma till omvändelse. ...
14 Därför, mina älskade, var ivriga att vänta på dessa saker, så att ni
kan stå fläckfria och ostraffliga inför honom i frid, 15 och betrakta vår
Herres långmodighet som frälsning!***

Ef 1:10-11; Joh 15:6; 2 Petr 3:9-15; 1 Joh 2:28; Mos 3; Hes 28:11-19; 2 Krön 36:11-21; Luk 19:21-44; Jud 1:6; Jud 1:7; 1 Petr 3:20; Jud 1:5; Luk 12:45-46; 1 Kor 9:16; Matt 25:25; Matt 18:33-35; Rom 1:29-32; 1 Kor 6:9; Gal 5:19-21; Ef 5:5; Upp 21:8; Upp 22:15; Luk 15:11-32

3.2.8 Ett falskt evangelium dödar

Evangeliet är DEN nyckel till vår eviga frälsning som Gud har uppenbarat. Det finns ingen annan nyckel.

Ett falskt evangelium dödar andligt dem som tror på det och håller fast vid det.

Det enda sanna evangeliet är budskapet om Guds kärlek, som vill att alla människor ska bli frälsta genom tron på Jesus Kristus och inte gå förlorade. I grunden säger evangeliet:

- Alla människor är syndare, förlorade och på väg mot fördömmelse. Ingen kan av egen kraft och egen förtjänst komma till Gud och bli försonad med honom. Jesus Kristus, Guds Son, dog på korset av kärlek för våra synder och uppstod (för vår rättfärdiggörelse) fysiskt från de döda. Genom vår – av Gud givna – tro på Jesus Kristus, Guds Son, frälser och rättfärdigar han oss utan våra egna meriter och ger oss tillbaka gemenskapen med Gud. Genom tron på honom är vi försonade med Gud och älskade av Gud. För alla som hädanefter lyder Jesus är han upphovet till deras eviga frälsning.

Det är det frälsande budskapet, evangeliet. Varje avvikelse från detta frälsande budskap utesluter frälsningen. Detta evangelium, som frälser oss för evigt, måste vi hålla fast vid oförfalskat under hela vårt liv. Vi får inte avvika från det i något avseende fram till vår död.

En obligatorisk del av Jesu evangelium är också läran

- om rättfärdighet
- om avhållsamhet
- den kommande domen.

Ett evangelium som inte innehåller detta är ett falskt evangelium. Ett evangelium där syndare inte också får fruktan för Gud på grund av sina synder är inget evangelium.

Där Guds nåd i evangeliet om Jesus Kristus och tron möts, där finns frälsning. Och även den frälsande tron är en gåva från Gud.

För vår frälsning är det absolut nödvändigt

- tro på den rätte Jesus
- tro på det rätta evangeliet
- och som en följd av båda dessa att ta emot Guds enda frälsande Ande

Evigt frälst blir (endast) den som håller fast vid det frälsande evangeliet om Jesus Kristus till slutet.

1 Kor 15:1-2 Sl

*Men jag påminner er, bröder, om det **evangelium** som jag har förkunnat för er, som ni också har tagit emot och som ni också står fast vid, 2 **genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag har förkunnat för er – om ni inte har trott förgäves.***

Joh 3, 16 Sl

*Ty så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, för att **var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.***

Hebr 5, 9 Sl

9 Och efter att han hade fullbordat detta, blev han för alla som lyder honom upphovet till evigt frälsning.

Gal 1:6-9 Sl

6 Jag förvånas över att ni så snabbt vänder er bort från den som genom Kristi nåd har kallat er, till ett annat evangelium, 7 fastän det inte finns något annat; det finns bara några som vill förvirra er och förvränga Kristi evangelium. 8 Men även om vi eller en ängel från himlen skulle

förkunna ett annat evangelium än det vi har förkunnat för er, **må** han vara förbannad! 9 Som vi tidigare har sagt, så säger jag nu igen: Om någon förkunnar ett annat evangelium än det ni har tagit emot, må han vara förbannad!

1 Kor 15:1-58; Gal 1:6-9; Hebr 5:9; Joh 3:16; Mt 25:41; Rom 9:2; Ef 2:10; Joh 3:36; Apg 24:24-25; Rom 1-3 ; 1 Tess 1, 10; Matt 9, 11-13; Mark 14, 22-2; Matt 4, 17; Matt 5; Matt 6; Matt 7; Rom 6; Rom 8, 13; Upp 4, 8-10

3.2.9 Att ifrågasätta och förvränga det som Gud säger i sitt ord leder till fördömelse

Den som inte gör Guds ord går förlorad. Den som förvränger Guds ord – som ormen i paradiset – gör inte Guds ord.

Vi måste tro på och följa Guds ord genom att

- ifrågasätter Guds inspiration
- överlåter ordet åt godtycke: *”Bibeln är inte, utan den innehåller bara Guds ord”*
- begränsar Guds ord till en tidigare kulturperiod och bara tar till oss det som tycks passa in i dagens gudlösa kultur
- felaktigt tolkar Bibeln eftersom vi inte VILL följa den
- tolkar Bibeln så bokstavligt att vi missar vad som verkligen menas
- inte göra någonting utifrån Bibeln, eftersom vi till synes bara kan göra så lite
- avfärda vårt eget ansvar på grund av flera möjliga tolkningar
- inte följa Guds ord, trots att vi vet vad vi egentligen borde göra
- Vi utvecklar andra argument för att slippa tro på och lyda Guds ord.

Mt 7:24-27 Meng

24 Därför kommer alla som hör mina ord och gör efter dem att likna en klok man som byggde sitt hus på klippgrund.

25 Då kom regnet, strömmarna kom, vindarna blåste och slog mot det huset, men det rasade inte, för det var grundat på klippan. 26 Men den som hör mina ord och inte gör efter dem liknar en dåraktig man som byggde sitt hus på sand. 27 Då kom regnet, strömmarna kom, vindarna blåste och slog mot det huset, och det störtade, och dess fall var stort.

Mk 7:6-7 Meng

6 Detta folk hedrar mig (bara) med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. 7 Men de dyrkar mig förgäves, eftersom de gör människors bud till sina läror.

Mt 25:14-30 Meng

Bra, du gode och trogne tjänare! Du har varit trogen i det lilla, jag vill sätta dig över mycket: gå in till din herres glädjemåltid! ... Du onde och late tjänare! ... 28 Ta nu talenten ifrån honom och ge den till den som har tio talenter. ... 30 Men den oduglige tjänaren, kasta ut honom i mörkret utanför! Där kommer det att bli högt gråt och tandagnisslan.

2 Petr 1, 20-21 Meng

20 Framför allt måste ni vara medvetna om att ingen profetia i Skriften tillåter en egenmäktig tolkning; 21 ty aldrig har en profetia kommit genom människors vilja, utan drivna av den helige Ande har människor talat från Gud.

Joh 1:14 Meng

14 Och Ordet blev kött [människa].

Joh 7:16-17 Slt

Min lära är inte min egen, utan den som har sänt mig. 17 Om någon vill göra hans vilja, ska han förstå om denna lära är från Gud eller om jag talar av mig själv.

2 Tim 3:14-17 Meng

14 Men du skall hålla fast vid det du har lärt dig och som du är helt säker på, eftersom du vet av vilka lärare du har lärt dig det, 15 och eftersom du från barnsben känner till de heliga skrifterna, som kan göra dig vis till frälsning genom tron på Kristus Jesus. 16 All skrift som är inspirerad av Guds Ande är också nyttig för undervisning och för att

överbevisa, för att förbättra och för att fostra i rättfärdighet, 17 så att Guds människa må bli fullkomlig[7] och fullt utrustad för varje gott verk.

Gal 3:16 Slt

16 Men nu har löfterna givits till Abraham och hans säd. Det står inte: "och säden", som om det gällde många, utan som om det gällde en: "och din säd", och denne är Kristus.

Mt 5:18 Slt

Ty sannerligen, jag säger er: Innan himlen och jorden förgås, skall inte en enda bokstav eller en enda prick i lagen förgås, förrän allt har skett.

Lk 24:25 Slt

25 Och han sade till dem: »O ni oförståndiga, hur tröga är inte era hjärtan att tro på allt som profeterna har sagt!

Esra 7:10 Slt

10 Ty Esra hade bestämt sig för att utforska och göra Herrens lag och att undervisa om lag och rätt i Israel.

Joh 17:17 Slt

17 Helga dem i din sanning! Ditt ord är sanning.

1 Mos 3:1 Meng

1 Men ormen var listigare än alla djur på marken som Herren Gud hade skapat, och den sade till kvinnan: Har Gud verkligen sagt...

1 Sam 15:23 Meng

Ty uppror är en synd (liksom) spådom, och motstånd är som avgudadyrkan och idoldyrkan. Eftersom du har förkastat Herrens ord, har han också förkastat dig.

Jer 8:7-8 Slt

Men mitt folk känner inte HERRENS rättsordning! 8 Hur kan ni då säga: »Vi är visa, och HERRENS lag är hos oss»? Sannerligen, ja, den har förvrängts av de skriftlärdas lögnaktiga pennor!

Ps 33:4 Meng

4 Ty Herrens ord är sant, och i allt vad han gör är han trofast.

Ps 119:57 Meng

Herren är min del! Jag har lovat att bevara dina ord.

5 Mos 12:28 Slt

28 Bevara och följ alla dessa ord som jag befäller dig, så att det går dig och dina barn efter dig väl för evigt, eftersom du gör vad som är rätt och välbehagligt i Herrens, din Guds, ögon.

1 Krön 16:15 Meng

Han minns sitt förbund för evigt, det ord som han har befallt i tusen generationer.

Mt 24:35 Slt

Himlen och jorden skall förgå, men mina ord skall inte förgå.

Jer 23:29-31 Meng

29 Är inte mitt ord som eld, säger Herren, och som en hammare som krossar sten? 30 Därför ska ni veta ... Jag kommer att straffa de profeter, säger Herren, som missbrukar sin tunga för att förkunna Guds ord!

Mal 2:7 Slt

7 Ty prästens läppar skall bevara kunskapen, och ur hans mun skall man fråga efter lagen, ty han är en budbärare för HERREN, härskarornas Gud.

Mt 23:23 Slt

Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare, som betalar tionde av mynta, anis och kummin, men försummar det viktigaste i lagen, nämligen rättvisa, barmhärtighet och tro! Det här ska man göra, och det där ska man inte låta bli.

Joh 5:39 Slt

39 Ni forskar i skrifterna, eftersom ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är de som vittnar om mig.

Ps 119:18 Meng

Öppna mina ögon, så att jag klart kan se underverken i din lag.

Ps 119:130 Sl

130 Dina ords uppenbarelse upplyser och ger de oförstående insikt.

Upp 22:6-7 Sl

6 Och han sade till mig: Dessa ord är sanna och säkra, och Herren, de heliga profeternas Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart skall ske. 7 Se, jag kommer snart! Salig är den som bevarar orden i denna boks profetia!

Upp 22:18-21 Meng

8 Jag (Johannes) vittnar för alla som hör profetians ord i denna bok: Om någon lägger till något till dem, skall Gud lägga på honom de plågor som står skrivna i denna bok; 19 och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, skall Gud ta bort hans del av livets träd och den heliga staden, som står skrivna i denna bok. 20 Det säger den som vittnar om detta: "Ja, jag kommer snart!" "Amen, kom, Herre Jesus!" 21 Herrens Jesu nåd vare med alla.

Joh 7:17; Matt 7:24-27; Mark 7:6-7; Matt 25:14-30; 1 Petr 1:20-21; Joh 1:14; Joh 7:16-17; 2 Tim 3:14-17; Gal 3:16; Mt 5:18; Luk 24:25; Esra 7:10; Joh 17:17; 1 Mos 3:1; 1 Sam 15:23; Jer 8:7-8; Ps 33:4; Ps 119:57; 5 Mos 12:28; 1 Krön 16:15; Matt 24:35; Jer 23:29-31; Mal 2:7; Matt 23:23; Joh 5:39; Ps 119:18; Ps 119:130; Upp 22:6; Upp 22:18-21

3.2.10 Vilseledare och lärare av oväsentliga saker fördärvar det andliga livet

Vår frälsning är både Guds verk och beroende av vår tro. Det är inte bara tron i början av vårt trosliv som frälser, utan en beständig, ren tro som bär oss till slutet och leder oss till Gud. Detta kräver att vi troget följer Jesus och tror på det rätta bibliska evangeliet – på den sanna Jesus och inte på falska läror eller förvrängda föreställningar.

Äkta tro visar sig i kärleken till Gud och till människor, som kommer från ett rent hjärta, ett gott samvete och en uppriktig tro. Men den som låter sig ledas bort av falska evangelier, falska profeter eller spektakulära men bedrägliga tecken och underverk kommer att gå förlorad. Detsamma gäller för villfarliga lärare, lärare som undervisar

om oväsentliga saker, splittrare i församlingen och förförare som avleder andra från sanningen. Att förbli ståndaktig i tron och kärleken är avgörande för vår slutliga frälsning.

Joh 3:36 Slt

Den som tror på Sonen har evigt liv.

1 Kor 15:1-2 Slt

Men jag påminner er, bröder, om det evangelium som jag har förkunnat för er, som ni också har tagit emot och i vilket ni också står fast, 2 genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag har förkunnat för er – om ni inte har trott förgäves.

1 Tim 1:5 Slt

5 Men budets slutmål är kärlek från ett rent hjärta, ett gott samvete och en oskrymtad tro.

Mt 24:4-27 Meng

4 Jesus svarade dem: »Se till att ingen förleder er! 5 Ty många kommer att komma i mitt namn och säga: »Jag är den (återkommande) Kristus«, och de kommer att förleda många. », 11 Det kommer också att uppstå många falska profeter som förleder många. 12 Och eftersom laglösheten ökar, kommer kärleken att kallna hos de flesta. 13 Men den som håller ut till slutet, han skall bli frälst.

2 Joh 1:5-13 Meng

5 Och nu vänder jag mig till dig – att vi ska älska varandra. 6 Och kärleken (till Gud) består i att vi vandrar efter hans bud. Detta är det bud som ni har hört från början, att ni skall vandra i det. 7 Ty många villfarliga lärare har gått ut i världen, som inte bekänner Jesus Kristus som den som har kommit i köttet (Messias): däri visar sig villfararen och antikrist. 8 Akta er för att ni inte förlorar det ni redan har uppnått genom ert arbete, utan får full lön. 9 Den som går utöver detta och inte förblir i Kristi lära, han har inte Gud; den som (däremot) förblir i läran, han har både Fadern och Sonen.

Tit 3:9-11 Meng

9 Men med dumma undersökningar och släktregister samt med tvister och gräl om lagen ska du inte ha något att göra, för det är onödiga och

fruktlösa saker. 10 En person som orsakar splittring ska du avvisa efter en eller två varningar. 11 Du vet ju att en sådan person har kommit på avvägar och enligt sitt eget omdöme är en syndare.

Joh 3:36; Luk 10:25-27; 1 Kor 15:1-2; 1 Tim 1:3-11; Mt 24:3-27; 2 Joh 1:5-13; Tit 1:5-16; Tit 3:9-11; Mt 22:36-40; Mt 7:12-13

3.2.11 [Frestelsen till] köttslighet är dödlig

Gud har gjort oss till nya, älskade varelser, som är återskapade i Guds sanna avbild. Men vårt ”kött”, den del av vårt gamla jag som fortfarande lever, förblir fullt av begär som strider mot Guds lag. Det motsätter sig Guds vilja, motarbetar hans lag och står under hans fördömande dom.

Genom Kristus har vi dock befriats från köttets makt. Vi behöver inte längre följa köttet, utan kan genom Guds Ande segra över dess begär. Den som dock låter sig domineras av sina tidigare begär bär ingen frukt för Gud och går slutligen förlorad.

1 Petr 4:1-2 Slt

1 Eftersom Kristus har lidit för oss i köttet, så rustar också ni er med samma sinnelag; ty den som har lidit i köttet har gjort slut med synden, 2 för att inte längre leva efter människors begär i den återstående tiden i köttet, utan efter Guds vilja.

Mk 4:19 Slt

19 Men denna världens bekymmer och rikedomens bedrägeri och begäret efter andra ting tränger sig in och kväver ordet, så att det blir ofruktbart.

Gal 5:19-21 Meng

19 Men köttets gärningar är uppenbara, nämligen otukt, omoral, utsvävningar, 20 avgudadyrkan, trolldom, fiendskap, stridigheter, avund, splittring, själviskhet, partipolitik, 21 avund, dryckenskap, frosseri och så vidare. Om dessa (synder) har jag redan tidigare sagt er, och jag upprepar det nu, att den som begår sådana saker inte kommer att ärva Guds rike.

Rom 8:12-13 Meng

12 Således, kära bröder, har vi inte någon skyldighet gentemot köttet att leva efter köttet; 13 ty om ni lever efter köttet, är döden säker för er; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva.

1 Petr 4, 1-2; Mk 4,19; Gal 5, 19-21; Rom 8, 5-13; Gal 5:19-21; Gal 6:7-8; Jak 1:13-16; Mk 4:10-20; Rom 8:12-17; Fil 3:17-21; Jud 1:3-4

3.2.12 Att låta sig förledas bort från Kristus genom mänskliga läror berövar dig livet

Endast det evangelium som Gud har uppenbarat från himlen genom Jesus leder till liv. Mänskliga läror och bud om vår relation till Gud leder inte till liv, utan till död.

För att inte förlora den himmelska kallelsens stridspris, det eviga livet, får ingen efterföljare av Kristus på vägen till evigheten • låta sig luras • fångas av filosofi och tomt bedrägeri enligt människors traditioner, enligt världens element eller genom övernaturliga visioner som inte överensstämmer med Kristus och evangeliet, • låta sig dömas av andra på grund av yttre former, former och mänskliga formella föreskrifter, som bara är skenbar visdom. Dessa saker är mänsklig egenvilja och otro på det sanna evangeliet och leder inte till liv, utan till död.

Mt 15:7-9 Meng

7 Ni hycklare! Jesaja har träffande profeterat om er med orden: 8 ›Detta folk hedrar mig bara med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig; 9 men de dyrkar mig förgäves, eftersom de undervisar om människors bud som om de vore Guds bud.‹ ...

Gal 1:8 Slt

8 Men även om vi eller en ängel från himlen skulle förkunna ett annat evangelium än det vi har förkunnat för er, må han vara förbannad!

Kol 2:4-23 Meng

4 Jag säger detta för att ingen ska bedra er med övertygande tal. ... 6 Liksom ni har tagit emot Herren Kristus Jesus[1], så lev också i honom: 7 var fast rotade i honom och bygg upp er i honom och bli starka i tron,

såsom ni har blivit undervisade, och glöm inte att tacka rikligt. 8 Se till att ingen förleder er med filosofi och tomt bedrägeri, som bygger på mänsklig tradition, på världens element, och som inte har något med Kristus att göra. ... 18 Låt ingen döma er genom att behaga sig med ödmjukhet och vördnad för änglarna, skryta med syner, vara uppblåst utan grund av sin köttsliga sinne 19 och inte hålla sig till huvudet, från vilket hela kroppen stöds och hålls samman av leder och band och så fullbordar en gudomlig tillväxt. ... 23 som visserligen har rykte om sig att vara särskilt visa på grund av en självvald fromhet och ödmjukhet och skoningslös hårdhet mot kroppen, men som är utan verkligt värde, eftersom de bara tjänar till att tillfredsställa köttet.

Mt 15:7-20; Gal 1:6-12; Kol 2:4-23; 1 Tim 4:1-7

3.2.13 Tolererad surdeg och bristande församlingsdisciplin leder till döden

En församling som tolererar villfarliga lärare som förleder medlemmarna till synd (t.ex. genom otukt eller genom att äta kött som offrats till avgudar) står under Guds dom. Jesus ger församlingen ytterligare en nådesfrist för omvändelse, men utan ånger kommer han att agera snabbt. Det är aldrig bra att ha Jesus mot sig istället för med sig. Mot dessa villfarliga lärare kommer han att strida med sitt svärd – samma bild som används för hans kamp mot Antikrist och hans anhängare.

Men den som skyddar sig mot villfarelsens lärare genom Guds ord eller genom omvändelse och församlingens tukt gör en tydlig åtskillnad från dem, kommer att belönas av Jesus med det eviga mannat, ett nytt namn och makt över folken. Dessa löften är ett tecken på den normala frälsningen för alla troende i evigheten och är ingen särskild utmärkelse.

Därför förespråkade Paulus med eftertryck församlingsdisciplin och renhet, både bland korintierna och i alla sina församlingar – precis som de andra apostlarna.

1 Kor 5:6-13 Meng

Vet ni inte att en liten bit surdeg syrar hela degen? 7 Ta bort den gamla

surdegen, så att ni blir en ny deg (genomgående); ni är ju (som kristna) fria från all surdeg! ... 13 ... **Ta bort den onde människan ur er mitt!**

Upp 2:14-16 Meng

14 Men jag har några få invändningar mot dig, för du har människor bland dig som håller fast vid Bileams lära. ... 16 Gå därför in i dig själv, annars kommer jag snart över dig och bekämpar dem med mitt svärd.

Upp 2:18-29 Meng

20 Men jag har något att anmärka på dig, nämligen att du tillåter kvinnan Isebel, som utger sig för att vara profetissa och undervisar och förleder mina tjänare till otukt och till att äta avgudsoffer. ... 23 Och hennes barn skall jag låta dö av pest, då skall alla församlingar inse att det är jag som prövar njurar och hjärtan, och jag skall belöna var och en av er efter era gärningar. **24 Men till er andra i Thyatira, alla som inte håller fast vid denna lära, eftersom ni inte har erkänt "Satans djup", som de påstår, säger jag: Jag lägger ingen ytterligare börda på er; 25 håll bara fast vid det ni har, tills jag kommer! 26 Och den som övervinner och håller fast vid mina gärningar till slutet, honom vill jag ge makt över hedningarna.**

1 Kor 5:1-13; Upp 2:12-17; Upp 2:18-29; Tit 3:9-11; 3 Joh 1:9-11

3.2.14 Att följa sina egna lustar dödar

Det finns en tro som har givits oss en gång för alla och som räddar alla som håller fast vid den. I centrum för denna tro står Jesus Kristus, vår ende härskare och herre. Denna frälsande tro är dock oförenlig med ett hejdlöst liv som är inriktat på eget nöje, missbrukar Guds nåd, lever utan värn för honom och slutligen leder till Guds fördömande dom.

Att leva för sin egen njutning står i direkt motsats till att leva för Gud. Den som lever för Gud visar självbehärsknin och kärlek till Gud och andra. En före detta troende som börjar leva ett överdådigt och självcentrerat liv är i Guds ögon andligt död – liksom den förlorade sonen var för sin far innan han omvände sig, eller som en församling som inte bär frukt för Gud och inte längre lever i Kristi gärningar.

Endast den som vaknar i tid och omvänder sig från denna andliga dödssömn kommer att finna nytt liv i armarna på sin far som springer honom till mötes. Om han förblir i denna omvändelse kommer inget ont att kunna överraska eller överväldiga honom.

Apg 24:25 Meng

Men när Paulus talade om rättfärdighet, avhållsamhet och den kommande domen (), blev Felix orolig och sade: "För denna gång kan du gå! När jag (senare) har tid, vill jag låta kalla på dig igen."

Jud 1:4 Slt

4 Det har nämligen smugit sig in några människor som för länge sedan har skrivits upp till denna dom, ogudaktiga människor som förvränger vår Guds nåd till utsävningar och förnekar Gud, den ende härskaren, och vår Herre Jesus Kristus.

1 Tim 5:5-6 Meng

5 En äkta och ensam änka har satt sitt hopp till Gud och förblir ihärdig i bön och åkallan dag och natt; 6 men en njutningslysten änka är levande död.

Apg 24:25; 1 Tim 5:6; Jud 1:3-4; 2 Petr 1:3-11; Luk 10:27; Luk 15:32; Mark 4:19; Upp 3:1-3; Luk 5:23-24; Ef 2:5; Luk 15:20; 1 Tess 5:4-5

3.2.15 Den som förnekar Jesus eller genom sina handlingar förnekar tron på honom, kommer Jesus inte att känna igen vid himmelens port.

Jesus ger sina lärjungar en allvarlig varning att frukta den som kan överlämna både själ och kropp till fördärvet i helvetet. Dessa ord gäller uttryckligen Jesu efterföljare. Den som som lärjunge bekänner sig till Jesus med ord och handlingar – till och med till döds – kommer att bli evigt frälst. Men den som förnekar Jesus inför människor genom ord eller handlingar kommer att gå förlorad.

Mt 10:28-33 Meng

28 Frukta inte dem som dödar kroppen men inte kan döda själen; frukta snarare den som har makt att förgöra både själ och kropp i helvetet! ...

32 Var och en som bekänner sig till mig inför människor, honom skall också jag bekänna mig till inför min himmelske Fader; 33 men den som förnekar mig inför människor, honom skall också jag förneka inför min himmelske Fader.

2 Tim 2:12 Slt

12 Om vi håller ut, kommer vi att regera med honom; om vi förnekar honom, kommer han också att förneka oss.

1 Tim 5:8 Slt

8 Men om någon inte tar hand om sina egna, särskilt sina husfolk, har han förnekat sin tro och är värre än en otroende.

Mt 10:28-33; 2 Tim 2:12; 1 Tim 5:8; 1 Joh 4:2-3; 1 Joh 4:15;

Upp 12:11

3.2.16 Den som stänger sig för Guds ord stänger sig för Guds nåd och dörrarna till evigheten

Det är vägen att vända sig bort från Gud och förlora den eviga frälsningen: **att stänga sig för Guds ord**, rebellera mot Gud, ge plats åt otro, utmana Gud, synda och väcka Guds vrede, pröva Guds tålmod trots att man ständigt ser hans underverk, låta sig ledas vilse av sin egen vilja, inte förstå vilka vägar Gud vill leda oss på, vända sig bort från den levande Guden, vägra att lyda Gud, falla för syndens bedrägeri och bli hård. Vi ska akta oss för denna väg och tillsammans se till att vi inte går in på den, att vi inte ger plats åt otro genom inre uppror och vänder oss bort från den levande Guden. Vi gör det genom att varje dag uppmana varandra, så länge det fortfarande är "idag" i detta liv och inte ännu "evigt" i himlen. För vi tillhör verkligen Messias och har del i allt som tillhör honom – förutsatt att vi med all beslutsamhet håller fast vid den tillförsikt vi hade i början, ända upp till himlen.

Hebr 3:7-14 Meng

7 Därför gäller det helige Andens ord för oss: "Idag, när ni hör hans röst, 8 förhärda inte era hjärtan, som (en gång) vid bitterheten på frestelsens dag i öknen, 9 där era fäder prövade mig, trots att de hade sett mina gärningar i fyrtio år. 10 Därför blev jag upprörd över detta släkte och

sade: ›Alltid vandrar de vilse med sina hjärtan!‹ Men de kände inte mina vägar, 11 så att jag i min vrede svor: ›De skall aldrig komma in i min vila!‹» 12 Se till, kära bröder, att ingen av er har ett ont hjärta av otro som avfall från den levande Guden! 13 Uppmana snarare varandra varje dag, så länge ”idag” fortfarande gäller, så att ingen av er förhärdas genom syndens bedrägeri.

Lk 13:27 SlT

27 Och han skall svara: Jag säger er: Jag vet inte varifrån ni kommer; gå bort från mig, alla ni som gör orätt!

1 Sam 15:23 SlT

23 Ty olydnad är [som] synden att spå, och uppror är [som] avgudadyrkan och avgudadyrkan. Eftersom du nu har förkastat Herrens ord, har han förkastat dig.

Hebr 3:7-14; Luk 13:27; 1 Sam 15:23; Apg 7:51; Joh 5:39-40

3.2.17 Otrogna, äktenskapsbrytare, tvivelaktiga, världens vänner är Guds fiender och kommer att brinna i evig eld

Otrogna, andliga äktenskapsbrytare mot Gud, världens vänner och därmed **Guds fiender** kan finnas både bland lyssnarna till ett brev i församlingen och även beröra församlingen själv, om den utvecklas i denna riktning. Den som lever så utan ånger kan inte längre tilltalas som broder eller syster, utan kännetecknas av sin synd. Detta avslöjar sådana personers **förlorade tillstånd** om de inte **gör bot**.

Otrogna, andliga äktenskapsbrytare, vänner till världen och tvivelaktiga måste omvända sig för att åter kunna närma sig Gud, från vilken de har fjärmat sig på ett livsfarligt sätt. Oavsett om någon som redan kände Gud har avvikit från honom eller om han aldrig har gjort sann omvändelse – vägen till livet förblir densamma:

- **Att ödmjukt erkänna sitt eget tillstånd**, sörja och gråta och bekänna det inför Gud.
- **Underordna sig Gud.**
- **Motstå djävulen.**

- **Närma sig Gud.**
- **Rensa sig som syndare (tvätta händerna).**
- **Rensa hjärtat från tvivel.**

Den som går denna väg kommer att uppleva hur Gud närmar sig honom och upphöjer honom.

Jak 4:1-4 Meng

1 Varifrån kommer striderna och varifrån kommer tvisterna bland er? Är det inte från era begär som strider i era lemmar? 2 Ni är begärliga – och ändå får ni inte det ni vill ha; ni mördar och är avundsjuka, utan att era önsknningar uppfylls; ni lever i strid och tvister och får ändå inte det ni vill ha, för att ni inte ber; 3 Ni ber visserligen, men ni får ingenting, eftersom ni ber med onda avsikter, nämligen för att (det ni ber om) ska tillfredsställa era begär. 4 Ni gudlösa själar! Vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara vän med världen visar sig vara Guds fiende.

Jak 4:5-10 Meng

5 Eller tror ni att Skriften talar tomma ord när den säger: "Den Ande som bor i oss har en avundsjuk lust"? 6 Men desto rikare är den nåd som han ger. Därför står det skrivet: "Gud motstår de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd." 7 Underordna er därför Gud och motstå djävulen, så kommer han att fly från er. 8 Närma er Gud, så kommer han att närma sig er; rena era händer, ni syndare, och helga era hjärtan, ni dubbelhjärtade! 9 Känn er eländighet, sörj och gråt! Låt ert skratt förvandlas till sorg och er glädje till bedrövelse! 10 Ödmjuka er inför Herren, så skall han upphöja er!

1 Joh 2:15-17 Meng

15 Älska inte världen och inte heller det som finns i världen. Om någon älskar världen, så bor inte kärleken till Fadern i honom. 16 Ty allt som är av världen, köttets lust och ögonens lust och det högmodiga livet, kommer inte från Fadern utan från världen. 17 Och världen förgår med sin lust, men den som gör Guds vilja förblir i evighet.

2 Tim 4:10 Slt

10 Demas har lämnat mig, eftersom han har fattat tycke för den

nuvarande världstiden, och har flyttat till Tessalonika, Crescens till Galatien och Titus till Dalmatien.

Jak 4:1-4; Jak 4:5-10; 1 Joh 2:17; Rom 5:10; Luk 19:27; 1 Joh 2:15-17; 2 Tim 4:10; Matt 18:7; 2 Petr 2:20

3.2.18 Den som blir obarmhärtig förlorar Gud

Guds ord riktar hårda ord till Kristus-troende och fromma:

Gud kommer att döma dem som har fått barmhärtighet genom evangeliet men ändå varit obarmhärtiga mot andra, och därmed döma dem till evig fördömmelse. Men den som visar barmhärtighet, så som han själv har fått barmhärtighet av Gud, är oantastlig i domen som avgör hans frälsning.

Jak 2:12-13 Meng

12 Tala och handla som människor som (en gång) ska dömas genom lagen om frihet (). 13 Ty domen är obarmhärtig mot den som inte har visat barmhärtighet, men barmhärtigheten kan skryta inför domen.

Mt 25:34-35 Meng

»Kom hit, ni som är välsignade av min Fader! Ta emot det rike som har varit förberett för er sedan världens grundläggning. 35 Ty jag var hungrig, och ni gav mig mat; ...

»Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd för djävulen och hans änglar! 42 Ty jag var hungrig, men ni gav mig inget att äta ... 46 Och dessa ska gå till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.«

Mt 18:32-35 Meng

Då kallade hans herre honom till sig och sade till honom: »Du onda tjänare! Jag efterskänkte dig hela den skulden, eftersom du bad mig om det; 33 borde du inte också ha visat barmhärtighet mot din medtjänare, såsom jag visade barmhärtighet mot dig?« 34 Och full av vrede överlämnade hans herre honom till torterarna, tills han hade betalat hela sin skuld. 35 På samma sätt kommer också min himmelske Fader att göra med er, om ni inte var och en förlåter er broder av hjärtat.

Jak 2:12-13; Mt 25:34-35; Mt 18:32-35; Mt 23:23; Luk 10:36-37

3.2.19 Älska denna värld och dö!

Den som med sitt hjärta hänger vid denna värld och inte vid Kristus är inte frälst, oavsett om han redan var det tidigare eller aldrig har varit det.

Jesus förutsätter uttryckligen att hans lärjungar skiljer sig från världen och är annorlunda i förhållande till världen. Det är kännetecknet för sanna lärjungar. Den som lever i enlighet med världen kan inte vara en sann lärjunge till Jesus och därmed inte heller bli frälst.

Guds vilja och kärleken till Gud ställs av Johannes i kontrast till kärleken till världen. Och Johannes talar till dem som redan tror på Kristus. Endast den som älskar Gud och gör vad Gud vill, förblir och lever i evighet. Allt som tillhör världen och är ett med världen kommer att försvinna. Johannes uppmanar sina läsare kärleksfullt men med all konsekvens att inte avvika från en väg där de kommer att älska världen – med konsekvensen att de då inte kommer att förbli och leva i evigheten.

Dessutom är det de halvhjärtade efterföljarna av Jesus som låter vardagens bekymmer eller frestelserna av ett vackert och bekvämt liv i denna värld ta överhanden, så att det i slutändan inte kommer något positivt för Gud ut av deras liv. De lever på ett sätt som inte bär frukt för Gud och kommer därför att gå förlorade – med betoning på "gå".

Joh 15:18-19 Meng

18 "Om världen hatar er, tänk då på att den hatade mig ännu mer än er! 19 Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sin egen; men eftersom ni inte är av världen, utan jag har utvalt er ur världen, därför hatar världen er.

1 Joh 2:15-17 Meng

5 Älska inte världen och det som finns i världen! Om någon älskar världen, så bor inte kärleken till Fadern i honom; 16 ty allt världsligt, köttets lust och ögonens lust och det högmåliga livet, kommer inte från

Fadern, utan har sitt ursprung i världen; 17 och världen förgår med sina lustar; men den som gör Guds vilja, han förblir i evighet.

2 Tim 4:10 Slt

10 Demas har lämnat mig, eftersom han har älskat den nuvarande världstiden, och har flyttat till Tessalonika, Crescens till Galatien och Titus till Dalmatien.

Mt 13:18-23; 1 Joh 2:15-17; 2 Tim 4:10; 1 Joh 5:4-5; Mt 13:22; Joh 17:16

3.2.20 Den som somnar (igen) andligt och inte vakar kommer att vakna utanför himlen när det är för sent

Den som med tiden slutar att leva efter evangeliets budskap och inte längre följer Jesus med gärningar som är värdiga hans kallelse och som hedrar Jesus, såsom i början av sitt trosliv, utan som slappnar av i sitt handlande och besudlar sig med denna världs aktiviteter och inte renar sig igen, den sover i Jesu ögon en farlig dödssömn, ja, är död i Jesu ögon. Och den som är död har inte längre evigt liv. Detta bekräftar Jesus genom sin varning och genom sin uppmaning till omvändelse med löfte. Varningen om att komma över församlingen som en tjuv avser i Skriften alltid dem som slutgiltigt går förlorade vid Jesu återkomst. Och löftet efter omvändelse från dödssömnen är att de omvändas namn INTE kommer att raderas ur livets bok – vilken nåd. Men den som inte omvänder sig från sin dödssömn som – tidigare – efterföljare av Kristus, kommer en dag inte längre att stå i livets bok när han står inför Gud. Men den som genom sitt liv visar sig värdig och värdig evigt liv, lovar Jesus evigt liv.

1 Tess 5:2-11 Meng

2 Ni vet ju själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. 3 När de säger: "Nu råder fred och säkerhet", då överraskar fördärvet dem plötsligt som en gravid kvinnas värkar, och de kommer säkert inte att undkomma. 4 Men ni, kära bröder, lever inte i mörkret, så att (Herrens) dag kan överraska er som en tjuv; 5 för ni är alla ljusets söner och dagens söner: vi har inget att göra med natten och mörkret. 6 Låt oss därför inte sova som de andra, utan vara vaksamma och

nyktra! 7 Ty de som sover, sover om natten, och de som berusar sig, är berusade om natten. 8 Men vi som tillhör dagen, låt oss vara nyktra, iklädda troens och kärlekens rustning och med hoppets hjälm om frälsning. 9 Ty Gud har inte bestämt oss till vrede, utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus, 10 som dog för oss, så att vi, vare sig vi (vid hans ankomst) vakar eller (redan) sover, ska leva förenade med honom. 11 Uppmana därför varandra och bygg upp varandra, som ni också gör!

Upp 3:1-6 Meng

1 »Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Så säger han som har de sju Guds andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar: du har rykte om dig att du lever, men du är död. 2 Vakna upp och stärk de övriga (församlingsmedlemmarna) som var nära döden! Ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min Gud. 3 Kom därför ihåg hur du har tagit emot och hört (frälsningsbudskapet, eller: frälsningen), håll fast vid det och kom till insikt! Men om du inte vill vara vaksam, kommer jag som en tjuv, och du kommer säkert inte att veta vid vilken timme jag kommer över dig. 4 Du har dock några namn i Sardes som inte har befleckat sina kläder; de skall gå med mig i vita kläder, för de är värdiga det. 5 Den som segrar skall kläs i vita kläder, och jag skall aldrig utplåna hans namn ur livets bok och jag skall bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar. 6 Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna.

Mt 24:37-51 Meng

40 Två (män) kommer att vara på fältet: den ene kommer att tas, den andre lämnas kvar; 41 två (kvinnor) kommer att måla (tillsammans) vid handkvarnen: den ene kommer att tas, den andre lämnas kvar. 42 Var därför vaksamma, för ni vet inte på vilken dag Herren kommer. 43 Men detta förstår ni: Om husbonden visste vid vilken tid på natten tjuven kommer, skulle han hålla sig vaken och inte låta någon bryta sig in i hans hus. 44 Var därför också ni beredda, för Människosonen kommer vid en tidpunkt som ni inte förväntar er."

1 Tess 5:2-11; Upp 3:1-6; Matt 24:37-51; Ef 5:11; Matt 24:37-51; Matt 24:43-51; Luk 21:29-36; Ef 5:11; 1 Petr 5:8

3.2.21 Andlig lättja är fördärvets bror och leder oundvikligen till döden

Lättja är fördärvets broder, och den som är lat anses i Guds ögon vara ond och blir fördömd. Motsatsen till lättja är flit, och all andlig utveckling beror på att man troget och aktivt använder de gåvor som Gud anförtrott oss. De flitiga på vägen till himlen bevaras och kommer fram säkert.

Men den som inte arbetar flitigt för Herren är blind, kortsiktig och har glömt reningen från sina tidigare synder. Men flit i tjänsten för Herren är inte en självklarhet. Vi riskerar alla att bli trötta och slappna av i vår hängivenhet. Den stora faran ligger i den tröghet som fjärrmar oss från en levande tro och tjänst. Den som blir trög och lat ger sig ut på en väg som sätter ett frågetecken för ingången till det eviga livet.

Mt 25:14-30 Meng

Bra, du gode och trogne tjänare! Du har varit trogen i det lilla, jag vill sätta dig över mycket: gå in till din herres glädjemåltid! ... Du onde och lata tjänare! ... 28 Ta nu talenten ifrån honom och ge den till den som har de tio talenterna. ... 30 Men den oduglige tjänaren, kasta ut honom i mörkret utanför! Där kommer det att bli högt gråt och tandagnisslan.

2 Petr 1, 10 Slt

10 Därför, bröder, sträva desto mer efter att göra er kallelse och utvalda ställning fast, för om ni gör detta, kommer ni aldrig att falla.

Hebr 4, 11 Slt

*11 11 Låt oss därför ivrigt sträva efter [Strong G4704 – σπουδάζω – **spudazo grekiska – anstränga sig; visa flit**] att komma in i den vila som , så att ingen faller som ett liknande exempel på otro.*

Mt 25:14-30; 2 Petr 1:5-10; Mt 25:22-30; Rom 12:11; 2 Petr 3:14; Hebr 4:9-11; Hebr 6, 11-12; Luk 8, 15 Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; Mt 7, 19; Upp 3,19

3.2.22 Vägen till förlust av frälsningen går smygande: förstadier och slutstadier med ordsynder som exempel

Alla ordsynder har sitt ursprung i hjärtat. Ordsynder bedrövar den Helige Ande – och vi är kallade att vaka över att det inte uppstår en inställning i oss som strider mot evangeliet och vår ställning i Kristus och som på lång sikt berövar oss frälsningen.

Att älska våra bröder och systrar är Jesu nya och högsta bud, tillsammans med att älska Jesus. Och det är oförenligt med nedsättande tankar eller respektlösa kommentarer om våra bröder och systrar.

Redan det att klaga på våra bröder och systrar bringar Guds dom över oss i detta liv. Genom att klaga på våra bröder och systrar förlorar vi kanske inte omedelbart vår frälsning – men vi beger oss ut på den första farliga etappen av denna dödliga väg.

Jesus känner till tre grader av felaktiga och arroganta verbala omdömen om troende bröder och systrar. Endast den sista graden är evigt dödlig – men de tidigare graderna leder dit och hör hemma inför en andlig jordisk domstol. Hos Jakobus får vi veta att Jesus själv snart kommer att utöva denna jordiska dom, om vi inte upphör med vårt dåliga beteende mot våra bröder och systrar och gör bot. Låt oss därför inte suckar över våra bröder och systrar, utan välsigna dem. Må vi vara så kloka, annars kommer vår Herre att döma oss redan i detta liv och i evigheten kommer vi att förlora den lön som var avsedd för oss för vår kärlek till våra bröder och systrar.

Ef 4:20-32 Meng

29 Låt inga onda ord komma ur er mun, utan bara sådana som tjänar till uppbyggnad där det behövs, så att de som hör dem må välsignas. 30 Och bedröva inte Guds helige Ande, med vilken ni är förseglade till frälsningens dag. 31 All bitterhet, all vrede och all ilska, allt skrikande och smädande ska avlägsnas från er, ja, all ondska. 32 Var istället vänliga och hjärtliga mot varandra och förlåt varandra, så som Gud har förlåtit er i Kristus!

Mt 5:22 Sl

22 Men jag säger er: Var och en som utan orsak är arg på sin broder

skall dömas. Den som säger till sin broder: Raka!, skall dömas av högsta rådet. Den som säger: Du dåre!, skall dömas till helvetets eld.

Jak 5:9 Slt

9 Kлага inte på varandra, bröder, så att ni inte blir dömda. Se, domaren står för dörren!

Ef 4:20-32; Mt 5:22-25; 1 Joh 3:15; Jak 5:9-12; Mt 12:34; Joh 13:34; 1 Petr 1:22; Jakob 3:1-12; Jak 4:11-12

3.2.23 Tvivel: Kampen om din själ har börjat

Den eviga elden sträcker sig redan girigt efter dem **som tvivlar på sin tro**. Och inte efter dem som bara tvivlar på en underordnad troslära, utan efter dem som tvivlar på den grundläggande sanningen om sin frälsning genom Guds kärlek och Jesu Kristi offer för deras frälsning. Dem tillhör vårt fulla medlidande och vår barmhärtighet. Vi är och förblir själva frälsta endast genom nåd och inte genom våra egna gärningar. Även vi skulle kunna drabbas av samma öde som dem. Därför ska, måste och får vi också möta alla som genom tvivel är i fara för sin frälsning med kärlek och barmhärtig omtanke – för att om möjligt rädda dem ur elden utan att själva falla.

Motgiftet mot tvivel är tro till slutet, som vårt stora föredöme Jesus, som vår fader Abraham och som trosexemplen i Hebr 11 och som Paulus, Guds föredöme i tro för alla människor.

Den största prövningen enligt Skriften för (vår) tro är lidande. Att tro att en kärleksfull och nådig Gud kan tillåta lidande. Att Gud kan tillåta lidande för Jesus själv, för mig, för andra. Det är en stor utmaning för oss som följer Jesus när vi tappar ur sikte att Gud som skapare inte bara får tillåta lidande, utan som frälsare och räddare alltid kommer att tillåta lidande i sina barns liv av kärlek och använda det till deras bästa – och att rättfärdiga måste lida mycket, medan många ogudaktiga har det så bra.

Endast den som är villig att lida och kapabel att lida är troende och kapabel att övervinna sina tvivel. Och endast den som – genom

vissheten om att Gud älskar honom till slutet – tror, kommer att se Gud i evigheten. Därför ställer Jesus så höga krav på sina efterföljare när det gäller förmågan att lida: Endast den som dagligen tar upp sitt kors och inte älskar sitt (eget) liv till döds är värdig att vara Jesu lärjunge, och endast dessa har löftet om evigt liv.

På vägen kan och kommer vi förmodligen alla att snubbla. Den största människan som fötts av en kvinna och den största profeten Johannes Döparen kände tvivel när han led. I lidandet kan vi förlora tron på Jesus. Men just mitt i vårt lidande vill och kommer Jesus att söka och finna oss och ge oss en möte med honom och ord av liv. I själva verket är ett möte med Gud själv och/eller Guds ord – även genom uppmuntran från våra trosfränder – det enda och bästa botemedlet som kan läka våra tvivel och hindra oss från att vända oss bort från Gud.

För (endast) den som övervinner sina tvivel och inte förlorar tron på Jesus och hans handlingar för oss på lång sikt, kommer att bli salig. Så uppmuntrar Jesus sin största tjänare, Johannes Döparen, i fängelset. Och han litar på att han själv, utifrån det han vet om Jesus och hör och finner bekräftat i Guds ord, kommer att (åter)finna en tro som är och kommer att bli salig.

Jesus själv kände, om inte bokstavligen tvivel, så åtminstone den plågande frågan *”Varför, Fader?”* när han befann sig i sitt djupaste lidande.

Och Fadern lät honom gå igenom detta – och förde Jesus genom den mörka dalen till ljuset.

Lidande och tvivel är stora möjligheter för oss att växa i tron. Lidande är till och med utlovat av Gud. Men Guds mål bakom detta är alltid att vi genom lidande erfarenheter ska mogna och bli starka i tron – genom alla trosstrider och tvivel.

I slutändan starkare, härligare och vackrare, när han är beprövad i tro, lidande och tvivel.

Mt 11:2-11 Meng

2 Men när Johannes i fängelset hörde om Kristi verk, sände han ett bud till honom genom sina lärjungar 3 och lät fråga honom: ”Är det du som ska komma, eller ska vi vänta på en annan?”

4 Jesus svarade dem: »Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: 6 och salig är den som inte tar anstöt av mig!«

11 Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har ingen uppstått som är större än Johannes Döparen.

Jud 1, 22-23 Meng

22 Och ha medlidande med dem som tvivlar: 23 rädda dem ur elden och rädda dem på så sätt!

1 Petr 1, 7 Slit

7 så att er tros prövning (som är mycket dyrbarare än det förgängliga guld som prövas i eld) må leda till lov, ära och härlighet vid Jesu Kristi uppenbarelse.

Mt 11:2-11; Mt 28:17; Jud 1:22-23; Rom 4:20-25; Luk 24:36-49; Ps 73; Luk 9:23-24; Rom 8:28; Rom 8:31-39; Hebr 10:38-39; Joh 15:20-27; Joh 16:1; 1 Petr 1:7; 2 Tim 4:7-8; Joh 20:27; Job 34:7-12; Job 42:1-6; Hebr 11; 1 Tim 1:16; Matt 8:10-12; Ef 2:8; Mark 16:16

3.2.24 Den som smutsar ner sig utan att rena sig kommer att utplånas från Guds folk

Att vara oren inför Gud betyder att vara död.

Att bli renad av Gud betyder att komma till liv.

Att återigen besudla sig i denna värld och INTE rena sig innebär att vara ännu mer död än före sin omvändelse.

En efterföljare av Kristus som inte vandrar på en ständig väg av renande, vandrar på fel väg och kommer inte att nå himlen utan omvändelse och renande.

Upp 3:1-6 Meng

Du har rykte om dig att du lever, men du är död. ... 4 Men du har några namn i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder; de ska följa med mig i vita kläder, för de är värdiga det. 5 Den som övervinner ska kläs i

vita kläder, och jag ska aldrig utplåna hans namn ur livets bok och ska bekänna hans namn inför min Fader och hans änglar.

1 Joh 1:9 Meng

9 Men om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig () så att han förlåter oss våra synder och **renar oss från all orättfärdighet**.

1 Joh 3, 2-3 Meng

2 Ty vi skall se honom såsom han är. 3 Och var och en som sätter sitt hopp till honom renar sig, liksom han (också) är ren.

4 Mos 19:20 Meng

Men om någon blir oren och **inte** renar sig, skall en sådan person uteslutas **ur** församlingen, ty han har **besudlat** Herrens helgedom och **inte** blivit bestänkt med reningsvattnet: han är oren.

2 Petrus 2:20-22 Meng

20 Om de genom kunskapen om Herren och Frälsaren Jesus Kristus har undkommit **världens föroreningar**, men ändå återigen låter sig förföras av dem och övervinnas av dem, då har deras sista tillstånd blivit värre än det första.

Upp 3:1-6; 1 Joh 1:9; Jud 1:22-23; 1 Joh 3:3; Apg 15:9; Ef 5:26; Ef 5:26; Joh 13:10; Hebr 9:22; 1 Joh 3:3; 2 Kor 7:1; Hebr 12:14; Upp 3:1-6; 4 Mos 19:20; 2 Petrus 2:20-22; Upp 22:10-15; 4 Mos 19:20

3.2.25 Att avfalla från tron innebär att frivilligt kasta bort frälsningen

Att falla bort från **Gud** eller **att falla** bort från **tron** är ett uttryck som inte har någon glädjande betydelse: Samma uttryck används genomgående i Skriften för att beskriva hur människor som var nära Gud faller bort från honom, så att endast död och fördömelse – evigt fördömelse – väntar dem i slutändan.

Jes 66:23-24 Meng

23 Och det skall ske att varje månad vid nymåne och varje vecka vid sabbaten skall allt kött samlas för att tillbe inför mitt ansikte, säger Herren. 24 "De skall då också gå ut (ur staden) och se på liken efter de

människor som har avfallit från mig, ty deras maskar skall inte dö och deras eld skall inte slockna, och de skall vara en avsky för allt kött.”

Hebr 3:12-19 Meng

*12 Se till, kära **bröder**, att ingen av er har ett ont hjärta av otro som avfall från den levande Guden! 13 Uppmana snarare varandra varje dag, så länge »idag« fortfarande gäller, så att ingen av er förhäradas genom syndens bedrägeri. 14 Ty **vi har blivit Kristi medlöpare, om vi bara håller fast vid den första tron till slutet.***

Gal 1:6-9 Meng

*Jag måste förundras över att **ni så snabbt faller bort från den som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat frälsningsbudskap.** ... 8 Men även om vi själva eller en ängel från himlen förkunnade er ett annat frälsningsbudskap än det som vi har förkunnat er: **Förbannad vare han!** 9 Som vi redan tidigare har sagt, så upprepar jag det nu igen: ”Om någon förkunnar er ett annat frälsningsbudskap än det som ni har fått (av mig): **Förbannad vare han!**”*

2 Tess 2:3 Meng

3 Låt er inte på något sätt förledas av någon, för först måste avfallet komma och människan av laglöshet, fördärvets son, uppenbaras.

Jes 66:24; Gal 1:6-9; 2 Tess 2:3; Hebr 3:12-19; 2 Krön 29:3-11; Jes 1:28; Jes 31:6; Jer 2:29; Jer 5:23; Hes 2:3; Hes 6:9; Hes 20:38; Hos 1:2; Hos 6:7; Hos 7:13; Hos 9:1; Zef 1:1-6

3.2.26 Synden mot den Helige Ande och synden till döds – den som fruktar den har inte begått den

Ja, troende efterföljare av Jesus kan synda så att de kommer till andlig och därmed evig död.

Men från Guds sida står dörren alltid öppen för omvändelse för alla som har kommit på avvägar. Det visar den gode herden oss mycket tydligt.

Nej, det ”*omöjliga*” i att vända sig bort från tron i Hebr 6:6 grundar sig inte på Gud. Den som **vill** vända sig till Gud kan alltid göra det, och han

eller hon kommer att möta öppna dörrar hos Gud och utlösa en glädjefest i himlen.

Det *"omöjliga"* avser andra människor. Deras inre är så utformat att de inte längre låter sig beröras, förändras och ledas in på rätt väg av andlig nåd och kraft. De förblir kalla och oförstående inför Guds ord och himlens krafter.

Den goda nyheten är: Om vi har ens en gnutta rädsla för att tillhöra dessa människor, är vår omvändelse till frälsningens väg inte *"omöjlig"*. Den som bryr sig om sin goda relation till Gud visar att han är mottaglig för Guds ord. Och den gode herden kommer att rädda alla som uppriktigt, svagt och hjälplöst vänder sig till honom, om och om igen. Den som kommer till Jesus kommer han inte att stöta bort.

Efter att Jakobus redan har uppmuntrat oss att leda våra troende bröder och systrar som har avvikit från tron tillbaka till Herren för att rädda deras själar från döden, och efter att Judas direkt uppmanar oss att med barmhärtig kärlek rädda våra troende bröder och systrar som tvivlar på tron från elden, uppmuntrar Johannes oss här att göra samma tjänst genom våra böner. Och han kommer att ge liv åt de bröder och systrar som inte syndar till döds. Och de som syndar till döds kommer vi att känna igen på att de är döva för alla böner, vädjanden, förmaningar och kärleksfull uppmärksamhet. Låt oss tro att Gud kommer att leda oss väl enligt sitt ord – för vi vet inte (ännu) vem som syndar till döds. Och låt oss be för varje avvikande och vilsegången broder och varje avvikande syster, tills Gud verkligen visar att det här rör sig om en dödssynd. Skriftens samlade vittnesbörd säger oss att vi alltid kan och ska ha hopp för varje människa, tills Gud genom närmare omständigheter eller genom uppenbar förhärdelse visar oss något annat när det gäller den Helige Andes verk i de berörda personerna.

Luk 15:7+10 Meng

Gläd er med mig! För jag har återfunnit mitt får som var förlorat. 7 Jag säger er: På samma sätt blir det i himlen över en enda syndare som omvänder sig.

Jak 5:19-20 Meng

19 Mina bröder, om någon av er har avvikit från sanningen och någon

förleder honom till omvändelse, 20 så ska han veta: Den som förleder en syndare från hans villfarelse, han räddar därmed hans själ från döden och täcker över en mängd synder.

1 Joh 5:16-18 Meng

16 Om någon ser sin broder begå en synd som inte leder till döden, skall han be (för honom) och därigenom hjälpa honom till liv, nämligen dem som inte syndar till döds. Det finns (nämligen) också en synd som leder till döden; om denna säger jag inte att man skall be (för en sådan).

Luk 12:10 Meng

10 Och den som talar ett ord mot Människosonen, han skall få förlåtelse; men den som hädar den helige Ande, han skall inte få förlåtelse.

Hebr 6:6 Slt

[Ty det är omöjligt ...] och som sedan [ändå] har avfallit, att åter a dem till omvändelse, eftersom de för sig själva åter korsfäster Guds Son och gör honom till åtlöje!

Luk 12:10; Hebr 6:4-6; 1 Joh 5:16-18; Luk 15:11-32; Luk 15:7+10; Joh 6:37; Jak 5:19-20; Jud 1:22-23; Hebr 6:4-12

3.2.27 Om andra förlorar sin frälsning genom mig, riskerar jag själv att förlora min frälsning

För att människor ska bli öppna för tron, ta emot Jesus som sin frälsare och för att de frälsta ska stanna hos Jesus och bli slutgiltigt frälsta, är också mitt livs vittnesbörd avgörande. Ett liv som ger Gud ära och inte förleder någon till synd bidrar till att stärka andra i tron.

Jesus gör dock tydligt klart att även vi troende kan bli så skyldiga gentemot andra, särskilt gentemot våra troende bröder och systrar, att vi själva faller under Guds fördömande dom. Detta är särskilt fallet när vi förleder andra att handla mot sitt samvete, att synda eller att falla bort från tron. Vår livsföring ger oss därför ett stort ansvar inför Gud och gentemot andra.

Mt 18:6 Slt

6 Men den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en stor kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes ner i havets djup.

1 Kor 3:17 Slt

Gud kommer att förgöra alla som förstör Guds tempel, för Guds tempel är heligt – och det är ni!

1 Kor 10:31-33 Meng

31 När ni nu äter eller dricker eller gör något annat, gör allt till Guds ära! 32 Ge varken judarna, grekerna eller Guds församling anledning till anstöt, 33 så som jag i alla avseenden lever för att behaga alla, inte genom att söka min egen fördel, utan de mångas, så att de kan bli frälsta.

Joh 13:35 Slt

35 På detta skall alla känna igen att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra.

1 Kor 10:31-33; Matt 18:1-17; Joh 13:35

3.2.28 Förbannad vare den som inte älskar Herren!

Den som principiellt och/eller efter sin egen frälsning inte älskar Herren – den står eller kommer under förbannelsen av fördömmelse.

Att älska Herren innebär nämligen att följa hans bud. Den som följer Jesu ord älskar Jesus. Den som inte följer Jesu ord älskar inte Herren.

Men är inte kärlek något som man inte kan tvinga fram eller köpa, och är vi inte fria att älska vem vi vill?

Inte när det gäller Gud. Genom Guds nåd och den Helige Ande kan alla människor som verkligen är pånyttfödda älska Gud. Och de har all anledning att göra det: De är frälsta från sina synder genom Jesus, som gav sitt liv för dem, de får lära känna och uppleva Faderns kärlek, de får lära känna Gud som Skapare, givare av alla goda gåvor och givare av ett levande hopp, som låter ALLT i våra liv tjäna det bästa och som genom

Jesus har gett oss allt han kunde ge och de största och mest värdefulla löften. Borde vi inte älska denna underbara Herre och Gud av hela vårt hjärta? Den som inte älskar (återälskar) denna härliga Gud av kärlek missbrukar hans kärlek och nåd och – kommer att gå under.

Ja, det är inte svårt att älska Herren:

För Gud är

- din skapare – utan honom skulle du inte finnas
- givaren av alla goda gåvor, oavsett om du förtjänar dem eller inte
- den som älskar dig
- Herren, som älskar dig så mycket att han tog på sig den värsta döden för dig
- den som leder allt i ditt liv till det bästa, så att du får en underbar evighet

Att inte älska Herren skulle vara precis som att förakta och föraktfullt behandla min räddare, som räddade mig ur den brinnande Twin Tower den 11 september och själv omkom. Det skulle vara precis som att spotta och slå den blodgivare som genom sin blodgivning gör det möjligt för mig att leva vidare.

Därför: Den som inte älskar Herren, som älskade honom SÅ mycket, ska vara förbannad, säger Skriften.

1 Kor 16:22 Meng

22 Den som inte älskar Herren, han må vara förbannad! Maranatha!

Jak 1:12 Meng

12 Salig är den man som uthärdar frestelsen! För efter att han har bevisat sig värdig, kommer han att få livet som en segerkrans, som han har lovat dem som älskar honom.

Joh 14:23-24 Meng

"Om någon älskar mig, kommer han att hålla mitt ord, och min Fader kommer att älska honom, och vi kommer till honom och tar vår boning hos honom. 24 Den som inte älskar mig, håller inte heller mina ord.

1 Joh 3:14 Meng

Den som inte älskar förblir i döden.

Upp 2:4-7 Meng

4 Men jag har detta emot dig: du har övergivit din första kärlek. 5 Kom därför ihåg från vilken höjd du har fallit, och omvänd dig och gör dina första gärningar igen! Annars kommer jag över dig och flyttar din ljusstake från sin plats, om du inte omvänder dig. ... 7 Den som övervinner, honom skall jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradis.

1 Kor 16:22; Joh 14:23-24; 1 Joh 3:14; Upp 2:4-7; Jak 1:12; Joh 14:23-24

3.2.29 Sammanfattning: På vilka sätt kan vi falla bort från Gud, komma bort från honom och förlora vår frälsning?

Här är en – inte uttömmande – lista över några ord/sätt på vilka vi kan falla bort från Gud och därmed förlora vår frälsning:

- *avfalla från tron 1 Tim 4:1*
- *Att stöta bort sitt goda samvete och förlora tron 1 Tim 1:19*
- *lyssna till bedrägliga andars och demoners läror 1 Tim 4:1*
- *Att dra sig tillbaka till fördärv Hebr 10:39*
- *Att avvika från sanningen Jak 5:19*
- *synda till döds 1 Joh 5:16*
- *bli broderhatare och brodermördare 1 Joh 3, 15*
- *synda mot den helige Ande Mk 3:29*
- *inte göra vad Jesus säger Luk 6:46-49*
- *Att ge någon av dessa små som tror på Jesus anledning att synda Mt 18:6*
- *låta sig förledas till ondska av sitt öga, sin hand eller sin fot Mt 18:7-9*
- *förgäves kommit till tro 1 Kor 15:2; Gal 3:4; Fil 2:16*
- *utplånas ur livets bok Upp 3:5*
- *förlora Kristus 1 Kor 15:18*
- *Falla från nåden Gal 5:4*
- *driva förbi målet Hebr 2:1*

- *låta sig berövas segers krans Kol 2:18*
- *inte förbli i Jesus Joh 15:6*
- *inte hålla fast vid livets ord Fil 2:16*
- *vända sig tillbaka till svaga och eländiga element [i världen] för att tjäna dem Gal 4:9*
- *låta Satan fylla sitt hjärta och ljuga för den Helige Ande Apg 5:3*
- *bli en gudsförnekare 1 Tess 4:8*
- *inte ha evigt liv i sig Joh 5, 38*
- *låta sig berövas stridens pris Kol 2:18*
- *Ta anstöt av Jesus / förvirras av Jesus Luk 7:23*
- *inte längre följa Jesus Joh 6, 66*

3.2.30 Sammanfattning: "Köttets" väg bort från frälsningen till dom och fördärv

Guds nåd – en gåva som inte får försummas

Gud har i sin oändliga kärlek kallat oss och genom Jesus Kristus frälst oss av ren nåd. Men denna nåd är inte ett fribrev för att fortsätta leva ett köttsligt liv. Den som hänger sig åt synden, älskar världen eller urvattnar evangeliet, missaktar inte bara Guds kärlek utan missbrukar den och sätter sin egen frälsning på spel. Sanna Jesu lärjungar förblir i hans nåd, håller fast vid honom och låter sig förvandlas av hans Ande.

Den dödliga faran med att glömma Guds nåd

Vår tro och vår tjänst för Kristus är inte förgäves – så länge vi håller fast vid dem. Men den som vänder sig bort från det sanna evangeliet eller lever ett liv utan omvändelse, tar emot Guds nåd förgäves. Skriften varnar enträget för att glömma Guds kärlek och nåd och återfalla i köttets gärningar. En tro utan ständig renande och helgande är död.

Den som medvetet hänger sig åt synden och inte omvänder sig visar att han inte värdesätter Guds nåd. Jesus har räddat oss, men han förväntar sig att vi förblir i honom. Den som inte låter sig ledas av Guds Ande, utan väljer köttets väg, avvisar i slutändan den kärlek som en gång räddade honom.

Den allvarliga varningen: Ljumhet och medveten synd skiljer från Gud

Det är möjligt att börja med Jesus, men inte nå målet. Den som blir ljum och inte omvänder sig kommer att spottas ut av Jesus. Att följa Jesus kräver vaksamhet och ståndaktighet, särskilt i tider av prövning. Den som vänder sig till världen, följer den och ignorerar Guds bud, missaktar den kärlek genom vilken han blev frälst och riskerar sin frälsning.

Särskilt dödligt är medveten, ihållande synd. Den som inte är beredd att bryta med sitt gamla liv, den som förtränger Gud och hans bud i kommer en dag att upptäcka att han har fjärrmat sig från Guds nåd. Den kärlek som en gång frälste honom har försummats och i slutändan missbrukats. Jesus har ingen gemenskap med dem som lever i medveten uppror mot honom.

Den sanna belöningen: ett liv för Gud och inte för sig själv

Gud belönar dem som lever av kärlek till honom och förblir i hans vilja. Den som använder sina talanger för Herren, förblir ståndaktig i lidande och tjänar osjälviskt, kommer att få en stor belöning i himlen. Men den som bara handlar för sin egen erkänsla eller inte utnyttjar sina gudagivna möjligheter, kommer inte bara att gå miste om belöningen, utan också förlora sitt eviga liv.

Sanna Jesu lärjungar förstår att deras liv inte tillhör dem själva, utan Gud. Den som återigen fastnar i världens begär handlar inte bara mot Guds bud, utan visar också att han inte längre hedrar Guds kärlek. Ett liv för sig själv är ett liv mot Gud.

Förstörelsen genom det köttliga livet

Gud har förnyat oss i Kristus, men köttet förblir en fiende som vill dra oss tillbaka. Den som ger efter för köttet, som sätter sina begär över Gud, kommer att dö andligt. Bibeln gör det tydligt att de som lever efter köttet inte kommer att ärva Guds rike. Den som medvetet väljer att gå emot Guds Ande avvisar inte bara hans ledning, utan hånar också den nåd som en gång räddade honom.

Jesus förväntar sig att vi dagligen tar upp vårt kors, förnekar oss själva och följer honom. Den som istället väljer ett liv i köttet glömmer den

oändliga kärlek som en gång räddade honom och missbrukar den i slutändan genom att använda den för egna syften.

Faran med förförelse och falskt evangelium

Ett falskt evangelium dödar. Endast det rena, oförfalskade evangeliet om Jesus Kristus leder till liv. Den som låter sig förledas av villfarelser eller världsliga filosofier kommer att falla bort från Gud. Det är särskilt farligt att urvattna evangeliet och ignorera Guds helighet. Ett evangelium utan omvändelse, utan helgelse och utan lydnad mot Kristus är inget evangelium. Den som håller fast vid något annat förringar sanningen och går förlorad.

Kärleken till världen leder till fördärv

”Ingen kan tjäna två herrar.” Den som älskar världen förlorar det eviga livet. Skriften varnar enträget för att låta sig förföras av världens begär. Girighet, berömmelsetörst, bekvämlighet och självförverkligande är bedrägliga fällor som avleder blicken från Gud. Den som sätter dessa saker högre än Jesus förringar den kärlek som en gång räddade honom och kommer att gå under med världen.

Många börjar med Kristus, men denna världs bekymmer kväver deras tro. Livets frestelser, jakten på ägodelar och önskan om erkännande får många att förlora den sanna skatten ur sikte. Men i slutändan är det bara en sak som räknas: den som förblir trogen till slutet kommer att bli räddad.

Slutsats: Var vaksam och ära Guds kärlek

Vårt liv är en gåva från Gud, köpt med Jesu blod. Vi får inte förakta hans kärlek genom att ge oss hän åt synden eller välja köttets väg. Den som väljer sig bort från Gud missbrukar den nåd som en gång räddade honom och sätter sin eviga framtid på spel.

Därför gäller: Låt oss vara vaksamma, hålla fast vid Kristus och älska Gud mer än allt annat. Endast den som förblir trogen till slutet kommer att få livets krona. För Guds kärlek är trofast – men den kräver att vi förblir trogna den.

3.3 Den säkra vägen för Kristi efterföljare till liv och krona

Fil 3:13-14 Sl

Jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig efter det som ligger framför mig och jagar mot målet, priset för den himmelska kallelsen från Gud i Kristus Jesus.

Löpning med mål – och med visshet

Att följa Jesus beskrivs i Nya testamentet som en löpning eller kamp. Men denna väg präglas inte av rädsla, utan av visshet: Den som genom äkta omvändelse och pånyttfödelse har börjat följa Jesus *har* redan nu evigt liv – så länge han håller sig på banan och inte låter sig avledas.

Jesus själv säger: Den som tror har evigt liv och har gått över från döden till livet (*Joh 5:24*). Johannes bekräftar: De troende *vet* att de *har* evigt liv (*1 Joh 5:13*).

Loppet är inte ett försök att förtjäna frälsningen, utan ett uttryck för en levande relation till Kristus. Frukten av helgelse och uthållighet är tecken på äkta frälsning – som Paulus skriver i Romarbrevet: Målet är evigt liv (*Rom 6:22*).

En oförgänglig segerkrans

Efterföljarna springer inte för en förgänglig pris, utan för den eviga livets segerkrans. De avstår medvetet, kämpar disciplinerat och håller kursen – inte för att de måste, utan för att de älskar.

1 Kor 9, 24-25 Sl

Spring så att ni vinner den! ... Men vi [springer] om en oförgänglig [krans].

Den som springer enligt reglerna kommer att krönas (*2 Tim 2:5*), den som förblir trogen till slutet kommer att få livets krona (*Upp 2:10*).

Varför vi springer: av kärlek

Efterföljare springer inte för att bevisa något för sig själva – de springer för den som först älskade dem. Jesus är den som har påbörjat och

fullbordat vår tro, han som själv har sprungit hela sträckan före oss (*Hebr 12:1-2*).

Hans kallelse till evig härlighet drar oss, hans kärlek driver oss, hans Ande uppmuntrar och korrigerar oss. Jesus är tränaren som ser till att var och en av oss *kan springa* sitt personliga lopp. Ingen väg är för svår, ingen prövning är övermåttan – han ger alltid en utväg (*1 Kor 10:13*).

Målet kommer oväntat – var beredd

Ingen vet när loppet slutar – om det är genom döden eller Jesu återkomst. Men den som håller ut kommer att räddas (*Mt 24:13*). Och Paulus kunde i slutet av sitt liv säga att rättfärdighetens krona väntar på honom – liksom på alla som älskar Jesu återkomst (*2 Tim 4:7-8*).

De segrande

Upp 21:7 Sl

Den som övervinner ska ärva allt, och jag ska vara hans Gud, och han ska vara min son.

Denna härlighet är inte en belöning för prestationer, utan en gåva för trofasthet. Uppenbarelsboken räknar upp många löften för de som övervinner:

- Tillgång till livets träd (*Upp 2:7*)
- Frihet från den andra döden (*Upp 2:11*)
- Vit sten med nytt namn (*Upp 2:17*)
- Myndighet med Kristus (*Upp 2:26*)
- Namnet utplånat ur livets bok (*Upp 3:5*)
- Fast plats i Guds tempel (*Upp 3:12*)
- med Kristus på hans tron (*Upp 3:21*)

Slutsats: Av kärlek, med visshet, till kronan

Jesu efterföljare springer inte i rädsla, utan i djup visshet och med stor längtan. De har livet nu – och bär det genom trofasthet till målet. De springer för att de är älskade, för att de älskar Jesus och för att hans närhet är deras största belöning.

1 Kor 9:24 Slt
Spring – så att ni får den!

4 Lön och rang i himlen

Lön i himlen finns endast för dem som genom Jesus Kristus har blivit frälsta av nåd. De som inte är frälsta går inte bara förlorade, utan ackumulerar genom sina synder vrede för evigheten. Intensiteten i deras felaktiga beteende avgör storleken på deras negativa lön i evigheten.

För dem som är frälsta genom nåd och lever med och för Kristus gäller följande: Evigt liv är belöningen för dem som älskar Gud och visar denna kärlek genom sitt liv och sin tjänst för honom. Avgörande är våra inre motiv. Allt vi gör av kärlek och till Guds ära kommer att belönas av honom.

Stor lön i evigt liv finns för troende som generöst och troget använder sina talanger för Gud, för lidande för Kristi skull eller för rättvisans skull och för utövad fiendekärlek. Handlingar som främst görs för egen erkänsla och inte för Herren ger dock ingen lön.

Den som inte utnyttjar de möjligheter som Gud har gett honom för Herrens skull kommer inte bara att gå miste om sin lön, utan också förlora det eviga livet och drabbas av samma öde som de icke troende. Även den som – trots att han står i Guds tjänst – tjänar sig själv mer än Gud är eller kommer att bli frälst.

Rom 2:4-8 Meng

4 Eller föraktar du rikedomen i hans godhet, tålmod och långmodighet, och inser du inte att Guds godhet vill leda dig till omvändelse? 5 Men med din envishet och ditt obotfärdiga hjärta samlar du vrede över dig själv för dagen för vrede och uppenbarelsen av Guds rättfärdiga dom, 6 som kommer att belöna var och en efter hans gärningar, 7 nämligen evigt liv (kommer han att ge) dem som uthålligt håller fast vid goda gärningar och strävar efter härlighet, ära och oförgänglighet; 8 däremot (sin) vrede och förtörnelse dem som är hård a och inte lyder sanningen, utan tjänar orättfärdigheten.

2 Kor 9:6 Meng

6 Den som sår sparsamt, han skall också skörda sparsamt, och den som sår rikligt, han skall också skörda rikligt.

1 Kor 3:14-15 Meng

14 Om någons verk, som han har byggt vidare på, håller (i elden), skall han få lön; 15 men om någons verk brinner upp, skall han själv bära skadan; han själv skall visserligen räddas, men bara som genom eld.

1 Kor 4:5 Meng

5 Döm därför inte något i förtid, förrän Herren kommer, som också kommer att bringa det som är dolt i mörkret fram i ljuset och uppenbara hjärtats tankar; och då kommer var och en att få sin rättmätiga beröm från Gud.

Mt 6:1 Meng

1 Se till att ni inte utövar er rättfärdighet inför människor för att bli sedda av dem, annars har ni ingen lön (att förvänta er) hos er Fader i himlen!

Kol 3:23-25 Meng

23 Allt ni gör, gör det med villigt hjärta, som om det gällde Herren och inte människor; 24 ni vet ju att ni kommer att få det (himmelska) arvet som lön av Herren: ni tjänar ju Herren Kristus som tjänare. 25 Den som däremot gör orätt kommer att få lön för det han har gjort orätt, och där finns ingen personanvändning.

Lk 6:22-23 + 35 Meng

Älska era fiender, gör gott och låna ut utan att förvänta er något tillbaka! Då kommer er lön att bli stor.

Lk 19:16-19 Meng

*16 Då kom den förste och sade: ›Herre, din pund har gett tio pund till.‹
17 Herren svarade honom: ›Bra, du gode tjänare! Eftersom du har varit trogen i det lilla, ska du få förvaltningen över tio städer.‹*

Mt 25:25-30 Meng

*25 ... jag ... har gömt din talang i jorden: här har du dina pengar tillbaka!
26 Då svarade hans herre honom: ›Du onda och lata tjänare! ... 28 Ta nu*

*talangen ifrån honom och ge den till den som har de tio talangerna. ...
30 Men den oduglige tjänaren, kasta ut honom i mörkret utanför! Där
kommer det att bli högt gråt och tandagnisslan.*

Mt 7:21-23 Meng

*21 "Inte alla som säger 'Herre, Herre' till mig kommer att komma in i
himmelriket, utan bara den som gör min himmelske Faders vilja. 22
Många kommer att säga till mig på den dagen: 'Herre, Herre, har vi inte
i ditt namn talat profetiskt och i ditt namn drivit ut onda andar och i ditt
namn gjort många underverk? 23 Men då kommer jag att säga till dem:
'Jag har aldrig känt er; gå bort från mig, ni som bryter mot lagen!*

Rom 2:4-7; Luk 19:16-19; Matt 25:25-30; 2 Kor 9:6; Matt 6:1; Matt
20:20-28; 1 Kor 4:5; Upp 22:11-12; Luk 6:22-23 + 35; Kol 3:23-25; 1 Kor
3:11-15; Matt 7:21-23

5 Min bevarelse på vägen till evigt frälsning

Genom tron på Jesus Kristus är vi frälsta – enbart genom förtröstan på honom. Men frälsningens väg är inte en engångsföreteelse, utan en livslång väg av kärlek till Jesus och efterföljelse av honom, som kräver uthållighet, hängivenhet och vaksamhet.

Hur kan vi säkerställa att vi förblir på denna väg? Följande kapitel introducerar oss till bibliska sanningar som hjälper oss att förstå och leva bevarandet på vägen till evig frälsning.

Upptäck hur du kan förbli fast i tron, övervinna utmaningar och låta dig stärkas av Guds kärlek och sanning – för ett liv som fullbordas i evigheten hos honom.

5.1 Bevarande genom Gud

I de följande kapitlen blir det tydligt hur central Guds bevarande kraft är på vår väg till frälsning. Han är det trogna ankare som stärker oss i tider av frestelse, bär oss i kriser och håller oss i sin kärlek. Men Guds bevarande går hand i hand med vår hängivenhet och vaksamhet. Dessa kapitel inbjuder oss att upptäcka djupet av hans trofasthet och förstå hur han ständigt bevarar oss på vägen mot evigheten.

5.1.1 *Gud bevarar oss – vi är i hans hand*

Vår Herre har makten att bevara oss och leda oss säkert till himlen. Hans intresse för vår frälsning är ännu större än vårt eget. Han ser till att vi håller oss på rätt väg och når vårt mål.

Gud håller oss säkra på vägen till härligheten och leder oss på rätt väg. Hans beskydd är ofta nära kopplat till bön, för genom bön upplever vi hans närhet och ledning. Samtidigt ger han oss fortfarande tid att omvända oss och rikta våra liv mot honom innan det är för sent.

Jud 1:24 Slt

24 Men han som kan bevara er från allt snubblande och ställa er ostraffliga och glädjande inför hans härlighets ansikte.

Ps 16:1 Meng

Bevara mig, Gud, ty hos dig söker jag min tillflykt!

Ps 56:14 Meng

14 Ty du har räddat min själ från döden, ja, mina fötter från att snubbla, så att jag kan vandra inför Guds ansikte i de levandes ljus.

2 Petr 3, 9 Slt

9 Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, som vissa tror, utan han har tålamod med oss, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad, utan att alla ska ha möjlighet till omvändelse.

Jud 1, 24; Ps 16, 1; Ps 56, 14; 2 Petr 3, 9

5.1.2 Guds nåd bär oss – inte vår egen kraft

Gud är nådig mot sitt förlorade folk och bygger sitt herravälde på nåd. Vår förmåga att leva för honom kommer enbart från hans nåd. Även bakom allt lidande som Gud tillåter i våra liv står den nådige Guden, som införlivar allt i sin eviga plan. Han kommer att bära oss, sitt folk, var och en som han har frälst, i sin nåd till evig tid. Att vi har blivit frälsta och fortsätter att bli frälsta är vi skyldiga enbart hans nåd. Gud älskar att vara nådig!

Apg 15:11 Slt

11 Vi tror snarare att vi blir frälsta genom Herren Jesu Kristi nåd, på samma sätt som de.

Rom 5:21 Slt

21 Så som synden har härskat i döden, så ska också nåden härska genom rättfärdighet till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre.

1 Petr 5:10 Meng

10 Men Gud, all nåds Gud, som har kallat oss till sin eviga härlighet i

Kristus, skall efter en kort tids lidande fullkomna, stärka, befästa och grunda er.

Apg 15, 11; Rom 5, 21; 1 Petr 5, 10; Hebr 13, 9; 2 Petr 3, 9; 2 Tim 1, 16-18

5.1.3 Vår överstepräst Jesus förmedlar för oss!

De ämbeten som Kristus utövar i himlen visar oss hans nåds och trofasthets fullhet:

- Han sonar sitt folks synder.
- Han förmedlar för oss inför Fadern.
- Han hjälper dem som faller i frestelse.

Det är ett underbart budskap. Det visar att Gud inte förväntar sig syndfri fullkomlighet av oss. När vi syndar, trots att vi i grunden följer och lyder honom, sonar Kristus våra synder och återupprättar vår relation till Gud. Hans högprästliga tjänst säkerställer vår ställning som Guds frälsta.

Samtidigt försäkrar Jesus oss om att vi inte nödvändigtvis behöver falla för varje frestelse. Han själv blev frestad i allt, men övervann utan synd. Eftersom han har övervunnit kan han hjälpa oss att stå emot våra egna frestelser och gå igenom dem oskadda.

Jesus kan fullkomligt frälsa alla som kommer till Gud genom honom, för han lever för evigt för att förmedla för dem.

Hebr 7:25 Meng

25 Därför kan han [Jesus] också ge fullkomlig frälsning åt dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att förmedla deras sak (inför Gud).

Joh 17:8-26 Meng

9 Jag ber för dem... 15 Jag ber dig inte att ta dem bort från världen, utan att bevara dem från det onda. ... 17 Helga dem i din sanning: ditt ord är sanning. ... 20 Men jag ber inte bara för dem, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig.

Hebr 4:14-18 Meng

14 Eftersom vi nu har en stor överstepräst som har gått genom himlarna, Jesus, Guds Son, så låt oss hålla fast vid vår bekännelse (till honom). Vi har ju inte en överstepräst som inte kan ha medkänsla med våra svagheter, utan en som i alla avseenden har prövats på samma sätt (som vi), bara utan synd. 16 Låt oss därför med fröjd och förtröstan träda fram inför nådens tron, för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid! ... 18 Just därför att han själv har utsatts för frestelser kan han hjälpa dem som frestas.

Hebr 7:25; Joh 17:8-26; Hebr 4:14-18; 1 Joh 2:1

5.1.4 Gud bevarar sina utvalda genom sin trofasthet

Jesus lär oss att vår eviga frälsning garanteras av Guds trofasthet. Även om vi ibland tror att vi provas över våra krafter, försäkrar Gud oss i sin trofasthet att detta inte kommer att ske. Han styr alla omständigheter så att vi kan uthärda prövningar – och också kan göra det.

Även om vi faller och syndar förblir Gud trofast: när vi bekänner våra synder förlåter han oss och renar oss från all orättfärdighet. Gud har på alla nivåer förbundit sig att bevara oss:

- **Personligt:** I vår individuella relation till honom ser han till att vi bärs igenom våra frestelser.
- **Gemensamt:** På församlingsnivå arbetar han för att bevara och stärka sitt folk.
- **Världshistoriskt:** Han ingriper i världshistorien för att säkerställa att hans utvalda uppnår evig härlighet i Kristus.

Gud är trofast, och i denna trofasthet gör han allt för att föra oss säkert till målet – i nuet, i våra strider och slutligen i evigheten.

2 Tess 3:3 Meng

Men Herren är trofast, han kommer att stärka er och bevara er från det onda.

1 Joh 1:9 Slit

9 Men om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

2 Kor 1:18 Slit

18 Men Gud är trofast, så att vårt ord till er inte har varit ja och nej!

1 Kor 10:13 Slit

13 Hittills har ni bara utsatts för mänskliga frestelser. Men Gud är trofast; han kommer inte att låta er frestas utöver er förmåga, utan han kommer samtidigt med frestelsen också att skapa en utväg, så att ni kan uthärda den.

2 Tess 3:3; 1 Joh 1:9; 2 Kor 1:18; 1 Kor 10:13; 1 Petr 5:10-11; 1 Tim 1:15-16; Mt 24:22

5.1.5 Guds uppfostran tjänar vårt bästa

Gud verkar i livet hos dem som känner honom – vilken uppmuntrande sanning! Hans uppfostran kan ibland vara smärtsam, men den kommer från hans kärlek och omsorg. Den leder oss på rätt väg och bekräftar att vi är hans barn. Även när Gud utsätter oss för svåra prövningar, sker det med ett gott syfte: Han arbetar med oss för vårt bästa och leder oss steg för steg mot evig frälsning. Guds verk är alltid präglad av kärlek och nåd.

Romarbrevet 8:28 Slit

28 Men vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, för dem som är kallade enligt hans avsikt.

Hebr 12:7-8 Slit

7 Om ni uthärdar tuktan, behandlar Gud er som söner, ty vilken son tuktas inte av sin far? 8 Men om ni är utan tuktan, som alla har fått del av, är ni oäkta och inga söner!

2 Kor 7:10 Meng

10 Ty den sorg som Gud vill ha, verkar en omvändelse till frälsning, som ingen (senare) behöver ångra; världens sorg däremot verkar död.

Rom 8:28; Hebr 12:6-8; 2 Kor 7:10; Upp 2:22; 1 Kor 11:31+32

5.1.6 Gud gör oss ståndaktiga och för oss till målet

Gud vill stärka sina barn i tron så att de på sin väg mot evigheten utvecklar en sådan fasthet att de kommer fram säkert. I sin trofasthet stärker han oss genom

- **sin nåd**, som stärker oss på ett oförtjänt sätt och bär oss i alla omständigheter,
- **hans ord**, som leder oss, bygger upp oss och tjänar som en fast grund,
- **sin uppfostran**, som formar oss, korregerar oss och för oss närmare honom.

Guds verk visar att han outtröttligt arbetar för att leda oss säkert till målet.

2 Kor 1:21 Sl

1 Men Gud, som har grundat oss tillsammans med er i Kristus och smort oss.

Apg 20:32 Meng

32 Och nu överlämnar jag er till Gud och hans nådens ord, som har kraft att bygga upp och ge arv bland alla som har låtit sig helgas.

Hebr 13:9 Meng

9 ... Ty det är gott att hjärtat stärks genom nåd.

Hebr 12:11; Hebr 13:9; 1 Kor 1:7-9; 2 Kor 1:21; Apg 20:32

5.2 Vår bevarelse genom Guds ord

Guds ord är DET nådemedlet på vår väg till himlen. Det är levande och verksamt och visar oss vår verkliga motivation. Genom Guds ord visar Gud oss den rätta vägen, så att vi förblir på vägen till Guds eviga sabbatsvila.

Mt 4:4 Meng

4 Men han svarade honom [Satan]: "Det står skrivet: 'Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som kommer från Guds mun.

2 Tim 3:16 Slt

16 All skrift är inspirerad av Gud och nyttig för undervisning, för överbevisning, för tillrättavisning, för fostran i rättfärdighet, 17 så att Guds människa må bli fullkomligt utrustad för varje gott verk.

Apg 20:32 Meng

32 Och nu överlämnar jag er till Gud och till hans nåds ord, som har kraft att bygga upp och ge arv bland alla som har helgat sig.

Apg 20:32; Mt 4:4; Ps 119:9; Hebr 4:12-13; 2 Tim 3:16; Mt 22:29; Mt 4:4; 1 Kor 1:18; Luk 8:21; Ps 119:9; Joh 10:35; Ps 130:5; Apg 20:32; Rom 6:3; Rom 7:1; 1 Kor 5:6; 1 Kor 6:2; 1 Kor 6:15; 1 Kor 6:16; 1 Kor 6:19; 1 Kor 9:13; Jak 4:4; 1 Petr 1:18; 2 Petr 3:17; Jud 1:5;

5.2.1 Den som håller fast vid Guds ord förblir bevarad

Den som beaktar, bevarar och följer Guds ord, bevarar sig från det onda och är på väg mot livet.

Joh 8:51 Meng

*Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om någon **bevarar mitt ord**, skall han aldrig se döden i evighet.*

Psalm 119:11 Slt

11 Jag bevarar ditt ord i mitt hjärta, så att jag inte syndar mot dig.

1 Tim 4:16 Meng

16 Akta på dig själv och på läran, håll fast vid den, för om du gör det, kommer du att rädda både dig själv och dina åhörare.

Psalm 19:8-12 Meng

8 Herrens lag är fullkomlig, den vederkvicker själen; Herrens vittnesbörd är trovärdigt, det gör de dåraktiga visa. 9 Herrens bud är rättfärdiga, de gläder hjärtat; Herrens befallningar är rena, de upplyser ögonen. 10 Herrens fruktan är ren, den består för evigt. HERRENS domar är sanna,

de är alla rättfärdiga. 11 De är dyrbarare än guld och än mycket fint guld, de är sötare än honung och vax. 12 Även din tjänare låter sig varnas av dem, i att följa dem ligger en rik belöning.

2 Tim 3:15-17 Meng

15 och du känner sedan barndomen de heliga skrifterna, som kan göra dig vis till frälsning genom tron på Kristus Jesus. 16 All skrift som är inspirerad av Guds Ande är också nyttig för undervisning och för övertygelse, för förbättring och för fostran i rättfärdighet, 17 så att Guds människa må bli fullkomlig, fullt utrustad för varje gott verk.

Joh 8:51 Meng

*Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om någon **håller fast vid mitt ord**, skall han aldrig se döden i evighet.*

Joh 8:51; Ps 119:11; 1 Tim 4:16; Ps 19:8-12; 2 Tim 3:15-17

5.2.2 Den som lyssnar till den gode herdens röst är trygg

Den som som Guds kallade hör det glada budskapet om Jesus och tror på den som har sänt Jesus, har evigt liv och kommer inte till dom, utan har gått över från döden till livet.

Den som älskar Jesus, lyssnar till hans röst och följer Jesus, kommer att få evigt liv av Jesus. Han och hon kommer aldrig att gå förlorade. Ingen kan rycka en sann efterföljare ur Jesu händer. För Jesu Kristi Fader, som har gett dem till honom, är större än allt som finns. Ja, ingenting i hela skapelsen kan skilja oss, som är Guds utvalda och kallade, från Guds kärlek, som är garanterad oss i Kristus Jesus, vår Herre.

Joh 5:24 SlT

*Sannerligen, sannerligen, säger jag er: Den som hör mitt ord och **tror på** den som **har** sänt mig, han **har evigt liv** och kommer inte till dom, utan han har gått över från döden till **livet**.*

Joh 10:27-29 Meng

27 Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. 28 Och jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig förgås, och ingen skall

rycka dem ur min hand. 29 Min Fader, som har gett dem åt mig, är större än alla, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand.

Rom 8:28.39 Sl

28 Men vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, för dem som är kallade enligt hans avsikt. ... [Ingenting i hela skapelsen kan] 39 ... skilja oss från Guds kärlek, som finns i Kristus Jesus, vår Herre.

Joh 10:27-29; Joh 5:24; Rom 8:28-39; 1 Joh 5:13

5.2.3 Hälsosam korrigering genom Guds ord bevarar – Bedra er inte!

Även som troende efterföljare av Jesus kan vi ha fel i grundläggande frälsningsfrågor. Därför har Gud i sitt ord infört helande korrigeringar för alla kallade och utvalda. I Nya testamentet möter vi gång på gång varningar som: *"Bedra er inte", "Missta er inte" eller "Vet ni inte"*. Det är möjligt att tro att man är accepterad av Gud och ändå leva i ett avgörande misstag. Anledningen till detta är alltid ett liv som förblir i synd, som sätter sin egen vilja över Guds vilja och inte förblir vaksamt i Jesu närhet. Men Gud vill och kan genom sitt ord bevara oss från detta och leda oss tillbaka på rätt väg.

1 Kor 6:9-10 Sl

9 Vet ni inte att de orättfärdiga inte ska ärva Guds rike? Bedra er inte: varken otuktiga eller avgudadyrkare, varken äktenskapsbrytare eller mjukisar, varken pojkförförare, 10 varken tjuvar eller giriga, varken drinkare eller smädare, varken rövare ska ärva Guds rike.

1 Kor 9:24 Meng

24 Vet ni inte att alla som springer på en tävlingsbana springer, men att bara en får segerns pris? Spring så att ni får det!

Jak 4:4 Sl

4 Ni äktenskapsbrytare, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara vän med världen gör sig till Guds fiende!

Gal 6:7-8 Meng

7 Bedra er inte: Gud låter sig inte bespotta, för vad människan sår, det

ska hon också skörda. 8 Den som sår i sitt kött, han ska skörda fördärv från köttet, men den som sår i Anden, han ska skörda evigt liv från Anden.

1 Kor 6:9; 1 Kor 9:24; Jak 4:4; Mk 12:24; Gal 6:7-8; Jak 1:13-16; Jud 1:5

5.2.4 Förberedd på allt – hopp som bär!

Gud lovar oss evigt liv med Jesus i evighetens härlighet. Detta löfte motiverar oss att redan nu leva med honom, att fortsätta på vägen som hans efterföljare och att tålmodigt hoppas och vänta på att hans löfte ska uppfyllas. Den som är fylld av hopp om evigheten lever rätt här och nu, stannar på rätt väg och bevaras av Gud. Han får den kraft som behövs för att hålla ut och nå målet.

Joh 11:25 Slt

*Jesus säger till henne: Jag är uppståndelsen och **livet**. Den som tror på mig ska **leva, även om han dör**.*

Luk 21:28 Slt

28 Men när detta börjar hända, res er upp och lyft era huvuden, för er frälsning närmar sig.

Kol 1:27 Slt

*Kristus i er, **hoppet om härlighet**.*

Rom 8:25 Meng

*Men när vi **hoppas** på det vi ännu inte ser, väntar vi på det med **tålamod**.*

Upp 3:12 Slt

*Den som segrar ska jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han ska aldrig mer gå ut därifrån. Och jag ska skriva på honom namnet på min Gud och namnet på min Guds **stad**, det nya **Jerusalem**, som kommer ner från **himlen** från min Gud, och mitt nya namn.*

Joh 11:25; Luk 21:28; Kol 1:27; Rom 8:25; Upp 3:12; Upp 2:10

5.2.5 Jesus varnar oss – så att vi kan förbli ståndaktiga

Vår tro på Jesus är nyckeln till vår frälsning. I sin trofasthet ser Jesus till att hans lärjungar förblir ståndaktiga i tron och därmed blir frälsta. Han gör detta genom att i förväg meddela dem vad som kommer att hända dem. På så sätt kan de förbereda sig, behålla sitt fasta grepp om Jesus och bestå i tron, vilket i slutändan säkerställer deras frälsning.

Joh 14:29 Slt

29 Och nu har jag sagt er detta innan det sker, så att ni ska tro när det sker.

Mt 24:23-24 Meng

23 Om någon då säger till er: "Se, här är Kristus!" eller: "Där är han!", så tro det inte! 24 För falska kristusar och falska profeter kommer att uppträda och göra stora tecken och underverk för att om möjligt förvillade även de utvalda.

2 Petr 3, 17+18 Meng

7 Eftersom ni nu vet detta i förväg, mina älskade, var på er vakt så att ni inte dras med av de ogudaktigas villfarelser och kastas ut ur er fasta tro! 18 Väx i stället i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus!

Joh 13:19; Joh 14:29; 2 Petr 3:17+18; Mt 24:23-27; Joh 16:1-4

5.3 Bevarelse genom din fullständiga hängivenhet till Kristus NU

Vägen till evig gemenskap med Gud är inte bara en fråga om tro, utan också om konsekvent hängivenhet till Kristus här och nu.

Underavsnitten i detta avsnitt visar hur en fullständig hängivenhet präglar vårt liv, stärker vår tro och bevarar oss i efterföljelsen – på vägen till himlen. Denna hängivenhet är ingen börda, utan en källa till kraft och glädje som hjälper oss att motstå frestelser, övervinna motgångar och förbli trogna på den smala vägen.

5.3.1 Gud skyddar dem som tillhör och tjänar honom

Gud märker, skyddar, varnar och bevarar på ett särskilt sätt dem som tillhör honom och tjänar honom.

Upp 7:3 Sl't

3 Och han sade: Skada inte jorden, havet eller träden, förrän vi har märkt vår Guds tjänare på deras pannor!

Upp 18:4 Sl't

4 Och jag hörde en annan röst från himlen som sade: Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och så att ni inte drabbas av hennes plågor!

Jud 1, 24-25 Meng

24 Men han som kan bevara er från allt snubblande och ställa er ostraffliga och glädjande inför sin härlighets ansikte, 25 honom, den ende Guden, som genom vår Herre Jesus Kristus är vår Frälsare – honom tillkommer härlighet och majestät, makt och styrka (som) före all tid, (så) också nu och i all evighet! Amen.

Upp 7:3; Upp 18:4; Jud 1:24-25

5.3.2 Gud bevarar särskilt dem som hittills troget har följt honom

Gud bevarar särskilt dem som hittills troget har följt honom.

Upp 3:10 Sl't

10 Eftersom du har bevarat mitt ord om uthållighet, skall jag också bevara dig från den stund då frestelsen kommer över hela jorden, för att fresta dem som bor på jorden.

Hebr 6:9-10 Meng

*9 Men när det gäller er, kära vänner, är vi, även om vi talar så, övertygade om något bättre, nämligen det som har närmast samband med frälsningen. 10 **Ty Gud är inte orättvis så att han glömmert ert arbete och den kärlek som ni har visat för hans namn genom att ni har tjänat de heliga och fortfarande tjänar dem.***

2 Petr 2:9 Slit

9 Herren vet att rädda de gudfruktiga från frestelsen, men att bevara de orättfärdiga till straff på domens dag.

Upp 3:10; Hebr 6:9-10; 2 Petr 2:9

5.3.3 Din hängivenhet IDAG upplever Guds trofasthet IMORGON

Där det NU finns äkta efterföljelse, där det NU finns kärlek till Kristus, där det NU finns frukter av en sann omvändelse, där finns också all anledning att lita på att den trofaste Guden NU kommer att bevara och föra sina barn fram till slutet.

En gudfruktig person är en som NU fruktar Gud och lever i enlighet med sin gudsfruktan. Herren har lovat att rädda sådana från (evigt) livshotande frestelser och föra dem till evigt liv.

Vilken tröst: För alla våra misslyckanden som Kristi lärjungar finns förlåtelse från vår kärleksfulle Herre Jesus Kristus. MEN:

Gud bryr sig om hur vi lever NU

Hur vi lever med Kristus NU har direkt inverkan på om Gud också kommer att vara med oss när det blir svårt, när prövningens stund kommer. Om vi NU förökar våra talenter och fyller våra lampor med olja kommer det att bidra avgörande till att vi kan bestå i framtiden och fram till Jesu återkomst. Och att vi alltid troget ger allt för Jesus, vår Herre, och samtidigt bevarar vår första kärlek, är snarare det normala i Jesu ögon. **Så uttrycker man det positivt.**

Hela denna sanning uttryckt negativt betyder: Ingen som är permanent försumlig i sin relation till Jesus och som flirtar med egenkärlek och världslig kärlek och/eller till och med släpper in dem, kan förvänta sig att Jesus omedelbart kommer till undsättning när stora frestelser kommer och han eller hon är beroende av Kristi hjälp. Tvärtom: Kristus kommer till och med att medvetet låta honom eller henne gå under på grund av hans eller hennes synd, om han eller hon inte i tid gör bot och vaknar upp ur sin syndasömn. Du behöver bara inte vara rädd för att

ditt liv inför Gud ska bli förkortat om du NU ger Jesus allt du kan ge – mer behöver du inte!

Den som som Jesu lärjunge söker Gud NU av hela sitt hjärta, innan de stora kriserna kommer, kommer mycket lättare att klara sig oskadd när kriserna kommer. För han är fastare förenad med Jesus och kan räkna med Guds hjälp. Det är inte de formella troende som kommer att få det eviga arvet, utan bara de som övervinner de frestelser som hela mänskligheten kommer att utsättas för genom förförelsens makter. För dem som sover och försov sig i sin tjänst för Jesus, att tjäna sin store Herre och Mästare, kommer Jesus att återkomma som en tjuv – och därmed till olycka och inte till frälsning.

Vår eviga frälsning bygger på två faktorer:

1. Guds trofasthet
2. på vår äkta hängivenhet NU och vår varaktiga fortsatta tjänst för Gud

och 1. Guds oföränderliga trofasthet är knuten till 2. vår hängivenhet:

De som är trogna Gud kan räkna med Guds trofasthet.

Luk 12:34-35 Meng

34 Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara. 35 Låt era höfter vara omgjorda och era lampor brinna.

Fil 1:20-21 Meng

20 Jag har en fast förväntan och en glad förhoppning om att jag inte på något sätt kommer att bli till skam, utan att Kristus, precis som alltid, också nu kommer att förhärligas i min kropp, vare sig det sker genom mitt fortsatta liv eller genom min (vittnes-)död. 21 För mig är Kristus livet, och därför är döden en vinst för mig.

Joh 6:67-69 Meng

7 Därför sade Jesus till de tolv: "Vill ni också gå bort?" 68 Simon Petrus svarade honom: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har ord om evigt liv; 69 och vi har fått tro och insikt om att du är Guds helige."

2 Krön 6:14 Slt

14 ... O HERRE, Israels Gud! Det finns ingen gud som är lik dig, varken i himlen eller på jorden, som bevarar förbundet och nåden mot dina tjänare som vandrar inför dig med hela sitt hjärta.

Mt 25:3-4 Meng

De dåraktiga [jungfrurna] tog visserligen med sig sina **lampor**, men tog inte med sig **olja**; de kloka däremot tog förutom sina **lampor** också med sig **olja** i krukor.

Fil 1:20-21; Joh 6:67-69; 2 Krön 6:14; Fil 1:3-6; Upp 3:10; 2 Petr 2:9; Hebr 6:7-10; Upp 2:2-5; Upp 3:1-3; Matt 13:44-46; Ps 145:20; Matt 10:37-39; Luk 12:34-35; Matt 25:3-4

5.3.4 Vi bevaras därför att vi bevarar och gör Guds ord

Den som som Jesu lärjunge söker Gud och hans vilja av hela sitt hjärta innan de stora kriserna kommer, kommer mycket lättare att klara sig oskadd när kriserna kommer. För han är fastare förenad med Jesus och kan räkna med Guds hjälp. Det är inte de formella troende som kommer att få det eviga arvet, utan endast de som övervinner de frestelser som hela mänskligheten kommer att utsättas för genom förförelsens makter. Men den som redan nu följer Jesus på ett oklanderligt sätt, som församlingen i Filadelfia, har praktiskt taget redan den eviga livets segerkrans redo.

Den som överlämnar sig till Jesus och för vilken Jesus är så viktig att han bevarar hans ord – och bevarar Jesu ord på ett sådant sätt att Jesus inte behöver tillrättavisa honom – den bevarar Jesus särskilt. Därmed är vår fullständiga hängivenhet till Jesus, hans vilja och hans ord det bästa skydd vi kan tänka oss.

Upp 3:8, 10, 11 Slt

8 ...Du ... har bevarat mitt ord ... **10 Eftersom du har bevarat ordet om att uthålligt hålla fast vid mig, ska också jag bevара dig från den stund av frestelse som ska komma över hela världen, för att fresta dem som bor på jorden. ... 11 ... Håll fast det du har, så att ingen tar din krona!**

Mt 7:24-27 Meng

24 Därför är var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem lik en klok man som byggde sitt hus på klippgrund. 25 Då kom regnet, strömmarna kom, vindarna blåste och slog mot det huset, men det rasade inte, för det var grundat på klippan.

26 Men den som hör mina ord och inte gör efter dem liknar en dåraktig man som byggde sitt hus på sand. 27 Då kom skyfallet, strömmarna kom, vindarna blåste och slog mot det huset, och det störtade, och dess fall var stort.

Spr 19, 16 Slt

6 Den som håller budet bevarar sin själ, men den som inte bryr sig om sina vägar måste dö.

Upp 3:7-13; Matt 7:24-27; Spr 19:16; Spr 3:21-26; Ps 145:20; Spr 4:5-6

5.3.5 Bevarelse genom gudsfruktan

Fil 2:12-13 Meng

12 Därför, mina älskade, eftersom ni alltid har varit lydiga, var noga med att inte bara som då, när jag var hos er, utan nu, när jag är långt borta från er, ännu mer att med fruktan och bävan arbeta för er frälsning. 13 Ty det är Gud som både vill och verkar i er, så att ni behagar honom.

Filipperna var DE lydiga efterföljarna till Kristus, som Paulus betonar i Filipperbrevet kapitel 2 vers 12. Och det hade de varit hela tiden sedan sin omvändelse. I Filipperbrevet hör vi inte talas om några missförhållanden av synd som i Korint, eller om någon fara att falla för villfarelser som hos galaterna. Filiparna var trogna Bibeln, trogna apostlarna och oklanderliga enligt Paulus vittnesbörd ().

Och **ändå** har de inte sin slutgiltiga frälsning i hamn, utan ska arbeta **"med fruktan och bävan"**. Här börjar vår dominerande bild av Gud att vackla kraftigt. Ska vi ha fruktan för Gud och vara rädda för honom? Och även om vi är hans älskade barn och lydiga i allt, vad finns det då att bäva och frukta?

Låt oss titta närmare på det ord som används här, fruktan:

φόβος phobos (Strong G5401)

- Fuktan
- skräck
- oro
- (döds)rädsla

Vi ska *förverkliga vår frälsning med fruktan* [φόβος phobos] **och bävan**, säger Gud i sitt ord.

Ordet skälvande är i sig ganska tydligt. Det passar inte ihop med ren "vörndnad", som den nya evangeliska översättningen översätter det. Den som är riktigt rädd skälver. Men är det verkligen sådan rädsla och fruktan som menas här?

Samma ord som används här för fruktan, φόβος phobos, används t.ex. också i

- *Mt 14:26 Meng Lärjungarna ... skrek högt av rädsla* [φόβος phobos], eftersom de trodde att det var ett spöke.
- *Mt 28:4 Meng Av fruktan* [φόβος phobos] för honom [ängeln] darrade vakterna och blev som döda.
- *Hebr 2, 15 Meng [Jesus] för att befria alla som genom rädsla* [φόβος phobos] *för döden hållits i slaveri hela sitt liv*

Det bibliska språkbruk som används för φόβος phobos visar oss tydligt: Även om vi inte gärna hör det: Vi ska – också – ha vörndnad och fruktan för Gud, vi ska ha en **vörndnadsfull allvar** inför storheten i frälsningen och Guds helighet, för att åstadkomma, skapa respektive fullborda vår slutgiltiga frälsning.

Och det gäller inte bara i dessa bibelställen. Jesus och apostlarna är förvånansvärt eniga om detta (se följande exempelverser):

Men vi är inte ensamma med denna uppmaning. Vi får lita på Guds kärlek, omsorg och hjälp, och att han ger oss den nödvändiga motivationen och den kraft vi behöver.

Fil 2:12-13 Sl

12 Därför, mina älskade, eftersom ni alltid har varit lydiga, inte bara i min närvaro utan nu ännu mer i min frånvaro, förverkliga er frälsning **med fruktan** [φοβέω, phobeō] och bätan; 13 ty det är Gud som både verkar i er vilja och verkställer efter sitt behag.

Lk 12:5 Sl

[Jesus säger till sina lärjungar] Men jag vill visa er **vem ni ska frukta: Frukta** [φοβέω, phobeō] **den som, efter att ha dödat, också har makt att kasta i helvetet!** Ja, jag säger er, **frukta honom!**

Rom 11:20-21 Meng

20 Helt rätt! På grund av deras otro har de blivit borttagna, och du står på grund av din tro (i deras ställe). Var inte högmodig, utan var på din vakt! 21 För om Gud inte har skonat de naturliga grenarna, kommer han inte heller att skona dig.

Jud 1:5 Meng

5 Men jag vill påminna er om – även om ni redan känner till alla dessa fakta – att Herren (först) räddade Israels folk från Egypten, men andra gången förintade dem som inte trodde.

Upp 3:3-5 Meng

3 Kom därför ihåg hur du har tagit emot och hört (frälsningsbudskapet, eller: frälsningen), håll fast vid det och **se dig själv i ögonen! Men om du inte vill vara vaksam, kommer jag som en tjuv, och du kommer säkert inte att veta vid vilken timme jag kommer över dig.** 4 Du har dock några namn i Sardes som inte har fläckt sina kläder; de skall gå med mig i vita kläder, för de är värdiga det. 5 Den som segrar skall kläs i vita kläder, och jag skall aldrig utplåna hans namn ur livets bok och jag skall bekänna hans namn inför min Fader och inför hans änglar. 6 Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna.

Fil 2:12-13; Luk 12:5; Rom 11:20-21; Jud 1:5; Upp 3:3-5

5.3.6 Bevarelse genom proaktiv kärlek

Guds förlåtelse å ena sidan och den nödvändiga gudomliga konsekvensen på grund av våra synder som Kristi efterföljare å andra sidan är två helt olika saker. Gud dömer synd i sitt folk. **När det uppstår en obalans mellan det vi vet om Gud – att vi ska älska vår nästa som oss själva – och det vi omsätter i våra liv, börjar Guds dom.** Detta vittnar alla uppmaningar i Jesu brev till sina församlingar om.

Herren är helig. Ursäkter som *”det visste jag inte uttryckligen”* kommer inte att hålla inför hans heliga blick. Vi behöver inte känna till eller kunna utantill alla underpunkter i hans heliga bud i Nya testamentet i förväg. Det räcker att vi känner till grunden: **Älska Gud och din nästa som dig själv.** Om vi tar detta till oss och själva tillämpar det proaktivt i våra liv, är vi på rätt väg. Passivitet, att förvänta oss att våra predikanter ska presentera Guds vilja för oss på ett silverfat, hur vi ska leva, räcker inte. Jesus söker och vill ha mogna efterföljare.

5.3.7 Bevarande genom flit

Lättja är fördärvets bror. Den som är lat är ond i Guds ögon – och kommer att fördömas.

Motsatsen till lättja är flit. All andlig utveckling grundar sig på flitigt brukande av de tillgångar som Gud anförtrott oss.

De flitiga på vägen till himlen kommer att bevaras och komma fram till himlen.

Den som inte arbetar flitigt för Herren är blind, kortsynt och har glömt reningen från sina tidigare synder.

Att arbeta flitigt för Herren är inte en självklarhet på vägen till himlen. Vi riskerar alla att bli trötta och slöa i vår flit. Den stora faran är att bli SLÖ. Den som blir slö och lat i sin tro och tjänst för Jesus, ger sig ut på en väg vars slut är ett frågetecken inför ingången till evigt liv.

Mt 25:14-30 Meng

Bra, du gode och trogne tjänare! Du har varit trogen i det lilla, jag vill

sätta dig över mycket: gå in till din herres glädjemåltid! ... **Du onde och slöa tjänare!** ... 28 Ta nu talenten ifrån honom och ge den till den som har de tio talenterna. ... 30 Men den oduglige tjänaren, kasta ut honom i mörkret utanför! Där kommer det att bli högt gråt och tandagnisslan.

2 Petr 1, 10 SlT

10 Därför, bröder, **sträva desto mer** [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo grekiska – anstränga sig; visa flit], **att göra er kallelse och utvalda ställning fast**, ty om ni **gör detta, kommer ni aldrig att falla**.

Hebr 4:9-11 Meng

11 Låt oss därför vara ivriga [Strong G4704 – σπουδάζω – spudazo grekiska – anstränga sig; visa flit] att komma in i den vilan, så att ingen faller och därmed ger samma varnande exempel på olydnad.

Mt 25:14-30; 2 Petr 1:5-10; Mt 25:22-30; Rom 12:11; 2 Petr 3:14; Hebr 4:9-11; Hebr 6, 11-12; Luk 8, 15 Mk 4, 18-19; Mt 3, 10; Mt 7, 19; Upp 3,19

5.3.8 Bevarelse genom "teamwork" med Gud

Vår eviga frälsning sker genom teamwork med vår Herre. Det är ett samspel mellan gudomlig nåd och ansvar från vår sida. Den gudomliga sidan är starkare och dominerar – utan Guds nåd genom Jesus skulle ingen bli frälst. Det är som med ett litet barn som "hjälp" mamma eller pappa. Det egentliga gör Gud som Fader. Men HAN tar vårt bidrag så allvarligt och viktigt att han accepterar vår "hjälp" som ett äkta bevis på kärlek och hedrar den med det underbara resultatet av vår eviga frälsning. Ja, Gud har gjort det så att vi som frälsta är så involverade i att uppnå evig frälsning att även vår del är oundgänglig. Så kompletterar gudomlig nåd och mänskligt ansvar varandra till en underbar helhet – precis som brudgummens omsorg om bruden tillsammans med brudens glädje och villighet i slutändan leder till en lycklig förening av de två i bröllopet.

Vägen till uppfyllandet av de utvaldas eviga och oförstörbara hopp är ett samarbete mellan Gud och oss: • Gud ger oss pånyttfödelsen • så utrustade kan vi lita på Gud • på grund av vår tro på Gud ger Gud oss

kraft • genom den kraft som Gud har gett oss bevisar vår tro sig i
prövningar och vedermödor • genom vår så bevisade tro ger Gud oss
överflödande glädje • genom vår glädje i Gud stärks och närs vårt hopp
om att slutligen nå evigheten • och ju större vårt hopp om evigheten
blir, desto mer stärks, utrustas och motiveras vi att fortsätta på vägen
mot evigheten och att stanna kvar på den • allt detta sker ömsesidigt
tills vårt hopp uppfylls, nämligen våra själs frälsning.

1 Petr 1:3-9 Meng

*3 Lovad **vare Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader**, som enligt sin stora
barmhärtighet () **har återfött oss** till ett levande hopp genom Jesu Kristi
uppståndelse från de döda 5 **Ni som genom tron bevaras i Guds kraft
till frälsning**, 6 Därför jublar ni, även om ni nu för en kort tid, om så
måste vara, måste lida olika prövningar i bedrövelse. **7 genom detta
skall er tros äkthet prövas** och befinnas vara mer värdefull än guld, som
är förgängligt, men som genom eld prövas i sin äkthet, och visa sig vara
till lov, ära och härlighet vid Jesu Kristi uppenbarelse. 8 Ni älskar honom,
fastän ni inte har sett honom; ni tror på honom[6], fastän ni nu inte ser
honom, och ni jublar över honom med utesäglig och förklarad glädje, 9
**eftersom ni har det slutliga målet för er tro, nämligen era själs
frälsning.***

1 Petr 1:3-9; Upp 7:13-14; Jak 1:21-22; 2 Petr 3:9-15

*5.3.9 Bönen är vår förbindelse med Gud. Den som söker honom
idag kommer att kunna stå emot prövningar imorgon*

Jesus uppmanar oss att be i tid, så att Gud kan rädda oss i nöd och
prövningar. Den som gör detta kommer att uppleva sin frälsning.

Och Jesus själv gjorde det: Han bad om Guds hjälp INNAN frestelsen.
Och INOM frestelsen fick han den hjälp han behövde för att kunna
övervinna den.

Så kan Jesus nu från nådens tron i sin trofasthet rädda oss och bevara
oss på frälsningens väg.

Mt 26:41 Slt

41 Vaka och be, så att ni inte faller i frestelse! Anden är villig, men köttet är svagt.

Lk 21:36 Meng

6 Var därför alltid vaksamma och be om att ni får kraft att undkomma allt detta som ska komma och träda fram inför Människosonen.

Hebr 5:7 Meng

7 Han [Jesus] har under sin jordiska livstid med högljudda rop och tårar framfört böner och bönfallande vädjanden till den som kunde rädda honom från döden, och han har också fått hörsamhet (och blivit befriad från sin ångest).

Hebr 4:11-16 Meng

11 Låt oss därför vara ivriga att gå in i den vilan, så att ingen faller och därmed ger samma varnande exempel på olydnad. ... 16 Låt oss därför med glädje och förtröstan träda fram inför nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.

Mt 26:41; Luk 21:36; Hebr 5:7; Hebr 4:11-16; Luk 22:43-44; Ps 30:7-12

5.4 Bevarelse genom användning av andliga nådemedel

På vår väg till frälsning har Gud gett oss andliga nådemedel – kraftfulla verktyg som stärker, leder och bevarar oss. Kapitlen under i detta avsnitt visar hur vi medvetet kan använda dessa hjälpmedel för att förbli starka i tron och troget vandra vägen till evigheten.

5.4.1 Förbli ren – rena dig – förnya dig dagligen

Jesus ger dem och henne de strålande kläderna av evig frälsning, som kan renas i detta liv, bevaras rena och renas på nytt när de blir smutsiga.

Den som med tiden slutar att leva efter evangeliets budskap och inte längre följer Jesus med gärningar som är värdiga hans kallelse och som hedrar Jesus, såsom i början av sitt trosliv, utan som slappnar av i sitt

handlande och smutsar ner sig i denna världss verksamhet och inte renar sig igen, dennes tro och andliga liv är döda i Jesu ögon.

Den som inte ger Gud allt han kan, ger automatiskt det som hålls tillbaka från Gud till världen och förorenar sig själv. Det motsatta positiva exemplet är de som "inte förorenar sig", det vill säga håller sig rena. De är levande i Jesu ögon och behöver inte göra bot. De fortsätter att göra de första gärningarna. Jesus utgår från att de kommer att stanna kvar och lovar dem vita kläder och evigt liv i himlen. I hans ögon är de värda att leva evigt.

Men alla som under tiden på sin väg med Jesus blir besudlade kan när som helst rena sig igen och på så sätt förnya och upprätthålla sin gemenskap med Jesus. Och den som bevarar hoppet om evigt liv hos sin Herre levande i sitt hjärta kommer att göra just det hela tiden.

1 Petr 1:22 Meng

22 Eftersom ni har renat era själar i lydnad mot sanningen till uppriktig broderlig kärlek, så älska varandra innerligt av hela ert hjärta.

Upp 3:4 Meng

4 Men du har några namn i Sardes som inte har fläckat sina kläder; de skall gå med mig i vita kläder, för de är värdiga det.

1 Joh 1:9 Meng

9 Men om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

1 Joh 3, 2- 3 Meng

Vi skall se honom såsom han är. 3 Och var och en som sätter sitt hopp till honom renar sig, liksom han (också) är ren.

1 Petr 1:22; Upp 3:4; 1 Joh 1:9; 1 Joh 3:2-3; Tit 3:5; 4 Mos 19:13; 3 Mos 7:19-21; Mt 23:27; Hebr 12:14; 1 Joh 3:2-3; Upp 22:12-14

5.4.2 Gud bevarar genom ett liv i bön

Bön är den avgörande nyckeln till att kunna vara och förbli trogen Gud i de avgörande stunderna i vårt liv.

Bön förenar oss med Herren, och bön i och genom Guds Ande i oss håller oss i Kristi närvaro.

Att leva ett utsvävande liv och/eller bekymra sig om livet är andligt dödligt – att vara vaksam och be räddar en från fällan som plötsligt slår igen och ger en frimodighet att stå inför Jesus.

Jesus påpekar på ett imponerande sätt för sina lärjungar, i sin egen mest kritiska stund, de gudagivna medlen för andlig överlevnad: (vaka och) be för att kunna motstå frestelsen. Jesus klarade livets kamp genom att be – och det är också vår väg på vägen till evig härlighet.

Att be för varandra för att skyddas från det onda är ett av nyckelelementen för att gemensamt nå Kristi frälsning.

2 Kor 13:7 Meng

7 Men vi ber till Gud att ni inte må göra något ont.

Mt 6:13 Meng

13 Och led oss inte in i frestelse, utan fräls oss från det onda!

Luk 21:34-36 Meng

36 Vaka nu och be alltid, så att ni kan undkomma allt detta som skall ske och stå inför Människosonen!

Lk 22:40-41 Meng

40 Be därför att ni inte faller i frestelse! 41 Därefter gick han bort ett stenkast från dem, knäböjde och bad.

2 Kor 13:7, Mt 6:13, LK 21:34-36, LK 22:40-41, Jud 1:20-21

5.4.3 Tro – nyckeln till bevarelse

Genom tron på Kristi barmhärtighet blev vi frälsta. Genom att hålla fast vid vår tro på Kristi barmhärtighet kommer vi att bli frälsta. Ja, Guds kärleks nåd och skyddande rum existerar. Och genom Kristus får jag leva i tron på det till evigt liv.

1 Petr 1, 5-9 Meng

*5 Ni som **genom tron bevaras** i Guds kraft **till den frälsning** som (redan*

nu) är redo att uppenbaras i den sista tiden. ... 6 Därför jublar ni, även om ni nu för en kort tid, om det så måste vara, måste lida **olika prövningar**. 7 **Genom detta ska er tros äkthet prövas.**

Jud 1:20-21 Meng

20 Men ni, mina älskade, bygg upp er på er heliga trosgrund, be i den helige Ande 21 och bevara er därmed i Guds kärlek, i full förtröstan på vår Herre Jesu Kristi barmhärtighet, (som kommer att leda er) till evigt liv!

Hebr 10:39 Slt

39 Men vi hör inte till dem som fegt viker undan och går under, utan till dem som tror och räddar sina själar.

1 Petr 1:5-9; Hebr 10:39; Jud 1:20-21; Joh 5:11-13; Joh 3:36

5.4.4 Att uthärda och vänta på Jesus – konsten att hålla fast

Jesu och Nya testamentets tal är fulla av att "vår väntan på Kristus" är en av de viktigaste uppgifterna och dygderna för en efterföljare av Kristus. **Den som – aktivt – väntar på sin Herre bevarar sin framtida frälsning för Jesus och stärker sina inre krafter på vägen mot evigheten.**

Att ständigt vänta på Jesus, vår hopp, för oss till rätt gudomligt tillstånd. Och att medvetet vänta på Jesus öppnar dörren till nådens tron och nådegåvor.

Vår väntan på Jesus ska dock inte vara passiv. Vi ska göra ALLT för att kunna träda fram inför Jesus rena, felfria och inre fridfulla när han kommer.

Och även i all vår väntan på Jesus får vi veta att det i slutändan är Jesu barmhärtighet som kommer att öppna dörrarna till evigheten för oss.

Hebr 9:28 Meng

28 **På samma sätt kommer också Kristus, efter att han en enda gång har offrats för att ta bort mångas synder, att för andra gången, utan**

(relation till) synd, uppenbara sig för dem som väntar på honom, till frälsning.

Lk 12:35-46 Meng

35 »Låt era höfter vara omgjorda och era lampor brinna! 36 Ty ni skall vara som människor som väntar på sin herre när han kommer hem från bröllopfesten, så att ni genast kan öppna för honom när han kommer och knackar. 37 Saliga är de tjänare som Herren finner vakande när han kommer tillbaka! Sannerligen säger jag er: Han kommer att knyta upp sina kläder, låta dem sätta sig till bords och gå fram för att tjäna dem. 38 Och om han kommer under den andra eller tredje nattevakten och finner dem så, saliga är de! ... 44 Sannerligen säger jag er: Han kommer att sätta honom över alla sina ägodelar. 45 Men om en sådan tjänare i sitt hjärta tänker: "Min herre dröjer länge!" och börjar slå tjänarna och tjänarinnorna, festa och dricka sig full, 46 så kommer en sådan tjänares herre en dag då han inte väntar det och en timme som han inte känner till, och han kommer att låta hugga honom i stycken och ge honom hans plats bland de otrogna [eller "de otrogna"].

Luk 12:35-48; Hebr 9:28; Matt 24:45-51; 1 Tess 1:9-10; Tit 2:11-14; 2 Petr 3:13-15; Jud 1:21

5.4.5 Den andliga kampen – bevarande genom motstånd mot det onda

Låt oss ta på oss Guds rustning för att kunna stå fast i vår andliga kamp, som vi är ställda inför tills vi når härligheten:

- Frälsningsvisshet: Jag är frälst, Gud är trofast och vill och kommer att frälsa mig fullständigt, det är frälsningens hjälm (Ef 6:7).
- Förlåtelsens visshet: Jag är förlåten och Gud är trofast och förlåter mig mina synder när jag bekänner dem (1 Joh 1:9).
- Gud har inte bestämt mig till vrede, utan till att uppnå frälsning genom vår Herre Jesus Kristus (1 Tess 5:9).
- Gud är för mig – vem kan vara mot mig (Rom 8:31)!

- Är vi otrogna – förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv (2 Tim 2:13).
- Med evig kärlek har jag älskat dig och ritat in dig i mina händer (Jer 31:3).
- Närma er Gud, så närmar han sig er. Motstå djävulen, så flyr han från er (Jak 4:7).

Och sedan kämpar vi genom Guds nåd Guds kamp till det segrande slutet: avhållsamt och uthålligt, och övervinner det onda med det goda.

1 Kor 9:25 Slt

25 Men alla som deltar i tävlingen är återhållsamma i allt – de för att få en förgänglig segerkrans, men vi för att få en oförgänglig.

Efesierbrevet 6:10-19 Meng

*10 Slutligen: bli starka i Herren och i den mäktiga kraft som bor i honom. ... 13 **Ta därför på er Guds fullständiga rustning**, så att ni kan stå emot på den onda dagen, göra allt gott och behålla fältet!*

Rom 12:21 Meng

21 Låt dig inte övervinnas av det onda, utan övervinn det onda med det goda!

Upp 3:21 Slt

21 Den som segrar ska jag ge att sitta med mig på min tron, så som jag har segrat och satt mig med min Fader på hans tron.

Ef 6:7; 1 Joh 1:9; Ef 6:16; 1 Tess 5:9; Rom 8:31; 2 Tim 2:13; Jer 31:3; 1 Kor 9:25; Efesierbrevet 6:10-19; Rom 12:21; Upp 3:21

5.4.6 Prövning och beprövning – att stärkas genom prövningar

Att någon verkligen har rätt tro på Jesus Kristus och att Jesus verkligen bor i en människa visar sig i hans prövning i tron. Det kan man se utifrån, men också jag själv som berörd kan konstatera det. Därför är bönen om att man inte ska göra något ont och om fullkomlighet så viktig, för den främjar vår prövning i tron. Sann tro visar sig genom prövning. Och prövning bevarar den prövade.

2 Kor 13:5 Slt

5 Pröva er själva, om ni är i tron; prova er själva! Eller inser ni inte själva att Jesus Kristus är i er? Om ni inte är falska!

Upp 3:10 Meng

Eftersom du har bevarat ordet om att uthålligt vänta på mig, vill jag också bevara dig från den stund av frestelse som kommer över hela jorden för att fresta jordens invånare.

1 Tim 3:13 Slt

13 För om de utför sin tjänst väl, förvärvar de sig själva en god ställning och stor frimodighet i tron på Kristus Jesus.

Fil 1:27-28 Meng

27 ... Jag vill ... att ni står fast i en anda, genom att ni enigt som en man kämpar för tron på frälsningsbudskapet 28 och inte låter er skrämmas av motståndarna i något avseende; det är (då) för dem ett tecken på deras undergång, men för er på er frälsning, och det är (ett tecken) från Gud.

Upp 3:10; 2 Kor 13:5-9; Fil 1:27-28; Luk 8:15; 1 Petr 1:7; Tit 1:16; Rom 5:4; Luk 11:28; Joh 8:51; Joh 17:6; 1 Tim 6:14; 2 Tim 3:8; 1 Joh 5:18; Upp 2:26; Upp 3:8; Upp 3:10; Upp 22:7

5.5 Bevarelse genom omvändelse och snabb ånger

I Nya testamentet betonas gång på gång nödvändigheten av

omedelbar omvändelse för att förbli i Guds frälsning. I Matt 5:23-24 uppmanar Jesus sina efterföljare att söka försoning med andra innan de tillber Gud: *Om du nu kommer med din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva där framför altaret och gå först och förson dig med din broder, och kom sedan och offra din gåva!* Denna uppmaning till försoning visar hur viktigt det är att agera snabbt och lösa konflikter innan man träder fram inför Gud. Detta är ett exempel på vikten av att vara uppmärksam på omvändelse i det dagliga livet och inte vänta, eftersom tiden för försoning och omvändelse kan vara begränsad.

I 2 Petr 3:9 betonas också Guds tålmod, som inte vill att någon ska gå förlorad, utan ger alla utrymme för omvändelse: *Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, som vissa tror. Tvärtom: Han har fortfarande tålmod med er, för han vill inte att någon ska gå förlorad, utan att alla ska omvända sig till honom. Gud ger oss i sin nåd tid att omvända oss, eftersom han längtar efter att alla människor ska bli frälsta.* Denna tid är dock inte obegränsad, och vi bör inte lättvindigt bortse från att Gud ger oss denna möjlighet att omvända oss och förbli i hans nåd.

Men precis som Gud ger utrymme för omvändelse, varnar Nya testamentet för faran med att fördröja. I Upp 2-3 talar Jesus till de sju församlingarna och uppmanar dem upprepade gånger att omvända sig. I Upp 2:5 står det: *Tänk nu på varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör dina första gärningar! Annars kommer jag snart över dig och kastar bort din ljusstake från sin plats, om du inte omvänder dig!* De församlingar som inte beslutar sig för att omvända sig hotas av att förlora frälsningen, eftersom tiden för omvändelse är begränsad. Detta visar hur viktigt det är att agera i tid för att förbli i gemenskap med Gud.

En annan varnande bild ges i liknelsen om de tio jungfrurna i Matt 25:1-13, som inte höll sina lampor tända eftersom de inte var vaksamma. Endast de fem kloka jungfrurna, som förberedde sig och köpte mer olja i tid, fick följa med brudgummen. **De andra, som missade sin chans att förbereda sig, kunde inte längre komma in när det var för sent.** Jesus säger tydligt: *Vaka därför! Ty ni vet varken dagen eller timmen.* Historien **illustrerar hur viktigt det är att inte vara försenad och att inte ta lätt på tiden för omvändelse.**

I Hebr 12:15 varnas den troende att *ingen ska försumma Guds nåd* och att *"en bitter rot"* och *"otukt"* inte ska växa upp och äventyra tron. Författaren hänvisar här till exemplet med Esau, som missade tillfället att omvända sig och som följt *"inte fann möjlighet till omvändelse, trots att han sökte den med tårar"* (Hebr 12:17 Slt). **Esau visade att en försenad omvändelse eller en nonchalant inställning till omvändelse kan leda till förlust av frälsningen.**

Det tydliga budskapet i Nya testamentet är att vi inte ska ta lätt på den nåd som ges oss för att omvända oss. Om vi inte utnyttjar vårt

utrymme för omvändelse och inte är vaksamma och beredda, riskerar vi att för evigt vara skilda från Gud. **Det finns ingen senare tidpunkt för omvändelse om vi missar ögonblicket. Det andliga ansvar som Gud ger oss är stort: den som lever i tro kommer att förbli i nåden, men den som vänder sig bort från omvändelsen kommer att få ta konsekvenserna.** Varningarna i evangelierna och apostlarnas brev är tydliga – vi måste lyssna till kallelsen till omvändelse idag, i nuet, för ingen vet när vår tid på jorden är slut eller när Kristus återkommer.

När vi ser tillbaka i evigheten kan det hända att vi önskar att vi hade svarat på den uppmaning till omvändelse som vi missade. Men då kommer det att vara för sent, och det tillstånd vi befinner oss i kommer att vara definitivt fastställt – vare sig det är evig frälsning genom ständig omvändelse och tro eller evig separation från Gud, om vi inte har utnyttjat utrymmet för omvändelse och försummat den andliga vaksamheten.

Den mest effektiva källan till nåd och samtidigt den enda säkra hållningen som bevarar oss som efterföljare i frälsningen är en ständig beredskap till omvändelse och en snabb botgöring för våra synder.

Här är de korrigerade bibelställena med korrekt placerade, klickbara länkar och bibeltext i önskat format:

Mt 5:23-24 Slt

Om du nu bringar din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva där framför altaret och gå först och förson dig med din broder, och kom sedan och offra din gåva!

2 Petr 3, 9 Slt

Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, som vissa tror. Tvärtom: Han har fortfarande tålmod med er, för han vill inte att någon ska gå förlorad, utan att alla ska omvända sig till honom.

Upp 2:5 Slt

Tänk nu på vad du har fallit ifrån, och omvänd dig och gör dina första gärningar! Annars kommer jag snabbt över dig och kastar bort din ljusstake från sin plats, om du inte omvänder dig!

Mt 25:1-13 Slt

Vaka därför, ty ni vet varken dagen eller timmen.

Hebr 12:15 Slt

Se till att ingen lider brist på Guds nåd, att ingen bitter rot växer upp och orsakar skada och förorenar många genom sig.

Hebr 12:17 Slt

Ty ni vet att han, fastän han önskade det, blev förkastad, eftersom han inte fann någon plats för omvändelse, trots att han sökte den med tårar.

5.6 Bevarande genom Kristi församling

Frälsningens väg är ingen ensam väg, utan en väg som Gud låter oss vandra i gemenskap. Kristi församling är mer än en samlingsplats – den uppmuntrar, korrigerar och stärker oss i tron. Här delar vi glädje och bördor, lyssnar till Guds ord och bärs när vi är svaga. Dessa kapitel visar hur församlingen som ett gudomligt redskap hjälper oss att förbli trogna Gud på vår pilgrimsfärd mot evigheten och att tillsammans bevara och stärka varandra.

5.6.1 Bevarande genom uppmuntran och förmaning

Genom yttre omständigheter och inre prövningar kan Kristi efterföljare faktiskt frestas av frestaren och falla, så att apostlarnas arbete blir förgäves. Och arbetet var bara förgäves om de troende inte (längre) lever i tron och blir frälsta. Men det kan förhindras. Uppmuntran från andra bröder och systrar bidrar avsevärt till detta. Hur viktigt uppmuntran är lär vi oss genom apostlarnas missionsresor, som efter den initiala grundandet av församlingarna besökte dem en andra eller tredje gång för att uppmuntra och förmana dem att med fast beslutsamhet stanna kvar hos sin Herre, för att stärka dem i deras frälsning och tro.

Det gäller att hitta rätt balans mellan förmaning och uppmuntran. Jesus visar oss hur man gör. I ett andetag förmanar han oss – i nästa uppmuntrar han oss, så att vi också kan bära förmaningen. Om Guds

ord både förmanar och uppmuntrar oss, hur mycket mer behöver vi då inte också båda dessa nådegåvor i balans från våra nuvarande lärare i tron.

Även vår egen trohet mot Herren uppmuntrar – utan ord – andra troende att vara trogna i sin tro.

Vår eviga frälsning beror i slutändan på om vi förmanar och uppmuntrar varandra (och låter oss uppmuntras).

Mt 10:28-33 Meng

*28 Frukta inte dem som dödar kroppen men inte kan döda själen; frukta snarare den som har makt att förgöra både själen och kroppen i helvetet! – ... **30 Men hos er är även håren på huvudet alla räknade. 31 Frukta därför inte! Ni är mer värda än många sparvar.** – ... **33 Men den som förnekar mig inför människor, honom skall också jag förneka inför min himmelske Fader.***

1 Tess 3:2-5 Meng

*Timoteus ... **skulle stärka er** och uppmuntra er i er tro, **3 så att ingen skulle vackla i de nuvarande prövningarna; ni vet ju själva att vi är bestämda för detta.** ... **5** Därför har jag ... (skickat en budbärare) till er för att få veta hur det står till med er tro, om inte frestaren har förlätt er och vårt arbete därmed blivit förgäves. Timoteus ... **skulle stärka er** och uppmuntra er i er tro.*

Apg 15:32 Meng

32 Men Judas och Silas, som var profeter, uppmuntrade också bröderna genom många tal och stärkte dem (i tron).

Mt 10:28-33; 1 Tess 3:2-5; Apg 15:32; Apg 14:21-22; 1 Tess 3:7-8; Apg 23:11

5.6.2 Bevarelse genom tröst och uppmuntran i svåra tider

Ja, Herren fostrar oss, och ja, genom svåra omständigheter. Men hans motiv är alltid kärlek. Och det måste våra troende bröder och systrar ständigt påminna oss om genom sitt föredöme och sina ord av uppmuntran och förmaning, så att vi håller fast vid vägen till himlen.

Därför är uppmuntran och förmaning från våra troende bröder och systrar en nyckelfaktor för den slutgiltiga frälsningen i evigheten.

1 Tess 5:11 Meng

Därför ska ni förmana varandra och bygga upp varandra, som ni också gör!

Apg 14:22 Slt

22 Samtidigt stärkte de lärjungarnas själar och förmanade dem att förbli orubbliga i tron och [sa till dem] att vi måste gå igenom många prövningar för att komma in i Guds rike.

2 Kor 1:4 Meng

[Gud] som tröstar oss i all vår bedrövelse, så att vi (i vår tur) kan trösta alla som befinner sig i någon bedrövelse med den tröst som vi själva får av Gud.

Heb 3:13 Meng

Uppmana er själva varje dag, så länge "idag" fortfarande gäller, så att ingen av er förhärdas genom syndens bedrägeri.

1 Tess 5:11; Apg 15:32; 2 Kor 1:4; Heb 3:13; 1 Tess 4:18; 2 Tess 2:17; Kol 4:8; 2 Kor 1:6; Apg 20:2

5.6.3 Din trohet är räddningen för andra

Mitt livs vittnesbörd spelar en viktig roll för att människor ska bli öppna för tron, ta emot Jesus som sin frälsare och förbli frälsta hos honom. Det ska ära Gud, inbjuda till honom, inte locka någon till synd och sträva efter andras frälsning.

1 Kor 10:31-33 Meng

31 Oavsett om ni äter eller dricker eller gör något annat, gör allt för att ära Gud! 32 Ge varken judarna, grekerna eller Guds församling anledning till anstöt, 33 precis som jag i alla avseenden lever för att behaga alla, inte genom att söka min egen fördel utan de mångas, så att de kan bli frälsta.

1 Tim 4:16 Meng

16 Akta på dig själv och på läran, håll fast vid den, för om du gör det, kommer du att rädda både dig själv och dina åhörare.

Jud 1:22-23 Meng

22 Och ha medlidande med dem som tvivlar: 23 rädda dem ur elden och rädda dem på så sätt!

1 Kor 10:31-33; 1 Tim 4:16; Jud 1:22-23; Matt 18:15; 1 Kor 4:16; Jud 1:22-23; 1 Joh 5:16; 1 Tess 3:7

5.6.4 Bevarande genom församlingens tuktan – skydd mot avvikelser

Jesus uppmanar oss att radikalt skilja oss från varje syndande kroppsdel för att bevara vår andliga integritet och vara redo för himlen. Desto mer kommer han själv att ta bort lemmar som ständigt syndar från sin kropp, eftersom han förkroppsligar fullkomlig integritet. Medan han vill hela en sjuk lem, kommer han att ta bort den om healing inte är möjlig och synden sprider sig som cancer, för att skydda hela kroppen. Precis som surdeg måste avlägsnas helt för att bevara renheten, tjänar också församlingens tuktan detta syfte. Jesus tolererar inga lemmar i sin kropp som medvetet vägrar att låta sig helas och återupprättas av den gode herden. Församlingens tuktan – både vår och Jesu – har inte bara en helande verkan på plats, utan också en varnande funktion som skyddar andra troende från liknande felaktigt beteende.

Mt 18:15-18 Meng

15 Om din broder har felat sig, gå då och påpeka det för honom under fyra ögon. Om han lyssnar på dig, har du vunnit din broder; 16 men om han inte lyssnar, ta med dig en eller två (bröder), så att varje sak kan fastställas på grundval av två eller tre vittnens utsagor. 17 Om han inte lyssnar på dem, ska du säga det till församlingen. Om han inte lyssnar på församlingen, ska du betrakta honom som en hedning och en tullindrivare. – 18 Sannerligen säger jag er: Allt som ni binder på jorden ska också vara bundet i himlen, och allt som ni löser på jorden ska också vara löst i himlen.

1 Tim 5:20 Meng

20 De som begår något fel, tillrättavisa inför alla (äldste), så att även de övriga (äldste) får fruktan.

1 Kor 5:6-7 Meng

6 Er berömmelse [”skryta”] är inte vacker! Vet ni inte att redan en liten bit surdeg syrar hela degen? 7 Ta bort den gamla surdegen, så att ni (genomgående) blir en ny deg; ni är ju (som kristna) fria från all surdeg, för vårt påskalamm har ju också slaktats: Kristus.

Mt 18:15-18; 1 Tim 5:20; 1 Kor 5:6-7; 1 Kor 12:27; 1 Kor 6:15; Mk 9:43-47; Mt 18:15-18; 1 Kor 1:2; Upp 2:16; Upp 2:18-27

5.6.5 Bevarande genom ömsesidig vaksamhet

Som troende bröder och systrar är vi kallade att ta hand om varandra, bemöta varandra med kärlek och stärka varandra. Detta uppmärksamma samspel hjälper oss att undvika att glida in i synd och att förbli på vägen med Jesus. Genom att ta hand om, bry oss om och uppmuntra varandra bidrar vi till att ingen hamnar på efterkälken, utan att vi tillsammans når målet för evigheten.

Joh 13:34-35 Meng

34 ”Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra. 35 På det ska alla känna igen att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra.”

Jud 1:22-23 Meng

22 Och ha medlidande med dem som tvivlar: 23 rädda dem ur elden och rädda dem på så sätt!

Hebr 3:12-13 Slt

12 Se till, bröder, att ingen av er har ett ont, otroget hjärta som är på väg att avvika från den levande Guden! 13 Uppmana varandra varje dag, så länge det heter ”idag”, så att ingen av er blir förhärdad genom syndens bedrägeri!

Joh 13:34-35; Jud 1:22-23; Hebr 3:12-13; Jud 1:22-23; Hebr 4:1; Mt 18:15

5.6.6 Underordning under en andligt sinnade ledning

Vi är kallade att inte bara lyda Gud, utan också de människor som har andligt ansvar för oss. I Guds sista dom kommer båda dessa saker att tas upp och vara av betydelse.

Den som underordnar sig de av Gud utsedda ledare som vakar över hans själ och lyssnar på dem, handlar klokt och gör sig själv en tjänst – inte bara för nuet, utan för all evighet.

Om redan de som motsätter sig världsliga myndigheter får sin dom av Gud, gäller detta i ännu högre grad för dem som motsätter sig de andliga ledare som Gud har utsett.

Underordningen har sin naturliga gräns när andliga ledare gör ont eller vill handla mot Guds vilja. I sådana fall förblir vi fria att göra Guds vilja och är kallade att med stöd av minst två vittnen överbevisa ledarna och offentligt ta upp deras felaktiga handlande.

Hebr 13:17 Sl

17 Lyd era ledare och underordna er dem, ty de vakar över era själar som sådana som en dag ska avlägga räkenskap, så att de kan göra det med glädje och inte med suckar, ty det skulle inte vara bra för er!

1 Kor 16:16 Meng

16 Underordna er också sådana människor och alla som arbetar och mödor sig!

1 Petr 5, 5 Meng

5 Likaså, ni yngre: underordna er de äldre. Men alla ska ni i umgänget med varandra klä er i ödmjukhetens tjänstklädnad, ty "Gud motstår de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd".

1 Tim 5:19-20 Meng

19 Ta inte emot någon anklagelse mot en äldste, om inte två eller tre vittnen bekräftar den. 20 De som begår något fel ska du tillrättavisa inför alla (äldste), så att även de övriga (äldste) får fruktan.

Hebr 13:17; 1 Kor 16:16; 1 Petr 5:5; Hebr 13:17; 1 Kor 16:16; 1 Petr 5:5; Rom 13:2; 3 Joh 1:9-11; 1 Tim 5:19-20

5.6.7 Bevarande genom sund lära och lärare enligt Guds ord

Att fostra andligt sinnade ledare som älskar Guds ord, förstår det, lever efter det och undervisar Guds folk är ett av de viktigaste sätten att bevara och skydda församlingen på vägen mot evigheten.

Ett liv i helig vörndnad inför Gud är inte en självklarhet efter omvändelsen. Det krävs god undervisning och förmaning av andligt sinnade lärare som känner till och lever efter Guds ord för att detta liv ska kunna utvecklas. Den goda nyheten är att Gud ger oss tid, sitt ord och predikanter för att gång på gång leda oss på rätt väg.

1 Tim 4:16 Sl

16 Akta på dig själv och på läran; håll fast vid den! För om du gör det, kommer du att rädda både dig själv och dem som lyssnar på dig.

Tit 1:7-9 Sl

7 Ty en föreståndare måste vara ostrafflig som Guds hushållare, inte egenmäktig, inte lättretlig, inte given åt dryckenskap, inte våldsam, inte strävande efter skamlig vinst, 8 utan gästvänlig, älskande det goda, förnuftig, rättfärdig, helig, behärskad; 9 en som håller fast vid det trovärdiga ordet, så som det överensstämmer med läran, så att han kan både förmana med sund lära och överbevisa dem som motsätter sig.

Dan 12:3 Sl

3 Och de förståndiga skall lysa som himlens glans, och de som leder många till rättfärdighet, som stjärnorna för evigt och alltid.

Dan 12:3; 1 Tim 4:16; Tit 1:5-16; Matt 5:19; Rom 16:17-18

5.6.8 Bevarande genom goda förebilder

Varje efterföljare av Kristus behöver förebilder. Lycklig är den som har goda förebilder i tron! Det kommer att hjälpa honom/oss att efterlikna förebilden och nå målet.

Den som inte har några mänskliga förebilder i sin närhet har ändå DEN förebilden par excellence: Jesus själv. Vi kan, ska och får identifiera oss med Jesus på vår trosväg. Om vi gör det kommer vår längtan efter det

himmelska hemlandet i hans närvaro att bli så stor att vi kommer att springa och stanna kvar på vägen – på vår tävlingsbana – till vårt himmelska hemland.

Joh 13:15 Slt

15 Ty jag har gett er ett föredöme, så att också ni ska göra som jag har gjort mot er.

Hebr 12:1 Slt

1 Eftersom vi nu har en sådan skara av vittnen omkring oss, låt oss då lägga av oss varje börda och den synd som så lätt snärjer oss, och låt oss med uthållighet springa i den kamp som ligger framför oss.

Hebr 13:7 Slt

7 Kom ihåg era ledare som har förkunnat Guds ord för er; se på slutet av deras vandring och efterlikna deras tro!

Fil 3:17-19 Slt

17 Var mina efterföljare, bröder, och se till dem som vandrar så som ni har oss som förebild. 18 Ty många vandrar, som jag ofta har sagt er och nu också med tårar säger, som fiender till Kristi kors. 19 Deras slut är fördärvet, deras gud är magen, de berömmar sig av sin skam, de är jordiska till sin sinnesstämning.

Joh 13:15; Hebr 12:1; Hebr 13:7; Fil 3:17; Hebr 12:1-3; 1 Tess 1:7; 1 Tim 1:16

5.7 Bevarandet av Kristi församling

Kristi församling – dess bevarande och de faror som hotar den

1. Församlingens kallelse och fullbordan som Kristi brud

Kristi församling är den av Gud kallade bruden till Jesus Kristus, som han har förberett för sig själv, ren och fläckfri.

Ef 5:25-27 Meng

25 Liksom Kristus har älskat församlingen och utgivit sig själv för henne, 26 för att helga henne, efter att han renat henne genom vattenbadet i

ordet, 27 för att så framställa församlingen för sig själv i härlig skönhet, utan fläckar och rynkor eller något sådant fel, utan helig och utan skuld.

Församlingen som helhet, som Kristi kropp på jorden, kommer ALDRIG att gå under, utan kommer i slutet att komma till Kristus i himlen, ärva riket med honom och regera i evighet.

Mt 16:18 Slt

Men också jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa vill jag bygga min församling, och dödsrikets portar skall inte övervinna den.

Upp 19:7-8 Meng

7 Låt oss vara glada och jubla och ge honom ära! Ty Lammets bröllop har kommit, och hans brud har gjort sig redo, 8 och hon har fått klä sig i lysande vitt linne, ty linnet betyder de heligas rättfärdiga gärningar.

2. Jesu församling på plats – efterföljelse vid ett vägskäl

Men hur ser det ut med varje enskild lokal församling? Deras eviga existens och andliga liv är på intet sätt garanterade.

Jesus kräver helgelse och församlingsdisciplin på lokalförsamlingsnivå, det vill säga avskiljande av alla som envist förblir i synd (Mt 18:17; Luk 9:60), eftersom synden annars genomsyrar hela församlingen (1 Kor 5:6-7). Dessutom gör Jesus otvetydigt klart vilka konsekvenser det får om en lokal församling överger sin första kärlek, inte bevarar den rena läran och avstår från församlingsdisciplin: Andlig död hotar, församlingens ljusstake flyttas bort och församlingen kommer slutligen att spottas ut ur hans mun (Upp 2:4-5; Upp 3:16).

Upp 3:1-2 Meng

1 "Skriv till ängeln för församlingen i Sardes: Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar: du har rykte om dig att du lever, men du är död. 2 Vakna upp och stärk de övriga (församlingsmedlemmarna) som var nära att dö! Ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min Gud.

Upp 2:4-5.7 Meng

4 Men jag har detta emot dig: du har övergivit din första kärlek. 5 Kom därför ihåg från vilken höjd du har fallit, och omvänd dig och gör dina

första gärningar igen! Annars kommer jag över dig och flyttar din ljusstake från sin plats, om du inte omvänder dig. ... 7 Den som har öron, han höre vad Anden säger till församlingarna: Den som övervinner, honom skall jag ge att äta av livets träd, som står i Guds paradiset.

Upp 3:16 Sl

Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, kommer jag att spy ut dig ur min mun.

3. Bevarandet av den lokala församlingen på frälsningens väg

a) Bevarande från förförelse genom ett falskt evangelium

Redan de första församlingarna hade att kämpa med förförelser. Paulus varnar för att ett falskt evangelium, som inte förkunnar den sanna frälsningen genom Jesus Kristus, kan fördärva församlingen.

Gal 1:6-9 Meng

6 Jag förvånar mig över att ni så snabbt faller bort från den som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat frälsningsbudskap, 7 fastän det inte finns något annat (frälsningsbudskap); det är bara så att det finns vissa människor som förvirrar er och vill förvränga Kristi frälsningsbudskap. 8 Men även om vi själva eller en ängel från himlen förkunnade ett annat frälsningsbudskap än det vi har förkunnat för er: Förbannad vare han!

Bevarande: De äldste och ledarna måste vaka över den frälsande läran, undervisa om den oförfalskat och leva efter den på ett föredömligt sätt. (Tit 1:9)

b) Bevarande från andlig sömn och ljumhet

Andlig ljumhet är en allvarlig fara.

Upp 3:16 Sl

Eftersom du är ljum och varken kall eller varm, kommer jag att spy ut dig ur min mun.

Bevarande: Församlingen måste vara vaksam och bevara sin första kärlek. (Upp 2:4-5)

c) Bevarande från synd och bristande församlingsdisciplin

Synd i enskilda människors liv kan förorena hela församlingen och skilja den från Gud.

1 Kor 5:6-7 Sl

Er stolthet är inte bra! Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen? Rensa därför bort den gamla surdegen, så att ni blir en ny deg, eftersom ni är osyrade. Ty också vårt påskalamm, Kristus, har slaktats för oss.

Bevarande: Levande helighet och församlingsdisciplin är nödvändiga (2 Tim 4:2).

d) Bevarande genom andlig ledning

En svag ledning är ofta början på avfall.

Apg 20:28 Sl

Så akta nu på er själva och på hela hjorden, i vilken den Helige Ande har satt er till föreståndare, för att vaka över Guds församling, som han har förvärvat genom sitt eget blod!

Bevarande: Ledare måste älska Ordet och leva på ett föredömligt sätt. (1 Tim 3:1-7; 1 Tim 4:16)

Slutsats

Församlingen som helhet, de som har övervunnit och förblivit trogna Kristus, kommer att bestå i evighet. Men varje lokal församling befinner sig i en andlig kamp på liv och död. Varaktig kärlek till Jesus, vaksamhet, sund lära, församlingsdisciplin och andlig ledning är nycklarna för den lokala församlingen att förbli på frälsningens väg in i evigheten.

5.8 Seger över prövningar – förbli ståndaktig på den smala vägen

På vägen till frälsningen möter vi utmaningar och prövningar som testar vår trohet mot Gud. Men Gud ger oss de nödvändiga medlen för att förbli ståndaktiga. Hans ord, bönen och den Helige Ande är våra vapen för att övervinna frestelser, tvivel och motstånd.

Dessa kapitel visar hur vi genom Guds kraft och löften kan övervinna varje prövning. De uppmuntrar oss att se prövningar som möjligheter att växa i tron och förbli stadiga på vägen mot evigheten.

5.8.1 Guds kärlek är vårt skyddande sköld

Guds kärlek är vårt skydd

Guds kärlek till oss är den centrala sanningen i Bibeln, som ger oss tröst, trygghet och skydd. Den är inte bara en flyktig känsla, utan en fast del av hans väsen, som visar sig i vår frälsning och i hoppet om framtiden.

I Upp 1:4-6 får vi veta att Guds kärlek är källan till vår frälsning och har gjort oss till ett kungarike och präster. Denna kärlek är inte bara avgörande för vår frälsning, utan också för vår identitet som Guds barn.

”Som Fadern har älskat mig, så har också jag älskat er. Förbliv i min kärlek!” (Joh 15:9) visar oss hur mycket Jesus älskar oss och uppmanar oss att förbli i denna kärlek. Om vi förblir i denna kärlek kommer den att ge oss skydd och stärka oss i svåra tider.

Även i Ef 2:4-5 beskrivs Guds kärlek som källan till vår frälsning. Den har gjort oss levande, trots att vi var döda i våra synder, och befriat oss från syndens makt.

I 1 Joh 3:1 ser vi att Guds kärlek har gjort oss till hans barn, vilket ger oss en särskild trygghet och säkerhet.

Men Guds kärlek kräver också ett svar från oss. I Upp 3:19 sägs det att Guds kärlek kallar oss till omvändelse och helgelse, vilket skyddar och stärker oss.

Slutligen betonar 2 Tess 3:5 att Guds kärlek riktar våra hjärtan och skyddar oss från fiendens angrepp.

Sammanfattningsvis: Guds kärlek skyddar oss från synd, från världens osäkerhet och från fiendens angrepp. Den är den säkra grund som vi står på och den kraft som driver oss framåt.

Joh 15:9 Sl

9 Såsom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Förbliv i min kärlek!

2 Tess 3:5 Sl

5 Men Herren må leda era hjärtan till **Guds kärlek och till Kristi uthållighet!**

Upp 3:19 Sl

19 Alla som jag älskar, dem tillrättavisar och tuktar jag. Var nu ivrig och gör bot!

Upp 1:4-6; Joh 15:9; Ef 2:4-5; 1 Joh 3:1; 2 Tess 3:5; Upp 3:19

5.8.2 Glädjen i Herren är vår styrka

Glädjen i Herren är vår styrka

Glädjen i Herren är en av de största andliga källorna till vår styrka. När Gud är vår glädje blir vårt liv fast rotat i honom och vi upplever det bästa andliga skyddet. Denna glädje är inte beroende av yttre omständigheter, utan av Guds orubbliga kärlek och trofasthet.

I Gamla testamentet läser vi i Neh 8:10 att *”glädjen i Herren är er styrka”*. Dessa ord visar oss att sann glädje endast kan hittas i Gud och att denna glädje ger oss den kraft som behövs för att övervinna utmaningar.

I Nya testamentet bekräftar Joh 15:11 denna sanning genom att Jesus säger: *”Detta har jag sagt till er för att min glädje ska vara i er och er glädje bli fullkomlig.”* Denna glädje från Jesus själv i oss gör oss starka och fullkomliga.

Även i Fil 4:4 uppmanas vi: *”Gläd er alltid i Herren! Återigen säger jag: Gläd er!”* Denna glädje i Herren är ett bestående tillstånd som ger oss styrkan att förbli ståndaktiga i alla livets omständigheter.

Glädjen i Herren är vårt bästa skydd, eftersom den inte bara håller oss nära Gud, utan också ger oss styrka att förbli ståndaktiga mitt i

utmaningar och svårigheter. Den skyddar oss från livets stormar och bevarar oss i alla situationer.

Neh 8:10 Meng

Glädjen i Herren är er styrka.

Fil 4:4 Slt

4 Gläd er alltid i Herren; återigen säger jag: Gläd er!

Joh 15:11 Slt

11 Detta har jag sagt till er för att min glädje skall stanna kvar i er och för att er glädje skall bli fullkomlig.

Neh 8:10; Joh 15:11; Fil 4:4; Rom 14:17; 1 Tess 5:16-18; Hebr 12:2

5.8.3 *Var inte rädda: Vi klarar det inte av egen kraft, utan genom honom!*

Jesus säger att ingen skulle bli frälst om den sista fruktansvärda tiden inte förkortades. Det visar att jag inte kan klara det på egen hand. Jag är helt beroende av Guds kärlek och beskydd – av att han ordnar mina livsomständigheter så att jag kan stanna hos honom. Och det är precis vad Gud har lovat. Han är trofast och kommer inte att pröva oss utöver vår förmåga.

Men Guds trofasthet betyder inte att han vaggar oss i bekvämlighet. Han uppmanar oss att motstå synden till blodets gräns. Hans beskydd sker mitt i den glödande ugnen av kampen mot synden och avfallet från tron. All ära tillhör honom ensam!

Mk 13:20 Slt

20 Och om Herren inte hade förkortat dessa dagar, skulle ingen människa bli frälst; men för de utvaldas skull, som han har utvalt, har han förkortat dessa dagar.

1 Kor 10:13 Meng

*13 Ni har (hittills) inte drabbats av någon annan prövning än mänsklig, och **Gud är trofast: han kommer inte att låta er provas utöver er***

förmåga, utan kommer samtidigt med prövningen också att skapa en sådan utgång att ni kan klara den.

Hebr 12:3-6 Meng

*... 4 Ty hittills **har ni inte kämpat mot synden till blodet** ...*

Jud 1:24-25 Slt

24 Till honom som har makt att bevara er från varje felsteg och som kan låta er träda fram inför hans härlighet, oförvitliga och fyllda av glädje, 25 till denne unike och ende Gud, som genom vår Herre Jesus Kristus, vår Fräls, har blivit vår Frälsare, tillhör härlighet, majestät, makt och kraft – före all tid, nu och i all evighet! Amen.

Mk 13:20; 1 Kor 10:13; Hebr 12:3-6; 2 Kor 1:1-11; Rom 8:28-39; 1 Tim 1:16; 2 Petr 3:9

5.8.4 Bevarelse från falsk stolthet och fördömande

Stolthet över egna prestationer inför Gud och människor är kännetecknande för de förlorade. Inget verk vi gör kan rädda oss eller ge oss en helad relation till Gud – det kan endast nåden från vår Herre Jesus Kristus, som dog och uppstod för vår skull, göra.

De gärningar som en nådigt frälst person gör kommer från kärlek, eftersom vi själva är oändligt älskade och nådiga av Gud. Men utan ett svar på hans kärlek, utan att älska vår Frälsare tillbaka, kommer vi inte att bli evigt frälsta.

Som Guds barn riskerar vi att på vår väg bli stolta över våra egna prestationer, jämföra oss med andra, döma och förlora Guds nåd ur sikte. Ett sådant beteende måste ständigt korrigeras, för stolthet skiljer oss från Gud, medan ödmjukhet för oss närmare honom.

Målet och den enda sunda vägen är kärlek från ett rent hjärta, ett gott samvete och en uppriktig tro.

1 Joh 4, 19 Slt

19 Vi älskar honom därför att han först har älskat oss.

Jak 4:6 Slt

Gud motstår de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.

1 Kor 4:7 Meng

Vem är det som ger dig någon förmån? Vad har du som du inte har fått?

Om du har fått det, varför berömmar du dig då som om du inte hade fått det?

Luk 17:10 Slt

10 Så skall också ni, när ni har gjort allt som ni har fått i uppdrag, säga: Vi är odugliga tjänare; vi har gjort vad vi var skyldiga att göra!

1 Joh 4, 19; Jak 4, 6; 1 Kor 4, 7; Luk 17, 10; Luk 18, 14; Rom 1-3; 1 Tim 1, 5

5.8.5 Seger över motståndaren – stå emot fienden

Vår motståndare, djävulen, är ett verkligt hot. Han angriper vår tro öppet eller i det fördolda, med målet att försvaga oss andligt eller till och med döda oss, för att avleda oss från vägen till evigheten. Men genom gudsfruktan och ödmjukhet, kunskapen om och bevarandet av Guds ord, det tydliga talet till det onda i kraft av detta ord och vår aktiva tro kan vi genomskåda hans planer och motstå honom segrande.

Mt 4:3-4 Meng

3 Då kom frestaren fram till honom ... 4 Men han svarade honom: "Det står skrivet ...

Mt 4:3-4; 2 Kor 11:13-14; Jak 4:7; Ef 6:16; Joh 10:10; 1 Mos 3:1-13; 1 Krön 21:1; 1 Mos 3:1-13; 1 Krön 21:1; Job 1:9-11; Sak 3:1+2; Matt 4:1-11; 1 Petr 5:8+9; 1 Tess 3:5; Mark 8:33; 1 Kor 7:5; 2 Kor 2:10-11; 1 Tim 5:14-15; 2 Kor 11:13-14; Ef 4:25-27; Jak 4:7; Luk 10:17-20; Luk 22:31; Kol 2:13-15

5.9 Sammanfattning: Min bevarelse på vägen till evigt frälsning

Församlingen som helhet, de som har övervunnit och förblivit trogna Kristus, kommer att bestå i evighet. Men varje lokal församling befinner sig i en andlig kamp på liv och död. Varaktig kärlek till Jesus, vaksamhet, sund lära, församlingsdisciplin och andlig ledning är nycklarna för den lokala församlingen att förbli på vägen till evigt liv.

Gud bevarar oss som Kristi lemmar på vår väg mot evigheten genom sin orubbliga trofasthet och nåd. Vår frälsning bygger inte på våra egna prestationer, utan på Jesu kärlek och hans offer. Han förväntar sig inte perfektion, utan ett hjärta som förblir lydigt mot honom och lever i hans närhet. Hans nåd ger oss möjlighet till omvändelse och stärker oss att förbli ståndaktiga även i svåra tider.

Gud använder sitt ord, bönen, sin undervisning och andliga ledare för att hålla oss på rätt väg. Den som tar hans ord på allvar och handlar därefter skyddar sig själv från det onda. Men bevarandet sker inte automatiskt – det kräver vår aktiva hängivenhet. Andlig vaksamhet, god undervisning och förmaning är avgörande. Tröghet och slarv äventyrar vår frälsning, medan ett liv i helig vördnad leder oss säkert till målet.

En kristens största styrka ligger i ödmjukhet och i ett hjärta som ständigt låter sig förnyas av Jesus. Den som litar på Gud kan vara säker på att han bär oss, även när vi snubblar. Sann kärlek till Jesus visar sig i att vi anförtror honom våra liv och handlar efter hans vilja – inte av rädsla, utan av glädje över honom. Synd kan vara en utmaning, men med Guds hjälp är vi inte maktlösa. Han ger oss kraften att motstå den och leder oss till frihet. Den som helt förlitar sig på honom förblir trygg i hans nåd – idag och i evigheten.

Vi är kallade att ta hand om varandra, älska varandra och stärka varandra, så att vi tillsammans kan nå evig härlighet. Avgörande för att bevara församlingen är utbildningen av andliga ledare som älskar Guds ord, bevarar det och undervisar om det. De äldste och ledarna har det ansvarsfulla uppdraget att vaka över den frälsande läran i det enda sanna evangeliet, att undervisa om det och leva efter det på ett

föredömligt sätt. En församling som avviker från kärnan i det enda sanna evangeliet och i ord och handling vänder sig till ett falskt evangelium, faller ur Guds nåd – som nästan galaterna gjorde – och förlorar sin frälsning. Så kommer det att finnas församlingar som utåt fortfarande ser ut som Jesu församling, men som i verkligheten är döda och kommer att spottas ut av Jesus.

Den församlingsdisciplin som Jesus föreskriver tjänar vårt helande och vår varning. En församling som uppmärksam och troget tillämpar den skyddar sig från sin Herres dom och hjälper dem som tillrättavisats att stanna kvar på vägen till evigheten. Men det avgörande skyddet mot sådana utvecklingar eller återupprättelsen efter ett redan inträffat avfall ligger i omvändelse och återvändande till det sanna evangeliet om Guds nåd i Jesus Kristus. Detta innefattar en hållning av gudsfruktan som undviker synd, högmod och strävan efter egna höga mål. Istället gäller det att återupptäcka den första kärleken till Jesus och inrikta sitt eget liv på hängivenhet till honom. Syndande ledare och troende bröder och systrar måste i kärlek, genom förmaning och tydliga ord, ledas till omvändelse, så att församlingen som Kristi kropp bevaras i sanning, renhet och trofasthet.

Guds trofasthet är vår trygghet. Han låter oss inte prövas utöver vår kraft och ger oss möjlighet till omvändelse. Samtidigt uppmanar han oss att vara vaksamma, be och aktivt vänta på hans återkomst. Den som förblir nära honom upplever hans bevarande nåd på ett särskilt sätt.

Den andliga kampen är verklig. Fienden försöker undergräva vår tro och därmed föra oss till andlig död. Men genom Guds ord, bön och ödmjukhet kan vi motstå hans angrepp. Guds rustning skyddar oss, medan bönen håller oss nära Kristus.

I slutändan går Guds beskydd och vår hängivenhet hand i hand. Vår frälsning bygger på hans kärlek och trofasthet, men det är upp till oss att förbli i honom, låta oss renas och bevara hans ord. Den som förblir i Jesus, följer honom och lyssnar till hans röst, kommer säkert att nå målet – evighetens härlighet.

6 Gränserna för frälsningen

Frälsningens gränser väcker svåra frågor: Vad händer när människor vänder sig bort från tron? Kan frälsningen verkligen gå förlorad? Hur förenas Guds barmhärtighet och individens ansvar?

Underkapitlen belyser bibliska grunder för ämnen som avfall, återupprättelse och frälsningens säkerhet. De hjälper oss att bättre förstå Guds kärlek, rättvisa och trofasthet även i svåra trosfrågor. Denna introduktion inbjuder oss att finna vägledning i Bibeln och se utmanande aspekter av frälsningen tydligare.

6.1 Det finns ingen ”billig” nåd, sann nåd kostar livet

Gud älskar oss och ger oss sin nåd gratis och tar emot oss som sina barn. Den normala reaktionen är att vi, när vi är så älskade av Gud, bär frukt för Gud. Hans nåd bär frukt i våra liv, vilket uttrycks i att vi gör Guds vilja. Men hos Gud finns det ingen billig nåd. Genom vår frälsning får vi visserligen frälsningen gratis – men till priset av vår egen vilja och en ny beredskap att göra Guds vilja i alla ting. Den som följer denna väg blir evigt frälst. Den som inte bär frukt i sitt liv genom Guds nåd faller ur nåden och blir inte frälst.

Luk 14:26-27 Meng

26 Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, till och med sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. 27 Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

Rom 6:15-16 Meng

15 Vad följer då av detta? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Aldrig! 16 Ni vet ju att när ni underordnar er någon som slavar för att lyda honom, då är ni också hans slavar och måste lyda honom, antingen (som slavar) under synden, som leder till döden, eller (som slavar) under lydnaden (mot Gud), som leder till (livgivande) rättfärdighet.

2 Kor 6:1 Slt

1 Men som medarbetare uppmanar vi er också att inte ta emot Guds nåd förgäves.

Luk 13:6-9 Meng

6 Han berättade sedan följande liknelse för dem: "En man hade ett fikonsträd i sin vingård, och han kom och sökte frukt på det, men fann ingen. 7 Då sade han till vingårds mannen: 'Se, jag har nu i tre år kommit och sökt frukt på detta fikonsträd, men fann ingen; hugga ner det! Varför ska den ta upp plats? 8 Då svarade den andre: »Herre, låt den stå kvar ännu ett år! Jag ska gräva runt den och gödsla den: 9 kanske bär den frukt i framtiden; om inte, så låt den huggas ned!«

Rom 6:15-16; Rom 5:17; Luk 7:41-43; 2 Kor 6:1; Jud 1:4; Hebr 6:7-8

6.2 Guds kärlek och oändligt stora nåderum

Det finns ett stort nåderum hos Gud där vi är trygga, även om vi ibland syndar och faller. Och ändå har detta nåderum också gränser, vilket Skriften vittnar om på många ställen. Till exempel när det gäller vårt samvete, vår tro på nåden, vårt orättfärdiga tänkande och handlande och vårt att förbli i Jesus. I detalj:

I Skriften finns det flera stadier av nedgång för en broder och en syster i tron, allt längre bort mot kanten av nådens rum, ända till ett eventuellt lämnande av nådens rum.

Här är några exempel (gränsen för nådens rum är understruken i varje fall):

Mitt tal och umgänge med troende bröder och systrar i enlighet med Jesus (Mt 5:22)

- *Den som är arg på sin broder hör hemma i domstolen.*
- *Men den som säger till sin broder 'dåre' hör hemma inför det högsta rådet.*
- *Och den som säger till honom: "Din idiot!", hör hemma i helvetets eld.*

Genom obetänksamma handlingar skada medbrödernas samvete och förleda dem till en för dem dödlig handling/efterföljelse (Mt 18:6; Rom 14:21; 1 Kor 3:17; Rom 14:15).

Detta är stegen i nedstigningen:

- bli bedrövad/hamna i inre nöd
- Ta anstöt/bli förargad/falla
- förledas till synd och därmed stå under Guds dom
- fördärvas
- förstöras

Eller det finns exemplet att göra orätt mot sina bröder och systrar, som i Korint (1 Kor 6:1-11).

Korintierna har rättstvister sinsemellan. I Guds ögon har detta olika eskaleringsnivåer:

1. uppträda på ett sätt som är ovärdigt heliga.
2. inte få någon framtida belöning genom att inte älska
3. förlora frälsningen genom att aktivt göra orätt

Den som aktivt gör orätt mot andra troende är en orättfärdig. Och orättfärdiga kommer inte att ärva Guds rike, det vill säga de kommer inte att bli frälsta.

Galaternas farligt vacklande tro (Gal 1-3).

Galaterna är först (åter) fullt födda andliga barn till Jesus Kristus när de helt tror på hans nåd. Om de överger sin tro på Guds nåd och förlitar sig på att de ska följa lagen för att bli accepterade av Gud, har de fallit från nåden och Kristus är inte längre till någon nytta för dem. Först när de (åter) blir fast rotade i tron på Guds nåd, först då har Kristus åter tagit form i dem, kan man känna igen Kristus i dem. Medan de fortfarande är kluvna mellan att lita på hans nåd eller att förtjäna hans nåd, befinner

de sig i ett farligt mellanläge som lämnar båda möjligheterna öppna och över vilket varningsskylten hänger: "Vänligen *inte* förgäves!"

Det finns två sätt att inte förbli i Jesus.

Att ibland *inte* förbli i Jesus bevarar oss fortfarande i Guds frälsning, även om vi skäms när Jesus kommer.

Att permanent *inte* förbli i Jesus för oss dock bortom gränsen för Jesu nådens rum och slutar i andlig död.

Och det finns många fler exempel, som alla redan har diskuterats i denna bok, på hur man efter en bra start senare återigen kommer att älska världen, inte längre bär frukt för Gud, blir förledd bort från det enda sanna och frälsande evangeliet, faller i synd och inte gör bot, förblir oförsonlig och oförlåtande och mycket mer.

Mt 5:22 Slt

22 Men jag säger er: Var och en som utan orsak är arg på sin broder skall dömas. Men den som säger till sin broder: Raka!, skall dömas av högsta rådet. Men den som säger: Du dåre!, skall dömas till helvetets eld.

Rom 14:15-20 Meng

15 Ty om din broder (genom dig) blir bedrövad på grund av maten, så vandrar du inte längre efter (budet) om kärlek. **Förgör inte genom din mat den för vilken Kristus har dött!** ... 19 Låt oss därför vara uppmärksamma på det som tjänar till fred och ömsesidig uppbyggelse! 20 **Förstör inte Guds verk** för en måltids skull! Allt är visserligen rent, men det är **till skada** för den som äter med inre tvivel.

1 Kor 6:1-11 Meng

1 Om någon av er har en tvist med en annan, , vågar ni då gå till de orättfärdiga för att få rättvisa, och inte till de heliga? ... Finns det då ingen vis man bland er som kan döma mellan bröder? 6 Men bröder strider mot bröder, och det inför icke-troende! 7 Det är redan en felaktighet att ni har tvister med varandra. Varför låter ni inte hellre bli orättvist behandlade? Varför låter ni inte hellre bli lurade? 8 **Men ni själva gör orätt och lurar, och det mot bröder!** 9 Eller vet ni inte att

orättfärdiga inte kommer att ärva Guds rike?

Bedra er inte! Varken otuktiga eller avgudadyrkare eller äktenskapsbrytare eller mjuka män eller män som ligger med män 10 eller tjuvar eller giriga eller drinkare eller smädare eller rövare kommer att ärva Guds rike.

Gal 4:19 Meng

19 Mina kära barn, för vilka jag nu återigen lider födslovåndor, tills Kristus (äntligen) tar form i er.

1 Joh 2:28 Meng

*Och nu, barn, **förbliv i honom**, så att vi kan vara frimodiga när han uppenbarar sig och **inte behöver skämmas** inför **honom** vid hans återkomst.*

Joh 15:6 Meng

6 Den som *inte förblir i mig* kastas bort som en gren och *vissnar*; sedan samlas de ihop och *kastas i elden, där de brinner upp.*

Mt 5:22; Joh 15:6; 1 Joh 2:28; Rom 14:15-20; 1 Kor 6:1-11; Gal 4:19; Joh 15:6;

6.3 Ett liv som bedrövar den Helige Ande eller leder till förlust av frälsningen

Enligt Skriften finns det olika grader av ordsynder. Innehållet kan vara föraktfullt till argt tal om/till troende bröder och systrar eller lättsinnigt respektlöst tal om heliga saker som sexualitet och annat. De lättaste ordsynderna bedrövar den Helige Ande i oss, men vi förblir i Guds frälsning. Den allvarligaste graden av ordsynder innebär säker förlust av frälsningen – om vi inte snart ångrar våra ord och ännu mer den inställning som ligger bakom våra ord. Alla synder, även ordsynder, kan förlåtas oss. Vår vilja att försonas med dem som skadats av våra ordsynder är en förutsättning för att vi själva ska kunna uppleva Guds förlåtelse. Skriften gör vår omvändelse mycket, mycket brådskande för att inte äventyra vår frälsning.

2 Tim 2:11-13 Meng

11 Detta ord är trovärdigt: "Om vi har dött med honom, ska vi också leva med honom; 12 om vi håller ut, ska vi också regera med honom; om vi förnekar honom, kommer han också att förneka oss; 13 om vi är otrogna, förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv."

1 Joh 1, 8 Slt

8 Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss.

Ef 4:20-32 Meng

26 Om ni blir vrede, så syndar ni inte; **låt inte solen gå ned över er vrede!** 27 Ge inte heller plats åt djävulen! ... 29 Inget ont ord skall komma ur er mun, utan det som är gott och uppbyggligt, när det behövs, så att det ger nåd åt dem som hör det. **30 Och bedröva inte Guds helige Ande, med vilken ni har blivit förseglade för frälsningens dag!**

Mt 5:21-26 Meng

21 Ni har hört att det har sagts till era förfäder: "Du skall inte begå mord. Den som begår mord skall ställas inför rätta." 22 Men jag säger er: Den som är arg på sin broder hör hemma inför rätta. Den som säger till sin broder "dumskalle" hör hemma inför det högsta rådet. **Och den som säger till honom: 'Din idiot!', ska kastas i helvetets eld.** 23 När du därför bär fram din offergåva till altaret **och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, 24 lämna då din gåva framför altaret, gå först och försonas med din broder,** och kom sedan tillbaka och bär fram din offergåva.

Mt 5, 25+26 Meng

25 Var beredd att förlikas med din motståndare utan dröjsmål, så länge du fortfarande är på väg (till domaren) med honom, så att din motståndare inte överlämnar dig till domaren och domaren överlämnar dig till rättstjänaren och du sätts i fängelse. 26 Sannerligen säger jag dig: Du kommer säkert inte ut därifrån förrän du har betalat den sista penningen.

1 Joh 3, 15 Meng

15 Var och en som hatar sin broder är en mördare, och **ni vet att ingen mördare har evigt liv som bestående egendom i sig.**

Ef 5:3-11 Meng

3 Otukt och omoral av alla slag eller girighet får **inte ens nämnas bland er**, som det anstår heliga människor, 4 inte heller oanständigt uppträdande och tomt prat eller lättsinniga skämt, som inte passar er, **utan snarare tacksägelse.** 5 Ty ni vet och förstår väl att **ingen otuktig och omoralisk, ingen girig – det vill säga avgudadyrkare – har arv i Kristi och Guds rike.** 6 **Låt er inte bedra av någon med tomma ord, ty för sådana ting kommer Guds vrede över de olydiga.** 7 **Var därför inte deras medbrottslingar.**

Mt 5:29-30 Meng

Om ditt högra öga förargar dig, riv ut det och kasta bort det, ty det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet. 30 Och om din högra hand förargar dig, så hugga av den och kasta bort den från dig, **ty det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet.**

2 Tim 2:11-14; 1 Joh 1:8; Ef 4:20-32; Mt 5:21-26; Mt 5:25+26; 1 Joh 3:15; Ef 5:3-11; Mt 5:29-30

6.4 Vad "räcker" för evig frälsning, om tro (och gärningar) är nödvändiga för detta?

Vår frälsning beror på att vi har rätt grund i vårt liv. Först måste vi bli frälsta i detta liv genom Jesus Kristus utan att göra några egna gärningar. Och efter vår frälsning måste vi i princip göra Guds vilja för att komma till himlen. Om vi faller på vägen får vi alltid vända om till Gud, och han förlåter oss, dömer oss och reser oss upp igen. Men bara den vars livsväg i grunden och vaksamt är inriktad på att göra Guds vilja, att hålla fast vid den och att alltid låta sig återupprättas, kommer i slutändan att bli frälst. Vår lön i himlen beror i slutändan på vilken motivation vi har haft när vi gjort Guds vilja: Guds ära eller vår egen upphöjelse.

Den som som ofrälst vill stå inför Gud genom egna prestationer kommer inte alls att bli frälst, utan kommer inte in i någon frälsande relation till Gud.

Och den som, frälst eller ofrälst, inte i grunden gör Guds vilja, kommer inte att bli frälst.

Den vars livshus är byggt på fel fundament, det klargör Kristus i sitt bergspredikan, kommer inte att bli frälst. Hans fall kommer att bli stort och Kristus kommer inte att känna honom eller henne i den yttersta domen. Vem är då den som har byggt sitt **livshus på rätt fundament** efter Kristus? Det är den som GÖR det han säger i bergspredikan.

Endast den som i grunden GÖR Guds vilja kommer att bli frälst. Till detta hör

- ödmjukheten att erkänna sig som syndare, som bara kan räddas genom nåd och inte genom egna prestationer
- att ta Guds ord på allvar även när det gäller till synes små saker
- att ha saltkraft, det vill säga motståndskraft mot synd i tankar, ord och handlingar
- Kärlek till sina bröder och systrar – ända ner på tankenivå och ordnivå
- Vara beredd att förlåta sina bröder och systrar och andra människor
- Tjäna och lita på Gud och inte styras av pengatänkande.
- Älska våra medmänniskor så att vi gör mot dem vad vi skulle vilja att de gjorde mot oss
- Bära god frukt, som består i att göra Jesu Kristi Faders vilja.

Särskilt **lönsamt för himlen**, det vill säga guld, silver och ädelstenar i Guds ögon, är

- Att uppleva och uthärda förföljelse och lögn mot sig själv för Jesu skull och förbli trogen Jesus
- Att noggrant göra och lära ut Guds ord och inte upphäva något av de minsta buden
- Att älska våra fiender och be för dem som förföljer oss för Jesu skull

Att göra rätt saker av felaktiga, självförhärlikande motiv är som trä, hö och halm i Jesu ögon – och kommer att brinna upp och förstöra lönen på den dagen. Detta gäller särskilt

- Att ge för att synas
- Be för att bli sedd
- Att fasta för att bli sedd
- i konsekvensen alla fromma handlingar för att få applåder från människor och inte bara från Gud

Men också

- Att inte ta Guds ord på allvar i små saker

I grund och botten kommer allt som vi genom våra ”fromma gärningar” höjer oss själva med och/eller inte ger Gud äran för att brinna upp.

Den kungliga vägen till himlen är att genom Jesus bli frälst från sina synder och från sina egna fåfänga handlingar och därefter leva av kärlek till Frälsaren och göra hans vilja med rena motiv enbart till Guds ära till slutet.

- Att höja sig själv inför Gud genom egna gärningar hindrar frälsningen.
- Att bli frälst från att inte göra Guds vilja och därefter göra Guds vilja är frälsningsbevarande.
- Att inte (längre) göra Guds vilja förstör frälsningen.
- Att göra Guds vilja, men av felaktiga motiv, förstör belöningen.

Mt 5:20 Slt

20 Ty jag säger er: Om inte er rättfärdighet vida överstiger de skriftlärdas och fariséernas, kommer ni inte alls in i himmelriket!

Mt 7:21 Slt

21 Inte alla som säger till mig: Herre, Herre! skall komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja i himlen.

Mt 6:1 Meng

1 Se till att ni inte utövar er rättfärdighet [”välgörenhet”] inför

människor för att bli sedda av dem, annars har ni ingen lön (att förvänta er) hos er Fader i himlen!

Kol 3, 23-24 Meng

23 Allt vad ni gör, gör det av hjärtat, som om det vore för Herren och inte för människor. 24 Ni vet ju att ni kommer att få (det himmelska) arvet som lön av Herren, eftersom ni tjänar Herren Kristus som tjänare.

Lk 9:24 Meng

Den som vill rädda sitt liv kommer att förlora det, men den som förlorar sitt liv för min skull kommer att rädda det.

1 Kor 3:11-15 Meng

11 Ty ingen kan lägga någon annan grund än den som redan är lagd, och den är Jesus Kristus. 12 Men om någon bygger vidare på denna grund med guld, silver och ädelstenar, (eller) med trä, hö och halm – 13 så skall var och ens arbete (en dag) uppenbaras, ty domedagen skall visa det, eftersom den uppenbaras i eld, och elden skall pröva hur var och ens arbete är. 14 Om någons verk, som han har byggt vidare på grunden, håller (i elden), skall han få lön; 15 men om någons verk brinner upp, skall han själv bära skadan; han själv skall visserligen räddas, men bara som genom eld.

Mt 7:21; Mt 6:1-4; 1 Kor 3:11-15; Mt 5:20; Kol 3:23-24; Luk 9:24

6.5 Frälsningens säkerhet – frälsningens visshet

Den som blir pånyttfödd förseglas med den Helige Ande som en handpenning på vårt arv och som en garanti för vår fullständiga frälsning, att vi nu tillhör honom.

Vad vi kan vara helt säkra på är att våra namn är skrivna i himlen från det ögonblick vi omvänder oss och så länge vi följer Jesus. Vi behöver inte förtjäna himlen först. Vi kan veta om vi är frälsta och på rätt väg. Guds Ande bekräftar det inombords.

Sanna frälsta

- hör Jesu röst • är kända av Jesus • följer Jesus • får evigt liv av Jesus • kommer aldrig att gå förlorade • kommer inte att ryckas ur Jesu händer av någon • kommer inte att ryckas ur Faderns händer av någon, för ingen kan rycka dem ur Faderns händer.

Ja, alla som kämpar för att sprida det glada budskapet och lever därefter står skrivna i livets bok. Deras nuvarande liv bekräftar att de är bland de verkligt frälsta.

Ef 1:2-14 Meng

3 Lovad vare Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader, som har välsignat oss med alla andliga välsignelser i himlen i Kristus! 4 För i honom har han redan före världens grundläggning utvalt oss till att vara heliga och ostraffliga inför hans ansikte, 5 och i kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt oss till att vara hans söner.

Joh 10:26-30 Meng

27 Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. 28 Och jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand. 29 Min Fader, som har gett dem åt mig, är större än alla, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand.

1 Joh 4, 13 Meng

13 Men att vi förblir i honom och han i oss, det känner vi igen på att han har gett oss (en gåva) av sin Ande.

Ef 1:2-14; Luk 10:20; Ef 1:13; Joh 11:23-27; Rom 8:29-39; 1 Joh 4:13; Fil 4:1-4; Joh 10:26-30

6.6 Att förlora och återfå frälsningen: Den återfunna sonen – den återfunna dottern

Den som avsäger sig Gud och inte omvänder sig i tid är i Guds ögon andligt död och går förlorad. Men det goda budskapet är: Gud söker alla! Varje människa har möjlighet att när som helst vända sig till sin himmelske Fader och finna nytt liv. Fadern i himlen tar emot varje ångerfull återvändare med öppna armar och stor glädje!

Och vilken glädje råder i himlen när han eller hon i tid ändrar sin inställning i detta liv, gör bot och får ett nytt liv!

Jak 4:4-10 Meng

4 Ni som har avfallit från Gud! Vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara vän med världen visar sig därför vara Guds fiende. 5 Eller tror ni att Skriften gör tomma ord när den säger: "Den Ande som bor i oss har en avundsjuk längtan"? 6 Men desto rikare är den nåd som han skänker. Därför står det skrivet: »Gud motstår de högmodiga, men de ödmjuka skänker han nåd.« 7 Underordna er därför Gud och motstå djävulen, så kommer han att fly från er. 8 Närma er Gud, så kommer han att närma sig er; rena era händer, ni syndare, och helga era hjärtan, ni dubbelhjärtade! 9 Känn er eländighet, sörj och gråt! Låt ert skratt förvandlas till sorg och er glädje till bedrövelse! 10 Förödmjuka er inför Herren, så kommer han att upphöja er!

Luk 15:6-7 Meng

»Gläd er med mig! För jag har återfunnit mitt får [son & dotter] som var förlorat.« 7 Jag säger er: På samma sätt kommer det att vara större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvändelse.

Jak 5:19-20 Meng

19 Mina bröder, om någon av er har avvikit från sanningen och någon förleder honom till omvändelse, 20 så ska han veta: Den som omvänder en syndare från hans villfarelse, han räddar därmed hans själ från döden och täcker över en mängd synder.

Luk 15:6-7; Luk 15:6-7; Jak 5:19-20; Luk 15:7+9-10, 31-32; 1 Joh 5:16-18

6.7 Kännetecken för verkligt frälsta

Kännetecknet för verkligt frälsta efterföljare av Jesus är kärleken till G , uttryckt i att hålla hans bud, kärleken till trossysrarna och alla människor. Den som inte har något av detta är inte (längre) en efterföljare till Jesus. Och kärleken till Gud kan till och med definieras exakt: Den som älskar Gud håller (i princip) hans bud och älskar sina

trosfränder. Det är kännetecknet för dem som är pånyttfödda. Genom tron på Jesus och pånyttfödelsen får Jesu efterföljare kraften att övervinna världen och synden.

Joh 15:9-11 Meng

9 Såsom Fadern har älskat mig, så har också jag älskat er. Förbliv i min kärlek! 10 Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min Faders bud och förblir i hans kärlek. 11 Detta har jag sagt till er för att den glädje som jag har också ska finnas i er och för att er glädje ska bli fullkomlig.

1 Joh 4, 20-21 1 Joh 5, 1-5 Meng

4, 20 Om någon säger: »Jag älskar Gud«, men hatar sin broder, är han en lögnare; ty den som inte älskar sin broder, som han ser, kan inte älska Gud, som han inte ser. 21 Och detta bud har vi från honom: den som älskar Gud, han älskar också sin broder. ... 5, 1 1 Var och en som tror att Jesus är den smorde av Gud, är född av Gud, och var och en som älskar sin far, älskar också hans barn. 2 Därav vet vi att vi älskar Guds barn, när vi älskar Gud och håller hans bud. 3 Ty detta är kärleken till Gud, att vi håller hans bud; och hans bud är inte svåra. 4 Ty allt som är fött av Gud övervinner världen, och detta är den segermakt som har övervunnit världen: vår tro. 5 Men vem är det annars som övervinner världen, om inte den som tror att Jesus är Guds Son?

1 Tim 5:24-25 Meng

24 Hos vissa människor är synderna uppenbara och framträder redan i förväg för bedömning; hos andra blir de först kända i efterhand (). 25 På samma sätt är också de goda gärningarna uppenbara, och de som inte är det kan inte förbli dolda (på lång sikt).

Joh 15:9-11; 1 Joh 4:20-21; 1 Joh 5:1-5; 1 Tim 5:24-25; 1 Joh 5:18; Upp 13:8-10; Upp 19:4-5; Upp 21:27

6.8 -synden mot den Helige Ande

Bibeln tar upp det allvarliga ämnet synd mot den Helige Ande på flera ställen. Det framgår tydligt att det handlar om en specifik inställning i hjärtat gentemot Guds verk, som leder till ett slutgiltigt avfall och en

ovilja att omvända sig. Denna synd kan inte förlåtas, varken i denna värld eller i den kommande.

1. Evangelierna

Mt 12:31-32 Meng

31 Därför säger jag er: Varje synd och hädelse kommer att förlåtas människorna, men hädelse mot Anden kommer inte att förlåtas. 32 Även om någon talar ett ord mot Människosonen, kommer det att förlåtas honom, men den som talar mot den helige Ande kommer inte att förlåtas, varken i denna värld eller i den kommande.

Mk 3:28-30 Meng

28 Sannerligen säger jag er: Alla synder kommer att förlåtas människorna, även hädelse, hur många de än må uttala; 29 men den som gör sig skyldig till hädelse mot den helige Ande kommer inte att få förlåtelse i evighet, utan är skyldig till en evig synd» – 30 (det sade Jesus) eftersom de hävdade att han var besatt av en oren ande.

Lk 12:10 Slt

Och var och en som talar ett ord mot Människosonen skall förlåtas, men den som hädar den helige Ande skall inte förlåtas.

Jesus varnar enträget för hädelse mot den helige Ande. Detta sker inte av okunnighet, utan mot bättre vetande:

Fariséerna såg Jesu underverk genom Guds Ande, men tillskrev dem djävulen. Denna inställning avslöjar ett förhärdat hjärta som ständigt motstår den Helige Andes verk. Förlåtelse är här inte längre möjlig, eftersom det inte längre finns någon vilja till omvändelse. Men den som ödmjukt öppnar sig för Guds verk och erkänner sin egen synd har hopp om förlåtelse.

2. Hebreerbrevet

Hebr 6:4-6 Meng

4 Ty det är omöjligt att förnya dem som en gång har fått upplysning och smakat den himmelska gåvan och blivit delaktiga av den helige Ande 5 och smakat det dyrbara Guds ord och kraften i den kommande världen 6 och sedan ändå fallit bort, att återigen förnya dem till omvändelse,

eftersom de för sin del på nytt korsfäster Guds Son och utsätter honom för smädelse.

Hebr 10:26-29 Meng

26 För om vi medvetet syndar efter att ha fått kunskap om sanningen, finns det inte längre något offer för våra synder kvar för oss , 27 utan bara en fruktansvärd väntan på domen och eldens glöd som kommer att förtära de upproriska.

Hebreerbrevet beskriver människor som har haft äkta upplevelser med Gud – upplysta, delaktiga i den Helige Ande, smakat Guds goda ord – och ändå fallit bort. I Hebr 6:6 står det att en förnyelse till omvändelse är ”omöjlig”. Inte för att Gud inte ville förlåta, utan för att de berörda själva har blivit oförmögna att ångra sig. Hebr 10 bekräftar denna syn och klargör: Den som medvetet fortsätter att leva i synd efter att ha insett sanningen, föraktar Kristi offer och ”nådens Ande”. Han trampar på förbundets blod.

3. 1 Johannesbrevet

1 Joh 5, 16 Sl

Om någon ser sin broder synda, en synd som inte leder till döden, ska han be, och han kommer att ge liv åt dem som inte syndar till döds. Det finns en synd som leder till döden; för den säger jag inte att han ska be.

Johannes skiljer mellan synd som leder till döden och synd som man ska be för. När det gäller synd som leder till döden avråder han från bön. Denna distinktion antyder att det finns synder som uttrycker en så djup förhärdelse mot Gud att inte ens andras böner längre är verksamma.

Slutsats: Synden mot den Helige Ande är inte ett engångsfall, utan ett medvetet, ihärdigt avvisande av Guds sanning trots tydlig insikt. Den som sätter sig över Guds verk, förvränger det eller hädar det, gör omvändelse omöjlig – inte för att Gud inte längre vill förlåta, utan för att personen i fråga inte längre känner någon ånger. Och en obotfärdig person kan inte och kommer inte att förlåtas av Gud. Det finns hopp för alla som fortfarande fruktar att överskrida denna gräns – för Guds nåd är alltid verksam där äkta ånger finns. Det nya testamentet uppmanar

därför till ständig vaksamhet, ödmjukhet och tidig omvändelse, så att hjärtat inte förhärdas av synd.

6.9 Sammanfattning: Gränserna för frälsningen

1. Guds oföränderliga kärlek och frälsningens gränser

Frälsningen är en gåva från Gud som grundar sig på hans kärlek. Han vill inte att någon ska gå förlorad (2 Petr 3:9), utan att alla ska finna omvändelse och evigt liv. Ändå är det varje enskild persons ansvar att stanna kvar på livets smala väg.

- **Ordenssynder och deras konsekvenser:** Även om lättsinniga ord kan bedröva den Helige Ande, förblir Gud i sin trofasthet beredd att förlåta (1 Joh 1:9).
- **Förlust av frälsningen genom medvetet avfall:** Den som förblir förhärdad riskerar sin frälsning – men Guds hand förblir utsträckt så länge någon är beredd att omvända sig.
- **Han förblir trofast:** Även om vi är otrogna, förblir han trofast (2 Tim 2:13). Hans nåd är större än våra svagheter, och han kämpar för oss så att vi inte går förlorade.

2. Guds nådens rum och dess vida gränser

Gud ger sina barn utrymme för omvändelse och tålmod på trons väg. Han känner till våra strider och låter oss inte falla så länge vi inte medvetet förnekar honom.

- **Eskaleringsstegen i nedgången:** Även om troende snubblar, håller Guds nåd fast dem. Han upprättar dem så länge de är villiga att omvända sig.
- **Exempel från Bibeln:**
 - Galaterna vacklade i sin tro, men Paulus kämpade för dem, eftersom Gud inte ville ge upp dem.

- Korintierna levde i oordning, men Gud verkade genom Paulus för att återupprätta dem.
- **Förbli i Kristus:** Gud stärker oss så att vi förblir i Kristus. Men den som medvetet och definitivt skiljer sig från honom, lämnar hans frälsande nåd – men fram till sista andetaget kvarstår hans kallelse att återvända.

3. Frälsningssäkerhet och ansvar – Guds intresse för vår frälsning

Guds största önskan är vår frälsning. Den som litar på honom kan vara säker på att han inte bara frälser en gång, utan också bevarar (Joh 10:28-29).

- **Att göra Guds vilja:** inte som en börda, utan av kärlek till honom (Mt 7:21).
- **Frukter som är nödvändiga för frälsningen:** kärlek till trossysrarna och bröderna, ödmjukhet, förlåtelse och trofasthet.
- **Det som bär oss:** Inte våra prestationer, utan Guds trofasthet. Även om vi faller, lyfter han upp oss – så länge vi inte medvetet avvisar hans frälsande verk.

4. Den förlorade sonen – Guds öppna armar för dem som återvänder

Även om någon vänder sig bort från Gud förblir hans fadershjärta fullt av kärlek.

- **Gud ger inte upp någon förhastat:** Den som avviker är andligt död – men Gud söker honom.
- **Den himmelska glädjen över var och en som återvänder:** ”Gläd er med mig! För jag har återfunnit mitt får som var förlorat ()” (Luk 15:6-7).
- **Oändlig nåd:** Ingen avgrund är för djup för Guds barmhärtighet.

5. Frälsningsvisshet – Guds oupplösliga trofasthet

Vår frälsning är inte bräcklig. Den som lever med Gud kan vara säker på att han hålls fast.

- **Gud bevarar sina barn:** Ingen kan rycka dem ur hans hand (Joh 10:28).
- **Den Helige Andes sigill:** Vår frälsning är säker i Kristus (Ef 1:13).
- **Gud själv verkar i oss:** Han ger oss kraften att stanna kvar på livets väg (Fil 2:13).

6. Kännetecken för de sanna frälsta – kärlek som grund

Det sanna kännetecknet för de frälsta är inte perfektion, utan kärlek.

- **Kärlek till Gud uttrycks i lydnad:** Den som älskar Gud håller hans bud.
- **Kärlek till våra bröder och systrar är outhärlig:** Den som älskar Gud älskar också sina bröder och systrar i tron.
- **Guds kraft övervinner världen:** Vår tro är nyckeln till att förbli i hans nåd.

7 Sammanfattning, framtidsutsikter

7.1 Förlorade, till synes eller verkligen frälsta?

Alla människor lever av naturen i separation från Gud och missar sitt egentliga syfte: att älska Gud, sin Skapare, att tjäna honom och tillbe honom. I detta tillstånd är de förlorade och går mot evig fördömmelse – inte bara på grund av sin avstånd från Gud, utan också på grund av de synder de konkret har begått. Frälsning finns endast genom Jesus Kristus, Guds Son, som kom till denna värld som sann Gud och sann människa, levde för oss, dog på korset och uppstod från de döda på tredje dagen. Han sitter nu på Faderns högra sida i himlen. Endast genom honom kan vi finna förlåtelse och komma in i en hel, försonad relation med Gud.

En äkta omvändelse till Jesus Kristus är den avgörande vändpunkten i en människas liv. Den är mer än att bara recitera en bön eller tillhöra en kyrka utåt. Det handlar om en inre omorientering av hela hjärtat till Jesus som Herre och Frälsare. Utan denna omorientering, som Bibeln beskriver som pånyttfödelse, förblir människan – även om hon kallar sig kristen – andligt död och för evigt förlorad. Nya testamentet visar tydligt: Inte alla som säger *”Herre, Herre”* kommer att komma in i Guds rike, utan bara den som gör Faderns vilja. Även människor som anser sig vara fromma och kanske är aktiva i kyrkliga kretsar kan i slutändan stå inför Jesus och höra hans omskakande ord: *”Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig!”*

Skillnaden mellan ett äkta liv i Jesus och ett andligt dött namnskristendom ligger i om någon verkligen har blivit gripen av Guds kärlek, insett sin syndaskuld och överlämnat sitt liv till Jesus. Den som upplever denna sanna omvändelse får förlåtelse, den Helige Ande och ett nytt hjärta. Han blir förvandlad inifrån. Det visar sig i en växande kärlek till Gud och människor, i en längtan efter helgelse och i att man följer Jesus, även om det kräver uppoffringar. Denna nya livsorientering är kännetecknet för äkta frälsning. Den förblir inte osynlig, utan blir synlig genom frukt i livet – inte som perfektion, utan som en märkbar strävan efter Guds vilja.

En död tro är däremot ofta svårare att känna igen, eftersom den kan se likadan ut utåt: kyrkobesök, kristna traditioner, kanske till och med ett moraliskt liv. Men det avgörande saknas: den levande relationen till Jesus, som visar sig i kärlek, lydnad och förtroende. Den som bara förlitar sig på religiösa prestationer eller en engångsbekännelse eller en första erfarenhet av Kristus lever i självbedrägeri. Kärnan i frälsningen är alltid nåd – men denna nåd förvandlar. Den som verkligen har tagit emot nåden förblir inte i synd och likgiltighet, utan upplever Guds kraft till förändring.

Sann frälsning omfattar alltså inte bara en engångsacceptans av Jesus, utan ett liv som förblir i gemenskap med honom. Denna gemenskap nås genom bön, bibelläsning och livet i församlingen, där man upplever uppmuntran och också korrigering. Att följa Jesus innebär nämligen att stanna kvar på hans smala väg. Det är ingen enkel väg – det finns prövningar, bakslag och tvivel. Men den som stannar på denna väg upplever Guds bevarande nåd. Denna nåd bär oss genom alla svagheter, men manar oss också gång på gång till omvändelse när vi avviker.

Det är särskilt farligt när någon lurar sig själv med en falsk trygghet genom att hålla fast vid yttre tecken: *"Jag är döpt"*, *"Jag går i kyrkan"*, *"Jag gör ju gott"*. Men om hjärtat inte är fyllt av äkta kärlek och hängivenhet till Jesus, förblir dessa saker värdelösa. Bibeln visar tydligt att man kan göra underverk i Jesu namn och ändå gå förlorad i slutändan om man saknar en relation till honom.

Den avgörande frågan är alltså inte hur ofta man ber, hur mycket man ger eller vilka titlar man har i församlingen – utan: Känner jag Jesus? Lever jag av hans kärlek? Är jag lydig mot honom, även om det kostar mig något? Älskar jag Jesus? Dessa frågor är inte till för att göra oss osäkra, utan för att hjälpa oss att ärligt pröva vårt hjärta. För Jesus själv säger: *"Stanna kvar i mig, så stannar jag i er."* Den som lever i denna förbindelse kan vara säker på att Guds nåd kommer att föra honom till målet.

Sann frälsning i Jesus innebär att ta emot honom som Herre – inte bara teoretiskt, utan praktiskt. Det innebär att vända sig bort från synden och följa honom. Det innebär att lyssna till hans ord och tillämpa det i

vardagen. Den som lever så upplever nådens trygghet. Men den som förlitar sig på sina egna gärningar eller på kyrkliga traditioner lever i fara. Nya testamentet klargör: Den tro som frälsar är en aktiv, lydig tro. Den närs av nåden, men visar sig i livets praktik.

7.2 Frälsning sker NU genom tro utan gärningar, och evig frälsning sker genom tro som synliggörs genom gärningar.

I Nya testamentet används de grekiska nyckelorden för frälsning (G4991 – σωτηρία – soteria) och frälst (G4982 – σώζω – sozo) och deras derivat lika ofta både för den frälsning som redan skett genom Kristus vid vår omvändelse och för den framtida frälsningen. Denna framtida frälsning kommer att inträffa när Jesus återkommer och vi går från detta jordiska, av frestelser präglade liv till den fullkomliga uppståndelsens gemenskap med honom, där vi varken kommer att synda eller dö. Denna framtida frälsning kallas i denna bok för ”evig frälsning”.

Efter vår första frälsning befinner vi oss under tiden på väg mot denna andra, eviga frälsning. Kristus har frälst oss – och han kommer att frälsa oss. Han har räddat oss – och han kommer att rädda oss. Som en handpenning på denna slutgiltiga frälsning har han vid vår första frälsning gett oss sin Ande, handpenningen på vår framtida, fullkomliga frälsning.

En undersökning av alla 545 bibelställen som handlar om frälsning i kapitel 2 visar att de cirka 250 ställen som handlar om den första frälsningen alltid har samband med Guds kärlek, hans nåd och hans acceptans. De cirka 250 bibelställen som handlar om den andra, eviga frälsningen har däremot alltid samband med vår bestående tro, som syns i våra gärningar och handlingar.

Nåd – ja, ja och åter ja! Men lika mycket mänskligt ansvar att utifrån denna nåd forma ett liv till Guds ära – precis lika ja, ja och åter ja!

Evangeliet är inte bara det glada budskapet om Guds kärlek som räddar oss. Det är samtidigt Guds uppmaning att från och med nu lyda honom, eftersom Jesus är Herren. Den som tar emot Guds kärlek och i tro låter

Jesus komma in i sitt liv som Herre, älskar Jesus. Och den som älskar Jesus gör något för honom. För Guds kärleks språk är handling.

Den som upplever Guds kärlek och förblir kall och likgiltig – eller senare åter blir avtrubbad – begiver sig på vägen mot missbruk av nåden. Men Gud låter inte sin nåd missbrukas.

Vid den yttersta domen, som avgör om man får evigt liv, handlar det alltid om gärningar – men på grundval av oförtjänt nåd.

Innebär detta att evangeliet upphävs? I Romarbrevet, särskilt i kapitel 1–3, bevisar ju Paulus att alla människor är syndare och att ingen människa blir frälst genom sina egna gärningar. Ja, det är hopplöst att förtjäna frälsningen genom egna prestationer. Det gäller vår första frälsning, inträdet i den försonade relationen till Gud.

Men när det gäller den slutgiltiga, eviga frälsningen säger Paulus också i Romarbrevet:

Rom 2:6-8 Meng

[Gud] 6 som kommer att belöna var och en efter hans gärningar, 7 nämligen evigt liv (kommer han att ge) dem som uthålligt håller fast vid goda gärningar och strävar efter härlighet, ära och oförgänglighet; 8 däremot (sin) vrede och förtörnelse dem som är envisa och inte lyder sanningen, utan tjänar orättfärdigheten.

Hur hänger det ihop? Blir vi till slut frälsta genom våra gärningar? Blir inte evigt liv bara givet till dem som tror på Jesus Kristus?

Ja, det stämmer ihop: De som tror på Jesus Kristus är de som är trogna (Rom 1:5). Deras liv präglas av en avgörande egenskap: De gör ihärdigt det goda och strävar efter Guds härlighet, ära och odödlighet.

Det är beskrivningen av dem som har hört Guds kallelse i evangeliet, blivit rättfärdiggjorda och frälsta genom hans nåd och förblir på vägen mot evigheten. Gud kommer att ge dem evigt liv efter deras gärningar. Men dessa gärningar är inte orsaken till deras frälsning. Deras frälsning grundar sig enbart på Jesus Kristus och deras tro på evangeliet. Men de har ändrat sin inställning, gjort bot och följer Gud i trohet. Deras gärningar i tron är följden av deras frälsande tro och samtidigt en

förutsättning för att de ska nå målet. Det är inte bara den goda början som frälser, utan den trogna vägen till slutet.

Jesus själv gör detta tydligt: Bred är den dörr och den väg som leder till fördömelse, och många går på den. Smal är den dörr och den väg som leder till livet. Dörren ensam räcker inte – vägen hör alltid till.

Jakob bekräftar detta: Tro utan gärningar är död. En sådan tro kan inte rädda. Sann tro blir först levande och fullbordad genom gärningar.

Troens gärningar räddar oss inte i sig. Men verkligt frälsande tro visar sig i troens gärningar – som i sin tur bekräftar vår frälsning.

Guds nåd i Jesus Kristus har enligt dessa två avsnitt fyra verkningar och syften för oss troende – och alla är en del av Guds plan att ge oss evigt liv. Denna väg börjar med vår omvändelse, och **Guds nåd lär oss**

- att tjäna den levande och sanne Guden,
- förneka ogudaktigheten och de världsliga begären,
- att leva sansat, rättfärdigt och gudfruktigt i denna värld,
- att vänta på det saliga hoppet och uppenbarelsen av vår store Guds och Frälsares, Jesus Kristus, härlighet.

Är denna väntan på Herren verkligen nödvändig för frälsningen? Ja, det är en av Gud föreskriven del av vår frälsning.

Den som hör Kristi ord och tror, får omedelbart evigt liv. Han eller hon behöver inte visa upp några gärningar för att bli accepterad. Människan står omedelbart i rätt relation till Gud och är hos Gud när hon dör.

Men den som inte vill höra Guds Sons röst kommer att ha levt sitt liv i ondska och i slutändan höra domen om fördömelse.

Här blir det tydligt: Att höra i biblisk mening är inte bara att lyssna, utan alltid att höra för att lyda. Den som tror lyder – och den som inte lyder tror inte. Därför talar Nya testamentet ofta om ”troslydnad”.

Verklig tro på Jesus omfattar hela personligheten och har tydliga konsekvenser: Den visar sig i att vi lyssnar till Gud och gör gott. Att göra gott – av kärlek till Gud och människor – är den gudomliga måttstocken för frälsande tro. Den som lever i denna anda bevisar sin tros äkthet och

kommer, eftersom han verkligen tror, att förbli frälst. Men den som gör ont tror inte på Jesus – och går förlorad. Dessa människor har aldrig hört Jesu kallelse eller har vänt sig bort från den.

Joh 5:24 Slt

*[Jesus Kristus talar] 24 Sannerligen, sannerligen säger jag er: **Den som hör mitt ord och tror på den som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte till dom, utan han har gått över från döden till livet.***

Joh 5:28-29 Meng

*28 Förvånas inte över detta! Ty stunden kommer då alla som vilar i gravarna skall höra hans röst, 29 **och de skall gå ut: de som har gjort det goda till uppståndelse för livet, men de som har gjort det onda till uppståndelse för domen.***

Jes 50:4-5 Meng

4 Herren Gud har gett mig en lärjunges tunga, så att jag kan uppmuntra de trötta; han väcker mig varje morgon, öppnar mitt öra, så att jag lyssnar till hans ord. 5 Herren Gud har öppnat mitt öra, och jag har inte varit motsträvig, jag har inte dragit mig tillbaka.

Mk 12:28-31 F

***Hör, Israel** – Herren är vår Gud, Herren allena. Och du skall **älska Herren, din Gud**, av hela ditt hjärta, av hela din själ och av all din kraft – och din nästa som dig själv.*

3 Joh 1, 11 Meng

*Älskade, ta **inte** det onda till förebild, utan det goda: den som **gör** gott är av **Gud**; den som **gör ont** har **inte** sett **Gud**.*

Jak 2:17 Slt

17 Så är det också med tron: om den inte har några gärningar, är den i sig själv död.

Hebr 9:28 Meng

*28 **På samma sätt kommer också Kristus, efter att han en enda gång har offrats för att ta bort mångas synder, att en andra gång, utan (relation till) synd, uppenbara sig för dem som väntar på honom, till frälsning.***

Rom 3:28 Slt

28 Så kommer vi nu fram till slutsatsen att människan blir rättfärdig genom tron, utan lagens gärningar.

Rom 2:6-8 Meng

[Gud] 6 som kommer att belöna var och en efter hans gärningar, 7 nämligen evigt liv (kommer han att ge) dem som uthålligt håller fast vid goda gärningar och strävar efter härlighet, ära och oförgänglighet; 8 däremot (sin) vrede och förtörnelse dem som är envisa och inte lyder sanningen, utan tjänar orättfärdigheten.

Rom 8:13 Slt

13 Ty om ni lever efter köttet, måste ni dö; men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva.

Rom 2:6-11; Rom 3:28; Rom 5:1; Rom 8:13; Rom 6:20-23; Apg 5, 32; Rom 1, 5; Hebr 5, 9; 1 Petr 4, 17; Mk 16, 16; Rom 2, 8; Gal 5, 7; 2 Tess 1, 8; 1 Petr 4, 17; Mt 7, 14; Jak 2, 14-26; Jes 50:4-5; Mk 12:28-31; Joh 5:24; Hebr 5:9; Hebr 11:8; Hebr 13:17; Rom 1:5; Apg 6:7; Jak 2:17; 3 Joh 1:11

7.3 Även evig frälsning sker endast genom Guds nåd, trofasthet och barmhärtighet

Det är Guds nåd och trofasthet och den tro (och de gärningar) som de åstadkommer genom mig efter min frälsning som bevarar mig i frälsningen, som en gång gavs mig helt av nåd och som kommer att ges mig fullständigt.

Varför skulle vi annars **hoppas** på Kristi nåd på den dagen (evigheten), när vi ändå kan vara säkra på den (1 Petr 1, 13)? Och varför måste en Onesiforus, som Paulus verkligen betraktar som pånyttfödd (Filemon 1:10) och som tjänar Kristus oklanderligt efter bästa vetskap och samvete, ändå finna "barmhärtighet" hos Herren på "den dagen"? Svaret är: *I slutändan är det bara Kristi nåd och barmhärtighet som räddar en beprövad tro vid övergången till evigheten.* Ingen kommer i slutändan till himlen genom egna prestationer, det är fortfarande oförtjänt nåd som grund. Men Gud har vävt samman vår del – tro (troens gärningar) – med sin del – Guds bevarande kraft och nåd – så att

det blir en oupplöslig helhet som bara är effektiv i sin helhet och når sitt mål.

Den eviga frälsningen är för dem som inte missbrukar den nåd som de fått gratis, utan visar sig värdiga den och gör något av denna nåd till Guds ära. Och det är vår barmhärtige, men också helige Herre som avgör detta.

1 Petr 1, 13 Slt

*13 Omgjorda därför era sinnen, var nyktra och **sätt hela er förhoppning till den nåd** som kommer er till del i Jesu Kristi uppenbarelse.*

2 Tim 1:16-18 Meng

16 Herren må visa barmhärtighet mot Onesiforus hus, ty han har ofta tröstat mig och inte skämts för mina bojar, 17 utan efter sin ankomst till Rom ivrigt sökt efter mig och också funnit mig. 18 Herren (Jesus) må låta honom finna barmhärtighet hos (Gud) Herren på den dagen! Hur många viktiga tjänster han dessutom har gjort (oss) i Efesos vet du själv bäst.

Rom 5:21 Slt

21 Så som synden har haft makt över döden, så ska också nåden ha makt över rättfärdigheten till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre.

1 Petr 1, 13; 2 Tim 1, 16-18; Rom 5, 21; Filem 1, 10

7.4 Lönen för att följa Kristus

Nåd och ansvar

Bibeln lär oss att evigt liv både är en oförtjänt gåva av Guds nåd och en belöning för ett troget och lydigt liv i Jesu efterföljd. Dessa två aspekter är oskiljaktigt förbundna med varandra: nåd och ansvar.

Äkta tro är synlig

Den som verkligen tror, älskar Kristus och tjänar honom. Dessa gärningar bekräftar tron och bevisar att den är äkta. Frälsande tro visar sig alltid i handling.

Gåva och löfte om belöning

Det eviga livet är alltså en gåva till alla som uppriktigt förlitar sig på Jesus, och samtidigt är det förbundet med löftet om en belöning. Den troendes trofasthet och hängivenhet på jorden avgör storleken på belöningen i himlen. Vissa kommer att belönas rikligt för att de har tjänat Gud troget i kärlek och lydnad. Andra kommer visserligen att bli frälsta, men utan någon särskild belöning, eftersom deras gärningar inte hade något bestående värde. Men det finns också en allvarlig varning om att den som lämnar de möjligheter som Gud har anförtrott honom outnyttjade och förblir andligt trög, i slutändan kan förkastas och gå förlorad.

Liknelsen om talenterna

Jesus visar detta bland annat i liknelsen om talenterna. Den som förökar det som anförtrotts honom kommer att belönas och få större ansvar i evigheten. Den som däremot inte gör något av det han fått kommer att kastas ut i det yttersta mörkret till de otroende.

Prövning och belöning enligt Paulus

Paulus talar om att en kristens verk i slutändan kommer att provas i eld. Den som troget bygger på Kristus, hans verk kommer att bestå och han kommer att få sin lön. Den som däremot lever med felaktiga motiv eller med en likgiltig attityd (), hans verk kommer att brinna upp. Han kan bli frälst, men bara som genom eld – utan någon särskild lön.

Hjärtats inställning avgör

Inte varje gärning för Gud belönas automatiskt. Det avgörande är hjärtats inställning, lär Jesus oss i Bergspredikan. Den som tjänar av kärlek till Kristus och inte för att behaga människor, kommer att belönas rikligt av Gud. Den som däremot söker människors applåder, har redan fått sin lön här och kommer att gå tomhänt i evigheten.

Sann storhet genom att tjäna

Sann storhet i Guds rike ligger i att tjäna. Den som ödmjukar sig och tjänar andra i kärlek kommer att upphöjas i evigheten och rikligt belönas.

Vägen till storhet i himmelriket

Ja, vi får vilja vara stora i himmelriket, men vägen dit är att TJÄNA, att själva göra det vi säger och lär ut, och att lida för Kristi skull. Och ändå får vi vara helt avslappnade och behöver inte ge oss in i någon skenbar maktkamp. Rangordningen i himlen kommer i slutändan att bli den som Fadern i himlen har förutbestämt.

Sammanfattning: Tro som ger belöning

Sammanfattningsvis klargör Nya testamentet: Det eviga livet är en nådegåva för alla som i tro anförtror sig åt Jesus. Men denna frälsande tro visar sig alltid i ett liv av kärlek, tjänande och trofasthet. Den som lever så kommer inte bara att ärva det eviga livet, utan också få rik belöning i evigheten. Den som däremot missbrukar den mottagna nåden på ett likgiltigt eller själviskt sätt riskerar att i slutändan stå tomhänt i evigheten eller till och med förlora sin frälsning.

7.5 Det är hårda ord, vem kan höra dem? Om Guds pedagogik och balansen i vår nuvarande predikan

Håller du inte med eller håller du inte alls med om resultatet och budskapet i denna bok? Det anklagades Jesus för i Johannesevangeliet av många som följde honom med avseende på hans tal. Frågan är snarare om det ”hårda talet” är rätt eller fel.

Jag har en hemuppgift till dig innan du läser vidare. Den kräver lite tid, ansträngning och noggrannhet, men det är bara meningsfullt att du läser vidare här om du gör den:

1. **Skriv ner** eller **markera** alla **löften från Gud** och Jesus och alla **uppmuntrande verser** enbart från **Matteusevangeliet**.

Hur många predikningar har du hört om detta?

2. I nästa steg **skriver** du ner eller **markerar** alla **öppna varningar eller hot** från Jesus i **Matteusevangeliet**.

Jämför sedan: *Hur många predikningar, andakter eller bibelstudier har du redan hört om detta?*

Återger det du hör från Guds ord genom andra på ett balanserat sätt det som Jesus sa? Om inte, har du fått höra om en ensidig Jesus och du har en förvrängd bild av hur Jesus är.

Uppmuntran och krav – ett balanserat evangelium?

Jag har själv undersökt Matteusevangeliet närmare som exempel. För detta har jag delat in alla textpassager i fyra områden och markerat dem med olika färger, för att sedan utvärdera dem (för mer information, se fliken "Översikt" på webbplatsen). Resultatet är följande:

I Matteusevangeliet ser vi en anmärkningsvärd balans mellan Guds uppmuntran och krav.

Cirka 15 % av texten innehåller uppmaningar om vad vi som troende ska göra, medan 13 % betonar uppmuntran, löften och Guds kärlek. Den största delen, cirka 32 %, ägnas dock åt Jesu hårda ord, som förkunnar varningar, konsekvenser och dom. Cirka 40 % av texten är neutral.

Denna viktning utmanar oss: Uppfattar vi Jesus i hela hans sanning, eller tar vi bara till oss de behagliga aspekterna av hans budskap?

I dagens predikolandskap – även inom den evangelikala rörelsen – betonas nästan uteslutande Guds godhet och barmhärtighet. Hans helighet och de allvarliga krav som också riktas till troende försummas ofta. Resultatet? Ett förvrängt evangelium som ger en ensidig bild av Gud och skapar efterföljare som inte riktigt känner honom i hans helhet och följer honom med fullt allvar. Men Bibeln visar tydligt: Guds helighet är lika central som hans kärlek.

Detta gäller inte bara Matteusevangeliet, utan även de övriga skrifterna i Nya testamentet. Men Gud, som är en god pedagog och vet att vi framför allt behöver mycket uppmuntran som Jesu efterföljare, framställer ofta mycket allvarliga saker på ett pedagogiskt och känsligt sätt, vilket gör dem mer acceptabla för oss.

Exempel från breven – uppmuntran och tydliga gränser

Apostlarna och Jesus själv betonar ofta svåra men nödvändiga sanningar i sitt budskap, inbäddade i uppmuntran och tröst.

1. Renhet och helighet – ”Fly från otukt!” (1 Kor 6:15-20)

Paulus uppmanar korintierna att bli medvetna om sin tillhörighet till Kristus och att ära Gud genom renhet. Här tar han en positiv utgångspunkt utan att uttala några hot. I andra passager blir det dock tydligt : Fortsatt otukt leder till uteslutning från Guds rike. Positiv uppmuntran och tydliga varningar är båda nödvändiga.

2. Hängivenhet till den sanna Kristus – ”Ingen annan Jesus!” (2 Kor 11:2-4)

Paulus uppmanar församlingen kärleksfullt att inte låta sig förföras. Han jämför detta med Evas frestelse, som slutade i andlig död. Även om den varnande konsekvensen bara antyds, är budskapet tydligt: Vår eviga frälsning hänger på vår beständiga hängivenhet till den sanna Kristus och det sanna evangeliet.

3. Livsstil – ”Ingen arvslott i Guds rike!” (Ef 5:3-11)

Paulus betonar att Jesu efterföljare ska leva annorlunda. Positiv uppmuntran och tydliga konsekvenser – som uteslutning från frälsningen vid fortsatt synd – går hand i hand. Uppmaningen att ära Gud kompletteras med allvarliga varningar mot ett gudlöst liv.

4. Andlig styrka – ”Ta på er Guds rustning!” (Ef 6:10-13)

Paulus uppmuntrar oss att ta på oss Guds rustning för att klara den andliga striden. Han säger inte vad som händer om vi inte gör det – förmodligen för att rikta fokus på vägen till seger. Ändå är det tydligt:

Det finns inget alternativ till denna väg, och nederlag kräver omvändelse och återupprättelse genom Kristus.

Slutsats

Förkunna ett balanserat evangelium

Bibelns budskap visar på en spänning mellan uppmuntran och krav. I vår predikokultur är det avgörande att hålla båda i balans för att förkunna Guds helhet. En ensidig betoning – vare sig det bara är på kärlek eller bara på dom – leder till en förvrängd bild av Gud och en felaktig efterföljelse.

Vår frälsning hänger på en beständig trosrelation till Kristus. Det innebär att vi måste erkänna hela Kristus: den kärleksfulle Frälsaren och den rättvise domaren. Endast så kan vi förbli trogna honom, möta honom med vördnad och gå livets väg till målet.

7.6 Slutsatser

Tro, gärningar och evig frälsning

En undersökning av de många bibelställen om frälsning och tro i Nya testamentet visar tydligt att vägen till evig frälsning inte kan reduceras till en engångsbekännelse. Bibeln beskriver snarare frälsningen som en väg som börjar med omvändelsen, men fullbordas genom ett liv i tro och lydnad till slutet.

1. **Den frälsande tron är en lydig, aktiv tro:** Analysen visar att äkta frälsande tro alltid griper hela personligheten. Den visar sig i lydnad mot Guds ord och i goda gärningar. Att höra ordet i biblisk mening betyder inte passivt lyssnande, utan aktivt genomförande. Den som tror följer. Den som tror gör gott. Den som tror stannar på den smala vägen.

Jesus själv beskriver evigt liv som målet för dem som gör Guds vilja och gör gott, medan de som gör ont kommer att dömas (Mt 7:15-28; Joh 5, 28-29). Paulus sammanfattar livet för dem som blir evigt frälsta som ett beständigt liv och strävan efter Guds härlighet genom att göra gott och

avskilja sig från det onda (Rom 2, 7; Rom 8, 13). Jakobus klagar (Jak 2:17-26) att tro utan gärningar är död. Tron på Jesus är början, men det är den fortsatta lydnaden och trofastheten i vardagen som bevisar att denna tro är äkta.

2. **Frälsning är nåd – och ändå krävs trofasthet till slutet:** Skriften betonar Guds nåd som grunden för all frälsning. Ingen blir rättfärdig genom gärningar. Ändå förblir människan ansvarig för att låta denna nåd verka i livet. Nya testamentet visar att den slutgiltiga frälsningen är kopplad till en bestående tro som uttrycks i troens gärningar. Dessa troens gärningar är inte orsaken till frälsningen, men beviset på att tron är äkta.

Paulus säger i Romarbrevet 2:6-8 att Gud i slutändan kommer att belöna var och en efter hans gärningar: Den som med uthållighet gör det goda kommer att få evigt liv. Denna text står inte i motsats till nåden, utan beskriver konsekvensen av ett liv som har präglats av Guds nåd.

3. **Vägen är lika nödvändig för frälsningen som början:** Jesus beskriver vägen till frälsning som smal och svår. Ingången genom den smala dörren är början. Men vägen i sig leder först till den slutgiltiga frälsningen. Den som slutar i början kommer inte att nå målet. Den frälsande tron visar sig i att den består. Nåd gör oss kapabla till lydnad, men denna lydnad förblir nödvändig.
4. **Hopp och helgelse är en del av frälsningen:** Bibeln klagar att väntan på Kristus och strävan efter helgelse är väsentliga delar av troens väg. I Hebr 9:28 sägs att Kristus kommer att uppenbara sig för dem som väntar på honom. Denna väntan är inte passivitet, utan uttrycks i ett liv av hängivenhet och helgelse.

Skriften visar (Tit 2:11-13) att Guds nåd inte bara frälser oss, utan också fostrar oss till ett gudfruktigt liv (). Förväntan på Kristi återkomst stärker oss i helgelsen. Den slutgiltiga frälsningen är därmed nära förknippad med ett liv som levs i hopp om Kristus och i avskiljelse från synden.

5. **Den sista domen kommer att bedöma livets frukt:** Domen vid tidens ände kommer att avslöja gärningarna. Jesus och apostlarna betonar att det inte handlar om en ny grund för frälsningen, utan om att troens verklighet blir synlig. Gärningarna visar om tron var äkta. Den som har övergett tron, missbrukat nåden och förblir i synden kommer att gå förlorad.
6. **Försäkran om nåd:** Genom Guds nåd blir vi frälsta. Genom Guds nåd förblir vi frälsta, även om vi faller på vägen. Gud tar oss alltid emot, oavsett hur ofta vi faller på den smala vägen, om vi återvänder till honom.
7. **Varning för missbruk av nåden:** Ett centralt resultat av undersökningen är varningen för en felaktig förståelse av nåden. Nåd är inte en fripassagerare till synd. Den som missbrakar nåden förringar den. Skriften varnar för att förvandla nåden till utsvävningar. Nåd leder till helgelse. Den som överger helgelsen överger nådens väg.
8. **Nåd och ansvar bildar en enhet:** Bibeln upprätthåller spänningen mellan nåd och ansvar. Människan blir frälst enbart genom nåd. Men denna nåd verkar i livet. Den som förblir i nåden blir frälst. Men den som överger nåden, vare sig det är genom otro, synd eller likgiltighet, förlorar frälsningen. Människans ansvar är att förbli i nåden.

Slutsats: Resultaten av undersökningen leder till en tydlig och samtidigt utmanande slutsats: Frälsningen är en nådegåva som tas emot genom tro. Men denna tro är en lydig, aktiv tro som varar till slutet. Den som slutar tro på , slutar lyda och inte inriktar sitt liv efter Guds vilja, förspiller frälsningens gåva.

Sann nåd är inte billig, utan kräver hela vårt liv. Men den ger oss också kraften att gå denna väg – ända till målet, till evig härlighet med Kristus.

7.7 (Uttryckligen) rekommenderade praktiska steg för en trogen och bestående efterföljelse i vår frälsning – för enskilda individer och Kristi kropp

Jag rekommenderar starkt följande praktiska steg för att främja och säkerställa att vi som individer och som församling kan följa Jesus troget och på ett frälsande sätt. Listan är inte uttömmande.

1. Individuell stärkning i tron

- **Stärka hoppet:** Guds ord påminner oss om Jesu återkomst och den eviga härligheten.
- **Förebildliga biografier:** Läs livshistorier om troende kristna som trodde till slutet.
- **Teologi om lidande:** Återupptäcka och lära om lidande och förföljelse enligt Jesu och apostlarnas löften.
- **Främja uthållighet och engagemang:** Redan i uppfostran genom idrott, bindande åtaganden och förebilder.
- **Uppmuntran och förmaning:** Nyckeln till personlig tillväxt och förstärkning av tron.
- **Dagligt bibelstudium:** Självständigt bibelläsande skyddar mot ytlig undervisning och fördjupar tron.

2. Åtgärder på församlingsnivå

- **Predikan och undervisning:** Främja hängivenhet till Jesus och frigörelse från världsliga ting genom tydliga, bibelbaserade predikningar.
- **Andaktsmaterial:** Utveckling av djupgående böcker och andaktsböcker som förmedlar bibliska sanningar om frälsning och efterföljelse.
- **Konst och media:** Användning av samtida kristen konst (t.ex. bilder, teater, filmer) som tydliggör vägen till evigt liv, särskilt en samtida nyskapelse av bilden "Den breda och den smala vägen".

- **Kulturell känslighet:** Undervisning om skillnaden mellan form och innehåll i gudstjänst och liv.
- **Församlingsdisciplin:** Återupptäcka och tillämpa biblisk församlingsdisciplin som svar på ökande individualism.
- **Predikans innehåll:** Skapa balans mellan Guds kärlek och helighet för att främja vördnad för Gud och äkta omvändelse.

3. Väsentliga läror

- **Rättfärdiga frukter av omvändelse:** Nödvändiga tecken på äkta efterföljelse och förutsättning för frälsning.
- **Frälsning genom nåd och trofasthet:** Frälsningen ges genom nåd, men bevaras genom bestående tro och hängivenhet.
- **Tid och ansvar:** Större kunskap och resurser innebär större ansvar inför Gud. Samtidigt ser och hedrar Gud även den minsta trofasthet.
- **Uppfostran i gudsfruktan:** Träning i att skilja mellan kulturella influenser och biblisk sanning.
- **Teamwork med Gud:** Samarbete mellan gudomlig nåd och mänskligt ansvar på vägen till frälsning.
- **Uppmuntran genom förebilder:** Främjande av efterföljelse genom andliga förebilder, inklusive Jesus som den ultimata förebilden.

Slutsats

En balanserad lära, personlig hängivenhet och gemensamt engagemang är avgörande för att bevara tron och förbli Jesu församling på vägen mot evigheten. Både individuella och gemensamma åtgärder är nödvändiga för att främja ett djupt och effektivt efterföljande.

Bilaga Motargument och svar från Guds ord

1 *Motargument: "Frälsning sker endast genom tro, inte genom gärningar"*

Man kan invända att frälsning endast är möjlig genom tro, inte genom gärningar. Hela Nya testamentet är fullt av detta vittnesbörd. Och det är sant. Ingen förlorad syndare i denna värld – och det är vi alla genom födseln – kan bli frälst utan en helad relation till Gud. Var och en måste först bli frälst från sitt gudsfientliga liv och väsen och genom pånyttfödelsen från Guds ord bli ett Guds barn. Och detta måste ske medvetet genom egen insikt om sin synd och Guds nåd – en skenbar frälsning av spädbarn som inte vet vad som händer med dem finns inte i hela Skriften. Om någon blir frälst från sina synder, så sker det medvetet här och nu. Och denna frälsning sker enbart av nåd, utan någon insats från egna gärningar. Genom återfödelsen ger Gud oss kärlek till vår härlige Frälsare Jesus Kristus och Gud Fadern och även broderlig kärlek. Han gör oss genom sin Ande, som bor i oss, kapabla att älska honom och våra trosfränder och att följa hans bud.

Och härifrån börjar vårt eget ansvar att älska Gud och att föröka de talenter som vi har fått av Gud. Varje återfött Guds barn kommer endast att bli evigt frälst om det – så begåvat av Guds fria kärlek – som frukt av sin frälsning också älskar Gud tillbaka i enlighet med sin insikt och sina möjligheter – och det är troens gärningar för Gud, utförda EFTER den (tidsmässiga) frälsningen.

Motsägelsen ligger nu i att UTAN föregående tidsmässig frälsning, det vill säga utan att först ha försonats med Gud, vilja göra gärningar för antingen tidsmässig eller evig frälsning. Sådana gärningar av det gamla människan kan inte behaga Gud, för det är döda gärningar som utförs av orena syndare i självrättfärdighet och försök till självfrälsning och som inte kan göra oss rättfärdiga inför Gud.

Därför, när vi i Nya testamentet läser att syndare utan föregående försoning med Gud vill bli frälsta genom gärningar, misslyckas de alltid

och Skriften fördömer deras försök att av egen kraft bli rättfärdiga inför Gud.

”Om ni inte gör det och det, kan ni inte bli frälsta” (enligt Apg 15:1).

Sådana (falska) påståenden – avser den frälsande relationen till Gud NU, inte himlen. Apostlarna klargör att den grundläggande frälsande relationen till Gud NU inte är beroende av (sådana och andra) formella fullgörandeskrifter. Och inte heller den eviga frälsningen. Inget rent formellt fullgörande frälser någon, utom vid omvändelsen Guds kärlek till honom och vid den eviga frälsningen vår kärlek till Gud.

Apostlarna kämpar med all sin kraft mot ett falskt evangelium som bygger på formella krav som förutsättning.

Vi kommer varken till en frälst relation till Gud eller till himlen genom våra egna gärningar. Men apostlarna skiljer mellan

- vår frälsta ställning inför Gud nu genom tron på evangeliet helt utan gärningar från vår
- framtida eviga frälsning genom att hålla fast vid tron på Kristi förlösande nåd och genom troens gärningar som görs i och för Gud.

Å andra sidan vittnar Guds ord helt klart om att ingen som påstår sig vara pånyttfödd och älska Gud kommer att bli frälst utan troens gärningar, i vilka hans egen kärlek till Gud kommer till uttryck.

Ser vi hur nära frälsning med och frälsning utan gärningar verkar ligga varandra?

Den prövande fråga som vi alltid måste ställa oss när Skriften talar om frälsning genom gärningar är:

Är personen i fråga överhuvudtaget försonad med Gud?

Om inte, är alla gärningar meningslösa för att bli behaglig inför Gud och bli frälst för tiden och evigheten.

Om ja, är det viktigaste för efterföljarna att älska Gud tillbaka och uttrycka detta genom troens gärningar.

Låt oss titta på några bibelställen om detta – alltid med denna distinktion i åtanke.

Först riktar vi blicken mot de gärningar som vi gör som naturliga världsmedborgare utan att vara frälsta av Gud.

Joh 7:7 Meng

7 Världen kan inte hata er, men den hat mig, eftersom jag vittnar om att alla dess gärningar är onda.

Mt 23:3 Meng

3 Allt vad de säger er, det gör och följ, men döma inte efter deras gärningar, ty de säger det, men gör det inte.

Mt 23:5 Meng

5 Alla sina gärningar gör de för att synas av människor.

Joh 3:19 Meng

19 Men domen består i att ljuset har kommit till världen, men människorna har älskat mörkret mer än ljuset, för deras gärningar var onda.

Rom 3:20 Meng

20 Ty ingen människa blir rättfärdig inför Gud genom laggärningar, eftersom lagen (bara) ger kunskap om synden.

Rom 3:28 Meng

28 Vi anser nämligen att människan blir rättfärdig genom tro utan laggärningar.

Apg 26:20 Meng

Men [jag] förkunnade först för dem i Damaskus och sedan i Jerusalem och i hela Judéen och för hedningarna att de skulle omvända sig och vända sig till Gud och göra gärningar som motsvarar omvändelsen.

Hebr 6:1 Meng

1 Låt oss därför (nu) lämna de första grunderna i Kristi lära och gå

vidare till full mognad, utan att på nytt lägga grunden med omvändelse från döda gärningar och tro på Gud.

Genom de exemplariska bibelställen som vi har betraktat blir det tydligt: Den naturliga människan gör onda gärningar eller inga gärningar som kan behaga Gud. Döda gärningar är det fåfänga försöket att behaga Gud utan att ha omvänt sig till Gud och blivit frälst genom tron. Gud accepterar inte sådana gärningar.

Först kommer omvändelsen till och tron på Gud och hans oförtjänta nåd, **först då kommer** gärningar som behagar Gud genom Jesus Kristus i våra liv.

Hebr 9:14 Meng

Hur mycket mer kommer då inte Kristi blod, som genom den eviga Anden offrade sig själv som ett felfritt offer till Gud, att rena vårt samvete från döda gärningar, så att vi kan tjäna den levande Guden!

Tit 3:5 Meng

5 Han har frälst oss, inte på grund av våra rättfärdiga gärningar, utan enligt sin barmhärtighet, genom återfödelsens bad och den helige Andes förnyelse.

Mt 5:16 Meng

16 På samma sätt ska också ert [de frälsta lärjungarnas] ljus lysa inför människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen.

Rom 2:6-8 Meng

6 [Gud] som kommer att belöna var och en efter hans gärningar, 7 nämligen evigt liv (kommer han att ge) dem som uthålligt håller fast vid goda gärningar och strävar efter härlighet, ära och oförgänglighet; 8 däremot (sin) vrede och förtörnelse dem som är envisa och inte lyder sanningen, utan tjänar orättfärdigheten.

Jak 2:17.26 Meng

17 Så är det också med tron: om den inte har några gärningar, är den i sig själv död. ... 26 Ty liksom kroppen utan ande är död, så är också tron utan gärningar död.

Ef 2:10; Tit 2:14; Tit 1:16; Upp 3:1-3; Upp 2:26; Rom 2:6-8; Upp 22:12; Joh 7:7; Matt 23:3; Matt 23:5; Joh 3:19; Rom 3:20; Rom 3:28; Apg 26:20; Matt 5:16; Hebr 6:1; Hebr 9:14; Tit 3:5; Ef 2:10; Tit 2:14; Tit 1:16; Jak 2:17.26; Upp 3:1-3; Upp 2:26; Rom 2:6-8; Upp 22:12

2 *Motargument: "Vi är förseglade med den Helige Ande och ingen annan än Jesus kan bryta sigillet, och han kommer inte att göra det."*

Guds Ande, som Gud i sin nåd har gett oss, är garantin för att Gud i slutändan kommer att uppväcka oss till liv med Kristus. Om vi inte förlorar Guds Ande på vägen, kommer vi att bli frälsta. Kan vi överhuvudtaget förlora Guds Ande igen, när vi väl har fått den? Vi har inte bara fått den Helige Ande vid vår omvändelse, vi är till och med förseglade med honom. Och Guds sigill kan ingen röra, ingen kan bryta det, utom Guds Lamm själv (Upp 5:5).

Förseglingen med den Helige Ande i Nya testamentet motsvarar omskärelsen i Gamla testamentet.

Båda är tecken och verkligheter på tillhörigheten till Guds folk. Kunde någon i det gamla förbundet förlora sin tillhörighet till Guds folk, trots att han var omskuren? Ja, det visar Paulus i Romarbrevet i kapitel 2.

Och hur kommer vi i det nya förbundet till andlig omskärelse och till att få den Helige Ande? Genom vår gudagivna rättfärdighet genom tro, som vi lär oss av Abraham i Romarbrevet 3.

Omskärelsen var det sigill på rättfärdighet genom tro som Abraham fick av Gud (Rom 4:11). Orsaken var tron, sigillet bekräftar bara den utövade tron. När orsaken är borta, blir också sigillet ogiltigt. Det är inte sigillet som bär innehållet, utan innehållet som ger sigillet dess verkan. Det ser vi också i det faktum att Guds sigill kan återkallas och att vi därmed kan förlora Guds Ande igen.

I Gamla testamentet har vi ett exempel på förlusten av den Helige Ande.

Vi ska inte vara och leva som Saul. Saul fylldes först av den Helige Ande för att bli kung över Israel. Senare lämnade Guds Ande honom på grund av hans synd (1 Sam 15+16).

Nu kan man invända att allt detta är Gamla testamentet, och att vår frälsning är fullkomligare i Nya testamentet. Nya testamentet talar ett annat språk. Gamla testamentet ska tjäna som förebild för oss i Nya testamentet. Där beskrivs de andliga sanningarna på ett levande sätt, som i Nya testamentet är mer osynliga men mycket mer verkliga. Inte annorlunda, utan förstärkt som i det gamla förbundet är mottot för Nya testamentet.

1 Kor 10:10-12 Meng

... 10 Murra inte heller, som några av dem gjorde och därför led döden genom förgöraren. 11 Allt detta hände dem som ett exempel och har skrivits ned som en varning för oss, som står inför världens ände. 12 Den som tror sig stå fast, han må se till att han inte faller!

Hebr 4:2-11Meng

2 Ty det evangelium har kommit till oss lika väl som till dem, men det ord som de fick höra gav dem ingen nytta, eftersom det inte förenades med tro hos dem som hörde det. ... 11 Låt oss därför ivrigt sträva efter att komma in i den vilan, så att ingen faller och därmed ger samma varnande exempel på olydnad!

Och i Nya testamentet gäller inte samma, utan ännu strängare måttstockar. Johannes säger oss

1 Joh 3, 15 Meng

15 Var och en som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv som bestående egendom i sig.

Inte bara fysiskt mord, utan även onda tankar mot troende bröder och systrar är, vid ihållande obotfärdighet, en anledning att förlora sin frälsning i det nya förbundet.

Ja, Jesus Jesus kan potentiellt stryka oss ur livets bok (Upp 3:5).

Ja, vi kan synda till döds (1 Joh 5:16).

Ja, de som tvivlar på tron befinner sig redan på randen till elden (Jud 1:22-23).

Ja, vi kan synda avsiktligt och förlora vår frälsning (Hebr 10:26).

Ja, vi kan vända oss bort från tron och återvända till vårt gamla smutsiga liv utan Kristus (2 Petr 2:22).

Och sammanfattningsvis: Ja, Gud kan bryta sitt sigill. Och han kommer att bryta sigillet hos dem som gör orätt. Vi kan förlora den Helige Ande, handpenningen på vår frälsning.

Ef 1:13 Meng

*13 I honom har också ni, **efter** att ha hört sanningsordet, frälsningsbudskapet om er frälsning, och kommit **till tro, blivit förseglade med den utlovade helige Ande.***

2 Tim 2:19 Slt

*19 Men Guds fasta grund kvarstår och bär **detta sigill**: Herren känner sina egna! Och: **Var och en som åkallar Kristi namn, vänd er bort från orättfärdigheten!***

Jer 22:24 Meng

*24 Så sant jag lever, säger Herren, även om Konja, Jojakims son, kungen av Juda, vore **en signetring** på min högra hand, **skulle jag ändå riva bort dig därifrån.***

Hes 28:12-16 Meng/Slt

*[Kungen av Tyros som bild på Lucifer] **Du som var bilden [bokstavligen: sigillet] av fullkomlighet, full av visdom och fulländad skönhet** 13 i Eden, Guds trädgård, befann du dig, ... 15 **Du var fullkomlig i dina vägar från den dag du skapades, tills synden upptäcktes i dig.** 16 Genom dina många affärer har ditt inre fyllts med ogudaktighet, och du har syndat. Därför har jag förkastat dig från Guds berg och utplånat dig, du skyddande kerub, från mitten av de eldiga stenarna. 17 **Ditt hjärta har blivit högmodigt på grund av din skönhet; du har förstört din visdom för din glans skull.** Därför har jag kastat dig till jorden och gjort dig till ett skådespel inför kungarna. 18 Med dina många missgärningar, genom orättfärdigheten i din handel, har du vanhelgat dina*

helgedomar; därför lät jag en eld gå ut från dig som förtärde dig, och jag har gjort dig till aska på jorden, inför ögonen på alla som såg dig. 19 Alla som känner dig bland folken förskräcks över dig; du har blivit en skräck och är för alltid förlorad!

Jer 22:24; Upp 5:5; Ef 1:13; Jer 22:24; Hes 28:12-16; Rom 4:9-11; Rom 2:25; 2 Tim 2:19; 1 Kor 10:10-12; Hebr 4, 2-11; 1 Joh 3, 15; Upp 3, 5; 1 Joh 5, 16; Jud 1, 22-23; Hebr 10, 26; 2 Petr 2, 22

3 *Motargument: "Frälsningen i Gamla testamentet var ofullkomlig, men i Nya testamentet är den så fullkomlig att vi inte kan gå förlorade."*

Det nya testamentet vittnar om att Guds handlingsprinciper är universella. Han dömer både änglarna i himlen och de troende före lagstiftningen, efter lagstiftningen och de troende i det nya förbundet enligt samma principer. Det som hände före oss, avfall från Gud med efterföljande förlust av relationen till Gud, tjänar som en varning för oss att inte göra samma sak och lida samma öde. Ingenstans i Nya testamentet står det att vi genom en särställning i det nya förbundet kan bevara vår frälsning, trots att vi överger Gud. Frälsningen som Kristus har bringat är fullkomlig. Men den är fullkomlig för den som förblir i frälsningen, i Kristi frälsningsrum, ja, i föreningen med Kristus. Gud räddar sitt folk genom prövningar – och det är fullkomligt från hans sida – men han bevarar inte sitt folk genom en oåterkallelig engångshandling.

Hebr 2:1-3 Meng

1 Därför måste vi hålla fast vid det vi har hört, så att vi inte förlorar det. 2 För om det ord som förkunnades genom änglar var oföränderligt och varje överträdelse och varje olydnad fick sin rättmätiga straff, 3 hur skulle vi då kunna undkomma (straffet) om vi försummar en så stor frälsning?

Jud 1, 5 Meng

5 Men jag vill påminna er om – även om ni redan känner till allt detta –

att Herren (först) räddade Israels folk ur Egypten, men andra gången förintade dem som inte trodde.

Hebr 2:1-3 Meng

1 Därför måste vi hålla fast vid det vi har hört, så att vi inte går förlorade. 2 För om det ord som förkunnades genom änglar var oföränderligt och varje överträdelse och varje olydnad fick sin rättmätiga straff, 3 hur skulle vi då kunna undkomma (straffet) om vi försummar en så stor frälsning?

Hebr 10:26-32 Meng

26 För om vi medvetet syndar efter att ha fått kunskap om sanningen, finns det inte längre något offer för våra synder, 27 utan bara en fruktansvärd väntan på domen och den glödande elden som kommer att förtära de upproriska. 28 Om någon har förkastat Mose lag, måste han utan förbarmande dö på grund av (uttalandet från) två eller tre vittnen. 29 Hur mycket hårdare straff kommer då inte att utdömas över den som har trampat på Guds Son och ansett det förbundets blod, genom vilket han har blivit helgad, som värdelöst och hånat nådens Ande! 30 Vi känner ju den som har sagt: »Hämnden är min, jag ska utkräva den«, och på ett annat ställe: »Herren ska döma sitt folk.« 31 Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.

2 Petr 2:4-10 Meng

4 Gud har inte ens skonat syndiga änglar, utan kastat dem i den djupaste avgrunden, i mörkrets kedjor, där de hålls kvar i väntan på domen. 5 Han skonade inte heller den gamla världen, utan lät bara Noa, rättfärdighetens budbärare, tillsammans med sju andra (personer) leva kvar, när han lät syndafloden komma över den gudlösa människovärlden. 6 På samma sätt lade han städerna Sodom och Gomorra i aska och dömde dem till undergång och gjorde dem därmed till ett varnande exempel för framtida gudlösa. 7 Men den rättfärdige Lot, som led svårt under de otyglades utsvävande livsstil, räddade han. 8 Ty de olagliga handlingar som den rättfärdige, som levde bland dem, dag för dag måste se och höra, vållade hans rättfärdiga själ kval. 9 Så förstår Herren väl att rädda de gudfruktiga ur prövningen, men att bevara de orättfärdiga till domens dag för att de ska avtjäna sina straff, 10 särskilt de som i begäret efter att ha besudlat sig själva efter köttet och inte erkänner någon som herre över sig.

4 *Motargument: "Kristi verk är fullkomligt – behöver eller måste vi göra något åt det?"*

Kristi verk: fullkomlighet och ansvar

Kristi försoningsverk på korset är fullkomligt och utgör grunden för vår frälsning. Ingenting kan eller behöver läggas till det. Samtidigt fortsätter Kristus sitt verk som överstepräst genom att gå i bräsch för sina efterföljare och bevara dem. Men vår frälsning beror inte enbart på detta verk: den kräver vår kontinuerliga efterföljelse och trofasthet.

Utvalda och efterföljare

Gud känner de utvalda som kommer att bli frälsta till slutet. För oss är detta dock inte synligt. Vi kan bara se oss själva som utvalda om vi lever i Guds vilja. Den som lever i synd visar att han inte tillhör de utvalda. Skriften betonar att en initial omvändelse och fullständig frälsning från synden inte är någon garanti för den slutgiltiga frälsningen – det beror på de efterföljares fortsatta trohet mot sin fullkomlige Herre Jesus Kristus.

Utmaningar och säkerhet

Ingen kan vara säker på att han inte ändå kommer att falla. Vår säkerhet ligger i Jesus, som som fullkomlig överstepräst för vår sak, bevarar oss och ser till att vi inte prövas utöver vår förmåga. Denna säkerhet beror dock på vår vilja att ta emot hans bevarande och följa honom.

Exempel från Bibeln

Trots Jesu fullkomliga förlossning gäller följande när vi befinner oss i Guds frälsning:

- **Uttid och frestelser:** Fadern förkortar vedermödans tid så att de utvalda överhuvudtaget kan övervinna. Den som inte övervinner visar att han inte var utvald. Det förändras inte heller av hans fullkomliga frälsning i början av vårt trosliv.

- **Tillbedjan av vilddjuret:** Den som tillber vilddjuret visar att han aldrig stått i Lammets livets bok. Även här är det att övervinna som räknas, inte vår fullkomliga begynnelsefrälsning genom Kristus.

I alla fall blir det tydligt: Hur fullkomlig frälsningen genom Kristus än är, befriar den oss inte från vårt eget ansvar att konsekvent följa Jesus. Men den goda nyheten är:

- **Uppmuntran genom Guds trofasthet:** Gud ger oss inga frestelser som överstiger vår förmåga. Han ser till att vi kan klara dem.

Slutsats

Frälsning är en pågående process som bygger på Kristi nåd och trofasthet. Vår trygghet ligger inte i en engångsupplevelse av tro, där vi genom Jesus en gång för alla blir fullkomligt frälsta, oavsett hur vi lever därefter. Vår trygghet ligger snarare i den dagliga relationen till vår fullkomliga Frälsare, som älskar oss och som överstepräst bevarar oss och speciellt för vår skull utformar våra omständigheter så att vi med våra egna möjligheter kan följa honom till slutet. Ära vare honom, som genom sin makt och kärlek leder oss säkert till målet!

Hebr 9:12 Slt

[Kristus kom] 12 inte med blod från bockar och kalvar, utan med sitt eget blod, en gång för alla, in i helgedomen och har uppnått en evig förlossning.

Hebr 5:9 Slt

9 Och efter att han [Kristus] hade fullbordat detta, blev han för alla som lyder honom upphovet till evig frälsning.

Joh 10:27-28 Slt

*27 Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig;
28 och jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand.*

1 Kor 10:13 Meng

Gud är trofast: han kommer inte att låta er provas utöver er förmåga,

utan kommer samtidigt med prövningen också att skapa en sådan utgång att ni kan klara den.

Hebr 9:12; Hebr 5:7-9; Joh 10:27; Hebr 7:25; 1 Kor 10:13

5 Motargument: "Guds tempel är här, Guds tempel är här!"

Guds folks existens i Guds närvaro och i det förlovade landet i det gamla förbundet och de troendes frälsning i det nya förbundet är oupplösligt förbundna med Guds närvaro – genom hans Ande – i hans tempel. Guds tempel har aldrig haft någon varaktig okränkbarhet och säkerhet. Guds tempel kommer endast att bestå om templets folk lever i enlighet med Guds vilja. Om folket inte lever efter Guds vilja utan lever laglöst och gör ont, kommer Herren att lämna sitt tempel och överlämna det till förstörelse. Det är en av Guds principer.

1. I Gamla testamentet tål Gud först mycket och förlåter sitt folk när de ångrar sig och återupprättar sitt folk. Men det finns och fanns också en gräns för hur mycket synd man kan begå. Då lämnar Gud sitt tempel på grund av sitt folks grymheter och överlämnar det till förstörelse.
2. Även Nya testamentet försäkrar oss om att den Helige Andes tempel, de nytestamentliga troende, kan förstöras genom synd och genom förförelse till synd. Och det grekiska ord som används för detta i Nya testamentet (G2647 – καταλύω – katalyo) är detsamma som används i Nya testamentet för förstörelsen av det yttre templet.

1 Kor 3:16-17 Meng

16 Vet ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er? 17 Om någon förstör Guds tempel, honom kommer Gud att förstöra, ty Guds tempel är heligt, och det är ni!

Jer 7:1-15 Meng4 Lita inte på falska ord när ni säger: "Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel är detta!" 5 För endast om ni uppriktigt förbättrar ert leverne och alla era handlingar, ...7 endast då vill jag låta

er bo på denna plats, i detta land som jag har gett era fäder, från evighet till evighet.

1 Kor 3:16-17; 2 Krön 7:17-22; Jer 7:1-15; Hes 8; Hes 9; Rom 14:20; Luk 21:6

6 Motargument: "De frälsta är helgade en gång för alla"

Gud har med ett offer för alltid fullkomnat dem som helgas. De är förlåtna och Gud kommer aldrig mer att minnas deras synder. Dessa sanningar, som författaren till Hebreerbrevet presenterar för oss här, låter eviga och oomstridliga.

Men frälsningens fakta är inte bara statistiskt fastställda i denna beskrivning. Det bekräftar också författaren till Hebreerbrevet.

De blir och förblir våra

- i förtröstan på Jesus och hans offer och
- genom vår tillkommande åberopande i tro.

De som helgats av Gud och vänder sig bort från Gud, springer mot sin undergång, även om de tidigare blivit fullkomligt helgade.

Vår nya position som Kristi efterföljare – helgade i Kristus – är den som är fullkomlig och som under alla omständigheter kommer att uppnå frälsning. Och om vi i denna position genom vår efterföljelse av Jesus förblir förenade med en efterföljelse av praktisk helgelse i våra liv, kommer vi också att uppleva frälsningen.

Hebr 10:14-18 Meng

10 Och på grund av denna vilja (Guds) är vi en gång för alla helgade genom Jesu Kristi kropps offer. ... 14 För genom ett enda offer har han för alltid fört dem som vill låta sig helgas (av honom) till målet.

Hebr 10:23-39 Meng

23 Låt oss hålla fast vid bekännelsen av hoppet, ty den som har gett löftet är trofast. ... 28 Om någon har förkastat Mose lag, måste han utan förbarmande dö på grund av (uttalandet från) två eller tre vittnen:

*29 tänk på att en ännu hårdare straff kommer att utdömas över den som har trampat på Guds Son och **ansett det blod som helgat honom som värdelöst** och hånat nådens Ande!*

Hebr 12:12-14 Meng

*14 **Sträva ivrigt efter fred med alla och efter helgelse, utan vilken ingen kommer att se Herren.***

Hebr 10:14-18; Hebr 10:23-39; Hebr 12:12-14

7 Motargument: Förbrända gärningar och ändå frälsta

Genom att ta emot Jesu Kristi evangelium och följa honom lägger vi den rätta grunden för vårt framtida frälsning. På vägen till himlen kan vi dock fortfarande mer eller mindre lydigt och väl följa Kristus och bygga antingen guld, silver och ädelstenar på den, eller trä, hö och halm. Och för det kommer vi att få en motsvarande lön eller ingen lön i himlen. Det som förstör belöningen för himlen mest är att göra det rätta av fel motiv. Den som upphöjer sig själv i sin tjänst för Jesus kommer inte att få någon belöning för det, och hans livsbyggnader på grundvalen Jesus Kristus kommer att brinna upp. Den som räddas som genom eld, men inte får någon lön alls, eftersom hela hans livsverk brinner upp i Guds dom, hade ändå sitt livräddande fundament. Och det är hans tro på Kristus, som är så äkta att han åtminstone gör det som Jesus i sitt bergspredikan definierade som nödvändigt för att våra livshus ska bestå:

Detta innefattar att göra Guds vilja av hela sitt hjärta, renhet i tankar och handlingar, förlåtelse gentemot andra och beredskap att gå den smala vägen som leder till livet. Den som bryter mot dessa bud och inte bär god frukt visar att han inte gör Guds vilja och därmed inte kommer att få evigt liv.

1 Kor 3:11-15 Meng

11 Ty ingen kan lägga någon annan grund än den som redan är lagd, och den är Jesus Kristus. 12 Men om någon bygger vidare på denna grund med guld, silver och ädelstenar, (eller) med trä, hö och halm – 13

så kommer var och ens arbete att (en dag) uppenbaras, ty domedagen kommer att visa det, eftersom den uppenbarar sig i eld, och elden kommer att pröva hur var och ens arbete är. 14 Om någons verk, som han har byggt vidare på, håller (i elden), skall han få lön; 15 men om någons verk brinner upp, skall han själv bära skadan; han själv skall visserligen räddas, men bara som genom eld.

Mt 7:21-23 Meng

21 Inte alla som säger till mig: Herre, Herre! kommer att komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja i himlen.

Mt 7:12-13 Meng

12 Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem, för i detta ligger (uppfyllelsen av) lagen och profeterna. – 13 Gå in (i Guds rike) genom den trånga porten, för bred är porten och bred är vägen som leder till fördärvet, och många är de som går in på den. .

Mt 7:24-27 Meng

24 Därför kommer var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem att likna en klok man som byggde sitt hus på klippgrund.

Mt 6:1 Meng

1 Se till att ni inte utövar er rättfärdighet [”välgörenhet”] inför människor för att bli sedda av dem, annars har ni ingen lön (att förvänta er) hos er Fader i himlen!

8 Motargument: ”Risken att bli stolt över sina gärningar, risken att jämföra sig med andra, risken att döma, risken att förtvivla, risken att bli modfälld”

Hur kan vi undvika faran med stolthet över våra egna gärningar?

Skriften avvisar kraftigt alla jämförelser mellan oss efterföljare.

Att se på Jesu tjänande föredöme är helande och skyddar oss från onda jämförande och dömande tankar och vår egen tjänande attityd, ända till döden.

Även den mest hängivna kristna gör i slutändan bara det han eller hon är skyldig Gud och det som är värdigt Jesu kärlek till honom eller henne. Att inse detta är frälsning för själen.

Men Gud motverkar också alla våra eventuella känslor av underlägsenhet. Vi är alla beroende av Guds kärlek, förlåtelse och nåd. Och Gud kommer inte att bryta det knäckta röret och släcka den glödande vecken. Om vi nu låter Jesus rena oss, förlåter han oss och renar oss från all orättfärdighet, och vi blir älskade och uppskattade i hans ögon.

Det handlar alltid om att få ut så mycket som möjligt av mitt eget liv för Jesus – och för det behöver vi varandra och kan hjälpa varandra.

Det är andligt farligt att tala om sina egna andliga prestationer – särskilt när det handlar om att höja sig själv eller att framstå som bättre än andra. Men när det gäller att uppmuntra andra i tron är det helt vanligt i Skriften att i all ödmjukhet berätta om vad Gud har gjort genom ens eget liv.

Dessutom är det extremt viktigt och helande att hålla sig medveten om sin egen frälsning genom nåd och sin egen fallbarhet och benägenhet att falla, så att man inte dömer sin broder och syster från höjd, utan i ödmjukhet försöker stå dem bi och hjälpa dem upp.

Då kan vi frestas att tänka: Om vi bara blir evigt frälsta genom troens gärningar, hur många troens gärningar är då tillräckligt? Det skulle leda till rädsla istället för frihet i Kristus.

Jesus förhindrar detta med Petrus som exempel: Det handlar i första hand inte om (tros)gärningar, utan om vi älskar Jesus.

Vi älskar, för han älskade oss först. Vi gör troens gärningar, för vi tror på den som har frälst oss av nåd. Endast den som själv först har upplevt Guds kärlek och nåd kan och kommer att älska Gud tillbaka och därmed förbli i Guds frälsningsrum. Vi är redan i Guds räddningsrum, därför kan vi andas ut, för vi behöver inte först förtjäna himlen. Det tar bort den obehagliga prestationspressen. Vi kan och behöver bara leva utifrån den

kärlek som vi själva har upplevt, utan att först behöva ge något till Gud själv.

Inget verk av en människa som inte har blivit frälst av Kristus och som inte känner Gud kommer att föra honom eller henne till himlen. Och så är det, även om de ofrälstas verk till synes liknar de frälstas. Utan syndernas förlåtelse och Guds kärlek finns det ingen frälsning och ingen räddning. Utan att först försonas med Gud från vår naturliga fiendskap mot honom är alla våra gärningar döda gärningar. Det är och förblir så att vi bara blir frälsta av nåd och genom tro, en äkta tro som går in i hjärtat, armarna och fötterna och som på grund av den själv upplevda Guds kärlek engagerar sig för Gud och människor i denna värld.

Fråga inte: Hur många gärningar är tillräckligt? Fråga dig hellre: Älskar du så som du blev älskad?

Joh 21, 17 Meng

Simon, Johannes son, älskar du mig?

Och FÖRST DÅ följer uppdraget och gärningarna för Jesus. Vi får sitta vid Jesu fötter som Maria (Luk 10:40-42).

Vår motivation att älska Jesus, som har älskat oss så mycket, är den absolut största och viktigaste delen i vårt liv och i Skriften, att helt och hållet följa Jesus.

Först därefter kommer heliga och allvarliga ord av förmaning.

Om vi gör det vi gör av kärlek till Gud, av kärlek till Jesus, då gör vi allt rätt. Och det kommer att skydda oss från alla former av dålig motivation.

Upp 1:5-6 Meng

5 Till honom som älskar oss och har frälst oss från våra synder genom sitt blod 6 och gjort oss till ett kungarike, till präster för sin Gud och Fader: hans är härligheten och makten i evighet! Amen

Joh 21:17 Meng

Simon, Johannes son, älskar du mig?

Fil 2:1-11 Meng

1 Om nu en uppmaning i Kristus, om en kärleksfull uppmuntran, om en gemenskap i Anden, om innerlig medkänsla och barmhärtighet, 2 så gör min glädje fullkomlig genom att ni är ense, genom att ni hyser samma kärlek och enigt strävar efter samma mål 3 och inte gör något av rättfärdighet eller fåfäng ambition, utan i ödmjukhet anser varandra högre än er själva; 4 var och en ska inte (bara) ha sin egen fördel i åtanke, utan också den andres. 5 Låt denna sinnesstämning råda bland er alla, såsom den också rådde i Kristus Jesus; 6 ty fastän han hade Guds gestalt, ansåg han inte jämlikheten med Gud som något att hålla fast vid med våld; 7 nej, han avstod från sig själv (sin härlighet) genom att anta en tjänares gestalt, blev helt och hållet människa och i sin kroppsliga natur befanns vara en människa; 8 han ödmjukade sig själv och blev lydig till döden, ja, till döden på korset. 9 Därför har Gud också högt upphöjt honom och gett honom det namn som är över alla andra namn, 10 så att i Jesu namn varje knä ska böja sig, både i himlen och på jorden och under jorden, 11 och varje tunga bekänna att Jesus Kristus är Herre, till ära för Gud, Fadern.

Luk 17:10 Slt

10 Så är det också med er: När ni har gjort allt som ni har fått förordnat, ska ni säga: ›Vi är fattiga tjänare; vi har bara gjort vår plikt.

Lk 22:25-27 Meng

25 Men han sade till dem: "Folkenas kungar härskar med våld över dem, och deras makthavare låter sig kallas 'välgörare'. 26 Men så får det inte vara bland er, utan den störste bland er skall vara som den yngste, och den som sitter överst, som den som serverar. 27 För vem är störst: den som sitter till bords eller den som serverar? Visst den som sitter till bords. Men jag är bland er som den som serverar.

1 Kor 15:10 Meng

10 Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har åstadkommit mycket mer än alla de andra, men inte jag, utan Guds nåd som är med mig.

Gal 6:4 Meng

4 Var och en ska pröva sitt eget verk, och då kan han skryta för sig själv, men inte inför andra.

Mt 6:1 Meng

1 Se till att ni inte utövar er rättfärdighet [”välgörenhet”] inför människor för att bli sedda av dem, annars har ni ingen lön (att förvänta er) hos er Fader i himlen!

Mt 23:11-12 Meng

11 Den störste bland er skall vara er tjänare. 12 Den som upphöjer sig själv skall bli förnedrad, och den som förnedrar sig själv skall bli upphöjd.

Joh 21:21-22 Meng

21 När Petrus såg honom frågade han Jesus: ”Herre, vad ska hända med honom?” 22 Jesus svarade honom: ”Om det är min vilja att han ska leva tills jag kommer, vad angår det dig? Följ mig!”

Mt 12:20 Meng

*Han kommer inte att bryta ett knäckt rör eller släcka en **glödande veke**.*

Mt 6:1-4; Luk 17:10; Joh 21:17; Mt 23:11-12; Fil 2:1-11; Luk 22:25-27; 1 Kor 15:10; Gal 6:4; Upp 1:5-6; 2 Kor 1:12; Hebr 13:18; 2 Kor 12:19; Gal 6:1; Jud 1:22-23; Mt 12:20; Jes 57:15; 1 Joh 1:9; Joh 21:21-22

9 Svar: ”Vår frälsning finns alltid och endast ”i Kristus”. Om du är ”i Kristus”, då är du trygg.”

Genom tron är vi ”i” Jesus Kristus och ”i Kristus” och ”i” Guds kärlek och skydd och löftesrum och har tillgång till Gud och förtröstan genom honom.

(Endast) den som är ”i Kristus” är och förblir frälst.

Hur kommer vi ”in i Jesus”?

Genom tro på Jesus från vår sida, genom pånyttfödelse från Guds sida. Vi är förenade med Jesus genom vår tro på honom och upprätthåller vår relation till honom genom vår tro på honom.

Var finns vår frälsning? I KRISTUS. Vi har förverkligandet av alla Guds löften I KRISTUS. För att få del av allt som Gud har lovat måste jag befinna mig I KRISTUS.

Och det är intressant att se VAR Guds kärlek är och VAR Guds bevarande är och VAR Guds frälsning är:

De finns alltid I Jesus Kristus. Om du är I KRISTUS är du trygg och frälst. Om du lämnar Kristus, lämnar du källan till evigt liv och frälsning. Stanna därför I HONOM och kom tillbaka till HONOM, för endast I HONOM finns livet – nu och i evighet.

Ef 1:7 Slt

7 I honom har vi frälsningen genom hans blod, förlåtelsen för våra överträdelser enligt rikedomen av hans nåd.

Rom 8:38-39 F

Ingenting kan skilja oss från Guds kärlek, som finns I KRISTUS JESUS, vår Herre.

Joh 15:5-6 Meng

5 Jag är vinstocken, ni är grenarna. Den som förblir i mig och jag i honom, han bär rik frukt. Utan mig kan ni inte göra något. 6 Den som inte förblir i mig kastas bort som en gren och vissnar. Sedan samlas de ihop och kastas i elden, och där brinner de upp.

Ef 3:11-12; Joh 15:5-6; Rom 8:38-39; 2 Kor 1:18-21; Ef 1:7; Ef 3:12

10 Sammanfattning: Motargument och svar från Guds ord

Redogörelse för motargument mot frälsning genom tro allena och deras motbevisning

Motargument 1: Frälsning sker endast genom tro, inte genom gärningar

Argumentation: Frälsning sker genom nåd och inte genom egna gärningar (Ef 2:8-9). Gärningar före omvändelsen är ”döda gärningar” och kan inte behaga Gud (Hebr 6:1). Den frälsande tron är en engångshändelse och inte en process.

Motargument: Tro leder nödvändigtvis till gärningar (Jak 2:17, 26). Jesus lär att sanna lärjungar måste göra Guds vilja (Mt 7:21-23). Goda gärningar är ett tecken på äkta frälsning (Ef 2:10).

Motargument 2: Vi är förseglade med den Helige Ande och ingen kan bryta förseglingen

Argumentation: Troende är förseglade med den Helige Ande (Ef 1:13). Ingen kan rycka dem ur Jesu hand (Joh 10:27-29).

Motargument: Skriften visar exempel där Gud upphäver sitt sigill på grund av olydnad (Jer 22:24). Jesus uttalar säkerhet endast för dem som följer honom (Joh 10:27).

Motargument 3: Frälsningen i Gamla testamentet var ofullkomlig, i Nya testamentet är den fullkomlig

Argumentation: Frälsningen i det nya förbundet är definitiv, eftersom den bygger på Jesu fullkomliga offer (Hebr 7:25).

Motargument: Principen om trohet mot Gud kvarstår i båda förbund (Jud 1:5). Den som inte förblir i Kristus förlorar frälsningen (Joh 15:6).

Motargument 4: Kristi verk är fullkomligt – vi kan inte göra något åt det

Argumentation: Jesus har fullbordat frälsningen (Joh 19:30), och den som tvivlar på detta förminskar hans offer.

Motargument: Bibeln skiljer mellan grunden för frälsningen och nödvändigheten av att förbli i den (Mt 7:24-27).

Motargument 5: Guds tempel är här, Guds tempel är här!

Argumentation: De troende är den Helige Andes tempel (1 Kor 3:16), som Gud inte förstör.

Motargument: Guds tempel kan ödeläggas och överges genom synd (Hes 8:6-7).

Motargument 6: De frälsta är helgade en gång för alla

Argumentation: Den som en gång är helgad förblir helig (Hebr 10:14).

Motargument: Helgelse är en process, inte ett avslutat tillstånd (Hebr 10:19-22).

Motargument 7: Förbrända gärningar och ändå frälsta

Argumentation: I 1 Kor 3:15 står det: *”Om någons verk brinner upp, kommer han att lida skada, men själv kommer han att bli frälst, dock som genom eld.”* Av detta dras slutsatsen att frälsningen inte går förlorad även om man har bristfälliga eller dåliga gärningar.

Motargument: Paulus talar i detta avsnitt om lärares och predikanter ansvar. ”Verket” avser deras undervisning och inte generellt varje troendes gärningar. Passagen visar att även om verket prövas och eventuellt bränns, garanterar detta inte automatiskt personens frälsning. Andra ställen varnar för en falsk känsla av trygghet (Hebr 10:26-27). Jesus säger att den som tror har evigt liv (Joh 5:24).

Motargument: Endast den som förblir trogen till slutet kommer att nå frälsning (Hebr 3:14).

Motargument 8: Risk för stolthet över gärningar, risk för jämförelser, risk för att döma, risk för missmod

Argumentation: Om goda gärningar betraktas som nödvändiga för frälsningen, kan det uppstå stolthet över egna prestationer. På samma sätt kan betoningen av gärningar leda till att man jämför sig med andra eller dömer andra. Den som känner sig oförmögen att göra tillräckligt med gärningar kan bli missmodig.

Motargument: Skriften betonar att goda gärningar är ett resultat av tron och inte något att vara stolt över (Ef 2:8-10). Alla har olika gåvor, varför jämförelser är olämpliga (Rom 12:4-6). Jesus lär oss att inte döma andra (Matt 7:1-2). Frälsningen beror inte på mängden gärningar, utan

på Guds nåd (Fil 1:6). Den som verkligen är pånyttfödd förblir trogen (1 Joh 2:19).

Motargument: Det finns exempel på människor som har fallit bort från tron (2 Petr 2:20-22).

Svar och SLUTSATS

Vår frälsning finns alltid och endast i Kristus – om du är i Kristus, är du trygg

Vår frälsning ligger inte i oss själva, utan enbart i Kristus. Han bär oss med sin oföränderliga kärlek (Joh 10:28-29). Men Jesus varnar: ”Den som INTE FÖRBLIR I MIG kommer att kastas bort som en gren och vissna” (Joh 15:6).

Gud vill att alla ska omvända sig (2 Petr 3:9). Fadern tar med glädje emot den förlorade sonen (Luk 15:20-24). Därför kan vi med tillförsikt säga: ”Vi hör inte till dem som drar sig tillbaka, utan till dem som tror och blir frälsta” (Hebr 10:39).

Jesus är vår gode herde (Joh 10:11). Även när vi vacklar förblir han trofast (2 Tim 2:13). Han ger oss allt för att vi ska kunna förbli i honom: sitt ord, sin Ande och sin nåd. När vi misslyckas förblir dörren till förlåtelsen öppen (1 Joh 1:9). Den som följer Jesus NU förblir i Kristus. Och den som är i Kristus får leva i djup glädje och trygghet – idag, imorgon och i all evighet.

